Alex Berca

Între
MIT, PROPAGANDĂ și REALITATE
INVAZIA ISLAMICĂ
(Volumul II)

2017

Alex Berca

Între MIT, PROPAGANDĂ și REALITATE

Invazia islamică şi RĂSPÂNDIREA EI ÎN ÎNTREAGA LUME

în contextul geopolitic, geostrategic și geoeconomic actual

(Volumul II)

2017

Pentru Charlotte Rose

În amintirea mentorilor mei spirituali:

Prof.Dr. Milton Friedman

Prof.Dr. Nicholas Georgescu Roegen

Prof.Dr. N.S.Stănescu

Prof.Dr. Alexandru Puiu

De acelaș autor:

- **Crizele economice și ciclicitatea lor**,
  Institutul European, Iași, 2011

- **Început de secol, O privire socio-economică și politică în lume,**
  Editura SEDCOM LIBRIS, Iași 2012

- **Adevăr și Minciună – Pagini de istorie falsificată**
  Editura RISOPRINT, Cluj-Napoca 2014

- **UCRAINA – Un punct de vedere geopolitic**
  Editura TopForm, Colecția GeoPolitica,
  București 2014

“The devil can cite Scripture for his purpose”.

William Shakespeare

(The Merchant of Venice)

”... trăim în timpuri extraordinare care impun
măsuri extraordinare, sacrificii extraordinare
și o solidaritate extraordinară”

Donald Tusk

Președintele Consiliului European

Cuprins

Invazia islamică-Scopul și efectul ei.

*Scurtă cronologie a unora dintre acțiunile
din ultima decadă ale organizațiilor islamice
extremist jihadiste, în întreaga lume.

1. Cauza invaziei musulmane spre Europa şi alte ţări din lume

2. Opinii controversate despre terrorism

2.1. Unele greșeli ce au avut loc în Franța și Belgia
2.1.1. Unele dintre acțiunile la nivel guvernamental

3. Ce este de fapt islamul și ce cred musulmanii ?.

3.1. Înțelegând terorismul
3.2. Terorismul și efectele lui
3.2.1. Efectele psihologice, economice și sociale

4. Presupusul Stat Islamic - între mit, propagandă și realitate.

4.1. Propaganda islamică și realitatea.
4.2. Ce îi atrage pe tineri să devină teroriști?.
4.3. Ce este radicalizarea?
4.4. Sinuciderea – arma teroriştilor
4.5. Religia islamică sub microscop: violență sau pace?.
4.5.1. Mesajul către toți emigranții musulmani
4.6. Multiculturalismul și limitele lui
4.7. Viitorul religiei islamice în lume

5. Unele zone de acțiune ale terorismului islamic.

Siria, Libia, Irak, Gaza, Iordania,
Africa de Nord, Africa de Vest,
America de Nord, Europa, Turcia, și Australia

6. Sursele și resursele Statului Islamic.

6.1. Capturarea surselor petrolifere.
6.2. Fiscalitatea/extorcarea de fonduri.
6.3. Răpirile de persoane.
6.3.1 ISIS folosește copii în atentatele sinucigașe și chiar în luptele armate
6.4. Donațiile unor bogătași.
6.5. Vânzarea de droguri contra cumpărarea de armament

7. Poziția SUA și a Federației Ruse față de Statul Islamic.

Opinii.

8. Riscul pierderii identității naționale al țărilor membre ale UE și al altor țări din lume.

9. Lupta împotriva terorismului mondial – o obligație imediată a tuturor națiunilor lumii.

9.1. Războiul împotriva terorismului și costul său
9.1.1. Cât costă de fapt acest război fără sfârșit împotriva terorismului?
9.1.2. Cum ar putea fi învins terorismul ?

10. Unele fapte ce trebuie luate în considerație în legătură cu imigrația ilegală în Statele Unite.

10.1. America față în față cu terorismul internațional
10.2. În spatele ușilor închise. Opinia dr. Sebastian Gorka.
10.3. Opinia Președintelui Donald Trump referitor la terorism
10.3.1. Crezul politic și jurământul președintelui Donald Trump
10.3.2. Este necesară o nouă politică a imigrației

Anexe

Anexa 1: Organizații teroriste.
Anexa 2: Impactul imigrației islamice în Europa.
2.1. Unele greșeli ce au avut loc în Franța și Belgia.
2.2. Este amenințarea islamică jihadistă inevitabilă?
Anexa 3: Ținuta vestimentară a musulmanilor- o continuă dispută
Anexa 4: Opinia lui Mircea Popescu(SUA): Emigrație și invazie.
Anexa 5: Victor Orban: În Europa este interzis să spui adevărul !.

Concluzii

Anexe documentare

- Lista tabelelor, graficelor și hărților din lucrare
- Mic Breviar statistic. informații statistice
- Notele autorului
- Mic dicționar tematic
- Mulțumiri
- Bibliografie selectivă pentru partea I-a, a II-a
- Index de fapte și persoane

Prefață

Timp de aproape un sfert de secol Uniunea Europeană, ca structură politică de tip postmodern, a fost admirată la scară mondială, respectată şi studiată pentru experimentul cooperării, coordonării, integrării unor societăţi cu valori comune. Evenimentele politice şi economice care au avut loc la nivelul continentului european dar şi la cel global, din ultimii ani, au adus UE în faţa unor provocări de ordin sistemic dar şi economic sau social. Modul cum aceste provocări au fost gestionate au condus la discuţii atît în cadrul specialiştilor dar şi a opiniei publice. Dezbaterea de idei şi viziuni privind viitorul Uniunii Europene, viziunea şi scenariile de viitor rezultate din aceste dezbateri se aşează pe un registru ce merge de la un hiperoptimism şi încredere în proiectul imaginat de „părinţii fondatori" pînă la un scepticism accentuat şi deziluzii privind modul cum funcţionează democraţia în această construcţie postmodernă şi mai ales cît contează opinia cetăţeanului. Totuşi o serie de întrebări legate de construcţia europeană şi principiile ei fondatorare, locul şi rolul UE ca actor global în lumea secolului XXI au rămas fără răspuns.

Lucrarea semnată de distinsul om de ştiinţă şi analist socio-economic și politic la nivel global, dr. Alex Berca apare într-un moment cum nu se poate mai potrivit atît pentru lumea academică cît şi pentru opinia publică. Este o analiză lucidă şi temeinică elaborată de un observator din interiorul societăţii americane dar format în cultura europeană şi bun cunoscător al istoriei şi civilizaţiei occidentale.

Întregul demers de analiză este construit în jurul unei întrebări care se constituie în fapt în ipoteză de lucru: „Cum au fost gândite planurile de dezvoltare ale Uniunii în general și al fiecărei țări în parte în mod special atunci când au stabilit condițiile de dezvoltare și de supraviețuire în timp a Uniunii Europene?" Autorul consideră că de modul cum se va răspunde la această întrebare depinde şi viitorul construcţiei europene.

Cercetarea şi analiza domnului dr. Alex Berca se încadrează în tiparul nonconventionalui.

Un palier al analizei are şi o anumită savoare pentru cititor. Acesta, prin modul cum îi sunt oferite ipotezele şi explicatiile pe care se sprijină acestea construite de autorul cărţii, poate să elaboreze propria sa viziune şi să o compare. Problema migraţiei este de departe cea mai interesantă şi are şi o puternică latură emoţională. Dealtfel nu întîmplător autorul acestui volum deschide analiza sa cu afirmaţia făcută de un cunoscut istoric american care a făcut o afirmaţie șocantă cu 15 ani în urmă: *„Europa va fi islamică până la sfârșitul secolului 21, cel mai târziu."* Domnul dr. Alex Berca nu face analiza acestui fenomen sub impresia știriilor care „umplu" canalele media de toate felurile cu cele mai interesante imagini și emoționante comentarii ci porneşte de la contextul socioeconomic și demografic al Europei în special al ţărilor cele mai puternic dezvoltate cu focus pe Germania. Sunt luate în calcul atît avantajele econonice dar mai ales dezavantajele din planul realităţilor sociale, religioase şi de securitate ce ar putea surveni**.** Concluzia domniei sale este că „Ideia primirea primirii unor migranți din diverse țări care să acopere situația descreșterii demografice a forței de muncă activă ar fi interesantă poate nu numai pentru Germania ci și pentru alte țări, dar ea ar fi trebuit să fie pregătită în timp, să se pregătească condițiile de verificare, de primire și de acomodare a noilor veniți"**.** Migraţia populaţiei islamice are fără indoială un impact socio-economic și politic, însă, Europa se confruntă de mai mulți ani și cu un alt aspect al vieții de zi cu zi și care a devenit destul de alarmant prin faptul că poate contribuii la pierderea identității naționale. Astăzi avertizează autorul populația Europei este formată în proporție de peste 1/3 din diverse persoane născute în afara Europei, iar acest procent este în continuă creștere. Interesante sunt informatiile pe care cititorul le găseşte în carte în legătură cu islamul, propaganda islamistă făcută de asa zisul Statul islamic cît mai ales riscurile de securitate pe care acesta le induce în politica internaţională.

Autorul atrage atenţia asupra faptului că multiplele problem cu care se confruntă Europa în prezent au o puternică influenţă în războiul împotriva terorismului internațional și atunci când se discută despre complicitatea Rusiei în conecție cu Iranul în creerea armei atomice.

Aşadar, domnul doctor Alex Berca ne oferă nu numai o carte de lectură minunată ci şi un instrument de lucru prin care cei interesaţi de istoria şi evoluţiile viitoare ale Uniunii Europene se pot apropia de acest subiect interesant şi care - mai ales în actualele condiţii generate de criza economică mondială şi de votul britanicilor de a părăsi UE- cu atât mai mult, devin mai atractive.

Profesor univ. Dr.
Constantin Hlihor
Şcoala Naţională de Studii Politice
şi Administrative (SNSPA),
București

Rânduri către cititor

Stimate cititor îți ofer o carte al cărui întreg conținut îl poți avea chiar din titlul ei. Deschizând-o îți vei putea da seama încă de la primele pagini de multiplele fapte pe care mass-media mondială în general și cea din zona Uniunii Europene în mod special le oferă sub forma unor pastile, ușor de înghițit – care dovedește talentul jurnalistic al diverșilor autori, dar care în realitate ascund multiple și deosebit de dificile momente în care trăiește o populație de peste 450 milioane de oameni.

Partea cea mai mare și a unor aspecte deosebit de dificile dintre aceste momente este determinată de faptul, așa cum remarcase cu mulți ani în urmă Albert Einstein:

”Lumea este un loc periculos, nu pentru că
există cei care sunt ca niște diavoli, ci datorită
celor care îi văd și nu fac nimic”

Lumea actuală a secolului 21 nu este cu nimic diferită de cea a secolului sau mai bine zis a secolelor precedente, din punctul de vedere al frământărilor sociale și a vieții oamenilor cu excepția succeselor realizate în domeniul tehnicii și tehnologiei din diverse domenii (cum ar fi de exemplu în domeniul informațional, medical sau al roboticii).

După opinia unor autori, din păcate:

Omenirea a reușit să creeze o mulțime de invenții deosebite,
dar nu a reușit să ”creeze” Pacea în lume.

Savanții au descoperit uimitoarea putere a atomului, dar au fost și sunt în continuare incapabili să descopere enorma putere a Păcii în lume.

Astronomii au descoperit dimensiunile enorme ale universului și au descoperit noi galaxii deosebit de îndepârtate de Pământ, dar nu au reușit să descopere nici cel mai apropiat element al Păcii și nici soluția cea mai simplă pentru a asigura Pacea pe pământ.

Viața oamenilor la acest început de mileniu își continuă zbuciumul și confruntarea cu multe nenorociri, cu tot felul de agresiuni al unor forțe care stau ascunse în spatele unora incitându-i la tot felul de crime dintre care unele realmente barbare (decapitarea oamenilor, arderea de vii, genociduri etnice, îngroparea de vii a oamenilor, furturi de oameni, crime în masă, violarea unor fete de zece ani, și încă multe altele). Asemenea acte barbare similare cu cele ale

armatelor întunecate ale lui Thanatos[1] pot fi considerate prin prizma unora care au fost prezentate printre teoriile lui Sigmund Freud ca: *instincte ale unor animale* pentru supraviețuire.

Faptul că s-a ajuns în a doua decadă a secolului 21 și avem de-aface cu una din gravele probleme care trebuie dezbătute privind condițiile de acceptare a imigranților din diverse colțuri ale lumii constituie un semnal de alarmă și ca atare ar trebuii rezolvate în timpul cel mai scurt posibil.

Cu toate că există o mulțime de opinii (la care și subsemnatul mă raliez), ale unor specialiști printre care și a Domnului Mircea Popescu (din SUA), care consideră că problema acceptării imigrației din diverse colțuri ale lumii în Europa, Statele Unite și în alte țări, trebuie să fie o problemă ce trebuie să intre în competența ONU , există unii reprezentanți chiar ai ONU care din anumite rațiuni (nejustificate – n.n.), consideră că acestă problemă nu aparține de ONU și ca atare de ea trebuie să se ocupe țările care îi acceptă (voit sau nu –n.n.) pe acești imigranți.

Unul dintre cei ce susțin interesele imigranților (făcând parte din structura ONU –n.n.), este Peter Denis Sutherland (n. 1946) - reprezentantul special al Națiunilor Unite pentru Migrația Internațională, care la mijlocul anului 2015 declara la Centrul de știri al ONU:

> ”...imigrația în general și chiar și cea ilegală, este responsabilitatea Europei, a Statelor Unite și Canadei…”.

Prin punctul său de vedere Sutherland susținea că acceptarea imigrației "nu este doar o responsabilitate de natură morală, ci o obligație legală (în conformitate cu Convenția ONU pentru Refugiați din 1951), pentru a accepta milioane de "migranți economici". Acești imigranți merită nu doar respect, ci ținând seama de drepturile lor, trebuie primiți și ajutați cu tot ceeace au nevoie - este un angajament constructiv. Cu alte cuvinte, este de datoria Europei și Americii de Nord, de a deschide granițele și de-ai respecta pe oamenii care (poate nu înțeleg de la început și nu respectă normele culturale și civilizate ale țărilor care îi primesc –n.n.), nu intenționează să se asimileze, și după cum se exprimă unii europeni, aceștia subminează normele legale și culturale în favoarea legii *Sharia* și uneori în favoarea intoleranței violente față de alte religii și obiceiuri. Peter Denis Sutherland a afirmat că opoziția față de migrația ilegală masivă și îngrijorarea cu privire la subminarea normelor culturale, distrugerea coeziunii

[1] Thanatos (în mitologia greacă) – fiul zeiței Nyx (noaptea) și a lui Erebos (întunericul), frate geamân cu Hypnos (zeul somnului).

sociale și a amenințărilor la adresa suveranității naționale sunt manifestări "rasiste și xenofobe, și ar trebuii condamnate."

De asemeni în luna iunie 2015, în cadrul unei întâlniri cu Papa Francis, cu șeful companiei Goldman Sachs International și cu alți reprezentanți de prestigiu din lume, Sutherland a declarat la postul de televiziune RTÉ[2]:

Experiențele din Europa, Marea Britanie și America de Nord îmi confirmă opiniile privind asimilarea și contribuțiile acestor migranți.

"Imigrația musulmană în lumea occidentală nu a avut de a face cu Occidentul ca" teren de oportunități "sau ca un loc unde să se manifeste libertățile individuale".

Cât de adevărate și mai ales cât de convingătoare pot fi afirmațiile lui Peter Denis Sutherland sunt sub un mare semn de întrebare cu atât mai mult cu cât de ani de zile se remarcă tot felul de manifestări ale unor acțiuni belicoase și cu efecte deosebit de grave care au avut loc în multe dintre orașele din Europa, din Statele Unite și din alte țări.

Chiar dacă opiniile lui Sutherland au un cât de cât sâmbure de adevăr și ca atare mulți dintre imigranți islamici sunt oameni care în dorința de a putea să-și asigure o viață mai bună din punct de vedere economic și mai liniștită față de teroarea prin care au trecut în țările de origine, tot este absolut necesar să existe și să se aplice cu strictețe o legislație care să permită verificarea și înregistrarea tuturor celor intrați în Europea, în Statele Unite sau în Canada.

Numai astfel se va putea păstra prestigiul ”noii Europe” și coexistența țărilor membre în viitorul ei în condițiile geopolitice actuale și a perspectivelor pe termen lung.

Elementele fundamentale ale politicii Uniunii Europene trebuie să includă în mod categoric unele aspecte privind stadiul actual și perspectivele de invazie în majoritatea țărilor Uniunii a persoanelor din țările islamice și care prin ușurința de a folosii trecerea dintr-o țară în alta fără nici o verificare creează riscul manifestării unor acțiuni anti-sociale și a unora anti-statale deosebit de grave.

Nu trebuie neglijat că printre persoanele (în special cele musulmane – n.n.) care cer imigrarea și venind în Europa își desfășoare activități utile pentru viața lor și a țării unde au imigrat, există și o mulțime de oameni de religie islamică, precum și diverși indivizi membrii ai unor grupuri islamice extremiste care infiltrându-se în

[2] RTÉ Two - cea de-a doua televiziune publică irlandeză operată de compania de stat Radio Telefís Éireann. În perioada 1988-2004 postul a fost cunoscut sub diverse nume: Network 2, RTÉ Network Two, RTÉ2 sau N2.

Europa, în Statele Unite sau în alte țări din lume, sunt pregătiți și provoacă mari catastrofe sociale, economice și politice.

Existența și modul de manifestare al așa numitelor ”sleeper cells”, formate din membrii unor organizații radical islamiste-jihadiste sunt cele care trebuie contracarate, minimalizate sau total eradicate. Asemenea grupări au planuri pentru tot felul de acțiuni de distrugere a culturii și civilizației diferitelor țări unde se infiltrează urmărind islamizarea treptată dar sigură a țărilor membre ale Uniunii Europene ca și a altor țări de pe glob.

Exemplele cele mai grăitoare sunt prezentate în această lucrare alături de unele sugestii de consultare a unor noi surse de informații și a unor măsuri ce ar trebuii să stea în atenția imediată a conducerilor fiecărei țări din lume, a Uniuni Europene în ansamblul ei și a Statelor Unite.

Majoritatea exemplelor incluse în carte au un suport statistic care își atinge scopul prin datele concrete pe care le cuprind.

Chiar dacă după o primă vedere a acestor statistici s-ar putea desprinde idea că nu au nici o legătură între ele și cu subiectul lucrării, o analiză mai profundă poate duce la concluzia că asemenea statistici fac parte dintr-un complex trecut și actual și care nu poate fi neglijat oferind de fapt o imagine completă și un instrument de analiză a viitorului întregii lumi.

Pornind de la o informație din care rezultă punctul de vedere al unuia dintre specialiștii în probleme ale islamismului și corelând acest punct de vedere cu cel referitor la evoluția economică a Germaniei pentru următoarele decade am considerat că poate fi de bun augur să ofer cititorului multiplele dezbateri prin punctele de vedere diametral opuse ale celor ce consideră necesar și uman salvarea migranților din diverse țări ale Orientului Mijlociu, din Africa de Nord și din alte țări și cei ce susțin ca un prim punct asigurarea securității naționale ale țărilor europene și din alte colțuri ale lumii, împotriva extremiștilor jihadiști ce s-au strecurat printre migranții ce au fugit de război, crime, foamete și alte acte atroce urmărind de fapt să facă jocul celor ce susțin ideia islamizării lumii și creerea unor califate care să domine lumea.

Dorind să ofer o imagine cât mai complexă și completă a diverselor probleme prezentate în diversele capitole ale cărții, am considerat că pot veni în ajutorul cercului larg de cititori, căruia mă adresez, printr-o serie de anexe care au scopul de a completa unele dintre afirmațiile prezentate.

Cititorii, cu diferite preocupări în domeniul politic, economic și social-cultural au la dispoziție prin această lucrare cu un bogat caracter documentar, bazat pe un

bogat instrumentar documentar, o sursă de inspirație care le-ar putea deschide o fereastră spre noi idei și diferite noi puncte de vedere.

Vă urez o lectură plăcută,

Dr. Alex Berca

Invazia islamică

- Scopul și efectul ei -

Scurtă cronologie a unora dintre acțiunile din ultima decadă ale organizațiilor islamice extremist jihadiste, în întreaga lume

2 August 1990	Aproximativ la ora 2:00 a.m (local time) forțele militare ale Irakului au invadat Kuweitul. prin anexarea Kuweitului, Irakul a preluat controlul a 20% din resursele mondiale de petrol. În aceeași zi Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite au condamnat în mod unanim această invazie și au cerut Irakului să-și retragă imediat trupele din Kuweit.
9 August 1990	Statele Unite au anunțat pregătirea operațiunii militare ”Desert Shield”. Saddam Husein a refuzat să-și retragă trupele din Kuweit.
29 Noiembrie 1990	Consiliul de Secutitate a adoptat o rezoluție prin care se autoriza folosirea forțelor militare împotriva Irakului.
16 Ianuarie 1991	S-a declanșat acțiunea militară a SUA și a coaliției internaționale.
7 octombrie 2001	A început războiul din Afganistan unde se afla Osama Bin Laden si taberele de instruire ale jihadistilor care au organizat atacurile asupra Americii.

O serie de studii geopolitice confirmă că războiul din Irak a generat o creștere uimitoare în rata anuală a atacurilor jihadiste fatale, manifestate prin sute de atacuri teroriste și mii de vieți civile pierdute; chiar dacă au existat unele opinii după care terorismul manifestat în urma atacurilor occidentale în Irak și Afganistan ar ar fi excluse din lista cauzelor care au generat declanșarea unui vid politic în zonă și de unde a început imediat să se manifeste terorismului mondial, atacurile terorismului manifestate în diverse colțuri ale lumii s-au înmulțit ca număr și intensitate.

Al Qaeda, s-a manifestat printr-un număr tot mai mare de atacuri teroriste de la Londra la Kabul, și de la Madrid, la Marea Roșie.

*

11 Septembrie 2001	O serie de atacuri sinucigașe coordonate de Al-Qaeda împotriva Statelor Unite. 19 teroriști au deturnat patru avioane comerciale de pasageri. Teroriștii au preluat controlul avioanelor, prăbușind două dintre ele în Turnurile Gemene ale *World*

	Trade Center din New York, omorând toate persoanele de la bord. În total, în urma atacurilor au murit 2.993 de oameni, inclusiv teroriștii. Un al treilea avion a fost prăbușit în clșdirea Pentagon din Arlington, Virginia lîngă Washington, D.C. Al patrulea avion s-a prăbușit pe o câmpie de lângă Shanksville în zona rurală a statului Pennsylvania, după ce unii dintre pasageri și membrii echipajului au încercat să recâștige controlul avionului, pe care teroriștii îl îndreptaseră spre Washingto, D.C. Nu au existat supraviețuitori ai zborurilor.
20 Martie 2003	Președintele George W. Bush a anunțat începutul războiului în Irak.
9 Aprilie 2003	Invazia SUA și a alianței, a răsturnat guvernul lui Saddam Hussein în Irak .
Mai 2003	Grupul condus de Abu Musab al-Zarqawi numit Organizația monoteismului și Jihad începe operațiunile din Irak
August 2003	Grupul lui Zarqawi bombardează sediile ONU din Bagdad
Aprilie 2004	Se raportează sute de victime ucise în luptă în timpul asediului militar al S.U.A. în orașul musulman sunnit – Fallujah
Aprilie 2004	Apar dovezi fotografice despre abuzul deținuților din Irak de către trupele americane în închisoarea de la Abu Ghraib de lângă Bagdad
Mai 2004	Zargawi începe decapitări filmate în Bagdad
Iunie 2004	SUA asigură suveranitatea guvernului interimar irakian condus de premierul Iyad Allawi
Octombrie 2004	Zargawi jură loialitate față de Osama bin Laden și crează Al Qaeda în Irak (AQI)
Ianuarie 2005	AQI începe o campanie de decapitări publice pe străzile orașelor din Irak
Aprilie 2005	AQI devine un magnet pentru luptătorii străin; principala preocupare a lui Bin Laden devine

	al-Qaida
Octombrie 2005	Alegătorii aproba o nouă Constituție, care își propune să creeze o democrație Federală Islamică în Irak
Decembrie 2005	Irakienii votează pentru prima dată pentru acordarea unui mandat complet guvernului și parlamentului.
Februarie 2006	Bombardarea Moskeii Shi'a al Askari din Samarra, Irak; începe un conflict sectar complet
22 Aprilie 2006	Președintele nou reales Jalal Talabani, de origine kurdă, îi cere candidatului Shia, Nouri al Maliki, să formeze un nou guvern în Irak, se încheie o lungă perioadă de impas.
Iunie 2006	Zaegawi este omorât într-o acțiune a aviației americane
Octombrie 2006	Se crează Statul Islamic în Irak (ISIS); Abu Omar al Bagdadi este numit conducătorul acestui stat
Decembrie 2006	Saddam Hussein este executat de către irakieni
Ianuarie 2007	O acțiune a armatei americane și a sunnilor acționează pentru diminuarea forțelor ISI
Ianuarie 2008	Parlamentul irakian aprobă legea după care partidul Ba'ath condus de Saddam Husein s[devine un partid al poporului.
Martie 2008	Primul Ministrul Maliki ordonă o acțiune de represiunii ale miliției în Basra, ceea ce a dus la desfășurarea unei lupte cu Armata Moqtada al Sadr, o grupare a miliției shiiților
Mai 2008	Presa americană confirm existența unei presiuni asupra ISI și a altor grupări de opoziție, care influențează scăderea actelor de violență față de 2005.
Septembrie 2008	Forțele militare ale SUA preiau controlul provinciei Anbar, care fusese o fortăreață a insurgenților al-Qaida. Aceasta este prima provincie Sunni care este redată guvernului Shiților

Ianuarie 2009	Primul Ministrul Maliki a cerut comunității sunniților să-și întărească vigilența împotriva grupărilor ISIS pentru a opri orice atentate criminale
August 2009	ISIS a aruncat bombe explosive asupra Ministerului de Externe și a Ministerului de Finanțe, omorând sute de persoane
Toamna 2009	Abu Bakr al- Baghdadi a fost eliberat din închisoarea Bucca din Irak când în mod oficial această închisoare s-a închis
Aprilie 2010	Conducătorii ISI Abu Omar al Baghdadi și Abu Ayyub al Masri au fost omorâți în urma unui raid aerian al armatei SUA
Mai 2010	Abu Bakr al-Baghdadi a fost numit conducătorul ISI
6 Martie 2011	În orașul Daraa din Siria (lângă granița cu Iordania), 12 băieți sub vârsta de 15 ani au fost arestați pentru producerea de grafiti anti-guver. Au început proteste în Daraa care s-au extins în toate satele din vecinătate.
21 Aprilie 2011	Președintele Assad a semnat un decred de încetare a stării de urgență în Siria după 50 de ani de menținere a acestei situații, sperând să oprească protestele populației.
2 Mai 2011	Osama bin Laden, a fost omorât de către forțele speciale ale SUA
14 Iunie 2011	Liga Arabă a condamnat pentru prima dată, Siria pentru acțiunile antiumane aplicate.
August 2011	Arabia Saudită, Kuveitul și Bahrainul și-au rechemat ambasadori din Siria. Statele Unite, Franța, Marea Britanie și Germania i-au cerut lui Assad să demisioneze din poziția de Președinte al Siriei
Decembrie 2011	SUA a încheiat operațiunile sale din Irak. Guvernul se confruntă cu diverse dezordini; Maliki emite un mandat de arestare pentru vicepreședintele Tariq Hashimi, un politician de frunte sunnit. Sunniți boicotrază Parlamentul și Cabinetul ministerial.

6 Ianuarie 2012	Generalul Mustafa Ahmad al Sheikh, persoana cu cel mai mare grad militar, părăsește funcția și se alătură împreună cu încă 20.000 de soldați Armatei Libere Siriene.
12 Februarie 2012	Ayman al Zawahiri cheamă toți musulmanii pentru a ajuta la răsturnarea guvernului lui Assad
16 Iunie 2012	SUA și-au suspendat misiunea de monitorizare din Siria fiind mult prea periculoasă continuarea operațiunilor
Iunie 2012	ISI a emis primul video popular dintr-o serie denumită: ”Zângănitul spadelor”
Iulie 2012	ISI și-a anunțat inițiativa ”doborârii pereților”, în vederea eliberării membrilor organizației lor din pușcăriile irakiene
August 2012	Președintele Barack Obama a declarat că zvonurile privind folosirea armelor chimice în Siria sunt considerate ca ”linie roșie” pentru acțiune.
ptembrie 2012	Mass media iraniană a confirmat că unitățile Gărzii Revoluționare sunt pregătite să-l ajute pe Assad.
Decembrie 2012	Musulmanii Sunni din Irak au demonstrat în diferite părți din țară, timp de mai multe luni, protestând că sunt marginalizați de guvernul Shia.
28 Februarie 2013	Statele Unite au promis asistență așa numiților ”rebeli” sirieni.
Martie 2013	Jabhat al Nustra (Islamist Sunni miliția, numită și al-Qaeda în Siria și în Levant – n.n.), a devenit dominantă.
10 Martie 2013	Grupurile islamiste și-au creat un Consiliu de Est, consolidându-și controlul zonei de Est al Siriei
Aprilie 2013	Organizația ISI a anunțat că Jabhat al Nustra este oficial în Siria și va fi cunoscut drept Statul Islamic în Irak și Siria (ISIS).
18 Aprilie 2013	Din informații speciale Marea Britanie și Franța au confirmat folosirea armelor chimice în Siria.
19 Mai 2013	Jabhat al Nusra au capturat teritoriul unde se găsesc instalațiile petrolifere și au început

	să vîndă petrol crud.
27 Mai 2013	Uniunea Europeană a anunțat că încetează embargoul livrărilor de arme către rebelii sirieni
4 Iunie 2013	Franța și Marea Britanie au confirmat din nou evidența folosirii *gazului sarin* în Siria. SUA după o săptămână, în mod independent au confirmat efectul sarinului folosit în Siria
Iulie 2013	ISIS a anunțat că va inița o campanie care va permite eliberarea deținuților organizației lor prin intimidarea/lichidarea/asasinarea forțelor de securitate irakiene. În urma căștigării controlului asupra teritoriului unde se găseau deținuții, au fost eliberați peste 500 de deținuți din pușcăria de la Taji și Abu Ghraib
24 Iulie 2013	Directorul Departamentului de Inteligență al Armatei Israelului a informat că Diria a devenit ”centrul global al acțiunilor jihad” al grupărilor teroriste.
August 2013	S-au confirmat informațiile Israelului și ISIS a început atacuri susținute împotriva grupurilor siriene de rebeli cum ar fi: Liwa al Tawhid și Ahrar Sham. Apoi ISIS a început atacuri în Raqqa și Alep. Aceste acțiuni ale ISIS au schimbat complet natura acțiunilor rebelilor în Siria.
14 August 2013	Trupele ISIS au scos complet din Raqqa grupurile rebelilor
31 August 2013	Președintele Barack Obama în discursul ținut la prezentarea Situației Națiunii a afirmat că are o responsabilitate morală de a acționa în Siria dar trebuie să aibă aprobarea Congresului de a utiliza forța armată.
Octombrie 2013	ISIS și-a creat primul cont oficial de website (medie socială) pentru a comunica cu întreaga lume prin Twitter.
Decembrie 2013	Se extinde conflictul sirian dintre rebeli și ISIS

Ianuarie 2014	După lupte intense ISIS a anunțat oficial că deține controlul complet al orașului Raqqa și ca atare îl numește capitala emiratului ISIS, ceea ce reprezintă un simbol al viitorului stat islamic.
Ianuarie 2014	Luptători islamiști s-au infiltrat în Fallujah și Ramadi în Irak. Forțele militare irakiene au recucerit Ramadi dar forțele militare ale ISIS s-au fortificat în Fallujah
Februarie 2014	Sediul Central al al-Qaeda condus de Ayman al Zawahiri, a comunicat că are legături strânse cu ISIS; ISIS a răspuns că reprezintă spiritul lui al-Qaeda al cărui fondator a fost Osama Bin Laden și nu al-Qaeda cundusă de succesorul său, Zawahiri
Martie 2014	Unii dintre suporterii ISIS au fost arestați în Elveția când căutau să recruteze luptători pentru ISIS și planificau atacuri teroriste.
Aprilie 2014	ISIS a lansat prin Twitter zeci de informații zilnice .
Mai 2014	ISIS a relansat un nou video popular din serie denumită: ”Zângănitul spadelor”, partea a 4-a de propagandă video. Printre aceste video s-a prezentat și cel privind executarea unui număr de 12 soldați irakieni.
24 Mai 2014	Unii dintre luptătorii ISIS printre care și Mehdi Nemmouche a împușcat patru evrei la Muzeul din Bruxelles (Belgia).
Iunie 2014	ISIS a ocupat și controlează orașul Mosul, cel de al doilea cel mai mare oraș din Irak la granița cu Siria; în 2014 a cerut anularea înțelegerii privind granița dintre Irak și Siria care a fost stabilită în 1906.
30 iunie 2014	ISIS a anunțat restabilirea califatului și numirea acestuia drept ”Statul Islamic”.

Iulie 2014	Abu Bakr al-Baghdadi conduce rugăciunile la Moschea din Mosul. A confirmat existența califatului și a fost (re)numit: Califul Ibrahim.
Iulie 2014	A apărut primul număr al revistei *Dabiq,* în limba engleză
8 August 2014	Statele Unite au început acțiunea aeriană împotriva Statului Islamic, în orașul Irbil în afara ariei Kurdisk (Irak)
August 2014	Cu tot efortul acțiunilor comune aeriene americane în colaborare cu forțele militare iraniene și irakiene, Statul Islamic menține controlul unei arii foarte largi în Irak și și-a consolidat poziția în Siria
August 2014	Twitter a interzis toate conturile oficiale ale ISIS
25 August 2014	Statul Islamic a prezentat un video cu decapitarea ziaristului american James Foley[3] (care a fost răpit de către extremiști în Siria în 2012)
2 Septembrie 2014	Statul Islamic a prezentat un al doilea video cu decapitarea celui de al doilea ziarist american Steven Sotloff. Președintele Obama a anunțat că Statele Unite vor acționa pentru distrugerea ISIS.
14 Septembrie 2014	Statul Islamic a prezentat un al treilea video cu decapitarea unui lucrător britanic: David Haines
17 Septembrie 2014	Poliția australiană a anunțat că se opune acțiunilor ISIS de decaptare a oamenilor.
Septembrie 2014	Twitter a suspendat sute de conturi ale susținătorilor ISIS
23 Septembrie 2014	Statele Unite și coaliția sa au început operațiuni aeriene în Siria
23 Septembrie 2014	Suporteri australieni ai ISIS au înjunghiat

[3] Sursa: http;//www.bellingcat.com/resources/case-studies/2014/08/23/the –hills-of-raqqa-geolocating-the-james-foley-video/ în: Hills of Raqqa-Geolocating the James Foley Video by: Eliot Higgins, 23 August, 2014

	doi ofițeri de poliție
Octombrie 2014	Statul Islamic își întărește pozițiile în Mosul și în Siria și se extinde în apropierea graniței cu Turcia
3 Octombrie 2014	Statul Islamic a prezentat un alt video cu decapitarea lui Alan Henning – un șofer englez. Execuția acestuia a creat o acțiune amplă a musulmanilor condamnând acțiunile ISIS.
20 Octombrie 2014	În Canada sunt acuzați suporterii ISIS care au omorât un soldat călcându-l cu mașina.
22 Octombrie 2014	Suporteri ai ISIS au împușcat un soldat canadian atunci când au vrut să atace oamenii care se găseau în clădirea Parlamentului din Ottawa
13Noiembrie2014	ISIS a anunțat stabilirea unor avanposturi în Egipt, Arabia Saudită, Yemen, Libia și Algeria
16 Noiembrie 2014	Statul Islamic a prezentat un alt video cu decapitarea lui Abdul Rahman Kjassig, un lucrător american.
22 Noiembrie 2014	Suporteri ai ISIS au împușcat un lucrător olandez ce muncea în Ryad.

1. Cauza invaziei musulmane spre Europa şi alte ţări din lume

În urmă cu circa 15 ani Bernard Lewis[4]-profesor de istorie la Universitatea Princeton (New Jersey – SUA), într-un interviu cu ziarul German *Die Welt*, spunea:

Europa va fi islamică până la sfârșitul secolului 21, cel mai târziu

(pentru cei interesați sugerez consultarea articolului: Christopher Caldwell – Islamic Europe? publicat în Weekly Standard, 4 Octombrie, 2004, în: http://www.weeklystandard.com/ /Content/Public/Aricles/000000/001/685ozxcq.asp).

Afirmația Profesorului Lewis a fost considerată ca un adevărt șoc pentru întreaga lume, dar mai ales pentru europeni şi pentru americanii care nu urmăriseră tendința evoluției demografice a Europei din ultima parte a Războiului Rece și apoi din anii 1990.

Mulți dintre studenții lui Lewis precum și diverși specialiști în problemele Islamismului nu l-au luat în serios și l-au considerat ca pe un vizionar cu concepții negativiste.

Așa se întâmplă, de obicei, nimeni nu apreciază un prognostician și nu i-a în considerație cele spuse de un asemenea vizionar, decât atunci când se petrec cele spuse de un asemenea om. În multe cazuri – recunoașterea este numai post-mortem.

În zilele noastre asistăm la manifestarea unui asemenea fenomen, și Bernard Lewis, Profesorul care şi-a aniversat în anul 2016 cel de al 100 ani, al existenţei, este din nou apreciat la justa lui valoare.

Dacă se urmăresc informațiile statistice și faptice referitoare la evoluția Europei în general și a Germaniei în mod special, de la terminarea celui de al Doilea Război Mondial și până în prezent se pot vedea cu ușurință multiplelel probleme cu care se confruntă Europa ca un tot și pașii pe care i-a făcut Germania pentru a se impune în întreaga Europă și pe plan mondial ca o forță economică, și poate ca un model al dezvoltării socio-economice și politice.

Europa trece printr-o multitudine de crize cărora trebuie să le facă față; este suficient să amintim numai unele dintre ele pentru a ne da seama de gravitatea și pericolul manifestării acestora:

- creșterea numărului actelor teroriste ce au avut și continuă să aibă loc în diverse țări și orașe europene,

[4] Bernard Lewis (n. 31 mai 1916 -), istoric american de origine engleză, specialist pe probleme orientale, cunoscut ca un comentator politic de mare clasă și autor al unor lucrări privind istoria Islamului și legătura între Islam și țările occidentale. Lucrarea indicată în bibliografie.

- explozia provocată de numărul mare de migranți (cea mai largă migrație pe care a cunoscut-o Europa de la cel de al Doilea Război Mondial),
- criza financiară (a debitelor), care s-a manifestat cu o putere deosebită în diveritele țări europene,
- manifestarea crizei Zonei euro,
- manifestarea creșterii puterii partidelor de extremă dreaptă (cum ar fi de exemplu Frontul Național Francez)
- pericolul amenințării vecinilor din vest de către Rusia
- riscul determinat de ”Euro-scepticismul” manifestat în Marea Britanie și riscul ieșirii Marii Britanii din UE în urma referendumului (ce a avut loc la 23 iunie 2016).

În același timp Germania a cunoscut o evoluție demnă de invidiat de multe țări europene; de la o țară complet distrusă din punctul de vedere economic și cu o populație în continuă îmbătrânire, creșterea ei economică nu a fost nici simplă și nici ușoară. A fost necesar, un efort extraordinar, o preocupare deosebit de serioasă din punctul de vedere al calificării forței de muncă și al investițiilor necesare pentru refacerea economică și impunerea ei din nou ca o mare putere economică.

La nivelul național al Germaniei au existat nenumărate confruntări în privința modului de supraviețuire al economiei industriale fără o forță de muncă tânără care să înlocuiască golul creat de marea masă a pensionarilor și al necesității asigurării fondurilor de asigurări sociale pentru procentul ridicat al oamenilor ajunși la vârsta de pensionare.

Multe dintre punctele de vedere prezentate în Bundestag se refereau la aplicarea unui sistem similar cu cel al Statelor Unite, de exportare a solicitărilor privind manufacturarea diverselor produse industriale spre țările slab dezvoltate din punct de vedere economic și unde forța de muncă este deosebit de ieftină.

Asemenea propuneri s-au lovit de replicile celor care susțineau că în aceste condiții nu se vor putea obține taxele pentru activitățile celor ce muncesc și tot odată se va reflecta printr-o creștere masivă a procentului șomajului.

Alte propuneri se refereau la angajarea forței de muncă străină care va plăti taxe pe veniturile câștigate și vor cotribuii la asigurarea fondurilor sociale destinate pensioanarilor.

Concluzia unor lungi dezbateri cu afirmații pro și contra s-a referit la eventualitatea importării forței de muncă necesare prin aducerea în Germania (a unei forței de muncă ieftine), care după o perioadă de calificare și învățare a limbii germane să fie folosită în întreaga actvitate economcă.

Cu toate că acordurile europene interzic acest lucru și opinia publică germană este ostilă unei asemenea acțiuni, totuși prin poziția adjudecată de Dna Cancelar Merkel în UE s-a obținut și asentimentul unei asemenea acțiuni.

După afirmațiile unor purtători de cuvînt ai Administrației germane și ulterior (re)afirmată în Bundestag de către ministrul german al Economiei, Sigmar Gabriel, și prezentate de agenția Reuters, motivele acceptării forței de muncă străine erau următoarele:

- demografia Germaniei este în continuă scădere; în condițiile specifice ale actualului ritm, populația Germaniei s-ar putea să se reducă cu circa 6 milioane de locuitori până în 2030,
- fenomenul îmbătrânirii populației germane este în continuă creștere (fenomen care se manifestă în prezent în majoritatea țărilor lumii),
- după opinia unor conducători de companii din diversele regiuni ale Germaniei, în prezent sunt mii de locuri de muncă ne ocupate, ne existând forța de muncă necesară (opinie bazată pe un studiu efectuat de către Institutul pentru Studierea Pieței Muncii, (IAB) din Nürnberg.

Principalul aspect al acestei dificile probleme era stabilirea numărului necesar de persoane capabile să intre în procesul de muncă al Germaniei.

După opinia unuia dintre ziariștii care urmărea problemele economice internaționale (Thierry Meyssan-ziarist francez; n.1957), asigurarea forței de muncă necesară în Germania, se referea la un număr minim de 800.000 sau la peste 1 milion de oameni și aceasta ar fi fost posibil numai prin venirea din diverse țări a forței de muncă (din Africa, Asia și din orientul Mijlociu).

Thierry Meyssan, arata într-un articol că Președintele federației industriei germane, *Ulrich Grillo*, a găsit soluția pentru cei 800.000 muncitori străini suplementari în Germania.

Ulrich Grillo, a prezentat Cancelarului Germaniei ideia aducerii acestui număr de muncitori prin organizarea unei așa zise *„crize a refugiaților”*, sperând că în acest fel se va putea influența și schimbarea reglementărilor privind forța de muncă din întreaga UE.

În decembrie 2014, Ulrich Grillo, a ținut un discurs în care spunea:

> *”Suntem de mult timp o țară a emigrării și trebuie*
> *să rămânem așa ;*
> *Ca țară prosperă și de-asemenea din dragoste*
> *creștină față de aproapele său, țara noastră trebuie*
> *să permită primirea mai multor refugiați.”*

Ce nu este de înțeles din discursul lui Ulrich Grillo este la ce fel de dragoste ”creștină” (?!?) se referea: a gazdelor sau a invaziei de ”forță de muncă” care în majoritate nu era creștină ci erau musulmani, deci de religie islamică.

În fine, întrebarea ne primind nici un răspuns din partea autorului ei și nici din partea Administrațieie Merkel, a rămas nerezolvată.

Ideia lui Grillo, a fost însă preluată de către Cancelarul Angela Merkel care a dispus lansarea unei ample propagande prin diversele mijloace ale mass-mediei germane și din alte țări și apoi chiar în rândurile conducătorilor altor țări europene.

Ceeace este de neînțeles dintr-un anumit punct de vedere este și problema relației dintre situația șomajului din Germania care cuprindea la acea dată circa 4.5 milioane șomeri și cea a necesității ”imediate” a celor 800.000 sau 1 milion de migranți din diverse țări și care aflând de cele discutate în Germania, au vrut şi continuă să vrea cu tot dinadinsul să ajungă în Germania sau în alte țări dezvoltate din Uniunea Europeană.

Întrebările pe care mi-le-am pus-o şi eu şi sunt convins că şi întreaga populaţie a Germaniei, au fost aceastea:

Nu ar fi existat posibilitatea ca din cei 4.5 milioane de șomeri din Germania să se (re)califice circa 800.000 într-o primă urgență și să fie folosiți în economia Germaniei?

Nu era oare mai ușor de a pregăti o forță de muncă care era şi este mult mai adaptabilă la condițiile specifice ale industriei germane, mai ușor de înțeles în limba germană (care nu este una dintre limbile cele mai ușor de învățat din lume), și care este în căutare a unor locuri de muncă?.

Chiar dacă o asemenea ideie ar fi fost acceptată de populaţia Germaniei precum şi de către populaţiile altor ţări europene care suferă de situaţii similare privind îmbătrânirea populaţiei şi lipsa unei forţe de muncă tănără, ideia primirii unor migranți din diverse țări care să acopere situația descreșterii demografice a forței de muncă, ar fi trebuit să fie pregătită în timp, să se pregătească condițiile de verificare, de primire și de acomodare a noilor veniți.

Fără asemenea aspecte nerezolvate, Germania și întreaga Uniune Europeană precum și multe țări din afara UE au intrat într-un mare haos, ne putând și ne știind cum să rezolve această problemă și nici pe cea a depistării celor care s-au infiltrat printre migranți, fiind de fapt soldați ai ISIS.

Ca o primă reacție, majoritatea conducerilor țărilor membre ale UE, au acceptat această ideie și așteptau sugestiile Doamnei Cancelar Merkel.

Printre primii care au dat însă o replică rapidă și destul de severă acestei propuneri și în special a celei referitoare la distribuirea rapidă a migranților printre țările europene, a fost cea a lui Victor Orban, premierul Ungariei, care a spus:

.. ”problema nu este a Europei, problema este a Germaniei”!

Replica lui Victor Orban a venit și după ce s-a aflat în mod oficial că majoritatea refugiaților nu erau ”creștini”(!) aşa după cum se pronunţase Ulrich Grillo ci erau musulmani.

Ulterior, la 15 martie 2016, cu ocazia zilei naționale a Ungariei, premierul Victor Orban și-a reiterat punctul de vedere privind riscul pe care îl reprezintă migrația islamică pentru Europa în general și pentru țara sa în mod special.

Manifestând o poziție deosebit de naționalistă, Orban afirmase că la Bruxelles se pun la cale diverse planuri pentru aducerea de străini în Europa și a-i așeza printre europeni.

Cu toate că la început se vorbea:

”... *despre câteva sute, o mie sau două mii de oameni ce urmau să fie relocați, nici un singur lider european nu a îndrăznit să afirme că aceste două mii de persoane vor crește într-o asemenea avalanşă ajungând în final zeci sau sute de mii”.*

Și în continuare Victor Orban afirma:

”... Nu le vom permite altora să ne spună pe cine trebuie să-i luăm pentru a deveni apoi noi înșine străini în țara noastră”.

”...la sfârșit, ne vom trezi că ni se va spune să ne facem bagajele și să plecăm de pe propriul nostru pământ”.

(pentru cei interesați de cunoașterea întregului discurs al premierului Orban, sugerez consultarea sit-ului din internet: http://www.therebel.media/hungarian_prime_minister_victor_orban_shall_we_be_slaves_or_men_set_free) sau citirea Anexei 5 din această lucrare).

Purtătorul de cuvânt al Administrației Republicii Cehe la una din conferințele de presă a transmis opinia conducerii țării sale spunând:

”... *Cehia **ar accepta** intrarea acestor migranți **NUMAI** dacă sunt creștini*”.

Chiar și în aceste condiții, la granițele diverselor țări europene au început să apară enorme mase de migranți, care cereau dacă nu să se oprească în țările respective, cel puțin să li se permită trecerea spre Germania.

Majoritatea afirmau că au ajuns în Europa la apelul (***la invitația !),*** Germaniei și a tentației beneficiilor promise. Apelul Germaniei acționase ca un adevărat magnet pentru migranții din diferite colțuri ale lumii printre care se numărau tineri între 15 și 25 de ani din: Algeria, Egipt, Irak, Iordania, Libia, Liban, Maroc, Oman, Arabia Saudită, Sudan, Siria, Tunisia, Pakistan, Etiopia, Nigeria, Mali și Yemen.

În aceste țări, o masă imensă de oameni sunt săraci și ca atare între 25 și 29 ani nu se pot căsători și ca atare sunt celibatari.

În același timp au existat unele informații din Suedia care anunțau asigurarea rapidă a azilului și acomodarea noilor veniți în hoteluri elegante.

Acestea au fost unele dintre motivele goanei după oportunitățile oferite de anunțurile germane și dorința de a ajunge în oricare țară din Europa, dispusă să-i primească.

Sursa foto: Reuters, AP 2015

Cât de reală era o asemenea afirmație, este discutabilă cu atât mai mult cu cât invazia neașteptat de mare a așa zisei forțe de muncă era formată din sute de mii de oameni din care cei mai mulți sunt ne-educați, nu au nici o meserie sau vre-o calificare. Aceștia au încercat și continuă să încearce pe diverse căi să ajungă în oricare țară europeană unde așteaptă să fie primiți, să li se asigure condiții de viață civilizată și chiar să li se asigure o sumă de bani cu care să-și procure cele

necesare existenței, să fie introduși la cursuri de calificare/reciclare și de învățare a limbii țării respective și apoi eventual (unii dintre ei, categoric, nu toți – n.n.), speră să fie folosiți în diversele ramuri ale economiei țărilor gazdă asigurându-și astfel un venit care să le permită un nivel de trai corespunzător cu cel al populației țării care i-a primit.

Aceasta este o forță de muncă ieftină și care pentru început ***poate*** acceptă condițiile care li se oferă de către țara care îi primește, dar mai mult ca sigur, ulterior vor începe să lupte pentru obținerea unor drepturi similare cu muncitorii din țările care i-au găzduit, iar modul lor de luptă și solicitare al drepturilor nu sunt și nu vor fi similare cu cele ale lumii civilizate, ci s-ar putea să se manifeste mult mai agresiv și cu urmări mult mai periculoase decât se presupune în momentul de față.

Referindu-se la această situație, Dna. Marine Le Pen[5], o personalitate politică în Franța afirma:

> *”Germania ...caută o forță de muncă ieftină și continuă să recruteze sclavi prin imigrația de masă”; acesta a fost deasemeni un procedeu deliberat și de către politica nazistă care a a adus forța de muncă în lagăre, în timpul celui de al Doilea Război Mondial”.*
>
> (**Sursa:** Fareed Zakaria–Germany’s road to redemption, Washington Post, 11 septembrie 2015, pg.A17)

Problema ”ieftinătății” forței de muncă adusă din afara Europei este pe cât de nesigură, pe atât de discutabilă, dacă ne gândim la diversele cheltuieli care trebuie acoperite pentru acomodarea migranților și a familiilor acestora, cheltuielile sociale și medicale pentru migranți și familiile lor, cheltuielile destinate educației (în special a învățării limbilor din țările gazdă), a calificării în diverse domenii de activitate și apoi a găsirii unor locuri de muncă pentru cei calificați.

Ceea ce se va întâmpla și cum vor fi rezolvate aceste probleme pe mai departe rămâne de văzut, întrucât înțelegerea problemelor social-economice și modul de acomodare este diferit față de țările din care provine această forță de muncă străină și ieftină, necalificată, needucată și nici chiar sută la sută dornică de a se

[5] Marine Le Pen (n. 1968) - președinta Frontului Național (FN) partid politic național-conservator în Franța și una din principalele forțe politice. De profesie- avocată

încadra în viața normală din țara gazdă și nici în regulile vieții economice specifice procesului muncii.

Miercuri 25 mai 2016, Doamna Cancelar Angela Merkel și Cabinetul ei au pregătit un plan care prevedea o integrare mai ușoară a migranților, asigurând că Germania își va continua eforturile oferind așa numitele ”ghetouri etnice” și programul de învățarea al limbii germane și a valorilor Europene .

Un asemenea program este deosebit de important în condițiile în care Germania este una din cheile de testare pentru marea invazie a migranților și tot odată un centru pentru purtarea discuțiilor privind modul în care se va putea realiza o balanță a necesităților economice ale Germaniei și a noilor veniți în condițiile păstrârii tradițiilor și culturii Occidentale.

”Noi suntem o țară – a afirmat Angela Merkel, *care oferim condițiuni bune celor care vin aici, care au fugit de persecuțiile războiului și terorismului, dar în acelaș timp spunem foarte clar – pentru că am învățat din experiența trecută, când nu am asigurat aceste oportunități de integrare și ca atare, așteptăm dela cei veniți să accepte ceea ce le oferim”.*

În unele locuri cum ar fi în Berlin și Hamburg, valurile de muncitori veniți din Turcia în anii 1960 și 1970 și care trăiesc și muncesc în comunitățile musulmane s-au izolat de principiile vieții germane.

De asemeni Doamna Cancelar afirma:

”*Prin noul nostru plan, refugiații vor fi ajutați să stea cel puțin pentru trei ani în orașele pentru care au optat când au ajuns în Germania, cu excepția celor care au primit un loc de muncă sigur în altă parte*”.

O serie de critici aduse acestui plan se referă la situația în care comunitățile de limbă și cu obiceiuri similare celor veniți le oferă o integrare mai ușoară oferindu-le oportunitatea unei vieți sociale, a folosirii limbi materne și folosirea unor condiții de manifestare și folosire a vieții lor religioase.

Germania va crea asemenea condiții și va asigura mijloacele de subsistență și locuri de muncă într-o primă acțiune pentru 100.000 de persoane. Asemenea locuri de muncă cum ar fi cele de întreținere a parcurilor publice și de ajutorare a bătrânilor vor fi plătite cu un minim de salariu, echivalent cu 1 euro pe oră.

Doamna Andreea Nahles - Ministrul muncii din Germania, a afirmat că *această remunerare este o alternativă la a nu primii nimic nefăcând nimic.*

De asemeni refugiaților li se vor tăia beneficiile guvernamentale dacă se va constata că nu caută în mod serios să-și găsească de lucru.

În acelaș timp legile germane vor facilita asigurarea unor condiții mai ușoare pentru firmele particulare care vor dori să angajeze forța de muncă a noilor veniți.

Jens Spahn- membru al Parlamentului din partea Uniunii Democratice a spus:

"...Da, noi vom ajuta, dar așteptăm ceva în schimb!"

În acelaș timp, refugiații vor risca să primească unele penalizări dacă vor refuza să participe la cursuri de limbă germană și la cele de integrare cu condițiile culturale, cu cele ale diferențelor religioase, a egalității cu persoanele de sex femenin, cu modul de comportament față de homosexuali sau cu cei de alte religii sau folosindu-se de anumite acte de violență în rezolvarea anumitor conflicte (după cum s-au petrecut în incidențele ce au avut loc înainte de Anul Nou 2016, în diverse orașe din Germania și când un număr mare de migranți au fost implicați în diverse acte de asalturi sexuale).

Migranții ce vor fi prinși ca participanți ai unor asemenea acte nu vor fi deportați dar vor pierde *o parte* din drepturile privind ajutoarele guvernamentale și dreptul de a deveni rezidenți permanenți.

Referindu-se la poziția migranților în Germania, o serie de personalități cu concepții conservatoare, experți în probleme ale azilului, și-a exprimat opinia după care:

"...migranții trebuie să învețe valorile Creștinismului
și valorile europene".[6]

Asemenea principii și soluțiile preconizate de Administrația Merkel sună deosebit de frumos și de atractiv pentru niște migranți dornici să muncească și să-și găsească condițiile de acomodare și de asigurare a unei vieți liniștite și confortabile pentru ei și familiile lor în țările care i-au acceptat. Situația este însă diferită în special în Germania contemporană în care conform opiniei unor analiști sociali se manifestă acceptarea în public a nudității și creerea unor forme publice de manifestare a dragostei între parteneri de sex opus sau de același sex. Asemenea manifestări au determinat decizia conducerii la nivel național prin

[6] Anthony Faiola și Stephany Kirchner: Merkel pushes assimilation, în: The Washington Post, 26 mai 2016, pg.A13

Centrul Federal pentru Educație Sănătoasă de a le oferii tinerilor migranți educația plăcerii sexuale prin utilizarea internetului și a website-ului pentru adulți.

Folosindu-se de tot felul de grafice și imagini ce costă sute de mii de Euro, se dau explicații incluzându-se tot felul de informații privind diverse aspecte ale vieții sexuale și a modului de aplicare.

Așa cum se descriu asemenea aspecte în presa cotidiană internațională, după asalturile sexuale ce au avut loc în diverse orașe din Germania în preajma Anului Nou 2016, s-a ajuns la concluzia necesității introducerii unei adevărate misiuni de reeducare a migranților privind relațiile sexuale considerate ca fiind normale în lumea occidental[.

După modul în care este prezentată această problemă de către cei doi autori amintiți mai înainte (Fiola și Kirchner), în München, s-au prezentat unele aspecte privind cum trebuie să se comporte migranți atunci când întâlnesc la bazinele de înot, femei în custome de baie tip bikini.

În Bavaria, s-au alocat fonduri publice destinate claselor de educație sexuală pentru migranți, învățându-i cum să antameze o relație sexuală cu o femeie germană.

De asemenea sunt clase care explică modul în care un refugiat trebuie să se comporte în relația cu un homosexual sau cu o lezbiană.

Sistemul de transmitere al acestor informații privind relațiile sexuale sunt pline de ilustrații și cu tot felul de sugestii privind modalitatea unor asemenea relații.

Întrebarea principală pe care și-au pus-o mulți germani mai tineri si mai în vîrstă, este legată de volumul și modul de utilizare a ***fondurilor publice*** destinate unor asemenea cursuri într-o societate cum este cea din Germania.

Cât de necesare și cât de urgente sunt asemenea cursuri și în special care va fi efectul lor pe termen lung?.

(Pentru cei interesați de mai multe informații pe acest subiect, sugerez consultarea sit-ului: washingtonpost.com/news/worldviews/15 mai, 2016)

Au trebuit să treacă peste 2 ani timp în care în Germania și în alte țări din Europa s-au instalat grupuri mari de migranți care nu întotdeauna și nu oriunde sunt dispuși să se acomodeze la viața și preocupările țărilor și orașelor unde s-au stabilit, încercând să ducă o viață apropiată de cea a locuitorilor autohtoni. În multe din locurile unde s-au instalat au continuat să provoace tot felul acte antisociale.

Pentru un timp Doamna Cancelar Merkel a acceptat această situație, primind în schimbul acceptării unei asemenea situaţii, o apreciere deosebită și chiar o

medalie de aur, din partea unui ”comitet” care i-a acordat premiul și medalia Kalergi[7].

Image Credits: Aleph / Wiki Commons, 2008R

Cine sunt acești reprezentanți ai unei astfel de organizații care acordă asemenea onoruri și cât de mult este apreciată o asemenea instituție de către țările UE care au fost obligate să primească migranți? Iată o întrebare care este încă sub un mare semn de întrebare cu atât mai mult cu cât au apărut și unele acțiuni care se referă la anumite programe ale guvernului german, de astă dată împotriva migranților.

Ministrul de Interne al Germaniei a promis la 11 August 2016 că se vor lua o serie de noi măsuri incluzîndu-le pe cele referitoare la un circuit rapid al tuturor documentelor privind deportările precum și anularea cetățeniei germane a celor care sunt plecați pentru a lupta alături de membrii Statului Islamic.

[7] Richard Nikolaus von Coudenhove-Kalergi (1894-1972) - publicist, gînditor politic și militant federalist european de origine austriacă. A fost o personalitate ieșită din comun, care din 1922 și până la moartea sa în 1972 a luptat pentru ideea europeană, aflându-se în perioada interbelică în mijlocul tututor inițiativelor privind crearea unei Europe unite. În 1923 Coudenhove-Kalergi a propus un prim proiect de confederalizare a Europei, proiect expus în volumul *Pan-Europa*. Tot în 1923 el a creat și Uniunea Pan-Europeană - prima organizație neguvernamentală „europeistă” de pe continent. Coudenhove-Kalergi a fost mai curând un "confederalist european" și nu un veritabil federalist. Pan-Europa, spunea Coudenhove-Kalergi în discursul său la primul congres al Uniunii Pan-Europene de la Viena (în octombrie 1926), refuza categoric hegemonia unui popor sau a unui stat european. Din punctual său de vedere, Europa unită se va produce doar ca o asociație de state libere, pledând de fapt pentru o confederație paneuropeană. Numele acestei confederații europene în care, spunea el, nici un popor nu și-ar sacrifica suveranitatea, ar fi Statele Unite ale Europei. [Pentru cei interesaţI de informaţ’ii suplimentare sugerez consultarea bogtei literature existentă în diverse sit-uri ale internetului sub numele lui Kalergi].

De asemeni în declarațiile purtătorilor de cuvânt ai guvernului German se subliniază schimbările ce vor avea loc spre acte mult mai agresive ale statului German împotriva celor ce încurajează menținerea unor concepții privind ideile Războiului Rece și a celor din era Nazismului.

În 2016, Germania s-a alăturat altor națiuni europene printre care Franța și Belgia în eforturile de a (re)utiliza toate mijloacele politicii de luptă împotriva terorismului.

În acest sens Ministru de Interne, Thomas de Maizière (n.1954), s-a referit într-un interviu dat presei la *necesitatea imediată de asigurare a securității cetățenilor germani și dotarea în acest sens a poliției cu mijloace mai moderne de luptă*.

Tot odată el a propus interzicerea îmbrăcăminții burca de către femeile musulmane după modelul francez și belgian care după cum se afirmă în presa acestor țări ar putea da unele rezultate scontate.

*

Asemenea acțiuni din partea guvernului de la Berlin se datoresc și faptului remarcat de către serviciile Germane de securitate din care rezultă că între sutele de mii de migranți din diverse țări s-au infiltrat și ”soldați” ai organizațiilor extremiste instruiți în acțiuni teroriste gata să pună în aplicare diverse acțiuni anti-sociale, criminale, să creeze o stare de panică generală, să distrug și să vandalizează locurile pe unde se opresc sau pe unde trec.

Un exemplu al efectului unor asemenea atacuri teroriste l-a reprezentat situația din cartierul *Molenbeek* din Bruxelles, după atentatul din Noiembrie 2015.

Străzile din acest cartier erau goale, Muzeul de Arte era închis și se anunțase printr-o notă scrisă într-un mod destul de sobru: *”închiderea muzeului se datora unui ”atentat de gradul patru”*, cafenelele, magazinele de haine și cele care vindeau produse vegetale exotice erau și ele închise .

De fapt acest lucru îl dorise ISIS prin actul criminal care a provocat moartea a 13 persoane și rănirea altor câtorva sute: să paralizeze viața normală a unui cartier ne-musulman din Europa.

Să se închidă școlile, localurile de cultură să creeze panică și frică în rândurile populației acestui oraș.

Sentimentele populației belgiene erau divizate între frică și milă față de ceilalți refugiați fugiți din țările de origine din cauza atrocităților provocate de membrii organizațiilor musulmane extremist-jihadiste.

Oare un asemenea spectacol așteaptă Administrația de la Berlin să aibă loc și în Germania după venirea migranților ”mult așteptați” (!) ?.

Cred că planul Germaniei a fost cu totul altul.

Germania și în special Doamna Cancelar Merkel spera ca țările membre ale UE care îi vor găzduii, să-i verifice, să-i trieze, să-i califice (pe cei dornici să învețe limba și să muncească – n.n.) și după un timp (poate peste câțiva ani, poate mai curând), vor apare din nou anumite anunțuri în presă sau prin mijloacele audio-vizuale internaționale care vor anunța că Germania este dispusă să primească forță de muncă: ***calificată*** pentru diverse meserii (după necesități – n.n.), asigurând beneficii deosebit de atractive.

În felul acesta nu vor mai fi nevoie:

- de verificări și de urmăriri etnice,
- de calificări, ș.a.m.d.

întrucât asemenea procedee au fost efectuate de către țările care i-au găzduit și pe contul acestora s-a desfășurat întregul proces de pregătire a forței de muncă.

Singura problemă ce o va avea Germania va fi să dea anunțurile respective în care să menționeze beneficiile pe care le vor primii cei ce vor veni de astă dată ”legal” în Germania și cu o calificare obținută nu pe contul Germaniei.

Și iată că în felul acesta se va rezolva și actul pretins ”umanitar” al concepției ”creștine” susținut de domnul Ulrich Grillo și cel pur economic pentru Germania, interesată în dezvoltarea ei pe mai departe până în 2020 sau 2030 fără să țină seama de nevoile și în special de riscurile și posibilitățile altor țări.

Planul ca atare a fost bine gândit atât de domnul Grillo cât și de Administrația germană în frunte cu Cancelara Merkel. Dar nimeni nu s-a gândit și la celelealte țări cărora li s-a impus găzduirea migranților.

Din punctul de vedere al numărului de azilanți pe care diversele țări inclusiv România, la solicitarea cancelarului Germaniei, ar trebuii să-i primească, situația este diferită.

Specialiștii în probleme social-politice în general și în politica forței de muncă în special, aplicată în condițiile economice actuale și de viitor ale Germaniei își dau seama de diferențele care nu sunt nici pe departe similare cu cele existente în alte țări ale UE. O situație specială, de exemplu, există în România, unde nu cred că se

pune în momentul de față atât de mult problema lipsei de forță de muncă (cînd șomajul oficial în trimestrul 4 al anului 2016 se menţinea la 5. 5.%)[8].

Un fapt similar se petrece și în alte țări din UE motiv pentru care multe dintre țările europene refuză să-i primească pe acești migranți.

Ungaria, de exemplu, caută să-i țină pe acești migranți la distanță și și-a construit garduri din sârmă ghimpată de-alungul graniței, cu Serbia, pe o distanță de peste 174 Km.

Cu toată această măsură de apărare, peste 2.000 de azilanți au ajuns în Ungaria trecînd peste sau pe sub această barieră sau intrînd pe alte căi (folosindu-se de trenuri și autobuze).

Ungaria este recunoscută ca fiind una dintre țările în care se obține cel mai greu aprobarea pentru azil, cu toate că ani de zile, după opinia unor ziariști și analiști politici, ea a fost tot timpul în centrul multipleleor critici internaționale pentru politica sa descriminatorie în privința azilului și a spiritului considerat de către unii pretinși umanitari ca fiind total ”*ne uman*” aplicat refugiaților și solicitanților de azil.

Potrivit informațiilor oferite de către *Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați* (UNHCR), în Ungaria încă se practică detenția solicitanților de azil pentru trecerea ilegală a frontierei.

Din acest punct de vedere, politica primului ministrului Victor Orban a dus pentru un timp la scăderea popularității sale. Mai recent însă, sondajele de opinie confirmă că politica lui Orban a recâștigat încrederea și suportul unei mase largi a populației maghiare. Popularitatea lui Orban a crecut în ultimile luni ale anului 2015, cu 5% ajungând la peste 34% (după rezultatele prezentate de către

[8] http://www.economica.net/tag/rata-somaj-2016_203543

Nezopont Institute din Budapesta). În același timp ¾ din populația Ungariei consideră ca fiind binevenite ideile privind construcția de garduri de sârmă ghimpată care să blocheze invazia migranților în Ungaria și întărirea pazei de graniță.

Sursa: AP 2015

Politologii unguri consideră că actuala criză a refugiaților în Ungaria și în întreaga Europa poate crea o enormă destabilizare social-economică și politică a UE, iar după opinia lui Victor Orban pe care a transmis-o prin ziarul Wall Street Journal, rezultă că:

"...în circa doi ani întreaga elită politică
va fi înlocuită de radicali".

Pentru acest motiv, analiștii politici consideră că va avea loc o creștere în continuare a populismului lui Orban și ca atare concepția politică a premierului ungur va devini un sprijin al agendei sale în domeniul politicii interne și o refacere a imaginii Ungariei pe plan internațional.

Solicitanții de azil care vin în prezent în Ungaria (din diferite țări, care au cele mai mari fluxuri de migrație: Kosovo, Siria, Afganistan, Algeria), datorită locației sale geografice în UE și ca semnatară a *Legii spațiului Schengen*[9], încearcă să se deplaseze spre alte țări membre ale UE fără a avea nici un fel de acte oficiale de identitate.

Indiferent de mijloacele de ținere la distanță a migranților prin gardurile de sârmă ghimpată, mulți dintre acești migranți au tăiat aceste garduri și au trecut pe sub ele inflitrându-se în diverse țări.

Asemenea acte dovedesc că pentru migranții ilegali nu există drumuri închise care să-i împiedice de a intra în Europa; ei nu țin seama de pericolele acestora și

[9] Vezi Anexa Mic dicționar tematic, referitor la spațiului Schengen.

de riscurile la care se supun în fața unor bandiți care profită de aceste situații sau de riscul de a fi prinși de polițiile țărilor unde vor să ajungă.

*

La toate aceste aspecte prezentate până în acum se adaugă unele fapte pe care nu le-am menționat dar care întăresc imaginea despre America care nu mai este cea care a fost în urmă cu mai multe decenii.

Faptul că Președintele Barack Obama a refuzat în mod categoric să numească acest curent al extremismului islamic drept un dușman al civilizației mondiale și a cautat diverse paliative care nu au adus o imagine clară asupra acestei situații crează o imagine distorsionată în fața întregii populații americane și a întregii lumi față de realitatea actuală și față de America în special.

De asemeni ne aflăm în situația în care or poporul american nu a înțeles exact afirmația lui Barack Obama pe care a făcut-o înainte de alegerea sa în funcția de Președinte al Statelor Unite și anume că

”Administrația mea, va fi cea mai transparentă administrație din istoria Statelor Unite”

(ceea ce este deosebit de greu de crezut că un întreg popor nu a înțeles o afirmație ce ar fi putut să aibă o notă de încredere, dacă s-ar fi practicat în realitate - n.n), sau a fost ca și alte afirmații numai o formulă politică de amăgire a poporului american, care este atât de onest încât se apropie de naivitate.

Nu numai că nici pe departe nu s-a făcut uz de ”transparență” în acțiunilor Administrației Obama, dar au avut loc tot felul de aplicări ale unor pedepse a celor ce și-au exprimat anumite opinii care dovedeau altceva decât se afirma în mod oficial, ținând populația neinformată asupra unor acțiuni de neînțeles și al anumitor fapte ce au avut loc la indicația președintelui.

Nici reprezentanții presei afiliați și acceptați la Casa Albă pentru a primii informațiile necesare spre publicare nu au primit răspunsurile cele mai exacte și corecte din partea purtătorului de cuvânt al Administrației Obama.

Așa cum s-a afirmat de mai multe ori chiar în presa cotidiană, nimeni nu știe în mod oficial și cu exactitate despre acțiunile ce au avut loc prin folosirea atacurilor cu ajutorul dronurilor împotriva terorismului în Packistan, Yemen, Somalia și Libia.

Câți dintre cei care au fost omorâți în aceste acțiuni militare erau teroriști sau militanți și câți au fost victime civile.

Administrația Obama a afirmat în urmă cu peste trei ani, după opinia unei ziariste de la Washinton Post (Doamna Margaret Sullivan), că v-a da detalii asupra

acestor acțiuni. Din păcate, cei trei ani au trecut și nimeni nu are nici în prezent informații concludente.

Transparența care se desfășura în jurul acțiunilor Casei Albe era una de un stil aparte care ar putea fi numită mai degrabă ”*nici o transparență*”.

Nimeni nu are o informație și o explicație reală a motivului pentru care sergentul Robert Bowdrie "Bowe" Bergdahl (născut la 28 martie 1986) soldat în armata americană, fugit din batalionul de infanterie ce lupta în Afganistan și predându-se luptătorilor talibanezi, a fost ținut ca prizonier de către Taliban, din 2009 până în 2014. Cu toate că mass-media americană a încercat să afle cât mai multe informații despre acest dezertor, nu s-au obținut informațiile necesare.

Ceea ce s-a aflat în urma ceremoniei care a avut loc la Casa Albă (în Rose Garden), și transmisă prin diversele mijloace ale mass-mediei americane a fost informația referitoare la schimbul acestui dezertor în schimbul eliberării din închisoarea din Guantanamo Bay (Cuba), a ***cinci*** dintre cei mai notorii conducători criminali ai fracțiunilor extremist jihadiste ai Talibanului.

La 14 Decembrie 2015, Conducerea Departamentului Apărării al SUA a anunțat că Bergdahl va fi judecat de către *Curtea marțială* ca dezertor din armata americană; procesul acestui dezertor urmând să se desfășoare în luna Februarie 2017. Unele întrebări legate de acest eveniment cum ar fi:

- Ce a stat la baza acestei decizii?,
- Cine în afară de președintele Barack Obama a autorizat acest schimb de prizonieri?
- A fost oare echitabil și în avantajul Statelor Unite un asemenea schimb?

Iată întrebări care au așteaptat explicații sau cel puțin mai multe informații care să confirme așa numita transperanță asupra acestor fapte.

(Pentru cei interesați de eventuale mai multe informații referitoare la acest caz, sugerez consultarea sit-ului: https://en.wikipedia.org/wiki/Bowe_Bergdahl)

Un alt exemplu concludent a fost marcat de vizita președintelui Obama în Vietnam și unde a dat o serie de interviuri presei vorbind despre tot felul de aspecte ale acestei vizite dar aproape nimica despre dialogurile cu reprezentanții guvernului.

De altfel, Dna. Martha Joynt Kumar- fostă profesoară la Towson University, (Statul Maryland-SUA), referindu-se la dialogurile cu presa ale președintelui Obama, afirma imediat după aceste interviuri:

> *”... președintele are o mulțime de interviuri, cu mult mai multe decât oricare alt președinte din istoria recentă, dar aceste interviuri sunt foarte strâns controlate și se referă numai la anumite subiecte,*

din care cele mai multe se referă la probleme foarte ”soft””.

Concluzia este că cele mai multe dintre interviuri nu au avut o notă de transparență și responsabilitate, ținându-l pe președinte cât mai departe de riscul unor întrebări fulminante și în acelaș timp refuzînd ideia ”libertății informațiilor”.
(Pentru cei interesați de mai multe detalii sugerez consultarea sit-ului Dnei Margaret Sullivan la:wapo.st/sullivan).

*

Lasând pentru moment diversele aspecte privind Statele Unite, să revenim la situația din Europa.

În Europa în momentul de față se remarcă o puternică diviziune a ideilor privind acceptarea imigranților.

Unele dintre țările din Europa de Este, incluzând Polonia și Ungaria au decis să formeze un front al ”anti-refugiaților”, (încă înaintea deschiderii întâlnirii de la Bruxelles ce a avut loc în a doua decadă a lunii februarie 2016), și prin care se intenționa să se blocheze influxul de migranți prin Grecia spre alte țări Europene.

Primul ministru Viktor Orban, într-un discurs ținut la 15 februarie 2016, a spus:

”... Europa este fără apărare și deosebit de slabă” în oprirea invaziei islamice...”

și a cerut tuturor țărilor europene să-și construiască garduri din sârmă ghimpată, în special de-alungul granței de Nord a Greciei cu Bulgaria și Macedonia”.

Asemenea garduri care deja există vor trebuii sigilate și controlate permanent pentru a nu fi tăiate creindu-se posibilitatea de infiltrare a migranților.

Un alt fapt elocvent în acest sens și care ar trebuii să constituie un element în plus de îngrijorare și preocupare pentru diversele Administrații din Europa , este cel petrecut în drumul refugiaților spre Austria; trenul care transporta un număr mare de migranți, s-a oprit întruna din gările din partea de vest a Budapestei, unde polițiști unguri așteptau acest tren. Polițiștii au încercat să-i convingă pe migranți să coboare din tren și să meargă spre un centru care era pregătit pentru înregistrarea lor.

La apelul poliției, migranții au refuzat să coboare din tren, argumentând cu poliția că acest act i-ar împiedeca să meargă mai departe spre Austria și de acolo spre alte țări din Europa occidental și în special spre Germania, unde fuseseră invitați și erau așteptați.

Conflictul dintre migranți și poliția maghiară a luat proporții mai dure și această situație a avut la bază indicația premierului Victor Orban privind interzicerea intrării ilegale în Ungaria a refugiaților.

Reacția premierului maghiar, chiar dacă a fost criticată de către conducătorii Germaniei are o notă de realitate, când afirma:

"… din punct de vedere moral cred că trebuie spus în mod foarte clar: Vă rugăm să nu veniți aici! De ce trebuie să mergeți din Turcia spre Europa occidentală? Turcia este o țară sigură. Stați acolo. Este prea riscant să veniți aici."

Referindu-se la situația conflictului dintre poliția maghiară și migranți, fostul Secretar General al ONU, Ban Ki-moon, afirmase că: modul în care Ungaria a răspuns venirii imigranților este total inacceptabil.

El a spus:

"... înțelegem că fiecare țară are probleme interne, dar față de acești oameni care au fugit de război și persecuții trebuie să se arate un spirit de compasiune"…

Din aceste afirmații rezultă, după opinia unor specialiști (printre care și domnul Mircea Popescu(SUA), că se transmite un semnal greșit al Secretarului General ONU, în condițiile în care se dezice de atribuțiile pe care UNHRCR (United Nations High Commissioner for Refugees- organizție a comunității mondiale) și

"…care ar trebui să asigure o relocare a migranților la nivel global. Doar este vorba de o criză umanitară internațională, nu doar a Europei; de aici rezultă că Dl. Ban Ki-moon scoate castanele din foc cu mâna Europei."

*(**Notă:** Pentru cei interesați de unele informații suplimentare sugerez consultarea Anexei privind articolul Emigrație și invazie - de pe blogul Dlui. Mircea Popescu)*

Nu se știe dacă motivul refuzului categoric de a se înregistra al noilor migranți în Europa era graba acestora de a ajunge în Germania sau în alte țări, sau dacă printre ei nu se găseau și membrii ai unor organizații teroriste care nu au vrut să-și divulge naționalitatea, identitatea, să fie fotografiați și să li se ia amprentele și tot odată să-și demaște intențiile criminale cu care au venit.

De asemeni, în vizita pe care Sebastian Kurz - Ministrul de Externe al Austriei a făcut-o în Macedonia (la 12 februarie 2016), a afirmat că țara sa se apropie de limita maximă ce s-a stabilit pentru acceptarea azilanților și Macedonia trebuie să

fie pregătită de a opri complet fluxul de migranți ce urma să aibă loc în luna martie 2016.

La 16 februarie 2016, Austria a anunțat că posedă un plan de limitare a noilor solicitanți de azil, plan, care face parte din așa numitul ”efectul de domino”, al măsurilor ce trebuie luate pentru oprirea migranților din Grecia prin Balcani spre Europa.

În Austria, la una din conferințele (din februarie 2016 – n.n.) ținute de către Miki Leitner - Ministrul de Interne, acesta a anunțat că *Austria și-a pregătit și organizat 12 noi posture de verificare dealungul graniței de Sud, pentru a ști cu exactitate numărul și chiar orele de venire a noilor migranți.*

De asemeni după modelul suedez, Austria va interzice intrarea în țară a celor care nu au documente de călătorie valabile, iar dacă va fi nevoie, este pregătită să ridice mai multe garduri de sârmă ghimpată.

Continuîndu-și politica de acceptare a migranților din diverse țări, Doamna Cancelar Merkel în pregătirea dialogurilor de la Bruxelles (din săptămâna 19-26 februrie 2016), afirmase :

”… este o necesitate urgentă de a se sparge blocajul politic”.

Aceasta ar fi posibil, după afirmația Cancelarului Merkel, prin formarea unei *”coaliții a dorințelor*” sau o listă a națiunilor din Nordul Europei, presupuse (de către Angela Merkel –n.n.) ca fiind ***”dornice”*** de a acepta solicitanții de azil care se califică pentru acordarea instalării celor care vin din Grecia și Turcia.

Planul propus de Merkel a fost ca o replica la planul propus de Viktor Orban de blocare a venirii noilor migranți.

Problema crizei refugiaților este socotită de către cei mai mulți dintre analiștii politici ca *”nodul Gordian”* al Doamnei Merkel pe care ea trebuie să-l taie. Practic vorbind ea și-a legat viitorul politic de această acțiune și nu există nici o șansă de a se opri sau chiar de a se încetini acest flux.

Chiar și unii dintre analiștii politici germani, printre care se numără și David Kipp (de la Institutul German pentru Afaceri privind problemele Internaționale și de Securitate, creat în 1962 și cu sediul în Berlin – n.n.) afirmă:

”… dacă Merkel pierde în intenția ei de atragere într-o cooperare a conducătorilor europeni și apărarea intereselor refugiaților, poate avea foarte grave consecințe – nu numai pentru

continentul European, dar și pentru milioanele de oameni dornici să scape de războaiele care au distrus Siria, Irakul, Afganistanul și alte zone conflictuale".

În momentul de față situația din întreaga Europă este în fierbere întrucât se remarcă cum Administrațiile guvernamentale ale diverselor țări (nici până la mijlocul anului 2017 – n.n.), nu au fost capabile să controleze valurile imense de migranți, nu știu și le este foarte greu să afle cine sunt cu exactitate cei care au ajuns sau continuă să vină în Europa.

În multe ţări, sistemele de verificare sunt deosebit de rudimentare; nu peste tot se folosesc mijloace electronice, folosindu-se unele metode similar cu cele de peste zeci de ani, în care evidențele se țineau folosindu-se: creionul și hârtia, ceea ce îngreunează în mod deosebit întregul proces al evidenței, ne putându-se înregistra mai mult de câteva sute de persoane pe zi.

Sutele de mii de migranți din Siria, Irak, Afganistan și din alte colțuri ale lumii sunt dintre cei care nu vin în mod legal iar această invazie *instantanee,* declanșată parcă în urmă unui semnal dat, depășește cu mult posibilitățile de acomodare pe care diversele țări europene nu le-au avut și încă nu sunt complet pregătite.

La 9 septembrie 2015, Președintele Comisiei Europene, Jean Claude Junker (n.1954)[10], anunțase că se pregătește un plan de acceptare a 120.000 de azilanți care vin prin Grecia, Italia și Ungaria, urmând să se răspândească în întreaga Europă.

Dintre aceștia, conform unei informații prezentate de ziarul spaniol *El Pais*, Germania, Franța și Spania erau dispuse să preia jumătate din acest număr de azilanți. Cealaltă jumătate urmând să fie distribuită în alte țări europene.

După planurile stabilite de către Comisia Europeană, acești 120.000 de solicitanți de azil urmau să fie distribuiți după cum urmază:

- 31.000 în Germania
- 24.000 în Franța
- 15.000 în Spania
- 9.000 în Polonia
- 7.000 în Olanda

Pentru restul nu se indicase țările care urmau să fie gazde și pentru căți

[10] Jean Claude Junker – avocat, între 1995 - 2013, a fost Prim Ministru al Luxembourg, iar din 1989 - 2009, a fost Ministru de Finanțe. Între From 2005 to 2013, Juncker a fost primul Președinte al Eurogroup (o reuniune a miniștrilor de finanțe din zona euro).

solicitanţi.

Planul propus de Junker prevedea și ideia după care țările care refuzau să preia azilanți urmau să plătească sumele aferente de bani care se vor acorda țărilor acceptante.

Este interesant modul în care Cancelarul Angela Merkel, încearcă să influențeze deciziile diverselor administrații europene spunând:

> *"… o Europă fără granițe interne, este cheia succesului unei Europe unificate – care poate deveni o problemă dacă nu se va găsi o soluție pentru această criză determinată de venirea refugiaților.*
> *În acest moment întreaga lume este cu ochii pe noi".*

Reacțiile conducătorilor țărilor ce fac parte din spațiul Schengen erau foarte diferite.

În 2014 Institutul de cercetări și statistică *Pew* (SUA), a prezentat rezultatele unui sondaj de opinie din care au reeșit procentele populațiilor din diverse țări care se opuneau imigrației din diverse țări și în special cei mai mulți dintre ei care veneau fără nici un fel de documente de identitate oficiale.

Rezultatele sondajelor celor care se opuneau venirii migranților erau următoarele:

- 63% dintre italieni,
- 50% dintre polonezi,
- 53% dintre greci,
- 33% dintre germani,
- 27% dintre francezi și
- 26% dintre britanici.[11]

Administrația Slovaciei afirma – așa cum am mai amintit, că este dispusă să primească azilanți, *dar numai creștini* și refuza în mod categoric să ofere azil celor de religie musulmană în special celor veniți din Siria.

Autoritățile din Slovenia au refuzat să primească refugiați, iar Primul Ministru, Miro Cerar a spus încă de la 16 septembrie 2015 că se va deschide un "coridor" spre țările care au posibilitatea să primească azilanți, în special dacă va exista o presiune din cauza numărului mare de migranți. Presa internațional confirma creșterea dramatică a numărului migranților în perioada ianuarie – octombrie

[11] Sursa: Jill Goldenzie - Migrants and refgugees, The Washington Post, September 27,2015, pg.B2

2015, de la circa 5500 la peste 218.000 de persoane. În acelaș timp ministrul de externe al Sloveniei, Karl Erjavec, a afirmat că ridicarea unor ziduri de sârmă ghimpată poate fi considerată ca un ”ultim mijloc”, dar, a spus :

” îngrijorarea cea mai mare este aceea că alte țări vor
elimina aceste bariere, lăsînd munții Alpi care
înconjoară unele națiuni, să-i protejeze….
”Noi, nu putem să continuăm acest proces pentru lung timp.
Am primit 100.000 de migranți în ultimile două săptămâni.
Acest număr reprezintă 5% din numărul populației noastre.
Resursele noastre umane, financiare și materiale sunt limitate!”.

Parlamentul Sloveniei a votat la 22 februarie 2016, o lege prin care au trimis mai multe unități militare care să păzească granițele țării.

În Belgia, conducerea țării a decis la 23 februarie 2016 că va introduce măsuri mult mai severe de control la granițele țării în special la granițele cu Franța pentru a opri intrarea migranților care au ajuns la graniță prin portul Calais

În Estonia, circa 100 de migranți au fost acceptați, pe data de 3 septembrie 2015; în acelaș timp poliția estonă a început să verifice declanșarea într-un mod suspect a unui foc de proporții ce a pornit în casa unde locuiau niște azilanți din Siria.

La Londra, unde au ajuns unii dintre sirienii azilați au început unele manifestări ale populației, sprijinite de poliția britanică din cauza acțiunilor provocate cu trenul subteran ce leagă Franța de Anglia.

Cu toate acestea fostul Prim Ministru David Cameron, la insistența Cancelarul Angela Merkel, anunțase că în scurt timp urma să prezinte un plan prin care puteau fi preluați câteva mii de refugiați sirieni; Anglia se confruntă în prezent cu multiplele conflicte de idei între cei ce susțin menținerea Marii Britanii în UE și cei care sunt împotriva acestei rămâneri în UE.

Donald Tusk, Președintele Consiliului European (și fost Prim Ministru al Poloniei), a sugerat ideia după care Europa ar avea posibilitatea de asigurare a asistenței unui număr de circa 100.000 de refugiați.

La asemenea reacții Merkel a spus că este conștientă că există unele rețineri din partea unor Administrații guvernamentale care nu au fost pregătite să acomodeze sute de mii de migranți (ce au apărut instantaneu – n.n.), dar în același timp trebuie înțeles că:

Germania, Suedia și Austria singure nu pot asigura
preluarea acestui imens număr a celor care solicită azilul.

În **Germania**, la diversele situații conflictuale pe problemele migrațieie musulmane, reacția partidului *Alternativa pentru Germania* (AfD), și-a exprimat în mod clar poziția împotriva invaziei islamice și a numărului din ce în ce mai mare a musulmanilor care au ajuns în Germania și a unora dintre soldații ISIS care și-au creat grupurile ”slippers” (în vederea unor atacuri). Numai la începutul lunii iunie 2016 poliția germană a arestat trei sirieni care au intrat în Germania ca migranți și care erau pregătiți în numele Statului Islamic, să provoace un atac în centrul istoric al orașului Düsseldorf.

Situații similare manifestate prin multiple opoziții față de invazia musulmană au avut loc la sfârșitul lunii mai și începutul lunii iunie 2016, în orașul Erfurt (situat în centrul Germaniei).

În harta alăturată (Harta A), este marcată cu roșu localizarea orașului Erfurt pe schema hartei Germaniei.

Harta A

Motivul opozițiilor era împotrivirea locuitorilor acestui oraș la solicitările de construire a unei moschei în Erfurt (oraș cu circa 200.000 locuitori), în care după unele înregistrări privind structura populației pe religii, circa 75% au susținut că ”nu au nici o religie”, dar nu acceptă să se construiască și să se vadă minareturi în apropierea unei seculare biserici creștine existentă în acest oraș.

Făcând uz de unele explicații cu o notă patriotică, unul dintre reprezentanții partidului AfD, Stefan Möller(n. 1975)[12], afirma că *germanii stăpânesc pământul lor și nu acceptă alte solicitări de construcții a altor biserici pe teritoriul țării lor.*

În același timp în primle luni ale anului 2016, două universități germane au închis sălile de rugăciuni pentru musulmani, considerând că instituțiile de educație la nivel universitar nu acceptă un tratament special care să-l acorde studenților musulmani și consideră că studenții musulmani se pot ruga în aceleași săli considerate ”camera de rugăciune și meditație în tăcere”, care sunt oferite tuturor studenților care vor să-și facă rugăciuni în liniște.

Conducătorii comunității musulmane din acest oraș au ridicat tot felul de obiecțiuni considerând că aceste acțiuni ale populației din Erfurt, sunt similar cu cele anti-musulmane, ce au loc în Statele Unite, în Franța, Austria, Olanda, Polonia și în alte țări europene.

[12] Stefan M öller – jurist german și politician

în 2009 în **Elveția** a avut loc o manifestare de opoziție referitor la construcția unei noi moschei.

În **Franța** în urma atacurilor teroriste din 2015, actele de violență ale populației împotriva grupurilor musulmane s-au întețit ajungând de la 133 de incidente la peste 429 (după afirmația lui Bernard Cazeneuve -Ministrului de Interne).

În **Danemarca,** în orașul Randers (cu o populație de circa 61.000 de locuitori), a fost emisă o rezoluție a conducerii orașului prin care se aprobă vînzarea de produse alimentare din carne de porc, împotriva solicitărilor din partea imigrației musulmane de a se interzice vânzarea cărnii de porc.

De asemenea, la mijlocul lunii septembrie 2015, au fost închise în mod temporar arterele principale ale șoselelor și s-au anulat trenurile ce făceau legătura cu Germania.

În **Italia** în luna Aprilie 2016, în provincia Veneto, a fost adoptată o lege prin care se impunea interzicerea construcției oricăror moschei, punct de vedere susținut de Luca Zaia (n.1968)[13] guvernatorul (de orientare de dreapta), într-un interviu pe care l-a dat ziarului *Nuova di Venezia*.

Polonia a fost una dintre țările fostei lumi comuniste care s-a manifestat în mod deschis și cu multă hotărâre împotriva invaziei musulmane. La sfârşitul anului 2015, mai exact la 19 noiembrie, a avut loc una dintre cel mai largi demonstraţii pe care le-a cunoscut această ţară și la care au participat peste 50.000 de persoane.

Manifestanţii şi-au exprimat într-un glas opoziţia faţă de acceptarea intrării valului de migranți musulmani în Polonia, și care nu aveau documente de identitate. Venirea lor în Polonia era ca urmare a acceptării acestora de către Cancelarul Merkel și a impunerii trimiterii acestor migranți în diverse țări europene.

Pe timpul demonstrației și în următoarele zile ale acestei acțiuni, mass-media europeană nu a difuzat prea larg această știre a marei demonstarții poloneze, întrucât era supervizată de la distanță de către conducerea Germaniei. nu a dat informații detaliate despre acest eveniment, iar polonezii au demonstrat afirmându-și opiniile referitoare la acțiunea Uniunii Europei în general.

La 4 ianuarie 2016, Witold Waszczykowski (n.1957), ministrul de externe al Poloniei, a declarat:

”...noul guvern de la Varșovia dorește „să vindece” Polonia
după 25 de ani de „îndoctrinare liberală.

[13] Luca Zaia – politician italian, venetian, memebru al partidului Liga Venețiană – Liga de Nord, Ministru al agriculturii, industrieie alimentare și industrieie forestiere

... guvernul precedent, de tendință liberală și centristă,
a urmărit un anumit concept politic de stânga”[14]

Grecia care constituie unul din punctele cheie pentru intrarea azilanților în Europa, datorită condițiilor social-economice și politice existente (printre care: instabilitatea economică și politică, numărul mare de șomeri. ș.a.), nu mai reprezintă un punct de interes dosebit pentru migranți, nici chiar pentru o eventuală oprire temporară.

În acelaș timp în urmă cu câteva luni, grecii și-au terminat de construit un gard de sărmă ghimpată pe o lungime de 12.5 Km., la granița cu Turcia tocmai pentru a opri intrarea migranților în țară.

Sursa: AP 2015

În Bulgaria, guvernul a aprobat construirea unui gard de sărmă ghimpată de peste 3 m. înălțime pentru a bloca venirea a circa 10.000 de migranți sirieni

[14] Sursa: https://vremuritulburi.com/2016/01/04/polonia-incearca-sa-revina-prin-noua-conducere-la-cultura-si-valorile-traditionale-uniunea-europeana-turbeaza/

ce au ajuns la granița Greciei.

În conformitate cu unele informații publicate prin diversele mijloace ale mass-mediei americane (The Washington Post, de Miercuri 24 februarie 2016), Bulgaria a introdus sistemul de detenție al migranților și chiar folosirea unor metode agresive pentru obținerea unor informații mai complete din partea migranților.

Sursa: AP 2015

În Serbia, Ministrul de Interne afirma că vor fi acceptați să intre în țară, numai cei care posedă documente legale de călătorie prin Europa.

Macedonia, care era al doilea stop spre Europa, a decis la 27 august, 2015 să-și închidă marea majoritate a granițelor și a masat forțe militare care să păzească granițele; aceștia au primit ordin să folosească gaze lacrimogene, forțând astfel migranții care veneau din Grecia să se întoarcă acolo.

Sursa: AP 2015

Este de admirat cum sursa amintită a prezentat și un punct de vedere referitor la România anului 2016, și din care rezultă:

” La polonezi, la unguri se poate, la noi nu, ne lăsăm conduși în continuare de lichelele astea care ne-au distrus țara de 25 ani încoace. Ce păcat că nu avem măcar un sfert din patriotismul și iubirea de țară a polonezilor, cu credința adevarată cu care ne-a înzestrat Dumnezeu și cu inteligența nativă a românului, am fi fost cel mai de ispravă neam. Dar așa, nu suntem decât bâtaia de joc a hoților și trădătorilor de neam și țară și am ajuns sclavii și cobaii sataniștilor care se vor conducătorii lumii”.

Cele scrise confirmă poziția clară nu numai a unui ziarist care și-a expus punctul său de vedere ci cel al unui popor care a avut curajul unei revoluții dar nu și a unei re-dezvoltări la nivel național post revoluție.

*

Indiferent de mijloacele de ținere la distanță a migranților prin gardurile de sârmă ghimpată, mulți dintre acești migranți au tăiat aceste garduri și au trecut pe sub ele inflitrându-se în diverse țări.

Asemenea acte așa cum am mai afirmat, dovedesc că pentru migranții ilegali nu există drumuri închise care să-i împiedice de a intra în Europa.

Sursa: Reuters, 2015

Unii dintre conducătorii țărilor europene au acceptat înțelegerea de a întoarce emigranții ”economici” și eventual de a-i accepta numai pe cei din Siria pentru a-i salva de obligațiile de a-i plăti pe traficanții ce le cer sume enorme pentru a le facilita ajungerea în unele Europa .

Graficul 1 **Numărul migranților veniți în Europa pe mare**

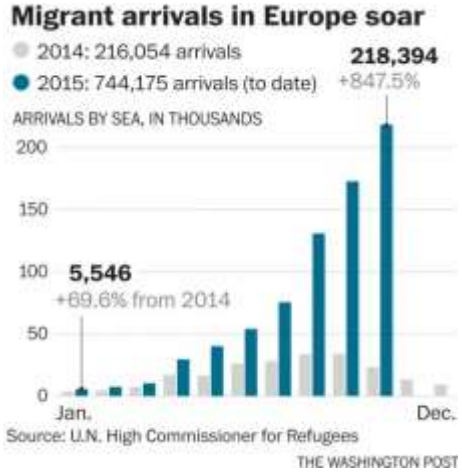

Agenția pentru Emigrație a ONU a confirmat la începutul lunii noiembrie 2015, numărul de peste 218.000 de migranți care au traversat Marea Mediterană în luna octombrie 2015.

Ministrul de Interne al **Croației**, Ranko Ostojic(n.1962)[15], afirma într-un interviu cu mas-media națională că numai într-o singură zi (Duminică 31 Octombrie 2015) au trecut granița Croației, 8.400 de migranți, ceea ce a provocat un imens haos și o extindere a manifestărilor violente între poliție și migranți.

”Credeți că se va putea opri această invazie
fără să fie împușcați acești oameni?”-

a spus Ostojic,

” Trebuie să se construiască un zid în jurul
întregii Europe, dacă întradevăr vrem
să se oprească această invazie”.

Federația Rusă este dispusă să primească în mod temporar o parte din migranții sirieni și din alte țări, dar pentru acordarea vizei temporare aceștia trebuie să se înregistreze și să plătească o sumă de bani ce este foarte mare (pentru acești migranți în special după ce au fost nevoiți să plătească și pentru transportul spre Europa sume considerabil de mari).

În perioada 2012-2015 prețul pentru o viză temporară în Rusia, era între 70.000 și 100.000 de ruble (echivalentul a 1.070 – 1.500 dolari). După o perioadă foarte scurtă de timp în anul 2014, în care prețul unor asemenea vize temporare a scăzut

[15] Ranko Ostojic – politician croat de orientare de stânga, de profesor avocat, care a avut funcția de Ministru de Interne în Administrația Zoran Milanović, din 2011 până în 2016.

la 20.000 de ruble iar la începutul anului 2015, prețul a crescut din nou la 40.000 de ruble (600 dolari). Pentru majoritatea refugiaților, Rusia nu este țara pe care și-ar dori-o și unde să locuiescă pentru restul vieții. Ea este numai o țară de tranziție spre țările din nord: Finlanda, Norvegia și Suedia.

Harta B

Drumul migranților ce trec prin Ungaria (2015/2016)

Diversele surse de informații din diverse țări s-au referit în ultimii ani la multiplele conflicte interne din Siria și la acțiunile criminale ale administrației Assad la adresa poporului sirian, folosindu-se împotriva opozanților săi, tot felul de arme chimice sau omărărea prin împușcare. Aceste acte criminale i-au determinat pe cei mai mulți sirieni care sunt astăzi migranții prin Europa de și părăsi țara și și căuta un loc mai liniștit în care să trăiască.

Nu cred că ar putea nega cineva actele criminale săvârșite de Administrația Assad dar în acelaș timp nu cred că se poate aprecia ca real numărul victimilor acestor acte criminale comunicate de presa controlată de guvern; toate informațiile mass-mediei internaționale sunt numai estimări.

Informații sub semnul întrebării

Se împlinesc cinci ani de când au început conflictele dintre populația siriană și Administrația lui Assad. Conflictul a început printr-o demonstrație pașnică dar treptat s-a transformat într-un conflict în care vârsarea de sânge a luat proporții.

Unele dintre informațiile prezentate de către ONU, de exemplu, se referă la circa 250.000 de persoane ce au fost omorâte pînă în luna iulie 2013, apoi orice alte informații nu au mai fost disponibile.[16]

În 2014, Rupert Colville, un purtător de cuvânt al ONU, din partea *Comisiei pentru Drepturile Omului*, a confirmat că nu există o cifră exactă a victimilor și a menționat că ONU ar putea considera că ar fi vorba de 191.369 persoane.

Concomitent, un grup de militanți sirieni ce și-au dedicat activitatea apărării drepturilor omului (condus de către Rami Abdulrahman și cu sediul în Rami, în Coventry, Anglia) afirma că folosește o rețea de informații formată din sute de persoane voluntare din Siria și anunțase că are informații despre 271.138 victime (cifră care se referea la o perioadă de la începutul conflictului), din care 122.997 erau civili iar pe total până în luna februarie 2016 considera că ar fi vorba de 370.000 de victime. Urmărind problema victimilor regimului Assad, alte grupuri printre care unul intitulat: *Centrul de Documentare al Violenței* raportase un număr de 131,969 morți,[17] iar un alt grup intitulat: *Centrul de Cercetări privind Politica Siriană*[18], raporta presei naționale în Februarie 2016, un număr de 470.000 de sirieni care au fost omorâți. Indiferent de cifrele care sunt la nivelul a sutelor de mii de persoane, actul ca atare al crimei nu poate fi trecut cu vederea cu atât mai mult cu cât asemenea acte criminale nu scutesc cu nimic Administrația Assad și pe Assad personal de la judecare și condamnare pentru genocid, așa cum s-a aplicat și în cazurile altor dictatori ce au comis genociduri.

[16] Adam Taylor – The death toll in Siria is surely staggering, World Vies, Washington Post, 15 martie 2015

[17] vezi Micul Breviar statistic- Tabelul Nr. 40 despre: Numărul victimilor din Siria (pe orașe)

[18] http://www.theguardian.com/world/2016/feb/11/report-on-syria-conflict-finds-115-of-population-killed-or-injured

2. Opinii controversate despre terorism

A fost un timp pe la sfârşitul anilor ’80 şi începutul anilor ‘90 când după opinia unor autori, studierea terorismului sub aspectul motivaţiei, al aspiraţiilor şi justificării actelor teroriste era considerată ca o pierdere de timp şi ca atare un asemenea subiect putea fi total neglijat sau cel puţin marginalizat.

Un număr redus de cadre didactice universitare sau cercetători științifici din SUA sau din alte țări se ocupau de asemnenea probleme, iar cei ce studiau o asemenea problematică erau priviți ca niște persoane cu preocupări complet ieșite din comun, total neverosimile sau se considera că studiile lor aveau mai mult caracterul unor ”hobby”, decât ceva cu caracter practic și util pentru societate.

Terorismul, după opinia unor autori,[19] ajunsese ceva mai târziu să fie studiat și discutat în cadrul diferitelor discipline dar nu era socotit ca un subiect cheie care să facă obiectul unei discipline independente.

Aşa cum este preyentat de către diverşi autori, pe parcursul ultimilor decenii un număr destul de mic de cadre universitare începuseră să se ocupe de studiul fenomenului ”terorismului”, dar nu atât ca mod de manifestare, cât mai ales ca ”răspuns” la actul criminal al atacului Statelor Unite de la 11 Septembrie 2001.

Principalele întrebări pe care și le puneau acești cercetători și la care căutau răspunsurile care ar fi putut fi cele mai apropiate de realitate se refereau la :

- cauzele acestor acte criminale provocate de teroriști,
- care erau modalitățiile de atragere a noi membrii în grupurile teroriste,
- de cine și pe ce căi erau sprijinite actele criminale teroriste provocate în diverse țări din lume,
- care erau căile prin care acești criminali ajung și își organizau ”sleeper cells” în diferite țări.

După actul criminal din 11 Septembrie 2001, literatura de specialitate a devenit deosebit de bogată pe un asemenea subiect. Unii dintre acești autori căutau explicații referitoarele la cauzele unor asemenea acțiuni criminale, considerând că acestea sunt o urmare a unor acte provocate de lumea occidentală sau de U.R.S.S. şi ulterior de Federaţia Rusă, împotriva unor populații de etnie musulmnă.

[19] Louise Richardson – What Terrorists Want, lucrarea citată în bibliografie

Ei afirmau că actele violente ale teoriștilor au la bază cele trei **R**-uri: ***revanșa***, ***renumele*** (sau obținerea celebrității) și ***reacția*** la diversele acte politice ale unor țări.

Alți autori considerau ca explicații condițiile de sărăcie în care trăiau populațiile din ţările de unde porneau acțiunile teroriste.

De asemenea existau opinii după care actele teoriste erau ca urmare a unor conflicte inter-etnice, care ajungeau să capete un caracter ideologic.

Dacă încercăm să găsim explicația cauzei reale a acestor acte criminale ale teroriștilor (indiferent din ce țară provin sau unde se manifestă – n.n.), trebuie să considerăm că aceste explicații sau acești factori acționează în aceeași direcție și pot fi socotiți ca un conglomerat.

Problemele șomajului și ale efectelor sociale ale acestuia au constituit din totdeauna o cauză a revoltelor marei mase a populațiilor în diverse țări, și acest aspect a luat amploare în ultimile decade ale secolului 20 și începutul secolului 21. De exemplu în Egipt, rata șomajului depășise la un anumit moment 8%, în Liban această rata a șomajului ajunsese la 10% iar în Gaza ajunsese la circa 41.5%, iar în West Bank ajunsese la peste 15%, în Irak ajunsese la 16%[20] și aceste cifre se refereau în special la populația tănără, aptă de muncă.

De asemeni actele teroriste au fost și continuă să fie o reacție la diversele acte provocate de diversele acțiuni ale unora dintre țările occidentale. Practic vorbind găsirea unor soluții de remediere sau de anihilare parțială sau totală a unora dintre aceste acte teroriste se poate obține NUMAI după ce se studiază și se înțeleg exact obiectivele unor asemenea acte violente și modul lor de manifestare.

După opinia Dnei. Louise Richardson, prezentată în lucrarea amintită în ultimile decade actele violente provocate de organizațiile teroriste s-au îndreaptat împotriva unor populații civile nevinovate, având un scop politic.

Analiza diversele acte criminale poate confirma observația după care acestea sunt acte inspirate de motive politice.

La o asemenea concluzie a ajuns și fostul Secretar de Stat al SUA, Colin Powell care afirmase:

> *”... noii nu ar trebui să mascăm ... activitatea lor criminală; activitatea lor criminală, are însemnele unor meniri politice.*
> *Ei sunt TERORIȘTI! ”.*

Din punct de vedere economic, analiza cauzelor actelor teroriste este destul de greu de apreciat cu atât mai mult cu cât asemenea acte au loc în diferite țări cu

[20] http:www.cia.gov/cia/publications/factbook/field/2129.html,March 17,

grade diferite de dezvoltare economică, dar se manifestă cu preponderență în special în țări în curs de devoltare în care procesul de modernizare economică – după opinia unor economiști analiști și a unor specialiști în sociologie, este un proces ce se manifestă mai rapid și care provoacă instabilități economice și sociale și ca atare au loc tendințe de erodare a diverselor forme tradiționale de control ale societății.

Controversa unui asemnea punct de vedere se referă și la actul *violenței*.

Dacă într-o acțiune de acest fel nu este implicată violența, după opinia unor analiști politici se poate considera că nu este vorba de teorism. Exemplul cel mai concludent oferit de acești analiști se referă la ideia de ” terorism cibernetic”, care nu poate fi caracterizat drept un act terorist ci mai degrabă unul de *sabotaj*.

Este destul de greu de apreciat aşa numitul act de sabotaj, dacă ne gândim la ultima acţiune ca a avut loc la mijlocul lunii mai 2017 cînd distrugerea provocată de atacul cibernetic a afectat circa 150 de ţări din lume; în aceste condiţii nu se mai poate vorbi de un act de *sabotaj* ci de un act terorist cu atât mai mult cu cât au fost afectate sistemele de comunicare şi computerele unor instituţii care făceau parte din sistemul de sănătate din diverse ţări (cum erau de exemplu spitalele, Organizaţiile Crucea Roșie și de Prim ajutor sau întreprinderile farmaceutice care asigurau diverse medicamente precum şi întreprindetri de transport care asigurau asemenea produse să ajunfă la destinaţie în timp record).

Prin asemenea acte în care diversele forme de manifestare ale violenței au un rol cheie, teoriștii caută să atragă atenția conducerilor unor țări sau dau un semnal de alarmă pe plan mondial adresat unor factori de decizie care acționează – după opinia unor autori, ”împotriva gloriei apuse a lumii arabe și a islamului”[21].

Trista experință care s-a manifestat în ultimile decade în SUA, în Rusia, în Anglia sau în alte țări din lume, prin actele teroriste împotriva unor populații civile nevinovate, dovedește ideia după care aceste victime au pentru teroriști, numai o semnificație simbolică.

Marea majoritate a unor asemenea acte urmăresc să atragă atenția unor așa numite grupuri substatale care la rândul lor să acționeze împotriva unor decizii luate la nivelul conducerii unor state.

Marea majoritate a ţărilor sau organizaţiilor care susţin financiar şi propagandistic grupările teroriste (cum ar fi: Iran, Siria, Libia și altele), preferă să acționeze prin intermediul unor astfel de organizații teroriste decât să aibă contacte directe cu țări ale căror forțe financiare și militare depășesc cu mult

[21] Louise Richardson, lucrarea citată pg. 4

forțele lor, și ca atare preferă să accepte (nolens volens), de bună voie sau impusă, sponsorizarea în mod clandestin a organizațiilor teroriste.

Mai mult decât atâta, o întreagă serie de pretinși ”teoreticieni” islamiști, susțin că acțiunile teroriștilor sunt similare cu cele de *gherile*[22] care luptă pentru interesele țării și ale poporului unei țări.

Realitatea este că între *terorism* și *gherilă* este o enormă diferență constând în motivația fiecăreia dintre respectivele acțiuni, chiar dacă pentru desfășurarea lor în urma atacurilor violente există și victime. După opinia acestor ”teoreticieni”, anarhiștii[23] din secolul al 19-lea, pot fi considerați ca precursori ai teroriștilor, ceea ce este fals, prin idealurile, morala și acțiunile acestora. În sprijinul acestor afirmații sunt aduse chiar opiniile lui Marx și Engels care erau într-o continuă dispută cu opiniile lui Bakunin și anarhiștii lui. (Pentru cei interesați de unele detalii sugerez consultarea lucrării: K. Marx şi F. Engels, Opere, vol. 22, publicată la Bucureşti, în Editura politică, 1965, p. 90-91).

La mijlocul secolului trecut, termenul de terorist avea cu totul alt sens decât cel actual. Lupta diferiților pretinși teroriști al căror scopuri erau apărarea teritoriului țării lor era dusă de către unii dintre susținătorii ideilor de dreapta sau de stânga, de diferitele secte religioase sau de către ateiști, agnostici[24] sau de către creștini, de unii teoreticieni de religie mozaică, musulmani, hinduși sau de alte categorii.

Chiar dacă sub diversele formule propagandistice ale terorismului se ascund și fraze referitoare la *libertate*, trebuie înțeles cu exactitate la ce ”libertate” se referă asemenea acțiuni, cum înțeleg să-și obțină așa zisa libertate și împotriva căror forțe își desfășoară acțiunile lor criminale.

[22] Gherilă - Denumire dată războiului de partizani, de exemplu în Spania și în țările Americii Latine;

[23] Anarhiștii – cei ce susțin ideea distrugerii mașinii de stat, își reprezintă în mod cu totul neclar cu ce va fi aceasta înlocuită de proletariat și cum se va servi acesta de puterea revoluționară; ei neagă chiar necesitatea întrebuințării puterii de stat de către proletariatul revoluționar, neagă dictatura revoluționară a acestuia (Lenin în lucrarea: Statul și Revoluția), Capitolul 6 : Polemica lui Plehanov cu anarhiştii.

[24] Agnostici – cei care consideră gândirea umană ca fiind incapabilă să ofere suficiente argumente raționale pentru a justifica existența sau neexistența lui Dumnezeu

3. Ce este de fapt islamul și ce cred musulmanii ?

După opinia unor cercetători și a unor specialiști în domeniul diferitelor religii precum și a unor autori ce și-au expus punctele de vedere privind evoluția și modul de manifestare al ideologiei islamice rezultă că religia islamică a fost fondată în secolul VII d.Hr., de către Mahomed.

Mahomed a pretins că a fost vizitat de către îngerul Gabriel. În timpul acestor vizite angelice, care au continuat timp de aproximativ 23 de ani, până la moartea lui Mahomed, îngerul, potrivit relatărilor sale, i-a revelat (lui Mahomed –n.n.) cuvintele lui Dumnezeu (numit „Allah" în limba arabă). Aceste revelații alcătuiesc Koranul, cartea sfântă a musulmanilor. Religia islamică îi învață pe credincioșii ei că autoritatea finală și ultima revelație a lui Allah, este această carte sfântă.

Musulmanii, adepții islamului, consideră Koranul drept cuvântul preexistent și perfect al lui Allah, în timp ce alți musulmani resping orice altă versiune lingvistică a Koranului.

Sunna, este considerată ca fiind a doua sursă de instruire religioasă. Sunna a fost scrisă după opinia preoților islamiști, de către însoțitorii lui Mahomed și conține ceea ce Mahomed *a spus, a făcut și a aprobat*.

Conceptele-cheie ale islamului sunt:

- Allah este singurul Dumnezeu adevărat și
- Mahomed a fost profetul lui Allah.

Numai afirmând și crezând în aceste dogme, o persoană se poate converti la islam. Cuvântul „musulman" înseamnă cel „care se supune lui Allah".

Islamul pretinde că este singura religie adevărată, din care se trag toate celelalte religii (inclusiv iudaismul și creștinismul, fără să țină seama și chiar negând datele istorice – n.n.).

Musulmanii își bazează viața pe cinci piloni considerați ca fiind fundamentali:

1. **Mărturisirea de credință**: „Este un singur Dumnezeu adevărat (Allah) și Mahomed este Mesagerul lui Dumnezeu."
2. **Rugăciunea**: în fiecare zi trebuie rostite cinci rugăciuni.
3. **Dărnicia**: trebuie să dăruiești săracilor, pentru că totul vine de la Allah.
4. **Postul:** pe lângă postul ocazional, toți musulmanii trebuie să postească în timpul sărbătorii Ramadanului (luna noua în calendarul islamic).
5. **Hajjul**: pelerinajul la Mecca care trebui făcut cel puțin o dată în timpul

vieții (în timpul lunii a douăsprezecea din calendarul islamic).

Aceste cinci dogme, care reprezintă cadrul ”*ascultării*” și ”*respectării*” pentru musulmani, sunt luate în serios și în mod literal. După opinia marei mase a credincioșilor musulmani, intrarea unui musulman în paradis depinde de respectarea acestor cinci ”piloni” ai religiei islamice.

În raport cu creștinismul, sau cu religia mozaică, religia islamică are câteva asemănări și deosebiri fundamentale.

În primul rând, este o religie monoteistă; în opoziție cu creștinismul, islamul respinge conceptul Trinității.

Islamul acceptă numai anumite porțiuni din Biblie, și din Evangheli în rest respinge majoritatea Bibliei ca fiind ”calomnioasă și neinspirată”.

Islamul afirmă că Isus a fost un mare profet, dar nu a fost Fiul lui Dumnezeu (numai Allah e Dumnezeu, după credința musulmană, și ca atare – cum ar fi putut El avea un Fiu?).

Religia islamică susține că Isus, deși născut din fecioară, a fost creat, asemenea lui Adam, din țărâna pământului. Musulmanii cred că Isus nu a murit pe cruce și ca atare, ei neagă una dintre învățăturile de bază ale creștinismului.

Islamul propăvăduiește ideea după care paradisul se dobândește prin fapte bune și prin respectarea învățăturilor din Koran.

În mod clar, musulmanii consideră:

- *islamul și creștinismul nu pot fi ambele adevărate,*
- *Musulmanii afirmă că Isus nu a fost cel mai mare profet, ci Mahomed a fost.*
- *Nu Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, ci Koranul.*

Ceea ce rămâne în continuare ca o întrebare la care specialiștii în diverse religii au căutat să dea un răspuns este aceea:

- dece între cele două secte ale religiei islamice, și amândouă făcând parte din viața musulmană, Sunni și Șhiiți, se duce o continuă luptă de peste 1400 de ani ?.

Generații după generații se confruntă în aceste neînțelegeri și se omoară între ei din cauza acestor neînțelegeri de natură religioasă[25].

[25] Vezi Anexa Mic dicționar tematic despre Shiiți și Sunni

Urmărind diversele aspecte ale acestui conflict milenar se poate remarca ideia după care în prezent acest conflict religios s-a transformat într-un conflict cu nuanțe mai mult politice.

În Irak, Shiiți, sunt dominanți în armată și au trecut la acțiuni opresive la adresa populației Sunniți-lor din zona de Nord.

Cele două grupări mari de musulmani Sunni și Shiți au agreat încă cu mii de ani în urmă că au aceeași tradiție islamică, adică și-au dezvoltat o identitat unică dar au adoptat în mod distinct tradițiile religioase.

Diferențele dintre cele două secte s-au cristalizat nu mult timp după asasinarea lui Ali[26]. Conflictul a luat proporții când Husayn (fiul lui Ali și nepotul lui Mahomed), a vrut să-și abroge titlul de Calif. În războiul de la Karbala (din octombrie 680 d.Hr. după calendarul creștin), Husayn și familia sa au fost omorâți de către forțele califatului. Suferințele lui Husayn au devenit centrul de identitate al comunității musulmane Shia.

Peste 1000 de ani Shiți s-au identificat cu martiriul lui Husayn iar Sunni și-au manifestat bucuria succesului militar și a creerii califatului[27].

Între cele două grupări musulmane se manifestă permanent diferențele în înțelegerea sensului de musulman, bazat pe anumite elemente religioase.

O altă diferență între Sunni și Shiți este cea determinată de elemente de educație și de modul în care sunt pregătite autoritățile religioase.

Diverse documente și lucrări publicate în Europa și Statele Unite confirmă faptul că preoții Shiți sunt educați în seminarii speciale unde studiază timp de mai mulți ani devenind specialiști în probleme de legislație, teologie și filozofie.

La sfârșitul anilor de studii, când absolventul a obținut rezultate satisfăcătoare, i se permite să devină un membru oficial al comunității având drept scop să protejeze aplicarea legilor islamice și să le interpreteze la condițiile specifice ale erei în care trăiesc.

În opoziție cu acest mod de educație al șhiiților, autoritățile sunniste sunt mult mai puțin orientate spre educație și ierarhizare. Sunni nu urmăresc obținerea unor ierarhizări pe bază de educație. Cu toate că sunt și unii preoți care au

---

[26] Ali –ginerele și vărul lui Mahomed. A fost ales să fie cel de al 4-lea Calif, dar a fost asasinat după cinci ani de către armata califatului; membrii califatului său erau considerați că nu sunt descendenții direcți ai lui Mahomed și ca atare nu aveau suportul întregii comunități musulmane.

[27] Nasr,Vali-The Shia Revival, pg.49, lucrare citată în bibliografir și sit-ul: http://ro.wikipedia.org/wiki/B%C4%83lia_ de_la_Karbala).

educație, aceasta nu este baza alegerii unor conducători religioși. De aici rezultă că mulți dintre conducătorii religioși sunniți au o foarte redusă educație religioasă.

Din acest punct de vedere se poate considera că preoțimea shiiților se apropie de Catolicismul Roman iar sunniții pot fi considerați ca fiind analogi ai Protestantismului.

*

Analiștii politologi[28] și specialiștii în domeniul religiilor, consideră că fenomenul creșterii musulmanizării este determinat de existența și manifestarea diferitelor grupuri de musulmani, care pot fi împărțiți în trei mari categorii:

Prima categorie, îi cuprinde pe acei musulmani, care își desfășoară viața pe baza impunerii legilor religioase ale islamismului - "Sharia".

Aceștia nu numai că respectă și se supun indicațiilor și învățăturii profetului Mahomed și celor pretins scrise în Koran, dar încearcă să imite și chiar să depășească indicațiile privind conduita războinică.

Trebuie reținut – referitor la un asemenea comportamrnt faptul că ***pretinsele învățături din Koran arată că religia islamică este o religie a păcii, a iertării, justiției și a respectării valorilor umane (Capitolul 5 versetul 32;) nici una dintre învățăturile din Koran, nu se bazează pe crimă și tot felul de acte violente, barbare (omorărea oamenilor prin arderea de vii, îngroparea de vii, omorârea oamenilor prin lovirea cu pietre sau decapitarea oamenilor);***

Asemenea acte sunt practicate de către unii dintre acești pretinși războinici care nu au de fapt nici o cunoștiință reală despre ceea ce este scris în Koran, sau de cei care cred că prin asemenea acţiuni îşi dovedesc ataşamentul şi respectă credinţa înaintşilor lor înscrisă în Koran..

Acești credincioși islamiști au un anumit comportament foarte dur față de ceilalți din celelalte grupări de musulmani, (de care vom vorbi mai departe), care

[28] Ayaan Hirsi Ali, Heretic: Why Islam Needs a Reformation Now, pg. 18 și urm., lucrare citată în bibliografie

susțin, practică și oferă un suport (după opinia lor – n.n.) pretinsului ”respect” pentru femei și întreaga concepție feministă.

Prin întregul lor comportament se dovedește că ei sunt împotriva celor ce susțin acordarea drepturilor minorităților, a egalității între sexe sau toleranța religioasă față de homosexuali și lesbiene.

Un exemplu concludent în acest sens se regăseşte şi în modul de desfăşurare şi aplicare a legilor Sharia în Arabia Saudită. Referitor la acest subiect vom revenii în partea privind vizita Preşedintelui Donald Trump în Arabia Saudită, unde s-a întâlnit cu reprezentanţii a 55 de state arabe membrii ai Consiliul de Cooperare din Golf (subcapitolul 10.3.2.).

Cei care neagă asemenea comportamente și manifestări barbare ale acestor grupări de musulmani, (indiferent că sunt practicate în diferite țări din Orientul Mijlociu, din Europa, în Statele Unite sau în oricare colț al lumii), nu înțeleg pericolul pe care îl reprezintă existența acestor grupări de oameni care imigrează legal sau în majoritatea cazurilor ilegal în Europa sau în Statele Unite și care își înmulțesc numărul adepților într-un mod deosebit de rapid și periculos.

Așa numitul lor ”cod moral” este complet diferit de ceeace înțelege și respectă lumea civilizată. În Arabia Saudită și în alte țări arabe, nu se aplică nici unele dintre principiile respectării drepturilor umane. Populațiile acestor țări nu sunt nimic altceva decât niște creaturi docmstice ale unei pretinse ”religii” rigide, și ea dogmatică bazată pe diverse forme de manifestare ale unui profund fanatism.

La toată această concepție se adaugă o formă de manifestare a luptei islamice împotriva așa numiților și pretinșilor (după opinia lor – n.n.) a *infidelilor*, adică a celor care nu sunt de acord cu legile Sharia impuse prin forță.

Această luptă este cunoscută sub numele de *Jihad* - adică *lupta sfântă*.

Despre diversele acte barbare pe care le practică acești membri ai organizațiilor extremist jihadiste, în Irak, în Siria și în alte colțuri ale lumii, împotriva șiților, creștinilor, kurzilor, Yazidicilor și altor nații și a credincioșilor altor religii, nu s-a mai auzit de asemenea atrocități decât din cărțile care descriu invaziile mongolilor (care a avut loc în secolul al XIII-lea).

A doua categorie, include majoritatea populației musulmane din întreaga lume care este loială crezului islamic și sunt evlavioși acestui crez și nu au nici o înclinație spre manifestarea unor acte de violență.

Aceștia sunt cei care emigrând în diverse țări din Europa sau Statele Unite își văd liniștiți de viața lor și a familiilor lor, creiend relații de bună vecinătate și colaborare cu populațiile autohtone din diverse țări sau orașe unde s-au stabili.

La fel sunt și cei considerați ca devotați altor religii (cum ar fi creștinii sau mozaicii), care frecventează cu regularitate serviciile religioase și respectă regulile religioase (prin ceeace mănâncă, cum se îmbracă sau cum se comportă) sunt considerați ca având concepții ”moderate”. Acelaș lucru se poate spune și despre musulmanii care respectă regulile religiei islamice și cel puțin odată pe an se duc la Meca (respectând astfel unul din pilonii religiei islamice) și ca atare pot fi considerați și ei ca fiind moderați.

A treia categorie, îi include pe musulmanii născuți și crescuți în spiritul religiei islamice, dar care au o gândire critică asupra acestei religii și a modului ei de manifestare.

Cei din această categorie, sunt considerați ca fiind dizidenții musulmani. Unii dintre aceștia au ajuns la o asemenea concepție de criticare a filozofiei și principiilor religiei islamice printr-o experiență care i-a determinat să nu mai continue ca niște supuși credincioși practicarea unei asemenea religi. Aceștia sunt dispuși să poarte discuții referitoare la viitorul filozofiei și ideologiei islamice.

Majoritatea acestor credincioși musulmani (dizidenții), sunt niște reformatori care consideră că religia islamică prin modul în care este practicată, trebuie schimbată și cer o reanalizare și chiar scimbarea unora dintre principiile învechite ale acestei religii

În ultimile decenii Islamismul a devenit o religie globală și își manifestă în anumite locuri, prezența fizică și în special cea teroristă, prin diverse acțiuni militare.

Numărul populației musulmane, așa cum am mai amintit va crește în următorii 20 de ani cu circa 35%, ajungând la peste 2 miliarde[29].

Notă: Conținutul acestei lucrări nefiind în mod special axat pe un asemenea subiect sugerez celor interesați consultarea sit-ului din: Wikipedia care tratează pe larg acest subiect: http://ro.wikipedia.org/wiki/Jihad.

De asemeni merită reținută ideia unora dintre cercetătorii diverselor aspecte ale Islamului care confirmă că această religie a divizat lumea musulmană în două mari sfere:

- Casa Islamului (în arabă: dar - al - Islam) și
- Casa războiului (în arabă: dar- al – harb)

[29] Informație preluată din studiile efectuate de către The Pew Research Center, 2000-2013

Casa Islamului, include națiunile și teritoriile care sunt sub controlul musulmanilor și unde legea Sharia este cea mai înaltă autoritate.
Casa războiului, include națiunile și teritoriile care sunt sub controlul celor care nu admit Sharia. În consecință, sub interpretarea jihadistă a Islamului.
Din această divizare a avut loc de mii de ani și continuă și în prezent un conflict permanent între cele două case până ce – după opinia unor analiști, Casa războiului se va transforma și ea în Casa Islamului.

Aprecierea acelor musulmani socotiți drept ”specialiști” în domeniul Islamului, este aceea după care conflictul dintre cele două case, nu va înceta până ce întregul teritoriu nu va fi cucerit în numele lui Allah, stabilindu-se un singur Stat Islamic global recunoscut drept Califat.

3.1. Înțelegând terorismul

După cum descrie literatura specifică a acestui subiect, cei mai mulţi dintre musulmani nu sunt fundamentaliști[30] iar prin însăși definiția acestei concepții se dovedește și mai mult diferența între milenara ideie a religiei islamice propovăduită de Mahomed și cea actuală propovăduită de niște lideri ce urmăresc mai mult propriile interese decât cele milenare ale Profetului Mohamed adresate populației musulmane.

Dacă actualii conducători ai musulmanilor nu ar mistifica adevăratul sens al filozofiei islamice, ar înțelege că fundamentaliștii (pe care ei pretind că îi reprezintă – n.n.), nu au nimic cu cei ce susțin și pun în practică terorismul. Este adevărat că în epoca contemporană lumea în general îi asimilează pe musulmani cu cei ce fac parte din grupările teroriste sau cu cei care acționează în mod independent după ce s-au radicalizat.

> De aici pornește marea greșeală și falsitatea acestei concepții după care toți musulmanii sunt teroriști.

Așa după cum am mai arătat sunt foarte mulți credincioși ai acestei religii care

[30] Fundamentalismul – (în concepția islamică) - Mișcare religioasă și politică cu scopul de a restabili adevărata comunitate islamică, prin întoarcerea la tradiția nealterată a islamului și neexcluzând nici războiul, nici atentatul criminal pentru atingerea scopului (Sursa:Definiția fundamentalismului (islamic) prezentată în Dicționarul român online prin situl: https://dexonline.ro/definitie/fundamentalism).

s-au născut și au crescut în spiritul adevăratei credințe islamice și susțin în continuare vechea tradiție și obiceiurile practicate de filozofia islamică ce este descrisă în textele sacre ale lui Mahomed și care nu numai că sunt împotriva ideologiei criminale folosită de teroriști, ci preferă să fugă de ea pentru a nu devenii ei înșăși victime ale extremismului islamic impus prin acțiuni teroriste.

Victimile sau obiectivele atacurilor teroriste au o valoare foarte mică pentru grupările teroriste, dar au o reacţie deosebit de mare pe care teroriştii le urmăresc.

Ceeace poate ajuta într-o mai mare măsură la analiza şi înţelegerea modului de manifestare al fenomenului islamismului extremist desfășurat prin acțiuni teroriste, este analiza comparativă a diferitelor acte teroriste pentru găsirea elementului sau elementele comune ale cauzelor acestora dintr-un punct de vedere socotit ca fiind cel al perspectivei lor istorice.

Cu toate că unii autori[31] susțin ideia după care cauza actelor criminale ale teroriştilor se bazează pe două aspect: unele sociale și altele politice, trebuie reținută și opinia (Doamnei Profesoare Martha Crenshaw-de la Stanford University (SUA) o expertă de renume în domeniul cunoașterii diverselor aspect ale terorismului), care afirmă:

- în analiza terorismului trebuie ținut seama și de alți factori printre care *mediul în care se desfășoară diferitele acte criminale* ale indivizilor independenți sau al organizațiilor teroriste precum și
- diversele *aspecte psihologice* care încurajează sau din contra, inhibă indivizii simpatizanți ai acțiunilor ISIS (de exemplu), la participarea actelor teroriste.

După opinia Doamnei Crenshaw, însăşi termenul de terorism a fost inventat pentru a descrie provocarea sistematică de a controla și a menține o stare de tensiune și de frică în marea masă a populațiilor civile din diverse ţări precum și ca o provocare adresată autorităților din diverse țări.

Un sens apropiat privind definiția terorismului a fost creat printr-un studiu al Departamentului Apărării al Statelor Unite în care se afirmă:

”*Terorismul este procesul folosirii calculate a violenței ilegale sau a amenințării cu violență ilegală pentru a încuraja teama, destinată să forțeze sau să intimideze*

[31] Amy Zalman (Ph.D.) –prognosticeană în probleme de securitate globală. Fondatoarea Institutului ”Strategic Narrative LLC”, de consultanță pe probleme de schimbări viitoare. Profesor Adjunct la Universitatea Georgetown din Washington DC și membră a Consiliului de administrație al Consiliului pentru afaceri în curs de dezvoltare în domeniul securității.

guvernele sau societățile în realizarea obiectivelor care sunt în general politice, religioase sau ideologice".[32]

Modul în care se petrec acţiunile teroriste şi ceeace este considerat drept terorism este un subiect pe cât de actual, pe atât de grav şi ca atare el trebuie să fie permanent în atenția guvernelor tuturor țărilor, în atenția diferitelor instituții și organizații internaționale care să-și concentreze preocupările şi toate eforturile spre elementele destinate creerii – aşa cum am mai amintit, a unori reale coaliții internaționale capabile să reducă, sau dacă este posibil, să eradicheze asemenea acte criminale.

În înţelegerea și analiza terorismul în adevăratul lui sens și pentru a-i stabilii cadrul în care se desfășoară, diversele acte teroriste, experţii consideră ca deosebit de importantă lămurirea în primul rând, a modalităților în care se desfășoară actele teroriste, din punctul de vedere conceptual.

Pe de-o-parte, după opinia experţilor, există diferențe între unele aspecte (considerate de către teroriști) ca fiind *pre-condiționate*, (adică bazate pe manifestarea unor fapte ce au avut loc la nivel national sau international, pentru o lungă perioadă de timp) și unele referitoare la manifestarea unor acțiuni considerate ca *urgente*, (adică aplicarea unor procedee imediate pentru desfășurarea unor acte teroriste de către persoane individuale sau grupuri ce au stat în așteptarea deciziei primite de la conducători în vederea declanșării actului (sau actelor) teroriste.

Pe de altă parte trebuie cunoscuţi şi înțeleși factorii care favorizează manifestarea unor asemenea acte teoriste și care oferă, după opinia celor ce organizează astfel de acțiuni, motivarea campaniilor teroriste.

Unii dintre factorii esențiali care au o infleunță direct asupra modului de manifestare al actelor teroriste pot fi considerați cei care se referă la *modernizarea unor condiții de viață* a populațiilor dintr-o anumită țară, gradul de dezvoltare urbanistică printre care se remarcă, de exemplu, dezvoltarea mijloacelor modern de transport (începând cu transportul feroviar, transportul aerian, apariția și extinderea metrourilor și alte) și care oferă nu numai oportunități pentru marea masa a populației dintr-o anumită zonă (oraș sau țară) dar și multiple riscuri de vulnerabilitate din partea unor atacuri teroriste, care folosesc asemenea elemente ale modernizării vieții oamenilor.

[32] Pentru informații suplimentare privind istoria terorismului, statele care susțin această politică, viirorul terorismului și alte aspect, sugerez consultarea sit-ului: http://www.terrorism-research.com/

Nimeni nu poate contesta necesitatea imanentă a dezvoltării sociale și a unor asemenea modernizări, dar în acelaș timp, pentru contracararea actelor criminale care folosesc aceste elemente, trebuie căutate și create condițiile optime de asigurare a securității folosirii acestor mijloace moderne de către populațiile zonelor respective.

Din acest punct de vedere trebuie reținut şi aspectul după care cele mai multe dintre actele teroriste au fost, sunt și mai mult ca sigur că vor continua să se manifeste şi în viitor, în special în țările în care guvernele locale, sau naționale dovedesc *incapacitatea de prevenire* a unor asemenea acte teroriste. Ca un revers al acestei situații se poate afirma că în țările în care se manifestă o forță intransigent din partea conducerii, o represiune militară complexă și acțiunea rapidă a polițiilor la nivel local sau național, actele teroriste sunt mult mai reduse ca număr, intensitate și amploare sau chiar nu au loc .

Un alt aspect al manifestării terorismului sunt condițiile provocate de existența unor *nemulțumiri în rândurile unor grupuri minoritare* de diferite etni care sunt discriminate de majoritatea populațiilor; și în aceste cazuri rolul hotărâtor îl au guvernele respective care din anumite considerente politice acceptă și mențin o stare de tensiune și divergență între majoritatea populației și minoritățiile existente. Chiar dacă oficial se afirmă că nu există asemenea tensiuni, realitatea confirmă existența unor multiple nemulțumiri social-economice, politice sau religioase ce au loc și de care guvernele respective au cunoștiință, dar preferă să le lase să se petreacă, le neglijează sau le desconsideră existența și potenţialul pericol pe care îl pot crea asemenea conflicte, și de pe urma cărora își asigură unele avantaje[33] de natură politică sau strategică.

Conflictele interne încep uneori prin simple manifestări minore dar ajung să se transforme în manifestări majore și chiar conflicte directe cu forțele militare .

Nemulțumirile minorităților opresate sunt susținute în general de tinerii din lumea minoritară, educați, profesioniști și cu experiență politică, cu un grad ridicat de inteligență. Acești tineri își manifestă de cele mai multe ori nemulțumirile folosindu-se de mijloacele mass-mediei (acolo unde există asemenea mijloace ale minorităților), prin provocarea unor manifestaţii stradale

[33] Chiar la reuniunea celor 55 membri ai Consiliului de Cooperare al ţărilor din Golf, (la care Președintele Donald Trump și-a expus punctul de vedere privind necesitatea luptei împotriva grupărilor teroriste), reprezentanții unor țări care susțin mișcările teoriste și le crează toate condițiile de existență și de antrenamet al soldaților, folosindu-le drept pavăze împotriva unor atacuri și conflicte cu unele dintre țările vecine.

sau chiar creerea unor organizații secrete ce se manifestă prin diverse acte teroriste.

Scopul unor asemenea manifestări este acela de a crea o opinie cât mai largă de influență la nivel național sau international. Cu cât asemenea acțiuni au o mai mare audiență cu atât ele dau teroriștilor ideia unor amplificări, ca număr și ca proporții în speranța obținerii unor câștiguri privind anumite drepturi solicitate.

Pe de altă parte manifestarea unor asemenea acțiuni au ca efect provocarea unor mari disturbări în activitățiile curente la diverse nivele, împiedecând astfel desfășurarea normală a vieții cotidiene a marei majorități a populației dintr-o anumită zone în care ei acționează.

Actele de terorism sunt considerate de către conducătorii acestor acțiuni ca fiind deosebit de avantajoase, ele fiind alternative relativ ieftine și simple iar repetarea potențială este considerată ca o șansă cu un grad ridicat al eficienței.

După opinia unora dintre experții în domeniul terorismului (Doamna Creshaw)[34] în momentul în care se pune problema așa numitei ”urgențe” a unei acțiuni, conducătorii organizaţiilor teroriste care urmăresc pregătirea și desfășurarea lor devin nerăbdători pentru aplicarea unora dintre metodele folosite în așa numitul (de către organizatori – n.n.) timp ”legal”(?)[35] destinat unei operațiuni precum și a procedurile de popularizare a unor asemenea acte, prin asumarea responsabilității desfășurării lor, în vederea obținerii unui suport național sau internațional.

În afara acestor elemente trebuie reținut și un alt aspect de natură *psihologică* după care terorismul violent nu constituie în totdeauna o reacție imediată și automată la condițiile existente și nici nu este o strategie pre-calculată, fapt pentru care experții încă sânt în cautarea unor explicații referitoare la acești factori psihologici de motivare a actelor teroriste și la influența lor asupra realităților existente.

Din acest punct de vedere, unii dintre experți printre care se numără și Profesorul Fred I. Greenstein[36] de la Princeton University(SUA), au ajuns la aceeași concluzie și își dau seama că relațiile existente între personalitatea fiecărui simpatizant al acțiunilor violente și factorii politici ce se manifestă în diversele țări sunt deosebit de complexe și totodată încă necunoscute.

---

[34] Martha Crenshaw – The Causes of Terrorism, pg.379-399, lucrare citată în bibliografie.

[35] Semnul de întrebare aparține autorului Alex Berca.

[36] Fred I. Greenstein – Personality and politics: problems of Evidence, Inference and Conceptualization, pg.6-14, lucrare citată în bibliografie

Sunt de asemenea unii specialiști teoreticieni[37] printre care se numără și Dr. James F. Pastor, care analizând evoluția terorismului mondial au ajuns la concluzia după care există o diferență între *terorism* și *extremism.*

Dacă în unele țări există legi care exprimă combaterea terorismului, nu se poate spune că există și legi pentru combaterea extremismului.

Extremismul, afirmă Dr. James F. Pastor, este un termen general. El este legat de o persoană care deține opinii în afara normei generale, respectiv angajându-se sau susținând acțiuni extreme. Este un termen foarte larg. În același sens este și *radicalismul* care este similar în sensul că este legat de o persoană care are viziuni extreme.

Terorismul, pe de altă parte, poate fi inclus în ideia extremismului; el reprezentând, în esență, folosirea forței sau a violenței sau amenințarea cu violența pentru a provoca un scop politic, religios sau ideologic; cu alte cuvinte este conceput pentru a induce frică în masa largă a unei populații.

Eticheta care i se pune unei persoane după care este terorist are în mod evident o conotație negativă. Odată ce devi "terorist", ești în general considerat a fi "un om rău". Prin urmare, unii (așa cum a fost și președintele Barack Obama) sânt reticenți de a folosi acest termen - chiar și după un atac evident.

Tocmai acesta a fost motivul pentru care unele dintre dezbaterile politice din ultimii ani a avut ca prim subiect : "Cum îi numim pe acești oameni care vor să ne omoare sau care au făcut zeci și sute de victime ?"

Fără a considera că punctul de vedere al Domnului Dr. James F. Pastor, are mai mult o notă filozofică decât una practică legată de viața de zi cu zi a populațiilor anumitor țări care au suferit de pe urma unor atacuri teroriste, cred că lupta pentru combaterea terorismului, extremismului jihadist sau a radicalismului în condițiile actuale și în perspectiva manifestării lui la scară mondială și în mari proporții, trebuie să fie în atenția tuturor țărilor lumii și în special a administrațiilor guvernamentale care au obligația de a proteja populațiile care i-au ales.

Dacă vom ajunge să învingem și să extirpăm acest cancer mondial, indiferent de cum vrem să-l numim, vom fi în ituația de a ne confrunta cu diversele noțiuni filozofice, juridice sau strategico-militare.

---

[37] Dr. James F. Pastor, Ph.D., J.D -expert înproblemele terrorismului, securității, protecția publică și responsabilitatea poliției. Este Profesor Asociat la Calumet College of St. Joseph, și instructor pentru problem de legislație international. Este Președintele Organizației privind Legislația Securității, firmă de consultanță cu sediul la Chicago, (statul Illinois – SUA).

O situație similară se desfășoară și în privința modului de recrutare a noilor simpatizanți ai organizațiilor teroriste.

Din analiza modului de gândire a celor care se ocupă de recrutarea de noi soldaţi[38] pentru ISIS sau pentru alte organizații teroriste, rezultă că principala problemă pe care şi-o pun este ceea referitoare la tipul individual al fiecărui viitor soldat terorist.

Cel mai comun mod de investigare psihologică este acela de verificare a relaţiei dintre atitudine şi comportament ; această metodă se bazează pe un dialog privind planurile şi metodele preconizate de organizația teroristă în vederea atingerii obiectivele propuse.

În urma acestor dialoguri conducătorii grupurilorsau organizațiilor teroriste îi descurajează sau chiar îi resping de la acceptare a potențialilor luptători care dovedesc un fals entuziasm sau o notă periculoasă bazată pe motive personale sau pe o concepție aventuristă.

Doamna Profesoară Martha Crenshaw, în lucrarea amintită, prezintă ca exemplu modul de gândire și dialogul unuia dintre conducătorii Organizației SR Combat din timpul Revoluției Socialiste din Rusia, Boris Savinkov (1879-1925)[39] . În cartea lui Savinkov, intitulată Memorii, acesta descrie un dialog cu un aspirant la organizația sa teroristă și pe care îl descurajase să devină revoluționar terorist deorece dovedea o concepție aventuristă referitoare la terorism.

Savinkov spunea:

”… i-am explicat unuia (dintre potenţialii candidaţi – n.n.), că activitatea teroristă nu înseamnă numai să arunce bombe; … că este mult mai dificil

---

[38] Atât conducătorii organizațiilor teroriste cât și membrii unor asemenea organizații, se consideră ca fiind *soldați* și în plin război cu inamicii ”infideli”. Într-un interviu prezentat de postul de televiziune Al Jazeera, Mohammad Sidique Khan (1974-2005), considerat ca unul dintre cei ce au executat atacul terorist de la 7 iulie 2005 la trei stații ale metroul din Londra (omorând 56 persoane și 700 rănite), afirma: ”Eu și alte mii ca mine consideră că guvernele voastre, alese în mod democratic săvârșesc mereu atrocități împotriva poporului meu. ...Noi suntem în război și eu sunt soldat”.
(Sursa: https://en.wikipedia.org/wiki/Mohammad_Sidique_Khan)

[39] Boris Savinkov – scriitor și revoluționar rus, unul dintre conducătorii unei organizații revoluționare, recunoscută ca organizație teroristă. În lucrarea ”Memorii”, Savinkov recunoaște și numește organizația sa ”Brigata teroristă”. În anii 1904/1905 a fost responsabil pentru omorârea câtorva personalități de rang înalt dintre oficialitățile imperiale rusești. După Revoluția din 1917, a devenit Ministru Adjunct de război în guvernul provizoriu. În 1920 a emigrat, iar în 1924 a fost ademenit să se întoarcă în Uniunea Sovietică, unde a fost arestat şi unde a murit; nu se știe dacă a fost omorât sau s-a sinucis în închisoare.

și mai obositor decât își putea imagina; …că un terorist este chemat să trăiască o viață destul de plictisitoare timp de luni întregi, evitând întâlnirea cu tovarășii săi și făcând cea mai dificilă și neplăcută activitate - munca de observare sistematică".

În general, după opinia unor autori care au studiat modul de viață și gîndirea conducătorii organizațiilor sau grupurilor teroriste[40] a reieșit că acești conducători sânt mai în vârstă decât membrii pe care îi conduc, pentru a impune o autoritate.

Unii dintre cei ce sânt recrutați în vederea folosirii metodelor violente socotesc că asemenea metode sunt deosebit de eficiente și nu se mai gândesc la riscurile personale (sinuciderea –n.n.), la care se supun după efectuarea unuia sau a mai multor acte violente. O mulțime de lucrări referitoare la actele teroriștilor confirm că mulți dintre "soldații" ISIS, (de exemplu),nu acceptă altceva decât ceeace li se transmite prin politica de îndoctrinare și ca atare se consideră ca nevinovați de alegerea unei asemnea vieți cu riscul suprem la care se supun sau ajung niște fanatici religioși urmând principiile false care le sunt prezentate ca fiind înscrise în Koran.

Ceeace trebuie amintit este faptul după care oamenii au avut și au și în prezent și alte posibilități de a-și obține anumite drepturi sau să lupte pentru obținerea lor fără a face uz de metode violente și de sacrificare a unor populații civile, omorând femei, bătrâni, copii sau invalizi.

Istoria a cunoscut și alte forme de manifestare a celor nemulțumiți și oprimați conduse de oameni cu o înaltă educație și cu o experiență politică avansată care nu au făcut uz de violență ci au aplicat metode liniștite, calme și care au avut efecte positive și au convis prin filozofia nonviolenței, conducerea unor țări de necesitatea imanentă a unor schimbări în vederea eliminării oprimării existente. Desigur că asemenea soluții nu au fost nici simple şi nici nu s-au petrecut peste noapte, dar s-au finalizat cu success.

Dintre aceste acțiuni amintim mișcarea condusă în India de Mahatma Gandhi (1869 – 1948)[41] sau de mișcarea pentru obținerea Drepturilor Civile a populației Afro-Americane condusă de Martin Luther King Jr. (1929 -1968)[42] .

---

[40] Charles A. Russell and Bowman H. Miller – Profile of a Terrorist, pg. 81-95, lucrare citată în bibliografie.

[41] Mahatma Gandhi – conducătorul mișcării pentru obținerea independenței Indiei de sub dominația Britanică și tot odată a mișcării de masă, fără nici un fel de acte de violență, manifestată împotriva deciziilor puterii de stat care erau total nelegale și erau împotriva interesului comun al populației indiene (pentru cei interesați de problema numită: nesupunerea civică sugerez consultare sit-ului:

În timpurile moderne, metodele de acțiune nonviolente au dovedit că sunt un instrument puternic pentru protestul social și schimbările sociale, politice și economice cu caracter revoluționare. Istoria a confirmat că există multe exemple de utilizare a unor astfel de manifestări non-violente.

James Luther Bevel (1936-2008)[43] ca și César Chávez (1927-1993)[44] au adoptat filozofia lui Gandhi în campaniile lor de a câștiga drepturi civile pentru afro-americani și campaniile lui César Chávez de nonviolență din anii 1960 pentru a protesta față de tratamentul lucrătorilor agricoli din California.

Un alt exemplu a fost *Primăvara de la Praga* [45] din 1968 din Cehoslovacia care și-a propus răsturnarea guvernului comunist din Cehoslavacia (sub conducerea lui Alexandru Dubcek (1921-1992). Aceasta a fost una dintre cele mai importante revoluții în mare parte nonviolente din Europa 1989.

Ulterior a avut loc ” Revoluția de catifea” – o mișcare cu caracter pacifist prin care partidul comunist din Cehoslovacia și-a pierdut monopolul puterii și Cehoslavacia a revenit la democrație.

Mai recent, campaniile nonviolente ale lui Leymah Gbowee (n.1972)[46] , și ale femeilor din Liberia care au reușit să obțină pace după un război civil de 14 ani,

---

https://ro.wikipedia.org/wiki/Nesupunere_civic%C4%83).

[42] Martin Luther King Jr. – preot Baptist și activist social pentru drepturile civile ale populației și împotriva segregației legale a populației Afro-Americane. Distins cu Premiul Nobel pentru Pace în 1964

[43] James Luther Bevel – preot și conducător al Mișcării drepturilor civile. Director al organizației Acțiunii Direct și al Educației Nonviolente a Conferinței Conducătorilor Creștini din Sud (SCLC), a inițiat, strategizat, regizat și dezvoltat cele trei mari succese ale epocii SCLC: Cruciada Copiilor Birmingham din 1963, 1965 Mișcarea pentru drepturile de vot Selma și mișcarea de locuințe din Chicago din 1966.

[44] César Chávez – activist social, organizatorul forței de muncă din agricultură, și-a dedicat viața îmbunătățirii tratamentului, salariilor și condițiilor de muncă pentru lucrătorii agricoli. A creat Asociația Națională a Muncitorilor Fermieri Americani în 1962.

[45] Un grup de intelectuali a publicat un manifest numit ”Scrisoarea 77” în care și-au exprimat dezacoedul cu regimul communist instituit. Alexandru Dubček care a condus această acțiune a încercat să reformeze regimul comunist în timpul Revoluției Primăverii de la Praga, dar a fost forțat să demisioneze în urma invadării Cehoslovaciei de către armatele țărilor membre ale Tratatului de la Varșovia. Mai târziu, după răsturnarea guvernului în 1989, Dubček a fost președinte al Adunării Federale a Cehoslovaciei (parlamentul țări)i. Tot în 1989, Parlamentul European i-a decernat lui Dubček Premiul Saharov pentru libertate de gândire.

[46] Leymah Gwobee - activistă socială și o militantă pentru drepturile omului din Liberia. În 2011 i s-a decernat Premiul Nobel pentru Pace împreună cu Ellen Johnson Sirleaf (Liberia) și Tawakkul Karman (Yemen). a mobilizat și organizat femei din diferite grupuri etnice și religioase pentru a pune capât lungului război din Liberia și pentru a asigura participarea

Judith Hand (n.1940), o specialistă pe problem de biologie susține prin diverse discursuri necesitatea extinderii cercetărilor împotriva războaielor și obținerea drepturilor oamenilor prin acțiuni nonviolente și înlăturarea mașinii de război globale.

Mai mult ca sigur că cei care studiază sau vor studia în viitor diferitele aspect ale terorismului și acțiunile lor violente comparativ cu cele nonviolente ce au avut, au loc, sau vor continua să aibă loc pe plan mondial, vor putea contribuii cu și mai multe detalii referitoare la acest subiect.

3.2. Terorismul și efectele lui

După cum afirmă întreaga mass-medie internațională, terorismul se află astăzi în topul agendei de securitate națională a celor mai multe țări din întreaga lume.

O serie de țări din întreaga lume se confruntă după opinia unor autori, cu perspectiva terorismului endemic; asemenea acte teoriste ca cele ce au avut loc în Statele Unite şi în multe ţări europene, în Egipt, în Filipine şi în alte colţuri ale lumii nu pot fi considerate ca evenimente unice ci oricând se pot repeta provocând multiple efectele dramatice.

Din păcate diversele efecte ale atacurilor teroriste constituie subiectul unor ample dezbateri între specialişti şi ne-specialişti (care din anumite considerente mai mult politice, contestă aceste efecte sau afirmă că ele sunt exgerate).

Fără nici o discuție că făcând o analiză statistică a numărului deceselor și al răniților ce au fost victimile unor acțiuni teoriste și numărul deceselor de pe urma războaielor sau a unor conflicte etnice din unele regiuni din lume, este cu mult mai mare numărul victimilor din cauza războaielor.

În acelaș timp, mulți autori afirmă că numărul deceselor provocate de acțiunile teroriste sau de aplicare a unora dintre sancțiunile impuse de susținătorii legilor Sharia pot fi considerat ca fiind cele mai barbare mijloace folosite de către teroriști.

Diverse studii efectuate de specialiști în domeniul militar, eonomiști, psihologi, și din alte domenii, confirmă că efectele terorismului nu se pot limita numai la numărul efectiv al victimele (morți sau răniți), ci ele includ diferite cheltuieli cu caracter economic al unor ţări victime, precum și diverse efectele psihologice.

---

femeilor la alegeri. De atunci a continuat să lucreze pentru sporirea influenței femeilor în Africa de Vest în timpul războiului și după război.

Așa cum am mai amintit pe parcursul lucrării, actele teroriste împotriva populațiilor civile sunt considerate de către teroriști ca cele mai ușoare și ieftine metode, populațiile civile, după opinia ziariştilor, fiind "*țintele cele mai ușoare de atacat*" (în diverse locuri cum ar fi: restaurante, moluri, în diverse săli de spectacole, metrouri, în autobuze, stadioane, etc).

Efectele psihologice

Efectele psihologice au o influenţă deosebită asupra populației unei întregi ţări, a unei persoane sau a unei famili[47]. Doctorul A. Bleich, confirmă ideia după care cu cât numărul atacurilor teroriste este mai mare și cu atât sunt mai letale aceste atacuri, cu atât mai mulți oameni sunt afectați psihologic de acestea.

Cu alte cuvinte aşa după cum afirmă şi Doamna Martha Crenshaw, în lucrarea, *Terrorism, Legitimacy and Power-: The Consequences of Political Violence*[48] se poate spune fără a greşi că diversele acte teroriste sunt forme de manifestare ale unor războaie de natură psihologică împotriva unor populaţii din diverse ţări.

După opinia lui Bruce Hoffman, autorul lucrării *Inside Terrorism*[49]asemenea acte sunt provocate pentru a crea o stare de frică în rîndurile populaţiilor din ţările vizate. Sinuciderea celui(celor) care declanşază atacul terorist devine un factor deosebit de eficient în terorizarea oamenilor deoarece proiectează "o aură de fanatism", ceea ce face ca amenințarea atacurilor viitoare să pară deosebit de sigură. După opinia lui Hoffman, frica introdusă în rândurile populațiilor, îmbracă pe de o parte un aspect rațional, și unul irațională.

Aspectul *rațional* constă în riscul că o asemenea amenințare se poate repeta în orice moment, iar manifestarea *irațională* este determinată de probabilitatea atribuită acelui eveniment potențial.

Psihologii consideră că efectul psihologic al unui atac terorist nu afectează pe toată lumea în aceeaș măsură; ei consideră că există o legătură foarte importantă între educația unei persoane și teama de a deveni o victimă a terorismului. Acest lucru confirmă ideia după care cu cât o persoană este mai educată, cu atât mai mică este probabilitatea ca această persoană să se teamă de un act de terorism.

---

[47] Bleich, A., Gelkopf, M., & Solomon, Z. - Exposure to terrorism, stress-related mental health symptoms, pg, 612–620, Lucrare citată în bibliografie

[48] Martha Crenshaw - Terrorism, Legitimacy and Power: The Consequences of Political Violence p.1, Lucrare citată în bibliografie

[49] Bruce Hoffman – Inside Terrorism, pg. 131 și urm., Lucrare citată în bibliografie

Explicația lui Hoffman, are un sens relativ, întrucât am avut prilejul să discut în ultimile decade cu diverse persoane cu o înaltă educație și calificare care și-au exprimat teama și au preferat să locuiască într-o zonă mai puțin periclitată de atacuri teroriste (chiar dacă aveau inconvenienta unor distanțe destul de mari față de locul de lucru sau față de sursele de aprovizionare cu mâncare), decât să se mute în zone mai aglomerate unde riscul unor asemenea atacuri erau mult mai mari.

Un alt aspect al efectului psihologic al atacurilor teroriste se referă la diferența între persoanele adulte și copii. În general, copiii rămân penru mult timp traumatizați de șocul unor asemenea atacuri și acestea se regăsesc în timpul nopților, în visele lor; în cadrul categoriei persoanelor adulte, diferența este mai mare la femei decât la bărbați.

În general efectele psihologice se manifestă cu mai multă putere la persoanele adulte care au fost de față la un atac terorist, decât cele care au aflat despre un asemenea atac de la alte persoane sau chiar dacă au primit informațiile respective prin diversele surse ale mass-mediei.

Cei care au fost martorii unor asemenea atacuri și nu au avut de suferit de pe urma lor, rămân cu unele sechele ale faptelor petrecute, pentru o perioadă destul de lungă, nu își mai pot controla emoțiile, nu se mai pot concentra pentru unele activități profesionale sau casnice.

În ipoteza unor atacuri repetate, urmările se remarcă și mai puternic prin frica care îi urmărește în orice loc, în orice moment sau orice impresie a unui risc de atac, ceea ce dovedește o puternică deteriorare a sensibilității psihologice sau chiar o extindere a fenomenului de stres.

Efectele economice

Așa după cum am mai amintit, efectele economice se pot reflecta prin cheltuieli directe sau indirecte pe care le au de suportat unele țări sau anumite zone sau unele sectoarr economice al economiei.

Cheltuielile directe se referă la pagubele provocate de un atac terorist care a dus la distrugeresa unui obiectiv economic important (o unitate cu profil economic, sistemul de transport în comun, sitemul de iluminare al unei zone de locuințe, al unui spital sau al unei întreprinderi manufacturiere, sau al sistemului de computere, de exemplu, pentru un aeroport).

Asemenea pagube se referă pe de o parte la sumele enorme destinate refacerii

obiectivelor distruse și în special în cazul pierderilor de vieți omenești. În ipoteza aceasta statul care a fost victima atacului terorist, trebuie să asigure cheltuielile destinate familiilor victimilor, (în cazul distrugerii unor obiective economice) și rămânerii unui număr mare de oameni fără servicii. În asemenea cazuri, statul trebuie să asigure fondurile destinate ajutoarelor de șomaj. În ipoteza unui număr mare de victime rănite, trebuie asigurate cheltuielile medicale și spitalizări.

Cheltuielile indirecte, după opinia unor economiști**,** provocate unei țări sunt de proporții mult mai mari și mult mai variate și tocmai din această cauză ele sunt și mai greu de evaluat. Orice apreciere a dimensiunilor unor asemenea pierderi și a cheltuielilor aferente se poate face numai prin comparație cu sumele din anii precedenți sau cu cele estimate prin diverse prognoze.

Stabilirea scăderii PNB-ului în urma unui(unor) atac(uri) se poate stabilii prin comparție cu evoluția din anii precedenți ai PNB , prin prognozele pentru un an sau mai mulți și care nu mai pot fi realizate.

Actele teroriste care au ca obiectiv anumite domenii de activitate economică (de mari proporții –n.n.), pot determina o scădere drastică a stabilității economice a țării victimă ceeace se poate exprima prin scăderea producției, a productivității muncii, a lipsei anumitor produse de pe piața internă sau a celor destinate exporturilor.

De asemenea efectele se pot remarca și prin diminuarea sau chiar lichidarea unor investiții particulare naționale sau internaționale, ceeace ajunge să se reflecte în sistemul financiar și bugetar al țării.

O situație similară se petrece și în cazul unui act terorist ce afectează o anumită zonă turistică sau anumite obiective turistice, în special pentru o țară în care această activitate este cheia activității economice a țării respective.

Scăderea numărului de turiști și a sumelor pe care aceștia le cheltuiesc pe perioada în care fac turism afectează în mod substanțial bugetul țării respective

Efectele sociale

Efectele imediate ale unor atacuri teroriste devin imediat obiectul tuturor mijloacelor de informații ale mass-mediei națioanale și internaționale. Aceste știri sunt pe de o parte de natură psihologică dar și de natură socială.

Pe această cale se crează o admosferă de masă cu un profund caracter anti-musulman, chiar dacă cei mai mulți dintre musulmanii ce trăiesc într-o anumită țară sau într-o anumită regiune dintr-o țară, sunt oameni liniștiți și crează relații pașnice, de prietenie și colaborare cu populația din regiunea sau țara respectivă.

După un atac terorist (indiferent de proporția lui –n.n.), nu este ușor să convingi majoritatea populației că există o mare deosebire între unii musulmani și cei ce fac parte din grupările sau organizațiilor extremist jihadiste.

O asemnea situație devine și mai dificilă când cei ce provoacă anumite atacuri sunt copiii sau chiar nepoții musulmanilor care sunt de zeci de ani în țara respectivă și își duc o viață liniștită și utilă pentru țara respectivă.

Exemple de acest gen au fost numeroase în ultimii ani și mai recent chiar în atacul terorist din Manchester (Marea Britanie), când cel ce aprovocat atacul terorist dela Arena, era fiul unui refugiat din Libia ajuns în Anglia cu cel puțin o decadă în urmă și își căpătase cetățenia britanică.

Sentimentul care cunoaște o creștere substanțială și deosebit de rapidă în aceste condiții se referă la apecte ale ”Islamofobiei” (și oricât de justificate și cu un eventual suport al majorității populației ar fi fost solicitările de combatere oficială a unor discriminări sau a unor nemulțumiri de natură economică înainte de atacul terorist –n.n.), devine o reacție inversă, nu de compasiune sau suport ci de ură și înverșunare care nu mai ține seama de limitele sau diferențele între musulmanii ce s-au adaptat vieții sociale din țara gazdă și cei ce au declanșat atacul și sunt considerați că au ajuns în mod clandestin sau sânt copiii (celor mai în vârstă, și care au un statut juridic firesc) care din anumite considerente și influențe, s-au radicalizat.

Aceste situații le-am discutat mai pe larg în capitolele sau sub capitolele specifice din lucrare.

4. Presupusul Stat Islamic – între mit, propagandă și realitate

O analiză recentă prezentată de către diferite surse ale mass-mediei, afirmă că Statul Islamic (alternativ: Statul Islamic din Irak și Levant sau Statul Islamic din Irak și Siria, au următoarele abrevieri: SI, ISIL și ISIS), este de fapt o grupare sunită insurgentă afiliată la al-Qaeda și care este deosebit de activă în Irak și Siria.

Dela al-Qaida și până la Statul islamic s-au scimbat câteva generații de luptători, de conducători și de strategii.

Mijloacele mass-mediei din întreaga lume confirmă următoarele etape:

Etapa I-a ce a acționat în perioada **1988-1991**. Această perioadă a fost cea în care unele dintre forțele naționale arabe desfășurau lupte cu Uniunea Sovietică în Afganistan.

În această perioadă Osama Bin Laden avea discuții contradictorii cu mentorul său Abdullah Azzam referitoar la viitorul acțiunilor lor după încheierea războiului. Osama Bin Laden concepuse un plan de instituire a Califatului Islamic care cuprindea întreaga lume musulmană. Ne vrând să aibă un competitor și o personalitate peste el, l-a omorât pe Azzam și a preluat sub conducerea lui pe toți luptătorii străini care se raliaseră cu al-Qaeda.

Etapa II-a ce a acționat în perioada **1991-1996.** Osama Bin Laden a organizat operațiuni militare în Khartoum, Sudan, Aden, Yemen. Organizația teroristă Taliban i-a sugerat organizarea centrului de control a tuturor operațiunilor militare în Kabul.

După stabilirea în Kabul, Bin Laden a început să recruteze criminali de carieră care să provoace grave diversiuni și crime în țările occidentale.

Aici s-au stabilit și planurile criminale de la 11 Septembrie 2001 împotriva Statelor Unite.

Alte planuri ce urmau să fie puse în aplicare cuprindeau:

- distrugerea a 12 avioane deasupra Oceanului Pacific,
- omorărea Popului,
- atacarea cu ajutorul unui avion a Sediului Central al CIA

Etapa a III-a ce a avut loc în perioada **1997-2003.** În această perioadă al-Qaida a atacat ambasadele americane din Kenia și Tanzania, iar Osama Bin Laden a declarat official războiul împotriva Statelor Unite și a altor țări occidentale.
Statele Unite au acționat și l-au omorât pe Osama Bin Laden; eveniment anunțat de către Președintele Barack Obama la 1 Mai 2011

Etapa a IV-a dîn perioada **2003-2011.** al-Qaeda a condus atacuri criminale împotriva unor populații civile în Madrid, Londra, Moscova și Mumbai.
În această etapă a fost creată organizația numită ulterior *Statul Isklamic*

Etapa a V-a a avut loc în perioada **2011-2016.** Grupuri ale celor loiali organizației ISIS au fondat Califatul Islamic sub conducerea lui Abu Bakr al-Baghdadi.

Acest simulacru de ”stat” (proclamat califat) islamic nerecunoscut de nici o altă țară din lume, și-a creat capitala la Ar-Raqqah (Siria). Acest pretins stat constă din câteva orașe și mai multe sate ocupate cu brutalitate de un număr mare de forțe militare. În câmpul de luptă, ISIS este destul de competent fiind condus de cadre militare, foști generali din fosta armată irakiană și comandanți veterani din al-Qaeda cu o bună pregătire militară și experiență de luptă.
Militarii suniți provin din fostele Gărzi Republicane al lui Saddam Husein. Fostul stat Irakian avea o minoritate conducătoare (Sunnită) care beneficia de o mulțime de privilegii acordate de regimul lui Saddam și restul format dintr-o majoritate Shiită (care era total disprețuită – n.n.). Marile acte de genocid comise de Administrația lui Saddam erau îndreptate împotriva Shiiților din Sudul și din Nordul Irakului.
Administrația civilă a organizației ISIS părea pentru foarte mulți analiști ca fiind destul de primitivă fiind formată din personal controlat într-un mod draconic prin legile impuse cu o puternică manifestare absolut barbară bazată pe cele mai severe și feroce pedepse.
După opinia lui Kirk Sowell,[50] ISIS funcționează pe principiile unei combinații între mafie, insurgenți și teroriști.

Din 2010, pretinsul Stat Islamic, este condus de **Abu Bakr al-Bagdadi** (de origine irakiană, în vârstă de 44 ani), El s-a auto-proclamat și susținut de către adepții săi, drept *Califul Ibrahim*[51].

[50] Kirk Sowell - expert cu pregătire juridică și specializat pe problemele politice și ale riscurilor din Orientului Mijlociu.

Cei mai mulți dintre reprezentanții diferitelor mijloace ale mass-mediei continuă să vorbească despre ISIS, în timp ce Președintele Barack Obama se referea întotdeauna la ISIL[52].

În aprilie 2013, Abu Bakr al-Bagdadi anunța că Statul Islamic este prezent în Irak. (sub forma - organizației Al-Qaeda din Irak) și Frontul al-Nusra (grupare jihadistă activă în Siria). Acestea au fuzionat pentru a forma Statul Islamic în Irak și Levant.

Ulterior, după opinia unor cercetători care au studiat evoluția acestor organizații teroriste, Frontul al-Nusra a refuzat să adere la noua entitate și cele două grupări au acționat separat, iar din ianuarie 2014 se află într-un permanent conflict armat și concurență.

Așa după cum am mai amintit, Statul Islamic, sau mai bine zis Califatul sub conducerea lui Abu Bakr al-Baghdadi, are o structură bine organizată din punct de vedere administrativ.

---

[51] Abu Bakr al-Bagdadi, a crescut într-o familie religioasă în Samarra ; a studiat istoria Islamului și a obținut titlul de doctor de la Universitatea din Bagdad în ultimii ani ai lui 1990. Baghdadi a deținut o poziție religioasă în comunitatea Sunni când SUA a invadat în 2003, Irakul. După invazia americană el a intrat în armata irakiană, dar a fost luat prizonier de către americani (după opinia unora a fost luat prozonier în 2004, iar alții susțin că era în 2006 când a ajuns la Camp Bucca . Nici data când fost eliberat nu este precisă; unii susțin că era la sfârșitul anului 2004, alții vorbesc despre anul 2006 iar alții susțin că era în 2009. În 2010 a devenit conducător al ISL schimbându-i în 2013, numele în ISIS. În 2014, Statul Islamic a renunțat la inițialelel de IS sau IL, întrucât a considerat că nu mai este un stat oarecare ci un Califat.

[52] Liz Peek – Obama's Use of ISIL, Not ISIS, Tells Another Story, În: The Fiscal Times, Emisiunea TV: Fox News, din 24 August, 2014

Califul Baghdadi și-a ales doi adjuncți:

Are un cabinet format din miniștri și consilieri pe diverse probleme printre care:

- finanțe
- probleme militare
- legislație
- securitate națională
- inteligență
- propagandă

După opinia lui Charles Lister, cercetător la Brookings Doha Centre[53], se estimează că organizația, ISII, are circa. 5-6.000 de combatanți (în Irak) și circa. 6-7.000 de combatanți ISIS (în Siria); personal cred că aceste cifre sunt în prezent cu mult depășite; poate asemenea cifre au fost valabile cu 4-5 ani sau chiar mai mult timp în urmă, dar nu în prezent; ISIS are cu mult peste 40.000 de luptători care desfășoară diverse activități printre care extorcarea de fonduri, furturi de copii și adulți, vînzarea de petrol nerafinat din sondele capturate în Siria, vânzarea unor obiecte de artă antice, impunerea prețului de 18 dolari pentru litrul de benzină, vânzarea de droguri pentru asigurarea fondurilor destinate cumpărării de armament și altele.

Ceea ce este deosebit de important este enorma diferență între mitul referitor la Statul islamic, politica propagandistică pe care o duce acest pretins dar ne-recunoscut stat și realitatea pe care nu o știu decât cei direct interesați de evoluția și manifestarea unei asemenea organizații și cei ce suferă de pe urma existenței și manifestărilor ei.

Chiar și numai câteva exemple referitoare la evenimentele care au dus la existența și manifestarea așa numitului Stat al Islamului ar putea ajuta la înțelegerea acestui balon de săpun dar cu tot felul de manifestări atroce.

Iată unele dintre aceste evenimente:

- La 15 iunie 2014, SIIL controla nordul Irakului și se afla la 100 de km de Bagdad, după ce anterior ocupaseră orașe ca Mosul, Raqqa, Deir al Zawr, Ramadi sau Fallujah.

[53] Creat în 2008, Brookings Doha Center (BDC) este o ramură a Centrului de cercetări Brookings Institution cu sediul în Washington, D.C. Brookings Doha Center este un centru ce pregătește studii de foarte mare calitate, BDC are o notă de independență în domeniul cercetării și a analizei politice pe problemele din Orientul Mijlociu și Africa de Nord. The Brookings Doha Center International este condus de către H.E. Sheikh Hamad bin Jassim bin Jabr Al-Thani, fost prim ministru și minister de externe al Statului Qatar.

În același timp, SUA pregătea o nouă intervenție militară în Irak ca urmare a escaladării evenimentelor.

- La 16 iunie 2014, ultimul oraș căzut în mâinile SIIL era Tal Afar.
- Pe 29 iunie, SIIL a anunțat restabilirea Califatului islamic, primul după abolirea, în 1922, a celui rezultat prin creerea Imperiul Otoman.
- În iulie 2014, creștinii irakieni au început să părăsească în masă orașul Mosul, după ce în ultima perioad militanții SIIL i-au amenințat că îi vor omorî dacă nu se convertesc la Islam sau dacă nu plătesc o taxă de protecție.
- Tot în iulie 2014, Al-Qaeda s-a dezis de SIIL, spunând că noul Stat islamic din Irak încalcă legile sharia și duce o politică deviantă.
- Pe 24 iulie 2014, SIIL a emis un decret prin care impune mutilarea organelor genitale, la femeile cu vârste cuprinse între 11 și 46 de ani.
- În august 2014, un britanic fanatic – militant jihadist SIIL a executat prin decapitare pe James Foley, un jurnalist american.[Anteriror, SUA au trimis trupe speciale în Siria pentru a-l salva pe Foley, dar misiunea acestora a eșuat].
- La sfârșitul lunii august 2014, SIIL a fuzionat orașele Bukamal (Siria) și Al-Qaim (Irak) cu satele învecinate, într-o nouă formație numită „Walaya”[54] pe care au denumit-o provincia Al-Furat (Eufrat) pentru a anula efectele Acordului Sykes-Picot care a împărțit Orientul Mijlociu după Primul Război Mondial.
- La 16 septembrie 2014, militanți SIIL au început Asediul orașului Kobani.
- La 2 octombrie 2014, SIIL a reușit să cucerească 350 de localități din regiunea Kobani. Militarii turci din apropiere nu au intervenit în acest conflict.
- La 12 octombrie 2014, militanți SIIL au ajuns la porțile Bagdadului și controlau 50% din teritoriul orașului Kobani.
- La 2 Februarie 2015 ISIS au dat foc unui pilot din Iordania după ce l-au închis într-o cușcă și au aruncat cu gaz pe el.

De asemeni există nenumărate documente care atestă cruzimea acțiunilor ISIS printre care pot fi enumerate următoarele:

- Împachetarea unor explozive în ghiozdanul unui elev fără ca acesta să știe și detonarea explozivului cînd elevul a ajuns la celebrarea unei căsătorii în familia sa.
- Punerea unor explozive în cauciucurile unei biciclete a unui copil care au explodat când copilul a ajuns cu bicicleta la o piață unde îl trimisese mama lui să facă unele mici cumpărături.
- Împușcarea unui copil de șapte luni în fața mamei lui după ce i se spusese acesteia să colaboreze cu ISIS.

[54] Walaya – Vezi Mic dicționar tematic pentru explicarea sensului acestui cuvânt

- Violarea unei fete de 12 ani și apoi obligarea ei de a se sinucite folosind o centură cu exploziv.
- Punerea unor explozive într-o clădire unde erau adunați copii cu diverse handicapuri.
- Omorărea oamenilor dintr-un sat întreg pentru motivuxl că nu vroiau să se supună legilor (Sharia) impuse de ISIS[55].

Statul Islam a atras zeci de mii de persoane din diverse colțuri ale lumii printr-o propagandă care în ultimii doi ani a ajuns ca un adevărat fluviu de informații și prin care se promitea o viață ca în paradis într-o țară musulmană creată în teritoriul Siriei și Irakului, numită Califat!.

În realitate militanții acestei organizații pretins ”stat”, au creat una dintre cele mai brutale forme social-politice și pe care o practică împotriva unor minorități de creștini, evrei sau Yazidi[56] și șhiiți musulmani, în diversele țări și orașe unde au pătruns acești jihadiști.

Foto Reuters, 2015

4. 1. Propaganda islamică și realitatea

ISIS și-a creat în scurt timp pe lângă o forță armată dispusă să se sacrifice în vederea creerii califatelor și implementarea ideologiei islamiste, o puternică armă cu manifestare pe plan internațional.

Diverse mijloace ale mass-mediei: presă, radio și unele emisiuni de TV au devenit instrumente de luptă ale propagandei ISIS al cărui scop este informarea și propaganda islamică.

[55] Jay Sekulow - Rise of ISIS, lucrare indicată în bibliografie, pg.16,17

[56] vezi Micul dicționar tematic referitor la Yazidi

Conducătorii ISIS, consideră presa și steagul negru al statului Islamic, ca fiind cele mai puternice arme.

Cei recrutați să servească mass-media sunt considerați ca fiind mult mai importanți decât soldații mercenari ISIS. Salariile acestora sunt cu mult mai mari decât a soldaților, au la dispoziție mașini și alte diferite avantaje. Ei sunt încurajați să prezinte chiar cu exgerări succesele ISIS și tot odată să găsească cele mai rapide și eficiente metode de recrutare de noi simpatizanți ai acțiunilor ISIS.

După metode similare celor folosite de către sistemul fascist în timpul hitlerismului sau al comunismului, în Uniunea Sovietică și în celelalte țări care se găseau sub control sovietic, întreaga presă și mass media sunt strict controlate și au menirea de a crea cea mai bună impresie despre activitatea ISIS și a califatelor pe care și le propune a le instaura în teritoriile deja ocupate sau în cele care vor ajunge să fie sub controlul ISIS și a celorlalte ramuri ale acestei organizații.

După informații pe care le posedă sitemul de informații al Statelor Unite, conducătorul întregii propagande islamiste a fost Abu Muhammas al-Adnani (1977-2016), care a fost și purtătorul de cuvânt al Califatului din Siria.

În acelaș timp acest ”maestru” al propagandei și-a recrutat specialiști în diverse domenii ale mijloacelor de propagandă (unii dintre foștii sprijinitori ai al-Qaidei sau tineri recrutați care sunt buni cunoscători ai sistemelor mass-mediei și ai propagandei, educați în diverse țări, în acest domeniu).

Tuturor celor cheamați să se alăture ca luptători ai ISIS se afirmă că li se vor da: case gratuite,

- asistență medicală gratuită,
- educația religioasă,
- un serviciu de mâncare ce îi însoțește pe luptători ori unde se deplasează,
- salarii mari fără taxe și impozite,
- militanții islamiști se auto consideră și sunt considrați de către ceilalți militanți ca fiind eliberatori.

Realitatea este alta:

ISIS își continuă preocuparea de a restaura cea mai veche și pretins ”pură” formă a islamismului care se practica sub Profetul Mahomed de către credincioșii acestuia în secolul al 7-lea.

Așa fiind în orașe ca Raqqa, (capitala califatului Islamic din Nordul Siriei), în Mosul și în diferitele zone din Irak, ”poliția morală”, numită *Hisbah*, patrulează pe străzi, controlează prăvăliile și ordonă să fie închise în timpul destinat rugăciunilor, bărbații trebuie în mod obligatoriu să poarte bărbi și femeile să fie îmbrăcate în burkă.

La punctele de control Hisbah controlează telefoanele mobile pentru a vedea dacă nu conțin texte sub formă de mesage și verifică taxiurile să vadă dacă șoferii ascultă sau nu stația de radio a ISIS.

Unii dintre cetățeni au primit carnete care dovedesc că sunt adepții ISIS.

Persoanele care nu sunt de religie islamică și care fumează, ascultă muzică, își dau pe păr cu briliantină, sunt aspru pedepsiți prin bătăi, li se amputează o mînă sau un picior, sau sunt executați prin decapitare în public.

Foto Reuters, 2015

Foto Reuters, 2015

Minorităților de religie creștină sau mozaică li se oferă o șansă de supraviețuire dacă se convertesc la religia islamică, altfel, sânt omorâți.

Execuțiile în proporții de masă au loc zilnic pe străzi, în parcuri sau unde se poate aduna o masă mai mare de oameni ca spectatori.

În rândurile specialiștilor politologi, a avocaților și a altor specialiști se poartă discuții asupra acestor crime în masă care au loc în diverse colțuri ale globului analizîndu-se dacă asemenea fapte se pot considera drept *genociduri*.

Președintele Obama și unii dintre purtătorii de cuvânt ai Administrației de la Washington, au evitat să utilizeze acest cuvânt care descrie crimele în masă și care vizează în mod special minoritățile etnice ale diferitelor religii și în mod special, *Creștinii*.

Reținerea de a folosi acest termen a fost și în atenția fostului președinte ale Statelor Unite, Bill Clinton, atunci când se referea la acțiunile criminale ce aveau loc cu ani de zile în urmă în Ruanda.

> Evitarea din punct de vedere pur politic al folosirii unui asemenea termen (chiar când se putea aplica fără nici o grije de a fi o greșeală – n.n.), când se discuta de crimele ce au avut loc în Bosnia în 1995, în Burundi în 1972 și 1993, în Ruanda în 1994 sau în Darfur la începutul anului 2003, aveau la bază convenția din 1948 adoptată de ONU care se referea la "*Prevenirea și pedepsirea actelor criminale ale genocidului*" și care defininea genocidurile ca fiind acte "***comise cu intenția de a distruge integral sau parțial o etnicitate națională, rasială sau diferite grupuri religioase".***

Evitarea folosirii termenului de genocid precum și multiplele divergențe de idei nu fac decât să dovedească modul de erodare a concepției privind libertatea religioasă.

Împotriva unei asemenea concepții s-au ridicat un număr mare de membrii ai *Asociației privind Genocidul* și care au semnat o moțiune cerând Congresului american denunțarea actelor de genocid comise de Statul Islamic prin care erau omorâți caldeeni, asirieni, grecii ortodocși, Yazidis, Shia musulmani și Sunni Kurzi,

căutând să omoare femeile gravide și copiii nou născuți pentru a opri creșterea viitoare a noilor generații (în mod special al Yazidișilor –n.n.).

O altă formă de înfricoșare a populațiilor din diversele regiuni controlate de Statul Islamic a fost publicată și difuzată printr-un pamflet distribuit în Alep[57] și care prezintă lista pedepselor aplicate de Statul Islamic celor care nu respectă *legia Șharia*:

Pentru bărbați:

- consumul de alcool : 80 de bătăi cu nuiele
- calomnia : 80 de bătăi cu nuiele
- spionajul în favoarea ”infidelilor” : pedeapsa cu moartea
- renunțarea la religia islamică: pedeapsa cu moartea
- furtul și crima: moartea prin răstignire

Pentru femei:

- ne îmbrăcarea cu burkă, sau
- aflarea despre un acte de adulter: sunt condamnate cu omorârea prin lovirea cu pietre

-traversarea unei străzi pentru a vorbi cu o altă femeie este considerat ca un Hud[58] și este pedepsit prin arestarea femeii și aplicarea unei bătâi, de către o altă femeie care deține funcția de polițistă membră a brigăzii de control; în societatea controlată de ISIS femeile sunt subordonate și ținute sub un permanent control, opresiune și brutaliate specifică secolului 17 sau 18; ele –așa cum am mai afirmat, sunt considerate și tratate ca niște sclave.

Cu toate că mulți autori compară politica dusă de ISIS față de femei cu politica unor țări cum ar fi Arabia Saudită sau Afganistanul, realiatea este cu totul alta.

În țările luate drept comparație cu ISIS, femeile au un grad mult mai mare de libertate.

Femeile sub dominația ISIS sunt menținute la un nivel de educație deosebit de scăzut și sunt considerate ca necesare numai pentru procreerea unor copii (în special pentru băieți) pentru a devenii luptători ISIS.

---

[57] Alep – cel mai mare oraș din Siria funcționând drept capitala unei administrații cu o populație de circa 2,132,000 (după datele recensământului din 2004). Pentru multe sute de ani, Alep a fost unul dintre cele mai mari orașe în timpul Imperiului Otoman după Constantinopol and Cairo.

[58] vezi Micul dicționar tematic pentru explicarea termenului Hud

Diversele afirmații ale conducătorilor ISIS se referă și la *obligația femeilor de a ajuta la desfășurarea obligațiilor bărbaților în privința jihadului.*

Orice ne respectare a acestei obligații este considerată ca o adevărată ofensă adusă Califatului și este considerată ca fiind Hud.

Femeilor li se oferă dreptul de a devenii membre a unor brigăzi de control; pentru obținerea unui asemenea drept, femeile trebuie în mod obligatoriu să aibă vârsta între 18 și 25 de ani și trebuie să nu fi avut nici un fel de relații sexuale cu un bărbat. Ele sunt plătite cu circa $75 lunar și au autorizația din partea conducerii brigăzii din care fac parte de a purta o armă AK-47 (armă cu un calibru de 7.62x39 mm și cu un încărcător M43).

Sunt multe cazuri în care ISIS își folosește mijloacele de propagandă și influență bazate pe forță pentru a convinge unele femei în special pe cele necăsătorite că ar avea obligația de a avea relații sexuale și copii cu luptătorii jihadiști.

Nu sună o asemenea propagandă similară cu cea impusă de propaganda fascistă care sugera tinerelor femei germane de a avea relații sexuale numai cu tinerii arieni?.

ISIS a lansat chiar o expresie: ”sex Jihad” sau ”Jihad –al-Nikah” care se referă la participarea voluntară a femeilor la acțiunile jihadului islamic și își oferă corpul și copiii sistemului islamic jihadist participând astfel la ”războiul sfânt”.[59]

Ceea ce pare un fapt banal dar care are urmări foarte grave este modul în care sunt educați copiii în concepția jihadistă.

Îndoctrinarea copiilor folosește acelaș model ca cel practicat de fascism prin organizațiile ”Hitler Youth” sau ale lui Saddam Hussein cunoscute sub numele de ”Saddam Cubs”; prin aceste metode se urmărește cultivarea violenței copiilor soldați și folosirea armelor de către copii.

Copiii pregătiți de la cele mai fragede vârste de a folosi arme, grenade sau chiar cuțite, devin generațiile următoare de criminali.

După informații prezentate de presa internațională, în luna august 2014, la numai două zile după Abu Bakr al-Baghdadi a anunțat oficial stabilirea noului Califat ca fiind *Statul islamic,* Biroul Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului din

[59] Agence France –Press- ”Sex Jihad Raging in Siria, Claims Minister,” Telegraph. Publicad la 20 septembrie 2013 în sit-ul: http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/middleeast/syria/10322578/Sex-Jihad-raging-in-Syria-claims-minister.html

cadrul Națiunilor Unite (OHCHR) anunța printr-un Raport care era noua politică a Statului Islamic și rolul său devastator pentru viața copiilor.

Concluzia Raportului era aceea după care politica de ”spălare a creerelor” tinerei generații și îndoctrinarea criminală a tineretului constituie acte criminale împotriva căreia trebuie luptat printr-o unire a tuturor țărilor lumii.

În orașele, satele și fermele pe care ISIS le-au ocupat și le controlează, și unde veniseră peste 30.000 de străini, din diferite colțuri îndepărtate ale lumii, (cum ar fi de exemplu, din Australia–n.n.), sălbăticia luptătorilor ISIS se manifestă prin diverse acte ce sunt considerate mai mult decât barbare.

Unele imagini difuzate în luna februarie 2015, prin diverse surse ale mass-mediei Statului Islamic și a mediei internaționale, au prezentat decapitarea a 21 de egiptieni creștini pe o plajă din apropierea orașului Sirt .

Sursa foto: NBC (SUA)

Asemenea acte barbare se adaugă celor practicate de către militanții talibanezi.

Numai un singur exemplu poate fi considerat ca fiind deajuns pentru a înțelege gradul de bestialitate al acestor criminali.

Într-unul din satele din apropierea orașului Kabul, militanții talibanezi au prins pe un pretins ”infidel”, i-au scos ochii și apoi i-au ciopărțit pieptul lăsându-i inima descoperită.

Actele barbare comise în Afganistan, de către membrii unor grupări teroriste ale Talibanului, execuțiile în public și tot felul de acte violente, nu sunt fapte noi; ele fac parte dintr-un întreg sistem comun pentru această organizaţie criminală, care își impune puterea prin forță armată încă din 1990, când au ucis zeci de mii de oameni.

Crimele înfăptuite socotite ca acte împotriva umanității, sunt acte împotriva Afganistanului și a poporuluii noastru – a afirmat actualul Președinte al Afganistanului - Ashraf Ghani (n.1949)[60].

Afirmația actualului președinte al Afganistanului dovedește mult spirit patriotic și umanitar dar numai prin simple afirmații și fără acțiuni concrete cu caracter militar și tot odată solicitarea suportului militar din partea Statelor Unite și a aliaților este destul de greu de sperat că o asemenea afirmație ar putea influența sau să oprească asemenea acte criminale.

În luna mai 2016, în urma unei acțiuni militare a Statelor Unite în care s-au folosit dronuri, a fost omorât unul dintre conducătorii talibanului - Akhtar Mahammad Mansour (1963-2016). Ca răspuns la acest act, militanții talibanezi au deturnat cinci autobuze, scoțându-i pe pasageri din autobuze și împușcându-i considerând că sunt soldați ai armatei afgane sau polițiști.

Unii dintre analiștii politici, care urmăresc evenimentele din Afganistan, consideră că acțiunea militară aeriană condusă de SUA, a fost o mare greșeală a președintelui Obama provocând escaladarea forțelor talibaneze, împotriva populației afgane.

Unele acțiuni ale guvernului afganistan au un caracter nesemnificativ și foarte mulți analiști politici își pun întrebări cum ar fi:

- Ce măsuri cu o notă mai hotărâtă şi mai agresivă din partea guvernului afgan împotriva grupurilor talibaneze, au fost sau vor fi luate?
- Cât timp mai poate îndura poporul afgan teroroarea criminală?

Opinia unor profesori de la Universitatea din Kabul, este aceea după care:

”*...s-ar putea să fie nevoie de mai multe decade până când Afganistanul va putea să fie considerat ca o țară normală, cu un grad ridicat al principiilor democratice și al respectului față de propria populație”.*

Actele criminale ale Statului Islamic se manifestă în mod continuu în Afganistan, cu toate că Statele Unite din 2001 și până în prezent au investit peste 100 miliarde dolari în sprijinul:

- formării unei armate afgane,
- creerea unor forțe polițienești care să protejeze populația,

[60] Ashraf Ghani – a fost ales Președinte al Afganistanului la 21 Septembrie 2014. De profesie anthropologist, A lucrat ca Ministru de Finanțe în perioada 2002-2004 și consilier al Universității din Kabul. A creat Institutul pentru Eficiența Statală în 2005, care are drept scop îmbunătățirea activității statului în servirea cetățenilor proprii.

- creerea unui sistem juridic bazat pe principii democratice și
- creerea unor școli, în care educația să devină un element prioritar și nu crima cum sunt educați copiii în școlile Statului islamic.

De la 11 septembrie 2001 când a avut loc atentatul criminal teorist împotriva populației civile americane, populația americană a plătit prin taxe circa 68 miliarde dolari drept suport acordat armatei și poliției afgane. În plus au fost acordate 45 miliarde dolari destinate ajutorului umanitar (Sursa: Raport al Inspectorului general privind reconstrucția Afganistanului).

Din păcate acești bani cheltuiți se pare că nu și-au atins scopul și în continuare au loc tot felul de acte criminale, incluzînd Afganistanul în lista celor mai periculoase țări din lume.

La nivelul conducerii NATO și a membrilor acestei organizații s-a desfășurat ședința din 8 iulie 2016 de la Warșovia în care s-a aprobat suma de 15 miliarde dolari ca un supliment destinat Afganistanului cu același scop de consolidare a forțelor de securitate până în 2020. Din această sumă totală, Statele Unite acordă 10.5 miliarde dolari destinate echipamentului soldaților și poliției afgane, suplimentarea cu benzină pentru mijloacele de tracțiune, armament și muniții pentru asigurarea celor necesare luptei cu militanții talibanezi.

Din păcate pe baza analizelor efectuate, nu s-a ajuns la nici un rezultat privind sumele acordate în ultimii 15 ani (care au fost sub Administrația președintelui Hamid Karzai). Încă nu s-a descoperit pe ce s-au cheltuit banii alocați sau dacă au fost pur și simplu furaţi.

*

Eforturile financiare și cele de consultanță acordate de SUA și unii dintre aliați încă nu și-au găsit rezolvările scontate și acest fapt rezultă din multiple fapte și exemple prin care ISIS își manifestă prezența în diverse țări, prin acțiunile sale.

Numai câteva exemple confirmă cele afirmate:

La începutul lunii octombrie 2015, militanții ISIS au stabilit noile reguli după care se va conduce justiția și Curtea de judecată din Sitr. Tot odată au anunțat că cei care au lucrat în sistemul bancar și financiar vor lucra în continuare numai pentru Statul Islamic și va fi coordonat de către acesta.

În Universitatea din Sirt s-au introdus noi cursuri care prezintă ideologia politică a Statului Islamic și acestea se referă la studiul legislației, psihologiei și științelor sociale, bazate pe principiile scrise în Koran.

Cele mai multe dintre orașele și satele ocupate de ISIS, au lumină numai pentru o oră sau două pe zi și la cele mai multe case a fost oprită apa potabilă.

Numărul locurile de muncă s-au redus dramatic și ca atare cea mai mare parte a populației autohtone nu are nici o altă sursă de venit cu care să-și procure hrana necesară zilnică în special în condițiile în care prețurile diverselor produse dovedesc o inflație de trei sau patru ori.

Asistența medicală este aproape inexistentă pentru localnici; așa numitele ”clinici” nu pot asigura îngrijirea medicală datorită faptului că:

- nu sunt echipate cu instrumentarul de bază,
- personalul care lucrează în aceste clinici este foarte puțin instruit pentru ceea ce trebuie să facă,
- majoritatea medicamentelor sunt de mult timp expirate,
- numărul doctorilor est foarte redus: 1 la 500.000 de persoane
- cele mai multe dintre spitale sunt rezervate pentru luptătorii străini veniți să sprijine ISIS; unii dintre doctorii ce lucrează în aceste spitale provin din Marea Britanie și Malaezia.

Majoritatea școlilor sunt închise iar plecarea din Statul Islamic se poate face numai sub controlul armelor.

Unii ziariști care și-au riscat viața ajungând în aceste zone au reușit să ia interviuri unor oameni, care nu și-au spus decât numele mic refuzând să-și spună numele complet, datorită fricii pentru viața lor și a famililor lor; ziariștii au putut afla cum majoritatea populației trăiește zilnic sub frica că vor fi omorâți în timp ce luptătorii islamiști duc o viață în totală depravare. Alți ziariști au luat interviuri prin sistemul Skype sau prin telefon sau de la persoane care au reușit să fugă și să ajungă în Turcia și în Iordania.

Locuitorilor li s-au luat casele, au fost dați afară în stradă și au ajuns să trăiască sub cerul liber și să-și spele hainele cu apă murdară în niște căldări unde își strâng puțină apă, în timp ce luptătorilor militanți li s-au dat casele acestor localnici.

Justiția ISIS este bazată pe teroare și copiii sunt expuși la actele criminale pe care le practică militanții prin decapitări sau omorârea părinților în fața copiilor sau a copiilor în fața părinților.

În cele mai multe locuri conducerea ISIS a dispus închiderea sistemului de servicii pentru telefoanele mobile și pentru accesul la Internet; acolo unde s-au menținut aceste servicii informaționale, acestea sunt controlate foarte îndeaproape de către ISIS. Sistemul *”Internet café”* este folosit ca un mijloc eficient de propagandă, de recrutare de noi simpatizanți pentru armata de mercenari și de încurajare a tineretul din diferite țări de a-și părăsi casele și de a se alătura trupelor de militanți ISIS.

Prin sistemul de comunicare *Skype* și prin diverse mijloace ale mass-mediei controlată de ISIS, se face o continuă propagandă arătându-se cum militanții distibuie mâncare pentru familiile cu bătrâni, dar majoritatea rezidenților nu îi socotesc pe acești militanți ca eliberatori ci ca forțe de ocupație și se feresc de a intra în legătură cu ei.

Militanții ISIS, au stabilit puncte de control pentru a opri orice încercare de fugă din țară, dar în acelaș timp au apărut tot felul de contrabandiști care în schimbul unor sume mari de bani îi ajută pe cei ce vor să fugă și să ajungă în Iordania, Turcia sau Liban. În acelaș timp fiind induși în eroare prin falsa propagandă a ISIS, zeci de tineri din diverse țări au ajuns sau vor să ajungă în Siria și în Irak și să lupte alături de trupele ISIS; acești tinerii ce vor să ajungă în Siria și Irak cred că intenția militanților islamiști este aceea de creere a unei unități la nivel mondial bazată pe interpretarea legilor islamice.

În cele mai multe dintre grupurile organizației ISIS, lipsa de respect față de educație și cultură a islamiștilor extremiști se manifestă și prin acțiunile barbare, distrugătoare a milenarelor vestigii din Orientul Mijlociu care sunt socotite valori istorice de ne-înlocuit, protejate și conservate prin grija UNESCO.

a

Sursa: Fotografie preluată din Internet

Un exemplu în acest sens a fost intenția ISIS de a distruge Kaaba.[61]

[61] Kaaba – (sau Meka), locul unde se găsește celebrul *Cub Negru* unde se adună milioane de musulmani în fiecare an pentru a se ruga la Sfânta Sfintelor. Vezi și site-ul din internet :

De asemeni după unele informații ale mass-mediei internaționale, militanții extremiști confiscă diplomele de colegii al tinerilor absolvenți care nu devin simpatizanți ai ISIS și le ard în public.

Din diferite sondaje de opinie realizate de către unele centre de cercetare sau de către diverse mijloace ale mass-mediei din Statele Unite a rezultat pe parcursul anilor că majoritatea populației americane, (91%), este îngrijorată de pericolul pe care îl reprezintă invazia musulmană și de modul de manifestare al luptătorilor Statului Islamic, considerând grupările teroriste ca fiind periculoase pentru interesele vitale ale Statelor Unite și ale poporului american.

Fostul purtătorul de cuvînt al Congresului SUA, John Boehner (n.1949), referindu-se la acești luptători îi considera ca fiind ”*niște barbari, care intenționează să ne omoare”.*

Boehner spunea:

”... dacă nu îi distrugem noi în primul rând,
vom plăti un preț foarte greu.”[62]

O mulțime de semne de întrebare nu își găsesc încă răspunsurile clare din partea unor specialiști analiști politologi, psihologi specialiști în problemele tineretului, privind acțiunile tinerilor care devin teroriști ca membrii ai ISIS.

Raportul dintre *mitul* referitor la ”marile succese și avantajele” existenței acestui ”stat” islamic, al *propagandei* condusă de acest stat și *realitatea* ce nu poate fi ascunsă în faldurile groase ale acestei false propagande islamiste este deosebit de mare.

Tocmai din acest motiv chiar diversele aspecte ale luptei împotriva islamului jihadist și al acceptării necontrolate a unui număr enorm de mare al migranților în Europa, în Statele Unite și în alte țări din lume, este într-o continuă dispută.

În timp ce unii analiști politici și experți militari consideră și susțin continuarea războiului împotriva grupărilor teroriste și a extremismului jihadist, alți autori, printre care se numără și doamna profesor Louise Mary Richardson (n.1958),[63] afirmă că lupta Statelor Unite și al altor țări împotriva terorismului și eșecurile împotriva acestor grupări teroriste, *se datoresc necunoașterii ideologiei și planurilor organizațiilor teroriste,* și ca atare:

---

www.google.com/search?q=Meka&biw=1166&bih=742&tmb=isch&imgil=LbSUEkd656sYdM

[62] Wahington Post, 4 octombrie 2015.

[63] Louise Mary Richardson – profesoară universitară și politiciană irlandeză, specialistă în probleme ale teorismului. Din 2016 deține funcția de vice-cancelar al Universității Oxford. Autoarea lucrării: ”What Terrorists want”, lucrare citată în bibliografie.

Eforturile lumii de a distruge teorismul, fără cunoașterea sensului real și a scopului acțiunilor teroriste, nu poate duce decât la creșterea numărului simpatizanților și la o mai largă răspândire a acțiunilor teroriste, pe plan mondial.

Profesoara Louise Richardson afirmă:

"nu trebuie să se declare un război mondial împotriva terorismului întrucât un asemenea război nu va fi niciodată câștigat".

În susținerea punctul de vedere, Louise Richardson prezintă, de exemplu, efortul statului Peruvian împotriva organizației teroriste Shining Path[64] și care dovedește ineficiența eforturilor statului, rezultat prin creșterea acestei organizații care s-a extins din ce în ce mai mult.

Un alt exemplu folosit de Louise Richardson este și cel referitor la omorârea lui Osama bin Laden și care în loc să ducă la eradicarea organizației al-Qaeda, nu a făcut decât ca această organizație să-și extindă acțiunile criminale și ariile de manifestare, sub noi conduceri.

Cred că o reală ofensivă a unei reale coaliții internaționale trebuie coroborată cu un plan bazat pe cercetarea și înțelegerea cât mai profundă a fenomenului complex pe care îl reprezintă terorismul și diversele acțiuni pe care le folosesc diversele organizații teroriste. După cum se poate remarca diversele acțiuni teroriste sunt bazate pe cunoașterea de către aceste organizații a modului de manifestare (și de aplicare) a principiilor democrației în țările ce au devenit ținta agresiunilor lor teroriste.

De aici rezultă ideia după care:

- organizațiile teoriste urmăresc prin acțiunile lor unele obiective printre care: găsirea celor mai apropiate metode de răzbunare pentru unele acte cu caracter politico-economic, chiar dacă la suprafață sunt prezentate ideile unor cauze cu notă religioasă,
- impresia că pe aceste căi își pot asigura o glorie care să dovedească curajul luptei împotriva unor pretinse nemulțumiri social-politice și economice,

[64] Shining Path - mișcare cu orientare Maoistă, la care aderaseră circa 10 mii de membri, în anii 1980 și care terorizaseră o largă arie din regiunea Ayacuche. Inițial această organizație acționase în zonele rurale și apoi s-au infiltrate în zonele urbane. Se estimează că în urma eforturilor și luptelor cu armata oficială peruviană, care au durat peste 20 de ani, au murit circa 70.000 de oameni.

- forțarea adversarilor dintr-o anumită zonă (sau țară) de a reacționa împotriva atacurilor lor ca apoi să aibă un nou pretext pentru alte acțiuni teroriste.

De fapt teroriștii consideră că actele violente la care se dedau și pe care le practică împotriva unor populații civile nevinovate, sunt o formă de manifestare sau un simbol cu o anumită semnificație, un mesaj, adresat forțele ce conduc în mod oficial anumite entități social-politice și economice.

4.2. Ce îi atrage pe tineri să devină teroriști?

După opinia lui Malek Boutih[65], ”acțiunile cu caracter violent nu au la bază diversele aspecte ale sărăciei; problemele sociale nu pot explica crima.

”...cred, afirma Malek Boutih, *că nimeni nu poate cunoaște exact ceeace îi împinge pe acești oameni la acțiuni cu profund caracter terorist sau noua aderență devotată ideologiei Musulmane pentru Jihad”.*

Așa cum am mai amintit, cred că problemele social-economice sunt o parte din cauzele actelor de manifestare și răzbunare a tinerei populații din diverse țări sub-dezvoltate care trăiesc în sărăcie, care au un grad ridicat de șomaj și care sunt sprijiniți în acțiunile lor de idei ale pretinsei salvări pe calea revoltei teroriste.

De fapt, dacă se urmăresc acțiunile diverselor organizații teroriste se poate vedea în mod clar că la baza lor au stat și continuă să stea manifestarea unor nevoi economice și sociale și aceste aspecte cuprind mase din ce în ce mai largi de tineri nemulțumiți și care cred că își pot găsi rezolvarea condițiilor în care trăiesc prin unirea în organizații și declanșarea unor acțiuni anti sociale și criminale.

Tocmai multitudinea de cauze și explicații care sunt prezentate de către diverși autori îmi confirmă opinia necesității cunoașterii cauzelor înainte de declanșarea unor acțiuni anti-teroriste.

Din punctul de vedere al Dr. Dorian Furtună[66] prezentat în blogul său, rezultă că:

”... aderarea la mișcările extremiste și terorismul reprezintă un trend în creștere în secolul XXI.
La aceasta contribuie atât unele schimbări demografice

[65] Malek Boutih (n.1967 -), politician francez. Părinții săi au imigrat din Algeria . Din 2003, Boutih a devenit Secretaru General al Partidului Socialist Francez.

[66] Dorian Furtuna autor al lucrării *Homo Aggressivus*, Editura Lexon-Prim, Chișinău, Republica Moldova, 2015

din lume, cât și modul modern de viață, oricât de paradoxal ar suna acest lucru".

Opinia domnului Furtună are o valabilitate aș spune relativă, întrucât asemenea acțiuni nu își găsesc aplicabilitatea numai ca un trend în creștere în secolul 21, ci au existat în diverse perioade istorice, în diverse ţări, dar au avut denumiri diferite.

Istoria confirmă prin fapte și date că manifestările violente nu sunt de date recente. Este suficient să amintim modul în care s-au format statele-națiuni, pentru care s-au folosit curentele naționaliste cu justificări patriotice și care au fost însoțite de diverse acte violente.

Mai mult decât atâta, în anumite perioade istorice nici nu era implicată "concepţia religioasă" ca suport sau bază a unor asemenea acțiuni, ci pur şi simplu numai caracterul politic.

Să ne amintim de acțiunile grupurilor așa numiților revoluționari care sub conducerea lui V.I.Lenin au acționat în diverse moduri și printre altele au dus la luarea cu asalt a Palatului de iarnă, au arestat familia țarului Nicolae al II-le și apoi au omorât-o prin împușcare. Ulterior acești pretinși revoluționari au "creat" Statul Sovietic. Marea majoritate a acestor pretinși revoluționari au fost inspirați de discursurile lui Lenin și Troțki care le promisese o viață mai bună, fără exploatare, împropietărirea țăranilor, ș.a.m.d.[67]

În egală măsură au fost chinezii inspirați de politica lui Mao Tze-dun, care în urma războiului civil, în 1949 sub conducerea lui Mao au preluat conducerea în China, a fost proclamată Republica Populară Chineză. Următorul pas a fost lupta împotriva forțelor naționaliste (1927-1949). Străbătând întreaga Chină pentru a-și recruta armata și creind o ideologie oficială (pe care a numit-o *Marșul cel Lung, Marele salt înainte* și *Revoluția Culturală),* Mao şi simpatizanţii ideilor lui au provocat consecințe catastrofale, care au dus la omorârea unui număr de peste 50 milioane de oameni.

Istoria poate oferi și alte zeci de exemple care au dus la enorme ravagii sociale.

> Creerea și menținerea la putere a sistemului socialist și comunist în Rusia și în celelelate țări din spatele Cortinei de fier, nu a fost posibil fără folosirea celei mai dure violențe împotriva celor care se opuneau aplicării concepțiilor comuniste.

[67] Vezi pentru informații suplimentare, lucrarea ; Alex Berca – Adevăr și Minciună, Cap. 4 și urm. Lucrare citată în bibliografie.

În același context, antropologul american Scott Atran[68] , specializat în studierea terorismului, prezintă următoarea explicație a acestui fenomen:

"...voluntarii sunt în majoritatea lor tineri aflați în perioadă de tranziție și de căutare a sinelui; proaspeți absolvenți ai universităților, imigranți fără de lucru, persoane aflate în căutarea unui rost în viață – pentru ei ideologia ISIS se dovedește a fi atractivă, deoarece le umple existența cu un anumit sens, le oferă niște "valori sacre". Devenind parte a unui grup foarte consolidat, membrii căruia se numesc între ei "frați" se consideră devotați unei cauze comune, tinerii își realizează necesitatea de apartenență la un grup, de coparticipare la niște ritualuri colective și de afirmare personală. Contextul luptei le oferă și suficiente emoții precum și șansa de a obține glorie".

Nu seamănă explicațiile de ai sus cu cele care i-au atras pe tinerii ruși să devină adepți ai concepției politice leniniste sau a celor care au devenit maoiști?

Nu seamănă aceste ideologii cu cele care ulterior au devenit susținătoarele filozofiei marxist-leniniste-comuniste regăsindu-se în conducerea unor partide în țările din spatele *Cortinei de fier* și care primind carnetele roși "de partid", și-au dat adeziunea acestor partide și în multe cazuri au fost gata să-și sacrifice familiile pentru pretinsa "cauză" a comunismului?

Dorian Furtună, prezintă în blogul său, opinia unor experți de la Centrul Internațional de studiere a extremismului violent, *Hedayah* , din Emiratele Arabe Unite, din care rezultă:

> *"insecuritatea privind identitatea proprie și deci nevoia de căutare a propriei identități, precum și angajarea totală pentru o cauză care să-i dea semnificație vieții, ar fi explicația actelor teroriste".*

Politica și ideologia reprezintă doar un pretext pentru extremism, după opinia oficialilor de la Hedayah (Center for countering violent extremism).

---

[68] Scott Atran (1952 -) antropolog american. Director de cercetare în domeniul antropologiei la Centrul Național Francez de Cercetări Științifice din Paris. El a studiat și scris diverse studii despre terorism, violență și corelația terorismului cu religia. Dintre lucrările lui amintim: Talking to the Enemy: Faith, Brotherhood, and the (Un)Making of Terrorists, HarperCollins,New York, N.Y. 2010;

Aceste constatări se apropie de concluziile diferitelor studii de specialitate, care au remarcat ideea după care așa numita *”frăție de arme”* poate crea relații mai - devotate chiar decât cele directe de rudenie ”de familie”.

Nu seamâna cumva o asemenea părere cu cea referitoare la solidaritatea ”tovarășilor membrii de partid”?

La camarazii care luptă cot la cot apare un fel de altruism de sacrificiu, care îi poate face să-și jertfească viața de dragul celorlalți. Specialiștii în domeniul psihologiei terorismului consideră că se produce o ”fuziune identitară” care modifică radical psihologia individului; el se identifică cu grupul din care face parte și cu pretinsele ”valori” ale acestuia.

Relațiile pretinse de rudenie fictive, imaginare, sunt create și între membrii grupărilor extremiste. Ei împărtășesc aceeași ideologie, aceleași ”valori”, aceleași emoții, au acelaș dușman și devin devotați unei anumite cauze socotită ca fiind ”sacră”.

Cu cât aceste atașamente sunt mai puternice, mai profunde, cu atât îndoctrinarea (spălarea de creiere – n.n.) e mai mare, mai ușoară precum și credința de sacrificiu în numele lor. *De dragul camarazilor - ”frăției” și a ”cauzei sacre” (?), indivizii sunt gata să omoare și să moară*.

Nu au fost cazuri în care unii ”tovarăși” și-au denunțat părinții, frații și surorile sau pe alți membri ai familiei pentru aș dovedii ”credința și loialitate” față de partidul comunist?.

Nu au fost cazuri când victimile acestor familii au primit ani grei de pușcărie, au fost dați afară din funcții și profesii, pentru că au fost ”demascați” ca fiind ”dușmani de clasă” sau ”vânduți unor puteri străine”?

Indiferent de natura explicațiilor prezentate în blogul Dr. Furtună și a punctelor de vedere prezentate de către specialiștii în psihologia și ”filozofia” crimei, dacă până acuma nu a existat o reală preocupare la nivel internațional pentru înțelegerea actualului și realului focar al criminalității jihadiste, este timpul ca specialiștii în psihologia tineretului și analiștii politicieni să ofere nu numai unele răspunsuri considerate drept concludente ci în mod special găsirea celor mai apropiate și reale soluți nu numai pentru Europa ci pentru întreaga lume pentru reducerea unor asemenea acțiuni criminale.

Un fapt concludent în acest sens este răspunsul pe care l-a dat la un interogatoriu al poliției, unul dintre participanții la actul criminal de la Paris unde a omorât ființe nevinovate la magazinul Kușer:

”... nu cred că soluția ar fi prinderea acestor teroriști și încarcerarea

lor... pușcăriile sunt școala cea mai bună a criminalității".

Acest criminal ca și alții ca el, s-a dedat acestei crime fără să știe exact care este scopul și de fapt ce a urmărit prin această crimă. Nu a făcut decât să execute un ordin primit de la un pretins superior al celulei din care făcea parte.

Un alt exemplu pe care îl oferă literatura pe acest subiect, este cel descris de Michael Baumann(1947-2016)[69], în cartea sa: *How It All Began*[70]*,* în care explică motivul pentru care a devenit un simpatizant al acțiunilor teroriste:

" ... povestea a început cu vizita Șahului (Mohammad Reza Pahlavi -n.n.), în '67, când a fost împușcat Ohnesorg - un om absolut inofensiv. După aceea, lucrurile au devenit complet diferite.

Cu două zile mai înainte a fost la un restaurant unde a făcut o comandă, unde l-am văzut pentru scurt timp. Apoi, trei sau patru zile mai târziu stăteam lângă sicriul lui, și asta mi-a dat un gând nebun într-adevăr nebun. E greu să-l descriu: ceva teribil a început să fiarbă în mine. Nu pot să trec peste asta, cum un idiot a venit și a împușct un om neînarmat.

Am fost într-o mulțime de lupte ... și chiar dacă unele erau adesea foarte dure, aveau mereu o aparență de corectitudine ... Dar un astfel de lucru a fost pentru mine o crimă directă..."

În general unii teroriști sau conducătorii unor grupuri teroriste își justifică aderența la mișcările jihadiste prin identificarea lor cu "suferințele altora".

Este de remarcat asemenea explicație care contravine cu realitatea în sensul că aderenții mișcărilor teroriste nu se uită la suferințele victimilor lor (sau ale familiilor acestora), ci numai la presupusele suferințe ale altor aderenți la mișcările teoriste.

Atragerea și folosirea unor specialiști în diverse acțiuni criminale se confirmă și prin prezența unora cum a fost de exemplu Najim Laachraoui (1991-2016),[71], cel care a produs bombele folosite în atacul de la aeroportul din Bruxelles și a

[69] Michael "Bommi" Baumann – fost muncitor constructor, care a aderat la mișcarea teroristă în spirit de revolt după ce un polițist german l-a omorât pe studentul Benno Ohnesorg (1940-1967), la 2 iunie 1967, cînd acest student demonstra împotriva Șahului Iranului.

[70] Confesia lui M. Baumann, care în anii 1960/70 a fost membru al organizației 2 Iunie, una dintre cele mai spectaculare organizații care au desfășurat acțiuni de gherilă în Germania de Vest. Lucrare citată în bibliografie

[71] Najim Laachraoui (Abū Idrīs al-Baljīkī or Soufiane Kayal,), a fost un cetățean Belgian-Marocan, militant loial al ISIS, care s-a sinucis după acțiunea criminal organizată la Aeroportull din Bruxelles în 2016.

metrolului, unde au murit 31 de persoane și au fost rănite 300 persoane (în apropiere de sediul Uniunii Europene).

După opinia specialiștilor în domeniul armelor de distrugere în masă asemenea ”experți” în general, nu participă direct la asemenea acțiuni, și nici nu își pun întrebări despre vârstele și nevinovăția victimilor lor, așa cum nu se gândesc la sacrificiul suprem pe care îl comit în urma unui atac terorist. Najim Laachraoui, a fost o excepţie de la această regulă; el a participat direct la crima din aeroportul Bruxelles și s-a sinucis, știind că este urmărit de poliție și nu are nici o altă șansă de a scăpa.

Alte remarci făcute de unii ziariști printre care și Fareed Zakaria[72] (n: 1964) dovedesc că radicalizarea musulmanilor jihadiști nu are nimic cu principiile religioase și cu atât mai puțin cu indicațiile incluse în Koran.

Un alt membru al grupurilor teroriste, Renato Curcio (n.1941), conducător al unor intelectuali italieni membri ai organizației revoluționare *Red Brigades* (cu orientare de stânga), afirma că a fost atras și s-a convertit la manifestarea acțiunilor violente ca o reacție la un incident în care poliția italiană a tras în niște muncitori fermieri, omorând 2 muncitori și rănind mai mulți copii și alți fermieri.

Exemplele concludente în acest sens au fost oferite și de cei doi frați care au declanșat bombele în Bruxelles: Ibrahim și Khalid el-Bakraoui. Cei doi frați au fost născuți și crescuți într-o familie de imigranți din Maroc. Nici unul dintre frați nu erau în mod special religios și s-au apropiat încă de când erau în jurul vârstei de 17-18 ani de o viață de criminali .

În jurul vârstei de 20 de ani au fost implicați în furturi de mașini și jafuri armate. Ibrahim a fost prins și condamnat la 9 ani de pușcărie; fratele lui a fost și el prins de poliție și condamnat la 5 ani de pușcărie.

După efectuarea pedepselor au trecut la jihadism.

Un alt participant la actele teroriste din Belgia și Franța a fost Abdelhamid Abaaoud (1987-2015)[73], conducătorul actelor criminale din Paris. Informațiile despre el au evidențiat că folosea cu regularitate droguri, era bețiv ca și mulți dintre colegii lui de arme.

În luna August 2014, un Raport al poliției britanice evidenția faptul după care 22 de cetățeni britanici au plecat în Siria și înainte de plecare și-au cumpărat fiecare prin Amazon.com, două cărți:

- Religia Islamică pentru începătorii necunoscători și

[72] Fareed Zakaria – ziarist și autor al unor articole publicate în Washington Post și Newsweek. Autor al unor cărți printre care: A History ISIS, lucrare citată în bibliografie.

[73] Abdelhamid Abaaoud – Belgian de origine marocană, care a fost radicalizat în Siria

- Koranul pentru începătorii necunoscători,

pentru a putea răspunde la întrebările care li se puneau privind ”principiile” islamismului și pentru a face față, cât se cât, ascunzând ignoranți în privinţa diverselor aspecte ale credinței islamice și a ”învăţăturilor” incluse în Koran.

Comparativ cu perioada dintre anii 2001-2009 și în special după atacul terorist din Statele Unite din 11 Septembrie 2001, când vârsta medie a simpatizanților al-QaEda, de exemplu, erau oameni în jurul vârstei de 25-30 ani, în 2015/2016 vârsta medie a simpatizanților noilor organizații teoriste printre care și ISIS, era numai de 18-20 de ani.

În trecut, simpatizanții al-Qaidei erau îndoctrinați ani de zile din punct de vedere religios pentru a devenii jihadiști. În ultimii ani decizia de a intra în rândurile ISIS se face în mod obișnuit foarte rapid și din impuls. Cei mai mulți ca să nu spunem toții, nu au nici experiență și nici o cunoștiință despre activitatea politică în general și cu atât mai puțin despre cea religioasă și despre cea a ISIS.

După unele documente care fac parte din sit-ul opoziționist al lui Zaman al-Wasl și pe care le-a oferit și Agenției de Presă (AP), precum și după unele observații ale unui immam (care a preferat după informațiile date să nu-și spună numele pentru a nu avea neplăceri), 70% dintre recrutați au infime cunoștiințe despre Koran și despre Hadith[74], 24% au foarte vagi informații și cunoștiințe și poate 5% sau mai puțin au ceva cunoștiințe despre ceea ce este islamul. Aproximativ 5% dintre musulmanii proveniți din țările din nordul Africii și-au însușit unele idei din Koran prin memorizarea lor, dar nu prin înțelegerea sensului exact (dacă există așa ceva –n.n.), al ideilor din exemplarele prelucrate ale Koran-ului.

4.3. Ce este radicalizarea

Acest procesul se bazează pe fantezia pretinsului eroism, a violenței și morții și nicidecum pe principiile impuse prin ”Sharia”, ci numai pe utopii.

De aici se poate desprinde concluzia celor mai mulți dintre autori, că Statul Islamic este un fel de gang, care se bazează pe violență pentru obținerea unor avantaje pentru aceste organizații teroriste care vor să se impună prin crimă și teroare în întreaga lume.

[74] Hadith – colecție de tradiții care conțin unele dintre gândurile profetului Mohamed cu indicații privind practica zilnică (Sunni) și constituie sursa majoră de orintare pentru musulmani în afară de Koran. Multe dintre legile Statului Islamic se bazează pe unele precepte (prelucrate),scrise în Koran și pe Hadith.

Interesant este și punctul de vedere al unui simpatizant american care indus în eroare de miturile și propaganda islamică prezentată prin filme și pe care immamii le tot repetă celor ajunși la procesul de radicalizare. El a fost consternat de la început de întrebările care i s-au pus, printre care:

...pe cine să anunțăm după ce vei muri.

Unele studii efectuate în ultimii ani au scos în evidență că acești tineri băieți și uneori și fete, fac parte din a doua sau a treia generație de europeni sau din alte țări, cum ar fi de exemplu din Statele Unite și care sunt niște revoltați împotriva sistemului tradițional în care au fost crescuți de părinții lor care în cele mai multe cazuri au fost imigranți.

Acești tineri se consideră discriminați și excluși din societate. Ei nu și-au pus problema adevăratei lor situații creată de lipsa lor de adaptabilitate de a se integra în viața populației țării sau orașului în care crescuseră și care îi acceptase ca pe oricare copil sau cetățean din cadrul societății în care trăiau. Nici unul dintre ei nu a înțeles, sau nu au vrut să înțeleagă că problemele educației îi împing spre șomaj, care și așa este mare (cum s-a manifestat în ultimii ani în multe țări de pe glob și în special în Europa care a fost puternic afectată de criza economică). Un exemplu concludent în acest sens s-a manifestat în Belgia[75] sau în alte orașe sau țări.

Pe de altă parte există diferența de limbă, de obiceiuri și un conflict tacit dar continuu care se manifestă în modul de organizare, în viața economică și social-politică a locului unde trăiesc, între comunitățile restrânse din care fac parte și restul populației.

Exprimând un sentiment comun manifestat de către unii dintre europeni, actualii descendenți ai unor familii veniți din Africa de Nord, într-un interviu pe care l-a dat justiției unul dintre aceștia, pe nume Mohammed–Aggad (1992-2015), când a fost adus la tribunal pentru săvârșirea unor acte antisociale, a spus:

” când părinții mei erau în Algeria erau socotiți ca imigranți
cînd au ajuns în Franța eram socotiți ca ”Arabi împuțiți”!
Cînd în urmă cu cîteva luni m-am întors în Siria ca
simpatizant al ISIS, am fost tratat de către extremiști
ca un renegat al religiei în care am crescut”.

Când judecătorul i-a pus câteva întrebări despre Sharia și cum caută Statul Islamic să implementeze aceste reguli, Mohammed–Aggad, care fusese salariat la o stație de benzină, a răspuns:

[75] După unele date oficiale 15% dintre belgienii născuți în această țară, trăiesc sub limitele sărăciei, comparativ cu jumătate dintre belgienii ce provin din Maroc.

"... nu am cunoștiințele necesare pentru a răspunde acestei întrebări."

Sunt convins că acesta nu a fost un caz izolat ci este specific pentru mii de simpatizanți ai ISIS. O situație care confirmă faptul menționat mai înainte a avut loc în Belgia[76] unde diferențele dintre viața, obiceiurile și chiar limba populațiile din comunitățile flamande și cele din comunitățile valone și între acestea și comunitățile în care trăiesc emigranții din diferite colțuri ale lumii sunt foarte mari.

Cred că modul de organizare al vieții populației belgiene de exemplu, prin sistemul administrativ al multiplelor municipalități care sunt izolate și independente unele de altele au determinat condiții optime creerii unui spațiu perfect de manifestare a acțiunilor extremiștilor.

Polițiile fiecărei municipalități țin foarte rar legătura sau în cele mai multe cazuri chiar nu au legături cu polițiile altei(lor) municipalități.

> Lipsa de comunicare, de informare și a unor acțiuni comune a polițiilor municipale, a permis jihadiștilor musulmani să-și facă în Bruxelles, centrul lor de pregătire și radicalizare și de stabilire o obiectivelor ce urmau să fie atacate în acest oraș și în altele din Europa.

Chiar dacă unele instituții polițienești au primit informații din exteriorul țării, despre atacul ce urma să aibă loc, de exemplu, la aeroportul Zaventem (din Bruxelles), și la metrou, nu au ținut seama de asemenea informații, (aeroportul ne fiind în zona municipiul respectiv) și nici nu au transmis mai departe informația primită, unităților de poliție în raza cărora erau aceste obiective atacate.

Ne mai miră faptul că au avut și mai mult ca sigur că vor mai avea loc asemenea acte criminale în Belgia, în Franța sau în alte orașe europene ?

Mai mult ca sigur că și în Franța sau în Anglia[77] s-a manifestat aceeași neglijență și lipsă de control și urmărire a oricăror suspecți de către polițiile locale și poliția națională.

---

[76] Una dintre observațiile multor ziariști care au urmărit evenimentele din Belgia din primele luni ale anului 2016, a evidențiat împărțirea Bruxelles-ului într-un număr de 19 municipalități. Guvernul fiecărei municipalități este responsabil pentru gestionarea taxelor la nivel local, aplicarea legii prin acțiunile polițienești, întreținerea sistemului școlar, a suprastructurii din interiorul zonelor sale, etc. Administrația municipală este, de asemenea, condusă de un primar, un consiliu, și un executiv.

[77] În Anglia, 3 persoane au fost omorâte și peste 12 au fost rănite de către un terorist –Khalid Masood (52), originar din Kent (sud-estul Angliei). Poliția engleză știa de el că este un individ periculos, care a fost condamnat pentru diverse acte antisociale. El a fost condamnat în

Acesta a fost și motivul pentru care Statul Islamic prin noii săi suporteri care nu întotdeauna se dovedesc apărătorii unei anumite religii (şi în special cea islamică – n.n.), reușesc totuși să-și manifeste cruzimea prin atacuri criminale omorând și rănind sute de persoane civile, nevinovate. Teroristul Mohamed Lahoulej Bouhlele (1985-2016), de origine tunisiană, a omorât 85 de persoane călcându-i cu un camion în ziua de 14 iulie, ziua națională a Franței.

Din cercetările întreprinse de poliția franceză asupra familiei lui Mohamed și a vecinilor acestuia a reieșit că acesta nu avea nicio predilecție religioasă, îi plăcea mai mult să bea și să danseze și manifesta pasiunii homosexuale, toate acestea fiind negate și sancționate cu asprime de Sharia.

A fost acesta un caz izolat? Sunt convins că NU!

După analizele efectuate de către AP referitoare la Statul islamic a reeșit că în ultimii ani peste 4.000 de cetățeni străini din diverse țări au fost recrutați în Siria. Agenția Centrală de Inteligență (în engleză:CIA), a estimat că între 20.000 și 31.500 de persoane au ajuns ca simpatizanți ai ISIS în Siria și Irak în ultimii ani.

De asemenea, după unele informații prezentate de mass-media americană, Patrick Skinner, fost membru al CIA, un om cu o experiență îndelungată în diversele probleme ale organizațiilor extremiste din Orientul Mijlociu (în prezent director la compania *Soufan Group,* specializată pe proiecte speciale privind securitatea), afirma că mulți dintre simpatizanții ISIS, pretind că au credință față de Statul Islamic și de aceea au venit să se alăture ISIS. Mulți tineri în special din țările occidentale au ajuns în Orientul Mijlociu pe baza informațiilor lansate de propaganda online a Statului Islamic, având impresia unor sentimente de apartenență, notorietate și emoționale față de ceeace se afirmă prin propaganda islamică. Religia islamică este considerată de către majoritatea celor veniți în Siria și Irak, ca o ideie pe care o primesc înainte de radicalizare și înțeleg (destul de puțin –n.n.), cîte ceva din această religie, mult mai târziu.

Un tânăr venit din Europa afirmase la un interviu al unui ziarist că vrea să treacă la religia islamică pentru că era interesat de cultura acestei religii și pentru că i se părea că era foarte ușoară.

El spunea: ”...*ni se cere să facem o rugăgiune înainte de a înțelege*

Noembrie 1983 și ulterior în Decembrie 2003. Dna. Prim Ministru Theresa May a primit un raport al poliției din care rezulta legăturile lui Masood cu extremismul violent.
Masood a fost verificat ani de zile în urmă de către serviciile de securitate engleze , dar a fost considerat ca fiind o ”figură periferică” și ca atare nu a făcut parte din lista persoanelor periculoase. ISIS anunțând actul teorist provocat de Masood l-a considerat drept ”un soldat al Statului Islamic.

cele afirmate în Koran; nu există o ierarhie și am senzația unei vieți destul de bune."

Ceea ce merită reținut din majoritatea afirmațiilor celor câtorva mii de tineri veniți ca simpatizanți este că unii dintre ei au o bună pregătire în domeniul folosirii computerelor, sau sunt specialiști pe diverse aspecte ale propagandei sau pe unele activități cu caracter economic și ca atare aceștia nu vor să ajungă să fie luptători și nici să-și riște viața punând veste cu atașamente explozive.

Pentru a avea mai mulți soldați dispuși să-și sacrifice viața, ISIS și alte organizații teroriste au început să recruteze copii de 8-12 ani pe care îi încântă cu tot felul de succese și beneficii pe care le vor avea în lumea de apoi.

Exemple de acest gen au fost cele ale unor copii de 12 ani prinşi în Turcia: unul înainte de a declanșa o explozie și altul care a murit declanșându-și vesta cu explozive după ce omoră și rănise zeci de persoane. În condițiile acestea se poate pune un mare semn de întrebare: cât de reală este cunoașterea Koranului de către conducărorii grupurilor islamice teroriste, câte dintre învățăturile Koranului sunt un mit al acestei învățături, care este efectul propagandei islamice și cât din toate acestea sunt cele care reflectă realitatea?

Mitul învățăturii islamice este acela prin care Profetul Muhammad a fost un om care nici odată nu ar fi ordonat aplicarea vreunei măsuri care ar fi putut să rănească ființa inocentă a unui copil (Sursa: Ibn Ishaq / Hisham 992).

Propaganda islamică nu mai ține seama de asemenea principii mitice și își folosește toate mijloacele posibile dela lansarea prin mijloacele de comunicare a oricăror informații care să atragă orice om inclusiv copiii de la vârsta fragidă de 7 sau 8 ani învățându-i să folosească armele, grenadele, cuțitele și vestele pline de explosivuri numai pentru a-i răni pe cei considerați ca "infideli".

În aceste condiții se mai poate pune la îndoială cruzimea și gândurile criminale ale conducătorului principal al ISIS Abu Bakr al-Bagdadi care este considerat drept Califul Ibrahim și a celorlalți conducătorii din subordinea lui și care manevrează masa mare a acestor grupări extremiste?.

Realitatea despre care am amintit și mai înainte poate convinge pe oricine de falsitatea mitului creat în sprijinul ideologiei islamice.

Ce poate fi mai convingător decât faptele prin care islamiștii au răpit fetele de la școlile din orașele pe care le controlează și le supun la tot felul de acte antiumane,

folosindu-le drept sclave pentru prostituție sau oferindu-le soldaților islamiști drept ”neveste” pentru scurte perioade de timp.

Îi folosește pe băieți drept – carne de tun, trimițându-i în acțiuni teroriste și care provoacă crime în masă sinucigîndu-se odată cu victimile acestor explozii

(Sursa: Prelucrat după: www.therelionofpeace.com/pages/muhammad/children-kill.aspx)

4.4. Sinuciderea – arma teroriştilor

Multe dintre statisticile din domeniul medical, psigologic sau sociologic confirmă faptul după care în fiecare an mor circa 56 milioane de oameni din care peste 54% mor din diverse cause cum ar fi:

boli de inimă,	boli mintale
accidente vasculare cerebrale,	infecții respiratorii
boli de plămâni,	boli grave de stomac
cancer	tuberculoză
diabet	HIV/SIDA
accidente de circulație	ș.a.

Aceleași statistici confirmă ideia după care peste 50% dintre cei ce mor fac parte din populația cu venituri mici (numită și categoria I) și care sânt supuşi unor boli transmisibile, condițiilor provenite în timpul sarcinilor și în timpul nașterilor sau datorită unor grave deficiențe nutriționale.

Cu toate că un număr destul de mare de oameni mor prin sinucidere, prea puține informații confirmă această cauză ca fiind una dintre cauzele importante ale deceselor, în special în prezent când au loc atacurile criminale ale teroriştilor.

Pe la sfârșitul secolului al 19-lea Émile Durkheim (1858-1917)[78] a scris o lucrare intitulată *Le suicide*, și în care prezenta raportul dintre sinucigași prin prizma religiei.

El susținea ca în raportul dintre protestanți și catolici, de exemplu, numărul sinucigașilor din rândul catolicilor era mult mai mic datorită unui control mult mai puternic în rândurile acestor credincioși față de cei de religie protestantă.

Chiar dacă lui Durkheim i se poate recunoaște meritul participării la creerea sociologiei modern, nu se poate admite ideia sinuciderilor într-un număr mai mare în rândul protestanților față de credincioșii catolici, datorită unor condiții mai normale de integrare socială a celor de religie catolică.

[78] David Émile Durkheim –sociolog și filozof francez, cunoscut și pentru aportul adus la creerea sociologiei moderne

Cauza acestei aprecieri relative se baza pe faptul că Durkheim își obținuse informațiile statistice (și ca atare și concluziile sale au fost preluate), dela unii dintre cercetătorii anteriori printre care se evidențiaseră: Adolph Wagner (1835-1917)[79] și Henry Morselli (1852-1929)[80] .

Unele dintre observațiile statistice ale lui Durkheim se refereau la raportul între numărul sinuciderilor la bărbați (care era mai mare) față de femei, la persoanele ne căsătorite în comparație cu cei care aveu familii, la soldați în raport cu civilii și la faptul că ratele de sinucideri erau mai mari în perioadele de pace decât în timp de război, precum și ideia după care numărul de sinucideri este mai mare în țările nordice decât în cele din sud.

Asemenea analize și explicarea cauzelor privind cele amintite i-au permis să desprindă unele concluzii referitoare la tipurile de sinucideri (printre care el enumera: sinuciderea egoisitică, anomică și cea fatală).

Unele aspect și concluzii desprinse de predecesorii săi și chiar de către Durkheim pot fi regăsite în prezent și în multiplele cazuri ale sinuciterii ”soldaților” ISIS.

După un process de ”spălare a creierelor”, desfășurat printr-o propagandă intensă și cu o presiune la fel de intensă din partea mediului în care trăiesc aceşti soldaţi (tineri sau chiar copii), ajung la decizia (personală sau impusă), ordonată și aplaudată de cei ce îi trimit în acțiuni criminale urmate de sinucideri și care vor fi răsplătite de un viitor fericit în Rai.

Opinia unor analiști, care îi consideră pe sinucigașii ISIS ca nebuni sau ca membrii ai unor grupuri demențiale, poate fi considerată ca o explicație, dar foarte simplistă care nu poate dovedi în mod convingător procesul deosebit de complex la care sunt supuși acești tineri înainte de a fi trimiși într-o acțiune criminală precum și înțelegerea acestui fenomen care este la fel de complex.

Chiar dacă acțiunile criminale ale grupurilor extremist își găsesc explicații prin legitimizări ideologice sau ale anumitor religii și în numele unui Dumnezeu, analiza fenomenelor criminale se dovedește a nu fi rezultatul unor dezordini de natură psihologică ci sunt urmarea unor acțiuni profunde de cunoaștere a reacției comportamentului uman în anumite condiții ce i se impun prin diverse metode de îndoctrinare.

---

[79] Adolph Wagner – economist și politician german, susținător al concepției agrariene

[80] Enrico "Henry" Agostino Morselli – doctor și cercetător în domeniul medical, profesor la Universitatea din Torino, autor al lucrării: Suicide - An Essay on Comparative Moral Statistics (1881). El a fost un eugenicist și multe din lucrările sale erau prezentate ca aspecte ale unei concepții științifice rasiste.

Așa cum aminteam pe parcursul mai multor capitole și subcapitole din lucrarea de față, ISIS și-a asigurat suportul unor specialiști din diverse domenii de activitate printre care experți psiholgi, sociologi și autori/oratori ai unor discursuri propagandistice deosebit de atractive și în acelaș timp foarte convingătoare referitoare la scopul ISIS în general și al fiecărui individ (soldat ISIS), în mod special urmărindu-se după cum afirmă unii autori, efectul raportului dintre ”actor și observator”.

De asemeni, trebuie menţionat rolul pe care îl au conducătorii diverselor grupări teroriste sau al întregii organizații (teroriste de tipul ISIS sau oricare alta). Rolul lor principal este de a transforma ”voluntarii” dornici de luptă într-o forță militară organizată. Ei sunt cei care organizează și fac instrucția acestei armate, asigură transmiterea unei ideologi, discută despre cei care sunt inamicii împotriva cărora trebuie luptat și stabilesc strategia acțiunilor teroriste.

În cele mai multe organizații, conducătorilor li se crează un statut special și li se oferă toate elementele necesare creerii unui adevărat cult al personalității.

Pierderea unui asemnea conducător prin omorărea lui sau mutarea în altă organizație este socotită ca o pagubă ireparabilă pentru grupul terorist sau pentru întreaga organizație teroristă.

Numai cunoscând și înțelegând aceste elemente psihologice și efectele lor (așa cum se manifestau și prin propaganda nazistă sub directul control al lui Joseph Goebbels(1897-1945),[81] precum şi în timpul comunismului în Uniunea Sovietică şi în ţările din spatele Cortinei de Fier, până la lichidarea comunismului în toate aceste ţări, se poate forma o ideie mai apropiată de realiatate și stabilirea modului în care trebuie acționat împotriva unui asemenea flagel social.

Ideia finală trebuie să fie aceea de a-i desprinde pe acești tineri (îndoctrinați cu privire la concepția crimei), de sub infleunța acestei ”filozofi” jihadiste și readucerea lor la viața și gândirea normală a tineretului din întreaga lume, nu cea care și-o trăiesc acești tineri sub legile ISIS sau a altor grupări extremist jihadiste.

În aceste condiții trebuie combătută ideia după care dorința celor ce îi trimit pe acești tineri să omoare oameni nevinovați și apoi să-și ia viața, (sau dacă scapă de moarte pot fi prinși și pe baza judecării urmează să-şi continue restul vieții în pușcării, nu dovedește o superioritate morală a sinucigașilor ci una total falsă care este incompatibilă cu ideia oricărui om obișnuit privind moralitatea.

Un exemplu concret în acest sens l-a dovedit atacul provocat în 1972 de către trei teoriști din grupul terorist JRA (Armata Roșie Japoneză), la aeroportul Lot din

[81] Paul Joseph Goebbels – politician german, Ministrul Propagandei Publice, doctor în filozofie, ziarist; unul dintre cei mai apropiați colaboratori ai lui Hitler.

Tel Avivi în care au fost omorâte 25 de persoane și au fost răniți alți 66, prin folosirea grenadelor. Doi dintre teroriști au murit iar al treilea Kozo Okamoto (n.1947), a fost judecat și condamnat pe viață la închisoare în Liban.

Așa cum explica și filosoful britanic Jonathan Glover (n.1941), fascinația și preocuparea speciei umane de a provoca prin brutalitate diferite traume asupra unor victim civile și a lor înșiși, se manifestă prin emoții reflectate în totalitatea organelor (din cavitatea craniană, toracică și abdominală) și sunt similare cu intensitatea lor față de preocuparea umană referitoare la sex.

Brutalitatea pentru specia umană nu este doar un mijloc de a sfârși lupta împotriva așa numiților (de către teroriști –n.n.) a ”infidelilor”; este un scop în sine. Acest lucru nu este specific pentru musulmani, sau pentru cei nebuni, ci se găsește și în viziunea și sensul vieții și al altor etni sau popoare.

De asemeni un alt factor de influență este însăși societatea în care trăiesc și care prin organizarea și puterea ei, oferă un limbaj, o anumită viziune asupra lumii, o identitate (bazată pe un set de reguli și ritualuri de trait).

În unele cazuri, sau mai bine zis în anumite țări, societatea este echivalentă cu ideia de Dumnezeu (indiferent de numele care i se atribuie[82] – n.n.). În alte cazuri existența societății nu este contestată așa cum este contestată sau din contra prea mărită ideia de Dumnezeu.

Odată ce societatea și-a creat și se bazează pe anumite ”valori” și pe modalitățile acceptate la un moment dat de majoritate, indivizii izolați ajung să fie obligați să urmeze calea impusă de societate, altfel ei sunt marginalizați sau izolați.

Diverse forme de reprimare manifestate (aplicate), de societate, de-alungul istoriei, s-au materializat – așa cum au fost descrise de unii autori, prin diverse acte brutale cum au fost cele legate de vânătoarea vrăjitoarelor, linșările, violurile sistematice produse de soldații unei armate victorioase împotriva femeilor populației învinse, omorârea copiilor nou născuți și încă multe alte forme.

Pe aceleași idei se bazează și acea formă a așa zisei fascinații umane în privința violenței, a puterii societății și a forței de convingere a pretinsului ” individ credincios”, sau aplicată celui care va provoca actul criminal al bombardării însoțit de sinucidere.

O asemenea concepție devine o adaptare socotită ca fiind ”rezonabilă”, la unii oameni, cu toate că are o notă foarte puternică de extremism.

---

[82] pentru cei interesați de diferitele denumiri date lui Dumnezeu, vezi sit-ul: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/ee/Kircher-Diagram_of_the_names_of_God.png

Asemenea acțiuni nu pot fi considerate ca acte ciudate produse de indivizi pe care îi poți considera ca nebuni, ci devine (în urma implicării propagandei și a spălării creierelor), un adevărat ritual social.

Există, desigur, și unii psihopați în masa mare de luptători ISIS dar nu aceștia ajung să fie sinucigași și martiri ai grupurilor jihadist extremiste. Majoritatea acestora sunt folosiți drept carne de tun în luptele curente și nu în acțiuni socotite ca fiind deosebit de importante pentru extremiștii jihadiști.

Printre motivele determinante ale sinuciderilor se includ și cele ale stărilor de depresie, supărări grave, spiritul de revoltă, dorința de răzbunare sau dorința de a fi considerați drept soldați glorioși care s-au sacraficat pentru o anumită cauză.

Cu toate acestea, pretinșii ”voluntari” (dornici de a se jertfi), nu sunt întotdeauna acceptați să ducă la bun sfârșit un act de violență cu zeci sau sute de victime.

În acest sens, Jonathan Glover, afirmă: ”… în timp ce cauzele generale sunt modelate de parametrii unui anumit grup specific, cauzele finale apar din impulsul determinat de aspectele inerente ale naturii umane”.

În cazul în care un grup sau o societate este angajat(ă), într-o luptă teritorială sau ideologică și pentru a-și asigura supraviețuirea face uz de tot felul de acțiuni violente; acestea nu sunt considerate ca fiind irațională și cu atât mai puțin nu sunt considerate ca ceva ieșit din comun în special atunci când se discută despre sacrificarea unor persoane (soldați), prin sinucidere.

De asemeni trebuie reținută și ideia după care trimiterea unor soldați în acțiuni criminale are la bază o îndelungată verificare a acestor persoane și desfășurarea unor lungi conversații din care (trebuie !), să rezulte convingerea celui(celei), care v-a fi sacrificat asupra înțelesului exact al scopului acțiunii și asupra deciziei personale pentru sacrificial suprem.

Ceeace merită reținut este poziția pe care o are filozofia islamică în general despre rolul femeii în societatea musulmană și poziția pe care trebuie s-o aibă o femeie care este instruită pentru a devenii o teroristă sinucigașe.

O asemenea diferență devine din ce în ce mai de neînțeles pentru diversele popoare ale lumii modern, civilizate, cu cât în ultimile decade numărul femeilor martire, a devenit din ce în ce mai mare.

În rândurile populației Kurde și a grupurilor teroriste Tamil[83] femeile teroriste sinucigașe au fost folosite încă cu mulți ani în urmă.

[83] Tigrii de Eliberare din Tamil Eelam, cunoscuți și sub numele de Tigrii Tamili , prescurtat LTTE – organizație militantă din Tamil, care se afla în nord-estul Sri Lanka. Înființată în mai 1976 de către Velupillai Prabhakaran, a organizat o insurgență naționalistă secesionistă în vederea

În unele organizații teroriste, (cum ar fi: PKK[84]), sau în organizațiile teroriste ceciene, numărul femeilor martire care se sinucid prin folosirea unor brăuri cu explosive, este din ce în ce mai mare.

De asemeni în rândurile organizațiilor teroriste ceciene, majoritatea femeilor care au devenit martire sunt foste soții ale unor teroriști care s-au sinucis și care au devenit voluntare în sinucideri pentru a se răzbuna pentru pierderile avute.

Este destul de greu de înțeles această concepție ”de răzbunare”, pentru un act comis de către un soț ce s-a sinucis nu din cauza unor persoane nevinovate pe care el le-a omorât iar nevestele acestora nu sânt împotriva celor care i-au trimis în misiunile de crimă și în urma cărora soții lor s-au sinucis.

Niciodată conducerea grupului terorist sau al organizației nu acceptă să trimită în acțiuni de bombardare urmate de sinuciderea soldatului care a executat borbardarea, a unor voluntari despre care se știe că au problem mentale or psihologice, sau au avut problem personale cu familia din care au provenit.

Un comandant care îi pregătea din punct de vedere militar pe teroriștii din al-Aqsa Martyrs' Brigades afirma :

> *”…Nu-mi pot permite să trimit într-o asemenea acțiune importantă o persoană care nu este matură, un adult, o persoană sănătoasă și desigur nu mai mică de 18 ani și pe deplin conștient de ceea ce urmează să efectueze.”* [85]

Această societate (sau grupul terorist –n.n.) îmbrățișază, promovează și chiar sărbătorește actele individuale de mare sacrificiu consumate pentru cauza presupusă ca fiind destinată societății.

O asemenea concepție este considerată ca un act de mare success (mai ales în cazul în care inamicul căreia i se pregătește cu multă meticulozitate un asemenea act criminal), nu este reprezentat de o singură persoană ci de un grup cât mai mare de persoane.

Într-o asemenea concepție, toți dușmanii sunt întotdeauna considerați ca niște obiecte neînsuflețite sau care trebuie lichidați în numele unor ”valori” recunoscute numai de cei ce le propagă. Asemenea acțiuni, devin fapte normale în spiritual unor idei pretinse ca fiind normale și absolut necesare (în spiritual

---

creerii unui stat independent Tamil Eelam pentru oamenii din Tamil.

[84] Partidul Muncitorilor din Kurdistan (Parti Karkerani Kurdistan), prescurtat PKK, este o organizație separatistă kurdă care luptă pentru independența teritorială a kurzilor din Turcia, în vederea creării unui Kurdistan independent. Turcia, împreună cu Statele Unite și multe alte state europene consideră PKK o grupare teroristă și refuză orice negocieri în vederea soluționării problemei kurde.

[85] Louise Richardson, What Terrorists Want, pg.15, lucare citată în bibliografie.

unei anumite concepții religioase sau politice), în special dacă dovedesc extremiștilor că pot fi folosite drept arme eficiente de luptă.

Pentru acest tip de indivizii (aflați sub presiunea unei societăți ce se manifestă cu duritate nu numai în acțiunile sale exterioare ci chiar printre membrii ei), cel ce refuză să se adapteze anumitor concepții și comportamente impuse prin forță și în numele unei pretinse credințe socotită ca fiind cea ”adevărată”, sinuciderea devine o opțiune ce nu mai este gândită și apreciată la adevărata sa scară a volorii și ca atare se derulează în spiritual gloatei și capătă o notă deosebit de atractivă.

(Prelucrat de autor după nuvela ”The Good Psychologist a autorului Noam Shpancer și What Terrorists Want de Louise Richardson – Lucrare citată în bibliografie)

4.5. Religia islamică sub microscop: violență sau pace?

În ultima parte a verii din 2016, Federația Rusă și Statele Unite și-au intensificat acțiunile militare îndreptate împotriva Statului Islamic pentru a contracara acțiunile grupurilor islamice teroriste care continuă cu brutalitate să facă enorme ravagii în Siria și Irak.

În acelaș timp pentru o înțelegere mai bună și mai complexa a acțiunilor jihadiste ale grupurilor teroriste, conducerea SUA a cerut *Institutului pentru Pace* (cu sediul la Washington D.C.) și în special Doamnei Manal Omar (Vice președinte pentru problemele din Orientul Mijlociu și Africa, Directoare a Programelor pentru Irak, Iran, și Africa de Nord), să-și expună opinia privind relația dintre *Violență și Pace* în concepția islamului jihadist și dacă actele de violență ale grupărilor extremiste ar putea fi oprite.

După opinia unor experți în probleme militare și în problemele extremismului, dacă ar exista și s-ar cunoaște care este factorul esențial al acestei legături între crimele comise de islamiștii extremiști și modalitatea de menținere a păcii cu aceștia, s-ar putea analiza și discuta despre rezolvarea acestei deosebit de mari și grave a actualei probleme.

După nenumărate dezbateri și încercări de înțelegere a rădăcinilor deosebit de profunde ale violenței extremiste, în special de către conducătorii țărilor care au fost victimile atacurilor teroriste și au avut de suferit de pe urma acestor atacuri, nu se poate spune că se profilează clar așa numita ” cauză” și prin urmare ” ”soluția”, pentru rezolvarea acestei plăgi social-politice.

Dezbaterile încă nu s-au încheiat iar ideia de simplificare a unei asemenea probleme este atât de departe de realitate încât –după cum spunea un cercetător cu experiență în domeniul vieții musulmanilor din diverse țări:

”a fost și este mai ușor să ajungem pe o altă planetă din galaxia în care trăim, decât să ajungem la o înțelegere cu grupurile teroriste”.

Ideia de simplificare a unei asemenea probleme ar putea crea o mulțime de efecte negative printre care: cheltuieli enorme, pierderi de foarte multe vieți omenești și în final să se ajungă la concluzia după care stabilirea unui anumit diagnostic al acestei probleme a fost total greșită.

S-a creat în ultimile decade un mit susținut de către unii teoreticieni pretinși specialiști în problemele terorismului mondial prin explicarea acestui subiect într-o manieră simplificată a problemei, reflectată într-o mulțime de articole și studii, ce relevă, o eroare fundamentală, și anume aceea după care extremismul violent este direct legat de fundamentalismul islamic.

> Faptul că în anumite zone ale globului au loc tot felul de acte violente provocate de grupurile extremist ale musulmanilor din zona respectivă sau de către simpatizanții din alte țări atrași de propaganda susținută de aceste grupări extremiste, nu înseamnă nici pe departe că aceste acte violente, barbare, reprezintă o formă de manifestare a religiei islamice.

Exemple concludente în acest sens îl oferă actele criminale al ISIS:

- în orașul Alexandria (Egipt) la 10 aprilie 2017, militanții ISIS au pus bombe care au explotat în două biserici creștine în timpul rugăciunilor care se țineau în zia de Florii. Informațiile prezentate de către Mass media egipteană confirmau moartea a circa 50 de persoane și rănirea a peste 100 de persoane.
- la 22 mai 2017 un tânăr de 22 de ani, născut în Manchester, deci fiind cetățean englez, din părinți emigranți din Libia a plecat în Siria și s-a radicalizat devenind un simpatizant al ISIS. a pus o bombă Confecționând acasă o bombă a adus-o într-o geantă în Arena Manchester (Anglia) unde se desfășura un concert și unde majoritatea audienței erau tineri. Daclanșând explozia bomba a provocat moartea a 22 persoane și 59 de răniți.

Ținta acestui terorist au fost în majoritatea tinerii care constituie un element în plus psihologic de atragere atenției asupra modului lor de manifestare.

Nu credincioșii musulmani au înfăptuit o asemenea crimă ci cei cărora li s-au spălat creierele prin propaganda jihadistă și care nu țin de nici o religie și nici nu au cunoștiințe despre ceea ce este scris în Koran.

Violența manifestată de grupările teroriste, este o problemă mult mai complicată și ca atare nu poate fi considerată și analizată într-un mod simplist.

Violența care a depășit cu mult actele ce au loc în majoritatea țărilor musulmane și în special în Irak, Siria, Pakistan și în alte țări, (împotriva anumitor etnii și chiar împotriva celor de religie islamică), este un produs al unor circumstanțe politice și social-economice complexe, printre care experții politologi enumeră:

- moștenirile coloniale,
- frontierele artificiale create cu zeci și sute de ani înainte în diverse regiuni,
- instabilitatea economică a unora dintre țările musulmane,
- politica economică actuală impusă din exteriorul acestor țări de anumite puteri economice,
- rolul politicii globale în special al țărilor dezvoltate din punctul de vedere economic care au dus la dereglări și mari diferențieri între diversele regiuni din lume,
- condițiile provocate de politicile externe ale anumitor țări care au favorizat manifestarea extremismului,
- modul în care religia în general și cea islamică în special au reușit să umple la un moment dat și continuă să acopere vidul creat de incertitudiniile politicilor naționale și internaționale.

Religia și conflictele interne dintre diferitele secte ale islamului, reprezintă numai o parte din complexul de cauze ale acestor violențe, dar nu sunt nici cauzele și nu sunt nici efectele învățăturilor din Koran, așa cum apreciază analiștii politici chiar din lumea musulmană.

Asemenea aspecte duc la concluzia privind modul abuziv de manipulare al diverselor secte religioase de către unele forțe oculte care susțin crimele și provocările împotriva lumii civilizate, în scopul unor interese politice sau economice.

În acest sens un rol deosebit l-au avut și politicile externe ale Administrațiilor care s-au succedat la Washington,D.C. în ultimile decade și care din anumite considerente (mai mult politice – n.n.), au dus la lichidarea lui Sadam Husein în Irak și a lui Muammar Gaddafi în Libia.

Prin politica dură pe care au dus-o cei doi dictatori împotriva proprilor lor popoare și a grupurilor de teroriști ei și-au impus controlul în aceste țări.

Experții și strategii politici și militari din diverse țări europene și din SUA, apreciază că:

- **declanșarea războiului din Irak** de către Statele Unite a fost o primă greșeală tactică și strategică bazată pe informații false sau fabricate, privind existența armelor de distrugere în masă.
- **retragerea trupelor** americane și a coaliției, din Irak a fost cea de a doua greșeală tactică și strategică, accentuând vidul politic și militar și oferind totoodată posibilitatea grupurilor extremist teroriste să umple acest vid, să ocupe această țară și să-și impună prin forță militară pretinsele legi islamice.

O serie de analiști politici printre care Michael Weiss și Hassan, Hassan autorii lucrării: *ISIS-mInside of the Army of Terror*[86] afirmă în cartea lor:

"...prin politica SUA de a dizolva armata irakiană, au fost lăsați sute de mii de soldați și ofițeri superiori, bine pregătiți din punct de vedere militar, fără mijloace de subzistență și fără locuri de muncă.
Cei mai mulți dintre aceștia și-au găsit folosința devenind membrii ai armatei ISIS. Aceștia au știut cum să lupte pentru a cucerii cât mai rapid zone întregi din Irak."

Chiar și unii luptători ISIS consdideră că politica ISIS față de "infideli", are mai mult legătură cu politica externă a SUA în Orientul Mijlociu, decât cu preceptele Koranului.

De asemenea, așa cum am mai amintit, diversele lupte intestine pentru preluarea puterii în diversele țări din Orientul Mijlociu precum și modul în care este folosită politica ONU, în special în privința embargourilor de arme au fost căi de extindere și manifestare a grupărilor extremiste prin intermediul unor țări care au asigurat fondurile necesare și procurarea de armament precum și prin diverse acte violente.

La o concluzie similară a ajuns și Robert I. Rotberg[87] (n.1935) în lucrarea intitulată *Transformativee Political Leadership: Making a Difference in the Developing World*[88], în care afirmă:

[86] Lucrare citată în bibliografie pg. 67 şi urm.

... când statele nu reușesc să-și desfășoare procesul dezvoltării economice, își caută explicațiile cauzelor și consecințelor acestei situații și a eșecului lor de a oferi cetățenilor drepturi și servicii de bază, permițând unora dintre actorii "nestatali", desfășurarea unor violențe în vederea preluării controlului asupra întregii țări".

Eșecurile nu sunt întotdeauna limitate la nevoi economice; lipsa unor drepturi politice, libertatea de exprimare, precum și dreptul de a trăi cu demnitate în anumite țări musulmane în care se impun legile false ale islamismului, au devenit factorii primari ai radicalizării tinerilor și manifestării violenței".

Un exemplu concludent în acest sens, despre care am amintit și la care se referă mulți autori, este cel al Statului Islamic care în Irak de exemplu, oferă sub o formă pur propagandistică, tot felul de servicii și beneficii materiale și morale cetățenilor pentru a-i menține ca suporteri și luptători ai ISIS.

Conducerea ISIS oferă:

- servicii – asigurând astfel ocuparea forței de muncă,
- asistență medicală gratuită pentru luptătorii ISIS
- hrană gratuită care îi însoțește pe luptătorii ISIS, peste tot unde luptă,
- remunerare (care nu este mică –n.n.),
- o ideologie utopică care se extinde peste retorică, privind sinuciderea și sacrificiul personal în favoarea societății,
- promisiunea unei stări ideale, după cucerirea totală a țărilor, unde luptă, bazată pe principiile unei "justiții" și a unei ordini ce are la bază regulile islamismului.

Un studiu mai recent, efectuat în 2015 de către organizația Mercy Corps[89], privind evoluția tineretului din țările musulmane și diversele aspecte social-politice și economice cu care se confruntă, au evidențiat faptul după care șomajul,

---

[87] Robert I. Rotberg – cercetător American, a lucrat ca Președinte de onoare al Fundației privind Pacea Lumii (între 1993-2010). Profesor pe problem guvernamentaleși politică externă. Director al Programului de Studii privind conflictele interstate, prevenirea și concluziile ce se desprind de pe urma acestor conflicte- Program în cadrul Universității J.F. Kenedy, School of Government, între 1999-2010

[88] Lucrare citată în bibliografie pg. 37

[89] Mercy Corps – agenție la nivel global cu profil de cercetare în domeniul umanitar (problema refugiaților, strângerea de dovezi privind actele de genocide, soluții pentru combaterea foametei și sărăciei la nivel internațional). Organizația a fost creată în 1979, cu sediul în Portland, statul Oregon.

lipsa oricăror oportunități, nedreptățile social-politice, discriminările, corupția la cele mai înalte nivele politice și economice au provocat și continuă să fie cauzele diverselor violențe politice și militare pe care le provoacă acest tineret, în țări cum ar fi: Afganistan, Somalia, Siria și altele.

În tot acest timp religia își manifestă prezența și prin intermediul unor fanatici care instigă la provocarea diverselor confruntări violente ca mijloace (utopice-n.n.), de asigurare și apărare a ”drepturilor” populației.

Biserica și folosirea predicilor bazate pe credința înscrisă în scrierile bisericești au fost și continuă să fie mijloace importante de recrutare a luptătorilor și de radicalizare a tineretului.

> Analiștii politici și strategii militari trebuie să rețină că circumstanțele care au dus la creerea Statului Islamic și la confruntările acestuia cu diversele acțiuni militare ale coaliției țărilor dezvoltate din punctul de vedere economic sunt diferite în formarea și acțiunile unor grupări teroriste ce au loc în diverse țări.

De exemplu, organizația teroristă Boko Haram, din Nigeria[90] sau alte organizații islamice din alte țări musulmane, cu toate că toate se consideră ca fiind bazate pe aceeași filozofie islamică (și fiecare consideră că ea este cea care respectă ”autenticitatea” înscriselor din Koran – n.n.), au apărut și se manifestă în diferite moduri.

Punctul de vedere al Doamnei Manal Omar, de care am amintit la începutul acestui subcapitol, este acela după care:

”...cei care consideră că islamul este o religie violentă, ignoră faptul că există o majotitate covârșitoare de adepți ai acestei religii (peste 1.5 miliarde de musulmani în întreaga lume), care trăiesc în pace, nu au nici un fel de aspiraţii de dominare a lumii şi vor relaţii bune, de prietenie cu oricare popoare din lume”.

În acelaș timp nu trebuie neglijat nici aspectul după care sunt o mulțime de țări de pe această mică planetă albastră numită Pământ, în care pe lângă religia majorității populației există și alte religii ale minorităților etnice și între care există un permanent conflict, care provoacă sute și mii de victime.

---

[90] Organizația teroristă Boko Haram a apărut și s-a dezvoltat ca răspuns la atacurile guvernului Nigerian care în final a dus la uciderea de către poliția nigeriană a fondatorului acestei organizații, Muhammad Yusuf (1970-2009).

Un exemplu în acest sens, este Insula Sri Lanka care are o multitudine etni religioasă (budismul este în proporție de 70% urmat de hinduism, creștinism și islamism).

Harta C. **Localizarea insulei Sri Lanka[91] la SE Indiei**

În urma mișcărilor naționaliste care au loc în această regiune a lumii, se desfășoară o luptă continuă împotriva islamismului. În această țară cu o populație de peste 20 milioane locuitori și o suprafață de 65,610 Km.p., în conformitate cu informațiile prezentate în diferitele mijloace ale mass-mediei și ale internetului, în fosta insulă Ceylon, au loc în mod continuu multiplele conflicte interne între singhalezi (care reprezintă circa 75% din populația insulei, și care în majoritate sunt budiști) și tamili, (grupați în nord și est), care sunt de religie hindusă.Tamalii sunt permanent discriminați și terorizați de către singhalezi - care vor să-şi creeze un stat independent,(fapt pentru care luptă să-și asigure un teritoriu autonom în nordul și sudul insulei).

Conflictul acesta etnic a degenerat, după 1978, într-un sângeros război civil de o deosebită cruzime. Conflictul armat s-a soldat (până la sfârșitul anului 2000), cu peste 60.000 de victime fără a se profila perspectiva unei soluționări reale a disensiunilor pe calea tratativelor.

Încercarea Indiei de a sprijini, printr-un corp expediționar (numit: *Indian Peace Keeping Forces*), trimis în insulă între 1987 și 1990, în vederea găsirii unei soluții pașnice, s-a încheiat cu un profund eșec. Între 1997 și 2001, luptele dintre rebelii tamili și forțele guvernamentale singhaleze a continuat o lungă perioadă de timp iar după un armistițiu propus în decembrie 2000 ostilitățile s-au reluate de ambele părți, (în aprilie 2001), cu o și mai mare înverșunare, fără a se întrevedea o soluție militară care să oprească conflictul.

Un alt exemplu este cel al Myanmar-ului (fostă Burma care până în 1989 când și-a schimbat numele), coexistă un complex larg etnic format din:

- 68% Bamari
- 9% Shani
- 7% Kareni
- 4% Rakhine

[91] Insula Sri Lanka – fosta insulă Ceylon și-a câștigat independența în 1948 în cadrul Commonwealth-ului iar în 1972 s-a proclamat Republica Sri Lanka și a devenit membră a ONU.

- 3% Chinezi
- 2% Indieni
- 2% Mooni
- 5% Alții

Harta D: **<u>Localizarea Myanmar pe glob</u>**

Totalul populației acestei țări este de circa 51.5 milioane locuitori, iar suprafața țării este de circa 677 Km.p.

Myanmar-ul este socotit de către Centrul american de studii - Pew, ca una din cele 25 de țări din lume, în care conflictele religioase au ajuns la cel mai înalte grad de violență.

În aceste țări musulmanii sunt stigmatizați și au ajuns să aibă un număr imens de victime provenite din conflictele religioase. Într-o situație similară sunt și alte țări cum ar fi: Egipt, Indonezia, Rusia, Pakistan și altele.

Din cele de mai sus rezultă, după opinia Doamnei Manal Omar și a altor analiști politici că nu ar trebuii căutate cauzele actelor criminale în diversele doctrine religioase ale budismului sau ale creștinismului și deci nici în cea a islamismului, ci în modul în care sunt influențate aceste religii de niște forțe ce acționează în spatele acestor religii și care instigă în mod permanent la acte criminale, folosindu-se de o continuă propagandă privind imposibilitatea dezvoltării economice și asigurării drepturilor politice din cauza acestor etnii (care sunt în unele țări într-o mare minoritate).

Mulți profesori universitari de la cele mai prestigioase universități din diverse țări musulmane, au acceptat și susțin ideia după care:

> diversele grupuri extremiste își iau drept mijloace de susținere și apărare a intereselor lor, unele ***versiuni modificate*** (în mod deliberat-n.n.) ale Koranului.

După cum informa presa internațională, în 2014, peste 120 de conducători ai unor țări musulmane, oameni de știință și activiști politici s-au adresat printr-o

scrisoare deschisă lui Abu Bakr al-Bagdadi și altor susținători ai pretinsei filozofii a Statului Islamic arătând că:

"... grupurile extremiste inclusiv ISIS folosesc texte pretins "religioase", în vederea susținerii propagandei extremiste și care nu numai că nu sunt nici pe departe legitime cu cele înscrise în Koran, dar defâimează adevărata religie islamică".

Acești leaderi și oameni de știință și-au asumat o enormă responsabilitate și și-au pus viața în primejdie atunci când și-au formulat opiniile despre falsitatea propagandei islamice și au condamnat actele de violență la care se dedau grupările jihadist extremiste.

Împărtășind punctele de vedere ale acestor conducători musulmani, mulți tineri din diverse țări musulmane din Orientul Mijlociu, din Africa de Nord și Africa Centrală s-au angajat în lupte militare împotriva grupurilor extremiste și a Statului Islamic.

O mulțime de oameni de cultură din diverse țări europene, din Statele Unite, Canada, Australia și alte țări din lume, cunoscători ai textelor religioase incluse în Koran, dovedesc cu lux de amânunte prin diverse lucrări și conferințe că:

> cele mai multe dintre verseturile din Koran sunt pline de bogății de idei, că dovedesc o enormă diversitate de gânduri care au dus pe parcursul a mii de ani la creșterea și extinderea acestei filozofii islamice și la manifestarea ei ca un adevărat monolit religios.

Doamna Intisar A. Rabb[92], Profesoară de drept și Directoare a Programului de Studii Juridice privind Islamul, în cadrul Universității Harvard, Law School, referindu-se la studierea Koranului și la analiza versetelor lui, și-a prezentat punctul de vedere după care:

> Koranul înglobează un enorm pluralism juridic, adică dovedește capacitatea de apreciere a oricăror interpretări a legilor (Sharia) și analiza lor, ceea ce dovedește un proces sofisticat de interpretare a diverselor legi.

În același timp, Doamna Intisar A. Rabb, consideră că din punctul de vedere istoric, Koranul, permite schimbări și reformulări ale legilor în vederea adaptării

[92] Pentru informaţii suplimentare vezi şi: http://hls.harvard.edu/faculty/directory/11205/Rabb

lor oriunde și oricînd în raport cu evoluția istorică a societății. În acelaș timp, afirma doamna Rabb:,

”... *din păcate o asemenea caracteristică, poate și întradevăr a devenit ca un ”blestem” pentru interpretarea islamismului, întrucât nu se vorbește despre vre-o autoritate finală lasându-se în mod special un vid care permite unele interpretări intenționat false și ostile care favorizează propaganda extremistă în crimele premeditate săvârșite în diverse țări din Europa, Asia, Africa, SUA, ș.a”.*

Un alt susținător al ideii de reformare a întregii filozofii islamice este și Profesorul Abd Al-Hamid Al-Ansari, de la Universitatea din Qatar și care analizând rădăcinile ideologice ale terorismului consideră afirmă:

”...ceva este rău în ordinea culturală musulmană.

"Terorismul are rădăcini în ideologie.

Așa cum se spune și în documentul de bază al UNESCO:

războaiele și pacea sunt construite "în mintea oamenilor"
și abia apoi sunt transpuse în comportament.

Terorismul se bazează pe o ideologie extremistă,
care preia mințile susceptibile la acest tip de ideologie ...

Multe națiuni suferă foarte mult, dar nu au produs terorism. Aș dori ca învățații religioși, prin discursurile lor religioase, să-i facă pe tinerii noștri să iubească viața, nu moartea”.

Mulți dintre cei ce susțin religia musulmană consideră necesitatea unei concepții mult mai flexibilă a interpretării legilor sharia și chiar separaraea moscheii de stat, așa cum s-a petrecut cu separaraea bisericii de stat în majoritatea țărilor unde predomină religia creștină sau iudaică.

Nimeni nu speră că asemenea reformări ar putea avea loc într-un timp scurt și fără suferințe[93], dar este posibil și cred că ele vor fi determinate de înțelegerea

[93] În Europa asemenea transformări au avut loc în secolul 17 în confruntările dintre religiile Romano-Catolice și ale Protestanților. De asemeni printre cei ce susțineau necesitățile imanente ale reformelor religioase a fost și filozoful olandez Baruch Spinoza (1632-1677), care susținea că Biblia este o colecție de învățături morale și nu cuvântul lui Dumnezeu. Pentru o asemenea ideie Spiboza a fost excomunicat din comunitatea iudaică iar Biserica Reformată Olandeză i-a considerat lucrarea lui Spinoza (Tratatul-teologic-politic) drept cea mai slabă, nelegiuită, blestemată și profanatoare lucrare pe care a cunoscut-o vreodată omenirea.

acestei necesități, în special din partea generațiior tinere de musulmani care nu sânt sau nu vor fi radicalizați.

Concluzia care se desprinde din aceste puncte de vederi este aceea după care lumea civilizată nu are dece să se lupte cu religia islamică după cum nu are motive să se lupte cu cea budistă, mozaică sau creștină.

Atenția și lupta coaliției internaționale trebuie îndreptată spre grupurile teroriste extremiste și împotriva celor care susțin financiar și înverșunează aceste grupuri împotriva propriilor lor credincioși considerați ”infideli” și împotriva lumii civilizate.

Deciziile de primire a refugiaților musulmani de către diferitele țări trebuie să țină seama de primirea ***legală*** a acestor refugiați și blocarea acelora care ajung în mod ilegal sau a celor care se sustrag dela verificarea documentelor legale de intrare într-o anumită țară fiind membrii ai unor grupări teroriste care pregătesc viitoarele atacuri criminale asupra populațiilor civile din țările gazdă.

Ceea ce este necesar este să în momentul de față și în perspectivă este necesitatea creerii – așa cum am mai repetat de mai multe ori, a unei reale coaliții internaționale a lumii libere în care să se combine avantajele oferite de democrația de care dispune lumea liberă cu asigurarea unei cât mai depline a unei securități naționale și internaționale.

4.5.1. Mesajul către toți emigranții musulmani

Mesajul meu adresat tuturor celor ce ajung în mod *legal* în Statele Unite sau în oricare țară dispusă să-i primească, este acesta:

Propuneți-vă să ajungeți cât mai repede la cele mai apropiate centre de înregistrare și depuneți-vă toate documentele de identificare de care dispuneți sau solicitați ca pe baza informațiilor pe care le prezentați să vă creați documente de identificare.

În acest fel veți dovedi că intenția voastră este de a vă găsi un loc unde să locuiți, să munciți și să vă creșteți copii și familia .

În felul acesta vă veți deosebi în mod categoric de cei ce încearcă sau au reușit să ajungă într-o anumită țară fără să fie verificați cine sunt și de unde au venit, având planuri criminale pentru viitor.

Veniți și aduceți cu voi, tot cu ceea ce vă puteți mândri în viața voastră, din domeniul: producției, artei, științei, tehnicii și al culturii în general.

Toate cunoștiințele, educația, experiența cu care să vă puteți asigura locuri de muncă corespunzătoare pregătirii voastre și asigurarea unor condiții optime de viață,

Nu aduceți cu voi arme și ura cu care ați fost îndoctrinați prin falsa propagandă a extremismului.

Nu vă dedați la crime și alte acte antisociale și nu vă considerați martiri prin sinucidere numai în speranța că în Rai veți fi răsplătiți pentru ceea ce ați făcut.

Încadrați-vă în toate legile și obiceiurile specifice țărilor gazdă, făceți-vă prieteni, nu dușmani.

Preocupați-vă de voi și de copiii voștri pentru ridicarea educației și calificării și formarea unor oameni de valoare pentru țara și societatea în care vreți să trăiți.

Sunt pe deplin convins că în acest fel veți fi primiți cu deosebită bucurie oriunde veți ajunge și veți putea beneficia de toate oportunitățiile pe care vi le oferă și le asigură lumea civilizată.

4.6. Multiculturalismul și limitele lui

Multiculturalism - sau cu alte cuvinte mai multe culturi, mai multe tradiții, mai multe comportamente etnice și etice, care pot coexista în cadrul aceleași națiuni, poate fi o idee deosebit de bună. O societate în care coexistă mai multe etni cu diferite culturi poate fi o soluţie pentru o viaţă paşnică fără conflicte între etniile care coexistă în acelaş teritoriu.

Sunt convins că nimeni nu are interes în a împiedeca manifestarea altei culturi, a unor obiceiuri diferite ale unei anumite etni, dacă acestea îşi găsesc acomodarea şi îmbinarea propriei culturi cu cea naţională, fără a provoca conflicte rasiale.

Nu există culturi inferioare şl culturi superioare una alteia. Fiecare cultură are diverse aspect care pot fi acceptate, folosite şi fiecare îşi poate aduce contribuţia la îmbogăţirea condiţiilor vieţii umane prin găsirea celor mai adecvate soluţii ce trebuie să se manifeste între oameni cu un anumit grad ridicat de cultură și civilizație.

Respectul şi cooexistenţa unor culturi diferite poate ajuta la dezvoltarea societății în ansamblul ei, în special în condițiile unei vieți moderne specifice secolului al 21-lea în care trăim.

Noul secol a oferit întregii omeniri de pe această mica planetă numeroase avantaje care dovedesc posibilitatea și necesitatea unor legături între popoare, cu diferite limbi, obiceiuri, moduri de viață, mijloace de producție și diferite comportamente.

Numai cei ce urmăresc alte interese, strict personale, pot fi cei care susțin anumite stări de tensiune între diferite etni și încurajează pe diverse căi conflictele rasiale vorbind de necesitatea păstrării unei anumite superculturi în comparație cu cele ale altei etni.

Aceasta nu trebuie înțeleasă ca o linie care delimitează într-un mod brutal o cultură față de alta, ci trebuie îmbinate într-o asemenea măsură și într-o asemenea manieră, în care să fie folositoare societății în ansamblul ei. Acest lucru este posibil numai printr-un respect reciproc față de oamenii din altă etnie, de altă origine și cu o altă cultură.

Dacă am lua ca exemplu învățarea și folosirea unor limbi străine, al unor obiceiuri diferite ale unor etnii ce co-există în societate, o asemnea îmbinare nu poate aduce decât avantaje întregii societăți, printr-o mai mare stabilitate social-economică și politică.

Dacă se manifestă impunerea forțată a unor obiceiuri ce depășesc limitele unei uzanțe normale atunci trebuie acționat într-un mod civilizat pentru a găsi soluția optimă de cooperare și coexistență a diferitelor obiceiuri și culturi.

Așa după cum se exprimă diverșii specialiști politologi sau a celor care studiază diversele culture existente pe glob, din fericire, cele mai multe lucruri, cum ar fi limba, convingerile și tradițiille religioase, sărbătorile specifice unei anumite etnii, și produsele alimentare, muzica, arta şi alte aspecte ale vieţii sunt total acceptabile, în timp ce unele care nu pot fi acceptate sunt, de obicei, de la sine, respinse de marea majoritate a populației și ca atare or rămân numai la nivelul și în limitele entice de unde provin sau se renunță de bună voie la ele la scară națională.

Diversitatea de culturi începând de la nivelul unei familii, al unei comunități sau al unei țări poate și este în favoarea mediului în care se manifestă și există aceste diversități de culturi.

Exemple se pot găsi în obiceiurile și modul de viață al diferitelor etnii care de sute sau mii de ani conviețuiesc în aceeași arie și unde pe baza unei bune înțelegeri și a unui respect reciproc fiecare folosindu-şi experiența, obiceiurile și modul de comportament în avantajul și beneficiile și al altor etni sau al societății în ansamblu.

Îmi reamintesc de piesa de success a dramaturgului Victor Ion Popa: Take, Ianke şi Cadâr, care a dovedit posibilitatea conviețuirii pașnice a unor reprezentanți ai unor etnii diferite, fiecare exprimându-și modul de viață specific etniei din care proveneau.

Poate, după cum afirmă unii autori, cea mai mare importanță se găsește în ideea că o experiență monoculturală, în cazul în care toată lumea are același sistem, ar putea fi plictisitoare sau – ar putea avea un efect de stagnare socială.

Diversitatea în cadrul familiei umane este la fel de importantă cum este și în natură, ea devenind și o adevărată sursă de putere în anumite vremuri de criză.

Ca o analogie, așa cum apreciază unii autori, ar putea fi luată și frumusețea pe care o are o grădină de flori. O grădină cu un singur tip de floare nu se poate compara cu frumusețea pe care o are o grădină cu o mulțime de flori.

(Sursa : Prelucrat de autor după :http://www.tfd.com/multiculturalism pentru definirea multiculturalismului),

4.7.Viitorul religiei islamice în lume

Majoritatea religiilor au avut de luptat sute de ani până au ajuns la concluzia necesității imanente de a se adapta la diversele schimbări ce se manifestau în lume din punctul de vedere al științei, tehnicii și tehnologiei, al educației și al modului de înțelegere și interpretare al diverselor idei incluse în cărțile sfinte ale diverselor religii.

Probabil că cei mai mulți oameni au uitat (sau poate nu au știut nici odată –n.n.) că religia creștină s-a luptat multe secole pentru a aduce unele schimbări în această religie. După opinia unor cercetători în domeniul religiei creștine, rezultă că Reformatorii Protestanți, de exemplu, au început să se preocupe de unele

reforme ale Catolicismului Roman printre care: papalitatea, preoția, Euharistia[94], devotamentul față de Fecioara Maria și sfinți, existența purgatoriului, precum și vânzarea de indulgențe.

Asemenea reforme au trecut prin nenumărate dezbateri și controverse și care au constituit în diverse momente conflicte armate înecate în sânge, care au ajuns până la războiul de 30 de ani,[95] între Protestanți și Catolici. (pentru cei interesați de unele amânunte privind țările participante și numărul soldaților, sugerez consultarea site-ului: https://ro.wikipedia.org/wiki/R%C4%83zboiul_de_Treizeci_de_Ani).

Reformele care erau supuse multipleleor dezbateri se refereau la unele critici privind modernizarea Bibliei (aspecte ale relației creație și evoluție, caracterul istoric al lui Isus comparativ cu acela al credinței în Isus, sfânta trinitate, pluralismul religios și necesitatea unor dialoguri pe această temă, ideia relativismului, rolul femeilor și al homosexualilor în calitate de preoți, controlul nașterilor, avorturile, raportul între laici și biserică, ș.a.).

Chiar și astăzi, după sute de ani, încă mai au loc diverse confruntări între diversele puncte de vedere privind elementele fundamentalismului și evanghelismul Romano-Catolic.

Principala problemă și marele semn de întrebare pe care și-l pun mulți dintre conducătorii diferitelor biserici, conducătorii diferitelor țări (în special al celor care au suferit de pe urma actelor teroriste-n.n.), și chiar mulți dintre credincioșii musulmani, este dacă religia islamică este capabilă în prezent sau într-un viitor (poate nu prea îndepărtat), de a introduce anumitor reforme.

Pe parcursul întregii lucrări m-am referit de mai multe ori la diversele aspecte bazate pe miturile acestei religii, pe propaganda ce se practică de către conducătorii grupărilor teroriste pentru justificarea acțiunilor criminale și realitatea acestei religii (care nu este nici pe departe cea gândită de Profetul Mahomed – n.n.) susținută în prezent, prin tot felul de mistificări, făcute de

[94] Cuvântul Euharistie provine din expresia care în limba greacă înseamnă a aduce mulțumire. Euharistia este cunoscută și sub numele de Sfintele Daruri, Dumnezeieştile Taine, Împărtășania sau Trupul și Sângele Domnului Iisus Hristos. În învățăturile Bisericii Romano-Catoliciii Protestanțe și Ortodoxe se arată că Dumnezeu este cu adevărat prezent (iar nu doar ca semn, ca simbol) în Sfintele Daruri, după sfinţirea lor. După cum se exprimă unii autori, acest cuvânt auzit de mulți, nu este înțeles, fiind un cuvânt teologic, nu unul de circulatie.

[95] Războiul de Treizeci de Ani a durat din 1618 până în 1648 și a fost un război purtat sub pretext religios. Cauza principală a fost lupta pentru hegemonie în Europa, în special ambiția Franței, condusă de cardinalul Richelieu, de a se profila pe plan european în detrimentul Imperiului romano-german și puterii Habsburgilor.

actualii conducători ai organizațiilor teroriste, în fața simpatizanților acestor organizații.

Faptul că unii autori afirmă că *reforma,* a fost și continuă să fie parte din istoria religiei islamice și că însuși Profetul-Reformator a fost Mahomed, nu are nici o legătură cu modul de manifestare și aplicare a legilor incluse în Koran, de către pretrinsul Stat Islamic.

Tradițiile islamice care au nevoie de o re-interpretare a propriilor surse și a textelor sacre precum și adaptarea acestora la condițiile specifice ale culturii și evenimentelor social-politice și economice ce au loc pe plan mondial în acest nou secol, nu justifică cu nimic falsitatea afirmațiilor lansate de către pretinsul Calif Abu Bakr al-Bagdadi și de către cei care îl susțin.

Asemenea reforme și reformatori (printre care se numără și seniorul Sheik Yusuf Qaradawi[96]- n.n.) consideră că religia islamică trebuie să țină seama și să-și coreleze observațiile și principiile religioase cu obligațiile sociale existente în țările în care această religie este predominantă și în țările unde trăiesc mulți musulmani.

Mulți dintre conducătorii islamiști fac o clară diferențiere pe de o parte între religia islamică și credincioșii acestei religii și pe de altă parte între existența și modul de manifestare al extremiștilor islamici.

În acelaș sens s-a exprimat și Timothy Winter[97] în diverse studii și în prezentările făcute în cadrul universității unde este profesor și în care a respins cu hotărâre acțiunile extremiștilor jihadiști considerându-le ilegitime și total ne-autentice față de învățăturile Koranului. El a criticat tot odată Arabia Saudită care prin ideologia Wahhabism[98] a oferit musulmanilor extremiști un pretext teologic pentru violențele provocate.

---

[96] Yusuf al-Qaradawi (1926 -) personalitate remarcabilă, teolog Islamic egiptian, conducător al Uniunii Internationael a Musulmanilor. Recunoscut în mod deosebit pentru programul său intitulat: Sharia și viața (*al-Sharī'a wa al-Ḥayāh-în limba araba*) și pentru emisiunile de educație ținute la postul Al Jazeera, care are o audiență de circa 60 million de persoane de pe întregul glob. Recunoscut în mod deosebit pentru sit-ul IslamOnline, creat în 1997 și în care prezintă adevăratele profeții din Koran. Autor a peste 120 de cărți incluzând: Normele legitime și cele interzise în religia islamică și Islamul precum și lucrarea: Viitorul civilizației.

[97] Timothy John Winter 1960 (născut și cunoscut ca Shaykh Abdal Hakim Murad), este un proeminent conducător religios musulman (Sunni), britanic, cercetător, autor și profesor la Cambridge University (Anglia). Este Decan la Cambridge Muslim College și Director de Studii pe probleme ale Theologiei și Religiei, la Wolfson College din cadrul Universității Cambridge, (din 1965).

[98] Wahhabism - or Wahhabi este o mișcare religioasă, o ramură a islamului Sunnic, cu diverse

Este de remarcat faptul prin care pentru prima oară s-a evidențiat rolul Arabiei Saudite și a multor oameni de afaceri arabi, deosebit de bogați, care acordă sume imense pentru construirea de moscheie în cât mai multe țări din lume, precum și pentru distribuirea a zeci de mii de exemplare ale Koranului și a diferitelor scrieri religioase în întreaga lume.

În anul 2005 a apărut în internet (www.adherents.com) graficul 2 pe care îl reproducem mai jos și care se referă la Religiile majore din lume.

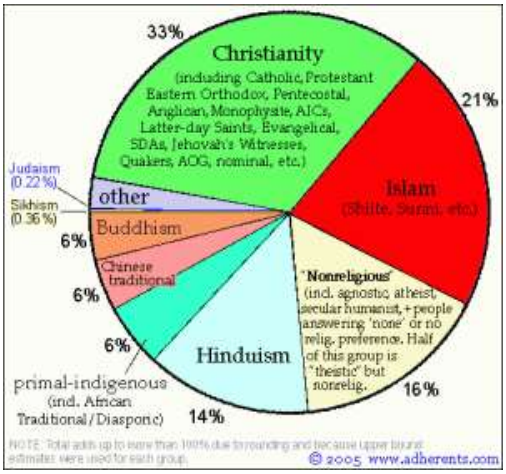

Graficul 2

Religiile majore din lume

După opinia specialiștilor în domeniul religiilor, vitorul islamului este similar cu viitorul altor religii. În timp ce majoritatea musulmanilor își trăiesc viața ca oricare persoană, cei mai mulți credincioși își practică simțămintele religioase prin intermediul sau în afara Statului islamic. De aici se poate desprinde ideia după care musulmanii ar trebuii să-și cristalizeze poziția religioasă fapt pentru care vor trebuii să considere ca deosebit de importante cîteva aspecte:

O primă problemă este aceea a legilor înscrise în Koran (sub forma de Sharia laws) din care rezultă că națiunile musulmane din Africa, din Asia și din Orientul Mijlociu acceptă și sunt de acord cu existența și convietuirea pașnică cu populațiile minoritare de diferite religii, credințe și culori ale pielii, ce locuiesc în diverse țări în care majoritatea populației este de religie islamică.

Sunt convins că majoritatea musulmanilor din diverse țări nu au nimica împotriva populațiilor minoritare cu care conviețuiesc de sute de ani, cu care cooperează pe linie economică, cu care suferă împreună din cauza atrocităților săvârșite de grupurile extremiste (chiar și împotriva credincioșilor musulmani – n.n.), în urma provocărilor susținute de către anumite forțe interne sau externe care urmăresc să-și extindă puterea și să obțină mari profituri.

---

descrieri um ar fi: "ultraconservative","austere", "fundamentalist","puritan"; este o mișcare reformistă Islamică având drept scop restaurarea "unui pur monotheism".

Sunt foarte mulți musulmani (în special în rândurile populației tinere – n.n.) pentru care religia islamică și în special modul în care ea este impusă de către grupările extremiste nu mai constituie pentru ei, un factor de importanță vitală.

Acești oameni tineri, preferă să ducă o viață mai apropiată pentru vârsta lor și după un model similar cu cel al tinerilor din alte țări. Ei acceptă să consume mâncăruri preparate din carne de porc, să bea, să aibă o viață sexuală normală, să meargă la spectacole, să rădă și să facă glume, să renunțe la rugăciunile de trei, patru sau cinci ori pe zi așezându-se cu față spre Meca pe stradă sau unde îi găsește orele rugăciunilor; acești tineri preferă să renunțe la aceste rugăciuni care nu le mai spun prea multe despre viața lor actuală și nici despre cea viitoare pe care o vor petrece în Rai.

În ipoteza în care nu sunt de acord cu unele dintre regulile impuse de Koran, acești tineri preferă să nu răspundă la ele; tac, ascultă și consideră că nu îi interesează cele spuse, dar nu reacționează prin proteste violente sau prin crimă.

Ei sunt dornici să aibă dreptul să-și expună liber punctele de vedere referitoare la modul lor de viață și la relația lor cu religia islamică; ei nu vor ca administrațiile guvernamentale din țările în care trăiesc, să penetreze în viața lor personală.

Preferințele lor se referă la relații normale pe care le au alți tineri de vârsta lor față de alte religii sau a relațiilor lor cu privire la alte religii ale unor tineri cu care au copilărit. Nu iau religiile altor tineri în bătaie de joc, nu îi insultă pentru că sunt de alte religii și nu caută să-i omoare din același motiv.

Mulți tineri crescuți și educați în școlile și universitățile de prestigiu din țările islamice sau din țările dezvoltate din punct de vedere economic unde au ajuns fiind trimiși de părinții lor (care au un statut financiar deosebit – n.n.) și au fost acceptați la aceste universități, iau contact cu o altă lume decât cea în care trăiesc cei needucați.

Asemenea oameni, cu educații, văd și înțeleg altfel sensul real al vieții și al relațiilor umane între persoane cu diferite credințe.

Din dialogurile cu asemenea oameni educați rezultă necesitatea stringentă de creștere a educației marei mase de copii și tineri musulmani care trăiesc în condițiuni mai puțin evoluate din punctul de vedere economic și care trebuie educați și organizați așa cum se petrece în marea majoritate a țărilor europene, în Statele Unite, Canada, Federația Rusă, Australia, Japonia sau în alte țări din lume.

Educația copiilor și a tinerelor generații trebuie să înceapă cu unele aspecte cotidiene ale vieții acestora printre care:

- curățarea și îngrijirea zonelor urbane,
- repararea oricăror gropi din fața caselor,

- repararaea geamurilor sparte din casele unde locuiesc,
- reparațiile minore din locuințe,
- grija pentru modul de curățenie al casei și în jurul casei,
- grija pentru ținuta vestimentară,
- grija pentru locurile unde există computere ,
- instruirea unui număr cât mai mare de tineri cu acest instrument modern și deosebit de util în activitatea curentă din diverse țări,
- instruirea cu aparatura din laboratoarele școlilor și universităților
- îngrijirea și curățirea moscheelor,
- grija pentru creșterea numărului de copii și tineri alfabetizați,
- creșterea numărului de fete cu o anumită calificare cu caracter economic, tehnic sau social,

Toate aceste activități trebuie să aibă la bază preocuparea pentru asiguraraea suportului financiar destinat creșterii educației copiilor și tineretului,

De asemeni este necesară antrenarea copiilor și tineretului la diverse acțiuni cu caracter voluntar/social.

Întreaga preocupare trebuie să fie îndreptată spre creerea unei concepți a utilității lor sociale și care să le dovedească că societatea în care trăiesc îi apreciază pentru ceea ce au învățat și fac.

În felul acesta copiii și tineretul nu se vor simți pierduți pentru societate și nu își vor căuta remediul în asociere cu viața unor comunități de simpatizanți ai unor organizații criminale, riscându-li-se viața ca sinucigași cu speranța că în Rai vor fi apreciați.

Mulți dintre tinerii adolescenți au ajuns la concluzia că rolul bărbaților și al femeilor într-o societate modernă islamică nu trebuie să fie afectată de sexul unei persoane.

Femeile ca și bărbații au drepturi egale la educație, la desfășurarea unei activități economice practice sau a unei profesi, la creșterea rolului lor în societate, la faptul că vor putea deține funcții de conducători religioși sau a unor autorități politice sau administrative.

Astăzi, opinia multor specialiști și autori ai unor lucrări pe probleme social-politice și religioase[99] dovedesc prin nenumărate exemple, rolul pe care îl au femeile ca participante la viața socială. Multe dintre mișcările islamice cum ar fi Muslim Brotherhoods din Egipt și Iordania sau Ennahda[100] în Tunisia sau mișcările

[99] Esposito L. John – The future of Islam pg. 118 și urm. lucrare citată în bibliografie

[100] Ennahda – partid politic al Sunnilor islamici de orientare moderată creat în 1981 care practică

musulmane din Maroc, Liban, Kuveit, Turcia, Malaezia și Indonezia susțin și sprijină accesul femeilor la educație și caută să extindă oportunitatea femeilor de a avea acces la diverse poziții (ca doctori, jurnaliste, avocate, inginere, activiste sociale, profesoare universitare sau în activități cu caracter economic).

În timp ce în Arabia Saudită și în Afganistan femeile nu au drept de vot, în cele mai multe state musulmane femeilor li se oferă oportunitatea de a participa la activitățile consiliilor organizațiilor islamice, sunt membre ale parlamentelor din țările respective și sunt chiar încurajate să devină candidate politice. În unele țări au ajuns să fie șefi de stat sau vicepreședinte cum ar fi în Iran, Pakistan, Turcia, Indonezia și Bangladej.

Politica unora dintre țările arabe crează o confuzie totală pentru restul lumii. De exemplu femeile din Arabia Saudită posedă 70% din economiile depozitate în băncile saudite, posedă 61% din firmele particulare, posedă cel mai mare număr de birouri în domeniul vânzării/cumpărării de case și pot să-și conducă singure propriile afaceri, dar în acelaș timp se remarcă o puternică segregație, tot felul de restricții în diverse domenii profesionale și le este interzis să conducă automobile.

Până nu de mult timp, în Egipt, femeile nu aveau dreptul să dețină funcția de judecătoare, în timp ce în Maroc, peste 20% dintre judecători sunt femei.

În unele țări din lume educația de bază a femeilor este limitată și reflectă o deosebit de mare inegalitate față de cea a bărbaților. În Yemen, de exemplu, educația femeilor ajunge abea la 28% în timp cea a bărbaților este de peste 70%. La fel este și în Pakistan unde raportul în educație între femei și bărbați este de 28% față de 53%.

Asemenea informații dau posibilitatea unor remarci deosebite:

- pe deoparte asemenea situații nu reflectă întregul mod de viață al musulmanilor,
- pe dealtă parte chiar dacă se susține că asemenea situații sunt bazate pe preceptele înscrise în Koran și ca atare vin de la Dumnezeu, acestea sunt total false și ele de fapt nu reflectă decât poziția bărbaților în anumite țări arabe pentru a nu pierde controlul activităților lor și aș păstra autoritatea cu privilegiile ce decurg din aceasta[101].

În unele țări arabe cum ar fi cele din Sudul Asiei, în unele țări europene, sau în unele dintre statele din SUA, unde trăiește un procent mai mare al populației

---

o ideologie conservativ democratică, de orientare conservatoare în probleme religiaose, susținător a unui liberalism economic, fără nici o afiliere la alte mișcări internaționale.

[101] New York Times din 5 Martie 2009, articolul semnat de Zainah, Anwar – Bearers of Change

musulmane, femeile musulmane luptă pentru aș câștiga egalitatea cu bărbații; ele și-au creat propriile lor organizații [102], cu propriile ziare și reviste în care sunt exprimate opinii privind:

- rolul femeilor în societate,
- ținuta vestimentară a femeilor într-o societate modernă,
- rolul femeii în istoria musulmană și în lumea modernă și alte subiecte de interes internațional.

Mai mult decât atâta, la 18 martie 2005, Amina Wadud (1952)[103] care locuiește în Statele Unite (localitatea: Bethesda, statul Maryland), și-a exprimat opinia după care femeile cu calificarea specifică pot ocupa funcția de conducătoare spirituale și pot susține predicile de Vineri în moscheiele din diferite orașe americane sau pot oficia căsătoriile între tinerii musulmani.

În prezent sunt multe femei care au calificarea și pot fi judecătoare apreciiend ce este bine și condamnând ceea ce este greșit (conform At-Tawbah 9:71 din Koran)[104].

Din diversele aspecte prezentate în această parte a lucrării se poate desprinde concluzia după care legile înscrise în Koran s-ar putea modifica

- în mod treptat,
- nu chiar imediat și
- poate încă nu oficial și
- poate nici deodată în toate țările de origine musulmană,

dar acest proces va determina la un anumit moment dat unele schimbări și acestea în special fiind susținute de către cei care au ajuns în alte țări unde și-au însușit o altă educație și treptat s-au adaptat la diversele obiceiuri firești în care cresc noile generații.

Analizele efectuate de către centrele de studii specializate pe probleme ale religiei (printre care este și Pew Research Center - cu sediul la Washington D.C.), dovedesc că musulmanii sunt grupul religios cu cea mai rapidă creștere numerică, din lume.

Din acest raport rezultă că populația musulmană va cunoaște o creștere de peste dublu în perioada dintre anii 2010 și 2050 iar în a doua jumătate a acestui

---

[102] Organizația: Femeile care trăiesc sub incidența legilor musulmane (cu sediul la Geneva) sau Surori în Islam (în Malaezia), reprezintă vocile femeilor din diverse țări musulmane și prin mijloacele mass-mediei și prin participarea lor la conferințele internaționale ale femeilor.

[103] Amina Wadud – de religie Liberal Muslim, absolventă a Universității din Pennsylvania, Universitatea din Michigan, activistă social-politică specializată pe problemele textelor koranului și a religieie islamice.

[104] Koran - lucrare citată în bibliografie

secol, va depăși probabil numărul de creștini care este considerat în prezent ca fiind cel mai mare grup religios din lume.

În timp ce populația globului se așteaptă să crească cu 35% în deceniile următoare, numărul musulmanilor se apreciază că va crește cu circa 73% ajungând de la 1,6 miliarde de credincioși cât a fost în 2010 la 2,8 miliarde în 2050.

În 2010, musulmanii reprezentau circa 23,2% din populaţia globului. Patru decenii mai târziu, se prognozează că vor reprezenta aproximativ o proporție de trei din zece oameni din lume, ceea ce va reprezenta o creștere de aproape 30%.

Până în 2050, musulmanii vor fi aproape la fel de numeroși ca și creștini, al cărui număr se estimează că va rămâne pentru un anumit timp, cel mai mare grup religios din lume, reprezentând circa 35% din populația globului.

Tabelul Nr.1

Prognoza creșterii populației globului pe diverse religii

(2010-2050)

Religia	**%**
Musulmani	73
Creștini	35
Hindu	34
Evrei	16
Neafiliați	9
Alte religii	6
Budiști	-0,3

Sursa: The Future World Religions: Population Growth Projections 2010-2050 (Pew Research Cente)

Principalele motive care determină creșterea populației musulmane implică unele criterii demografice simple: musulmanii au mai mulți copii decât membri celorlalte grupuri religioase majore analizate în studiul *The Future World Religions*. (Pentru cei interesaţi de acest subiect, sugerez consultarea site-urilor din internet pe acest subiect).

Fiecare femeie musulmană are în medie 3,1 copii, cu mult deasupra celui mai mare grup actual de credincioși (creștinii care au 2,7 copii), și față de media tuturor non-musulmanilor care este de 2,3 copii.

În toate regiunile majore de pe glob în cazul în care există populații musulmane, fertilitatea acestei populații depășește fertilitatea populațiilor non-musulmane.

Ratele de fertilitatea ale populației musulmane, sunt de asemenea, ajutate și de faptul că musulmanii reprezintă populația cu cea mai tânără vârstă medie (în 2010, de exemplu, vârsta medie era 23 de ani) în comparație cu cea a tuturor grupurilor religioase majore, (în care vârsta medie a non-musulmanilor va ajunge în următoarele decade, în medie la 30-35 de ani-n.n.).

Aceasta dovedește că musulmani ajung la punctul din viață când oamenii încep să aibă copii, într-o proporție mult mai mare. Un asemenea factor, combinat cu ratele ridicate ale fertilității, vor accelera într-un viitor nu prea îndepărtat creșterea pe plan mondial a populației musulmane.

Mai mult de o treime dintre musulmanii sunt concentrați în Africa și Orientul Mijlociu, care sunt regiunile proiectate pentru a avea cele mai mari creșteri ale populației. Prognozele pentru populațiile musulmane se referă la creașteri mai rapide decât a altor grupuri etnice. De exemplu, musulmanii din Africa sub-Sahariană, în medie, sunt mai tineri și au o fertilitate mai mare decât populația generală a regiunii. Tot datele statistice prezentate de Pew Center confirmă că musulmanii vor creaște ca procent în fiecare regiune din regiunile globului, cu excepția Americii Latine și a Caraibelor, unde trăiesc mai puțini musulmani.

O altă constatare faptică a cercetătorilor de la Pew Center este aceea după care numărul musulmanilor indieni, de exemplu, este în creștere, cu un ritm mai rapid decât majoritatea populației hinduse, și se estimează că în 2050 va crește ajungând de la 14,4% din populația Indiei cât a fost în anul 2010 la 18,4% (cee ace reprezintă circa 311 de milioane de persoane).

De asemeni, deși au existat aproximativ un număr relative egal de musulmani și creștini în Nigeria, din 2010, musulmanii având o fertilitate mai mare se așteaptă să crească cu o mare majoritate în populația Nigeriei, depășind 58% până în 2050.

În calculele specialiștilor demografi s-a luat în considerare și factorul *speranței de viață*.

Analiza acestui factor confirmă existența unei șanse de creștere semnnificativă în următoarele patru decenii a speranței de viață, cu toate că în medie populația musulmană va avea un procent mai ridicat al deceselor decât membrii altor segmente ale populației de alte religii.

De asemeni cercetătorii de la Pew Center apreciază că speranța de viață a acestor categorii de membrii ai religiei mozaice sau creștine va ajunge la 80-85 de ani, adică cu circa 10 ani mai mult decât cea a musulmanilor.

Tot odată, unele dintre modificările religioase, care sunt de așteptat pentru deceniile următoare, de a împiedica creșterea altor grupuri religioase, nu va avea un impact net negativ asupra creșterii populațiilor musulmane.

În Europa, unde din punct de vedere istoric, creștinismul a fost de mii de ani predominant, numărul credincioșilor creștini s-ar putea să scadă în deceniile ce vor veni. În 2010, de exemplu, 75% din populația Europei era creștină; până în 2050, se estimează că acest procent va scădea la 65%. Această scădere cu peste 60 milioane de adepți ai acestei religii este determinată de scăderea numărului de credincioși din rândurile tineretului.

De cealaltă parte, populația musulmană din Europa ar urma să se extindă, ajungând în următoarele decade la circa 28 milioane de persoane, ceea ce înseamnă că în Europa musulmanii vor fi în continuare o minoritate ce va reprezenta circa 10% până în 2050[105].

Specialiștii sociologi, politologi, demografi și din alte domenii de activitate preocupați de evoluția semnificativă viitoare a numărului populațiilor musulmane și a unor conflicte social-politice la nivelul întregului continent, atrag atenția asupra acestor schimbări de viitor care s-ar putea să fie însoțite de noi și multiple consecințe și ca atare consideră că trebuie anvizajate încă de pe acum aceste perspective atrăgând atenția diverselor Administrații guvernamentale asupra potențialelor riscuri.

[105] Pwe Center în: http://www.pewresearch.org/fact-tank/2015/04/23/why-muslims-are-the-worlds-fastest-growing-religious-group/#comment-670153

5. Unele zone de acțiune ale terorismului islamic

Principala problemă care trebuie să rețină în prezent în mod special atenția specialiștilor în domeniul politicii internaționale, a experților militari și a tuturor consilierilor administrațiilor occidentale din Europa și din alte colțuri ale lumii, nu este nici numărul mare sau mic al simpatizanților diferitelor grupări extremist-jihadiste și nici modalitățiile folosite de aceștia pentru recrutarea simpatizanților, ci trebuie analizată cu multă responsabilitate modul de răspândire al acestor grupări extremiste, unde acționează în prezent și care le sunt planurile de viitor. Asemenea informații și decizii sunt deosebit de importante pentru a se putea stabilii de către comunitatatea și coaliția internațională, care ar fi mijloacele cele mai adecvate de contracarare a acestor planuri, de anihilare a lor și în măsura posibilitățiilor de eradicare totală a acestei plăgi mondiale.

După multiple cercetări privind locurile de pe plan mondial unde acționează aceste grupări jihadiste, s-au putut stabili, cu o anumită exactitate relativ completă, care ar fi țările și localitățile în care își manifestă prezența prin diversele acțiuni militare și actele criminale pe care le comit.

Unele dintre studiile efectuate de către diverși autori, printre care se numără și Malcom Nance[106], evidențează următoarele țări:

În Siria și în cadrul ei:

în Alep, conflictele armate au început în 2012, continuă și în 2017 iar în momentul de față prognozele confirmă că vor continua și în viitor.

în Kuweit, conflictele militare s-au întins pe o lungă durată de timp

în Kobane, acțiunile ISIS au fost pe o perioadă de șase luni; ulterior și-au asigurat controlul a peste 21 de sate de kurzi într-o singură zi, iar în următoarea zi au impus controlul peste 60 de sate.
La începutul lunii octombrie 2015, ISIS controla 350 de sate.

în Barakah A.K.A Al-Hasakah, acțiunile militare au evoluat în două etape:
- prima: între 8 noiembrie 2012 și 17 iulie 2013
- cea de a doua: timp de 10 zile între 21 și 31 martie 2014

[106] Nance, Malcom - Deafeating ISIS, lucrarea citată în bibliografie pg.52-120

în Damasc (capitală cu o populație de circa 2.9 milion locuitori), acțiunea militară a ISIS a început în aprilie 2015 și cu unele mici opriri a continuat până 8 iunie 2015.

În Irak și în cadrul lui:

în Anbar (una dintre regiunile cele mai mari din Irak cu capitala la Ramadi. Populația, aproximativ 1.5 milioane locuitori). Acțiunile miliatre au avut loc între 30 decembrie 2013 și 25 iunie 2014. Apoi au continuat acțiuni militare în:

în Falluja: acțiunile militare s-au desfășurat între 30 decembrie 2013 și 4 ianuarie 2014, cînd securitatea irakiană a anunțat oficial că Faluja este sub controlul total al ISIS.

în Ramadi: acțiunile miliatre s-au desfășurat între 21 noiembrie 2014 și 17 msi 2015.

în Bagdad și în provinciile din apropiere, (Kirkuk, Mosul și altele), precum și în cele din Nord (Tikrit,Samarra,Baiji și în altele), acțiunile ISIS s-au desfășurat într-un mod rapid și cu cu multe victime.

În Libia și în cadrul ei, asaltul ISIS a fost în primul rând împotriva orașelor **Arsal** și **Tripoli**, începând din noiembrie 2013 și continuând în 2014. În acest timp peste 1 milion de sirieni s-au refugiat în Liban. Începând din 12 noiembrie 2015 o serie de acțiuni militare folosindu-se de sinucigași au acțiunat în **Beirut,** și care s-au îndreptat împotriva populației civile, soldându-se cu zeci de morți și sute de răniți.

În Iordania: informațiile despre acțiunile militare ale ISIS sunt destul de irelevante; guvernul iordanez a fost aliat cu Statele Unite pentru o lungă perioadă de ani făcând regatul Iordaniei o țintă destul de greu de atins de către ISIS.

În 2014, armata iordaniană a respins unele dintre acțiunile ISIS de a pătrunde în Iordania.

Populația iordaniei era destul de sceptică în privința suportului pe care SUA l-ar fi putut acorda Iordaniei în cazul unui atac și al mesajelor transmise de ISIS către populația iordaniană, până în momentul în care ISIS a folosit mijlocul ultra barbar de a-l omoră pe un pilot iordanian prin ardere.

În Gaza: s-au manifestat pentru o lungă perioadă de timp unele acțiuni ale organizațiilor Salafiste[107] jihadiste, simpatizanți ai ISIS în diverse acțiuni teroriste în peninsula Sinai și în diverse orașe din **Israel**. Prin Gaza militarii ISIS au aruncat rachete incandescente, au folosit mașini încărcate cu explozive care au provocat moartea și invaliditatea a sute de persoane.

În Africa de Nord și în special în:

în **Egipt,** în **Libia** (la 5 octombrie 2014, un număr mare de militanți libieni s-au declarat ca simpatizanți și susținători ai ISIS),

în **Yemen,** în **Algeria,** în **Tunisia,** în **Mali.**

În Africa de Vest, unde un loc deosebit de important îl deține organizația **Boko Haram,** care acționează cu o enormă brutalitate în **Nigeria** (cea mai mare țară musulmană din Africa, cu o populație de 160 milioane locuitori).

La 7 Martie 2015, Abu Bahr Shekau conducătorul acestei organizații teroriste, și-a depus jurământul de credință față de ISIS.

Unul dintre procedeele criminale ale acestei organizații este acela de a folosi femei și copii ca sinucigași care își detonează vestele cu explozivi în mijlocul unor aglomerații ale populației civile.

Acțiunile criminale ale acestei organizații s-au manifestat cu o deosebită intensitate începând din iulie 2009 și până în 2016.

Armamentul și munițiile de care dispune această organizație teroristă sunt furate prin raidurile din Nigeria și Ciad precum și prin cumpărarea de pe piața clandestină de arme ce funcționează în Africa Centrală.

Unele surse de informații prezentate de către departamentul de Stat al SUA[108], afirmă că o parte din fondurile disponibile pentru procurarea de armament (în valoare de peste 3 milioane dolari SUA), au provenit din donații făcute de Osama bin Laden.

În Ameriica de Nord, Europa, Turcia și Australia

După atacul împotriva Staelor Unite din 11 septembrie 2001, activitatea teroristă a diverselor organizații teroriste, a fost destul de limitată. Nu s-au evidențiat celule care să declanșeze alte atacuri, iar cei care au încercat să comită asemenea atacuri au fost prinși și atacurile au fost anihilate.

---

[107] Vezi"Micul dicționar", pentru explicarea cuvântului Salafiste.

[108] Thomas Greenfield – Adjunct al Secretarului de Stat pentru problemele Africii afirma într-un raport al Departamentului de Stat că fondurile acestei organizații au provenit și din furturi de persoane și solicitarea fondurilor pentru eliberarea lor, extorcări ale populației, donații forțate, etc. (Sursa: Malcom Nance, lucrarea citată în bibliografie, pg. 135).

În prezent Departamentul de justiție al Statelor Unite are în atenția sa mai multe duzine de cazuri în care sunt implicați diverși simpatizanți sau ”soldați” ai organizațiilor teroriste din lume.

În cele 50 de state ale SUA, numai în 2015 erau 900 de cazuri ce urmau să fie urmărite de către FBI și CIA. În plus pe agenda de lucru a diverselor oficii Juridice ale diverselor state se găseau 71 de cazuri ale unor persoane individuale membrii ai ISIS și care erau suspectați pentru atentate de crime.

Este suficient să ne amintim numai actul criminal din decembrie 2015 din San Bernardino, California pentru a înțelege cum unii dintre americanii născuți și crescuți în Statele Unite, dar fiind în contact cu ISIS, s-au radicalizat și au acționat împotriva unor persoane civile nevinovate, numai pentru așa îndeplini ”misiunea” sfântă de omorăre a creștinilor și a altor ”infideli” în numele religiei musulmane.

(Pentru cei interesați de acest eveniment tragic ce s-a petrecut la un centru de îngrijire a unor persoane cu diverse dizabilități, se pot găsi foarte multe informații despre cei doi musulmani radicalizați (soț și soție), care au omorât 14 persoane și au rănit alte zeci de persoane prin împușcare și folosind bombe fabricate în apartamentul unde locuiau, în diverse sit-uri ale internetului).

În Europa

Sunt convins că marea majoritate a cititorilor acestei lucrări sunt familiarizați cu evenimentele tragice ce s-au petrecut în Franța, în Anglia, în Spania, în Belgia, în Suedia și Norvegia, care s-au soldat cu zeci și sute de morți și răniți, în urma atacurilor unor radicalizați în doctrina islamică jihadistă.

În acțiunile poliției și armatei în Franța, numai în 2009, au fost confiscate peste 1500 de arme ajunse în Franța în mod ilegal, iar în 2010 numărul armelor confiscate a fost aproape dublu.

În octombrie 2014 în urma unor raiduri și percheziții în unele locuințe ținute mai mult timp sub observații, poliția franceză a confiscat mitraliere, arme de asalt, pistoale și diverse materiale necesare confecționării unor bombe. 48 de persoane au fost arestate iar în urma interogatorilor s-a aflat că majoritatea acestor arme ajunseseră prin piața ”neagră” în Franța, armele fiind de proveniență rusească.

La un interviu pe care l-a dat Dna. Kathic Lynn Austin, expertă în domeniul traficurilor cu arme, explica că proveniența rusească a acestor arme la bursa neagră, se datora faptului că în fabricile de armament din Rusia se crează mereu noi modele de arme dintre cele mai perfecționate, iar armele existente în arsenal și considerate ca fiind demodate, sunt vândute la *bursa neagră*.

Fără nici o discuție că armele cele mai moderne sunt tot mai căutate și mai scumpe, dar pentru criminalii organizațiilor teroriste și armele socotite ca ”demodate”, sunt perfecte pentru așa îndeplinii misiunile criminale.

Masacrurile care au avut loc în aceste țări trebuie să întărească convingerea creerii unei puternice alianțe internaționale care să ducă la lichidarea definitivă a acestor criminali care au declarat război întregii Europe şi întregii lumi. Diversele lor fapte și imaginile prezentate în cuprinsul acestei cărți confirmă necesitatea unor acțiuni cât mai urgente din partea tuturor țărilor europene şi a unei alianţe mai largi cu participarea unui număr cât mai mare de ţări.

Turcia: are circa 900 Km. de graniță cu țările care sunt sub influența ISIS sau acționează în numele sau sub comanda ISIS. Turcia fiind ea însăși o țară în care religia de bază este cea islamică, nu își poate permite să ducă o luptă fățișă împotriva ideologiei musulmane și ca atare ISIS nu are o prezență puternică în această țară și totuși și aici au avut loc atentate criminale în diverse localități.

La 20 iulie 2015, în Suruc, o tânără și-a detonat încărcătura cu care era înfășurată omorând 30 de persoane și rănind peste 100 de persoane.

De asemeni la 10 octombrie 2015, un număr de 98 persoane au fost omorâte în urma unei detonări ce s-a produs între demonstranții care defilau pentru pace, în Ankara. Tot aici a fost și cazul unui copil de 12 ani care și-a detonat vesta cu exploziv după ce a provocat o mulțime de victime.

În Australia: chiar dacă oficial nu se discută despre existența unor grupări ISIS, ceea ce se știe este – așa cum am mai arătat, un număr mare de tineri australieni au devenit simpatizanți ISIS și au plecat să se radicalize și să se încadreze în grupările ISIS.

Peste 120 de australieni sun angajați în luptele din Siria și Iraq; circa 40 dintre acești luptători au murit în timpul acțiunilor militare și circa 30 de australieni s-au întors acasă.

Încă nu se știe dacă acești 30 de ”soldați” ISIS, au fost radicalizați și constituie grupările ce așteaptă decizia de acțiune sau din contra dându-și seama de diferența ce există între ***mitul*** referitor la ”avantajele” pe care le poate oferii Statul Islamic, ***propaganda*** permanentă a Statului Islamic care se duce prin multiple căi de informare și ***realitatea*** despre toate aceste acțiuni criminale, au determinat decizia acestor tineri de a renunța de a mai fi suporturi ale ISIS. Acești tineri sunt supraveghiați în viața lor cotidiană de către poliția australiană pentru a fi opriți la timp înainte de a declanșa vre-o acțiune criminală.

6. Sursele și resursele Statului Islamic

Așa după cum am arătat și mai înainte Statul Islamic se confruntă cu multiple cheltuieli legate de acțiunile pe care le întreprinde în zonele ocupate și pentru actele de terorism pe care le aplică în diversele țări europene și în Statele Unite.

Toate aceste enorme cheltuieli legate de racolarea de noi luptători, antrenamentele și pregătirea lor militară, dotarea cu armamente, muniții și mijloace de transport, desfășurarea continuă și agresivă a propagandei prin diversele mijloace ale mass mediei, trimiterea sau menținerea luptătorilor teroriști și a diverselor *celule în așteptare*, în diverse colțuri ale lumii, toate acestea se traduc prin sume enorme de bani.

David Cohen-Subsecretarul de stat în cadrul Departamentului Trezoreriei Naționale, specializat pe problemele terorismului internațional și finanțarea acestei activități, făcea următoarea apreciere:

"... din punctul de vedere al sumelor necesare și cele disponibile ale ISIS, această organizație islamică teroristă, este una dintre cele mai bogate organizații teroriste din lume."

Numai astfel ISIS este capabilă să-și desfășoare activitățile teroriste în Irak, Siria, Egipt, Libia, Iordania și în alte locuri de pe glob.

Ceea ce este deosebit de important și trebuie de reținut de către toți cei ce urmăresc manifestarea acestei organizații și a divereselor ei ramificații pe plan mondial este faptul că metodele de obținere a acestor enorme fonduri financiare, sunt deosebit de variate și ca atare după opinia unor specialiști, sunt deosebit de dificile de a fi blocate sau eliminate.

Unele dintre aceste sume enorme provin din partea unor donatori deosebit de bogați care sprijină aceste acțiuni teroriste ale ISIS din diverse țări, având anumite scopuri politice și economice, pretinse în numele unor concepții religioase.

Alte surse provin din teritoriile ocupate de către aceaste organizații teroriste și care sunt de mari întinderi (aproximativ de dimensiunea Marei Britanii și cu milioane de locuitori în majoritate musulmani – n.n.).

Chiar dacă diferitele țări, precum și diferitele instituții financiare și organizații internaționale au încercat și continuă să blocheze fluxul acestor imense fonduri spre și de la organizațiile teroriste, aceste acțiuni nu sunt nici pe departe în

posibilitatea de a bloca, stopa sau chiar anihila complet asemenea fluxuri financiare.

În lumea civilizată occidentală au fost create diverse canale informaționale, sau creat legături între instituțiile bancare și ale mass-mediei care transmit orice fel de informații referitoare la mișcarea diverselor fonduri destinate acțiunilor agresive ale grupurilor extremist teroriste și totuși nici unele dintre aceste sisteme nu lucrează (cel puțin până la mijlocul anului 2017 – n.n.), în mod complet și eficient.

După cum se pare și după cum afirmă specialiștii din domeniul finanțelor de pe plan mondial, asemenera activități ale instituțiilor financiare internaționale nu reușesc, de a rezolva asemenea mișcări de capitaluri datorită enormei diversități a acestor surse, re-surse și metode de mișcare ale acestor fonduri.

Chiar dacă anumite surse financiare ar fi blocate, ISIS și-a creat multiple posibilități de manipulare a fondurilor necesare pe alte căi, mai puțin cunoscute sau chiar imposibil de depistat pentru a fi blocate sau chiar eliminate. După cum se apreciază de către diverse instituții financiare și specialiștii în domeniul finanțelor, ISIS are experți în probleme financiare care știu să manipuleze și să mascheze diversele surse financiare.

În general analiști finanțiști din SUA și din alte țări analizând sursele financiare ale ISIS au ajuns la concluzia după care marea majoritate a fondurilor de care dispune ISIS provin din vânzările de petrol și diferite obiecte din antichitate, impozitări, extorcări de fonduri, donații substanțiale, vânzarea de droguri și încă multe altele.

Pe parcursul acestui capitol vom analiza mai în detaliu aceste aspecte.

După unele estimări efectuate de Rand Corporation[109], în 2014, Statul Islamic avea un venit ceva mai mic de 1 milion dolari SUA pe lună. În 2014 veniturile acestei organizații/pretins ”stat”, au ajuns la circa 3 milioane dolari SUA **pe zi**.

Din aceste fonduri ISIS întreține:

- celulele de luptători pregătite pentru atacuri în diferite colțuri ale lumii,
- asigură transportul luptătorilor pentru acțiuni în diverse țări,

[109] Rand Corporation -instituție cu profil global, non-profit, create în 1948, care ajută la îmbunătățirea politicilor și luarea deciziilor pentru a ajuta persoanele fizice, familii, și comunități din întreaga lume să fie mai sigure, mai sănătoasă și mai prospere. Are sedii în 53 de țări. Această instituție are un număr de circa 1900 persoane și folosește personal care vorbesc mai multe limbi străine. 56% posedă diplome de doctor în diverse domenii de activitate.

- desfășurarea unora dintre acțiunile teroriste,
- întreține școlile de religie mahomedană,
- întreține forțele polițienești religioase,
- asigură hrana forțelor sale armate,
- întreține sistemul juridic Islamic,
- asigură protecția consumatorilor musulmani,
- asigură procurarea de armamament, echipament militar modern și munițiile necesare,
- plătește luptătorii ISIS (cu circa $300 sau $400 pe lună, ceea ce este cu mult mai mult decât asigură de exemplu, guvernul Irakian soldaților irakieni)

Sub conducerea lui al-Baghdadi, ISIS a prosperat din punctul de vedere al finanțelor, ceea ce i-a permis să-și acopere diversele necesități destinate școlilor de educație islamică, pentru antrenarea grupărilor militare și pentru alte nevoi imediate (despre care am amintit).

ISIS și-a creat propria bancă centrală prin care efectuează diversele plăți pentru diverși furnizori de armament și fondurile necesare supraviețuirii.

După opinia uneia dintre ziaristele de la Washington Post (Dna. Ana Swanson) , Statul Islamic pare a fi un stat sărac, cu un buget mai restrâns chiar decăt al Afganistanului sau al Congo, dar pentru acțiunile teroriste întreprinse în diverse țări prin membrii celulelor ce s-au infiltrat și ai căror membrii sunt complet radicalizați, sumele necesare (pentru soldați și familiile lor) nu au fost deloc mici.

Analizele efectuate referitoare la situația financiară a ISIS sunt destul de greu de apreciat din punctul de vedere al corectitudinii lor, dar ceea ce se poate considera ca având un efect direct asupra acestei situații financiare, sunt rezultatele directe ale acțiunilor militare efectuate prin bombardarea unora dintre zonele ocupate de ISIS în diverse țări, a infrastructurii cu efecte directe prin mari pierderi financiare.

6.1. Capturarea surselor petrolifere

Câmpurile petrolifere capturate în Siria și Irak, reprezintă sursa principală de venituri.

Cu toate că SUA și alte țări pot controla volumul încasărilor ”oficiale” obținute de pe urma acestor exporturi, este foarte greu să se cunoască și să aprecieze volumul petrolului exportat în mod clandestin și care a crescut în mod considerabil.

Partea cea mai importantă a petrolului exportat nu este petrol brut ci prelucrat în mici rafinării mobile și apoi livrate prin camioane cisternă ce ajung la granițele turcești unde se efectuează tranzacțiile de vânzare/cumpărare ***ilegale***.

Ilegalitatea acestui comerț permite ca de la o dată la alta prețul acestor tranzacții să fluctueze fără nici o limită.

Începând din ultimul trimestru al anului 2014, acțiunile militare aviatice ale SUA și ale coaliției au reușit să distrugă o mare parte a acestor camioane cisterne și a rafinăriilor mobile care transportau produse finite spre vânzare în Turcia și Siria și tot odată au solicitat guvernului turc de a descuraja pe orice cale ilegalitatea vânzărilor efectuate la granițele din sudul Turciei.

În urma acestor acțiuni militare, prelucrarea și vînzările de produse petrolifere au scăzut cu circa 50%

De asemeni prin operațiunile aviatice alături de distrugerea mijloacelor de transport și de prelucrare a petrolului au fost omorâți și un număr mare de ingineri și tehnicieni petroliști iar alți specialiști din acest domeniu au fugit din țară.

La începutul lunii Aprilie 2016, a fost omorât unul dintre capii domeniului financiar incluzîndu-l pe cel care avea rolul de ministru al finanțelor, Haji Imam[110].

După metodele preconizate de către ISIS de recrutare a simpatizanților și luptătorilor, ISIS a lansat în luna iulie 2014 apelul către oricine are experiență în diverse domenii: ca ingineri, doctori, oameni cu experiență în activității administrativ-economice, de a se înrola în activitatea ISIS.

Nu întâmplător unii musulmani chiar născuți în Statele Unite sau în alte țări și-au anunțat prin diversele mijloace ale mass-mediei (Facebook, Tweet și altele), dorința de colaborare cu ISIS și chiar au plecat pentru luni de zile în Siria și în alte țări pentru a lua contact cu ISIS și pentru a se radicaliza.

Un exemplu în acest sens a fost Syed Rizwan Farook (în vârstă de 28 ani), cetățean american, născut în SUA, un musulman ultra credincios (care se ruga lui Allah de cinci ori pe zi) și soția lui Tashfeen Malik (de origine pakistaneză) care au provocat un adevărat masacru omorând 14 persoane și rănind alte 21 de persoane în San Bernardino, California la începutul lunii Decembrie 2015.

După comiterea acestui masacru, atât Syed cât și soția lui Tashfeen au fost omorâți într-o luptă cu poliția locală, lăsând în urma lor un copil de 6 luni, care s-ar putea să fie crescut de rudele lui Syed.

[110] Haji Imam – al cărui nume real a fost Abd ar-Rahman Mustafa al-Qaduli, a fost un conducător religios al pretinsului Stat Islamic și considerat ca următorul successor al conducerii acestui califat care îl putea înlocui pe Omar al-Baghdadi.

La mijlocul lunii iunie 2016, Omar Mateen în vârstă de 29 ani, născut la New York din părinți imigranți din Afganistan a omot 50 de persoane și a rănit alte 53 de persoane la un club de noapte al lesbianelor, gailor, bisexualilor și transsexualilor, în Colorado, Florida

În lupta cu poliția, într-un schimb violent de gloanțe, Mateen a fost omorât.

Asemenea incidente nu sunt singurele care au avut loc pe teritoriul continentului american.

Unele date statistice prezentate de către mass-media americană în luna iunie 2016, prezintă lista următoarelor acte teroriste grave care au avut loc în Statele Unite în perioada 1984 până în 2016.

Tabelul Nr. 2

Unele dintre atacurile teroriste din SUA soldate cu crime în masă

Anul	Locul unde s-a petrecut	Nr. morți	Nr. răniți
1984	San Ysodro McDonald, San Diego, California	**22**	**19**
1986	U.S.Postal Servici	**15**	**6**
1999	Columbine High School, Colorado, lângă Denver	**15**	**24**
2007	Virginia Tech., Virginia	**33**	**23**
2009	Binghamton, New York	**14**	**4**
2009	Fort Hood, Texas	**13**	**30**
2012	Newtown, Conn., school	**26**	**2**
2015	San Bernardino, California	**14**	**21**
2016	Club de noapte,Orlando, Florida	**50**	**53**

Sursa: Washington Post 13 iunie 2016, pg.A1

Asemenea acte teroriste au creat o enormă divizare a populației americane.

Pe de o parte sânt cei care condamnă asemenea acte teroriste și cer manifestarea unor acțiuni concrete din partea FBI și CIA de combatere a actelor teroriste, iar primarul orașului Orlando, Buddy Dyer a declarat stare de urgență în oraș; pe de altă parte sânt cei care considerau că era mai importantă rezolvarea acestei probleme pe calea controlului asupra armelor.

6.2. Fiscalitate/extorcare de fonduri

Pentru unele zone ale Statul Islamic taxele sunt similare cu cele care se aplicau și în urmă cu mai mulți ani; în alte zone însă aceste taxe sunt atât de mari încât sunt similare cu niște extorcări, solicitându-se prin forță, amenințări și în cele mai multe cazuri prin violență și șantaj obținerea lor. Majoritatea populației din aceste zone se plânge de faptul că sistemul este similar cu cel aplicate de către mafii.

Descrierea unor ziariști printre care și a lui Ana Swanson (din articolul amintit) se referă la aplicarea unor metode printre care:

- aplicarea taxelor pentru cumpărarea bunurilor de consum,
- aplicarea taxelor pentru serviciile de telecomunicații, energie electrică și apă,
- aplicarea taxelor pentru efectuarea operațiunilor bancare,
- aplicarea taxelor pe salarii,
- aplicarea taxelor pentru trecerea camioanelor și a altor mijloace de transport prin anumite puncte de pe diverse drumuri, ș.a.

Unele informații prezentate de către media internațională confirmă că între 6 și 9 milioane dolari sunt luate de la populațiile din Siria și Irak care trăiesc sub legile impuse de ISIS.

După estimarea făcută de Thomson Reuters Corporation[111] asupra sistemului de taxări și extorsiuni aplicat de ISIS, această organizație câștigă anual peste 360 milioane dolari SUA.

De asemeni în urma acțiunilor militare care au dus la eliminarea unor zone ocupate de către ISIS, a scăzut și numărul populației pe care ISIS îi exploata prin sistemul taxelor forțate și alte mijloace de extorcare de fonduri.

Pentru a strânge fondurile necesare desfășurării actelor militare, ISIS a ridicat prețul benzinei la 18 dolari pentru un litru de benzină și în acelaș timp menține populațiile orașelor și satelor din zonele pe care le controlează, într-o lipsă continuă a produselor de bază necesare supraviețuirii zilnice.

[111] Thomson Reuters Corporation – organizație multinațională din domeniul mass-mediei și sistemului informational, creată inițial în Canada; în prezent are trei sedii centrale: în Times Square, în Manhattan și în New York.

6.3. Răpirile de persoane

Este un alt sistem folosit de către ISIS pentru a obține bani. În general se aplică familiilor înstărite de la care se știe că se vor putea obține sume considerabile pentru restituirea unui copil furat sau chiar al unei persoane majore dintr-o familie înstărită.

Uneori aceste răpiri se aplică chiar și unor familii sărace, în special în cazul unor fete sau chiar băieți care ulterior sunt vânduți pentru prostituție

În această categorie de răpiri sunt incluși și membrii unor servicii diplomatice, în schimbul cărora se cere să se achite sume subțiale de bani.

După unele estimari efectuate de către ONU încă din 2014 și prezentate în Raportul ONU din acel an, rezultă că sumele obținute de ISIUS se ridicau între 35 și 45 milioane anual.

După informații prezentate de presa internațională occidentală, ISIS nu îi execută imediat pe prizonierii pe care îi are, cerând familiilor acestora sume enorme pentru eliberarea acestor prizonieri.

Propunerile ISIS de cele mai multe ori sunt imposibil de folosit și atunci ISIS propune guvernelor țărilor respective să negocieze pentru schimburi de prizonieri ISIS.

Dialogurile cu guvernele diverselor țări au început în 2015. O întreagă polemică s-a purtat asupra diverselor aspecte ale negocierilor cu ISIS, în special în Statele Unite, unde majoritatea populației a fost împotriva unui dialog cu teroriști criminali.

ISIS a așteptat rezultatul dialogurilor și neprimind răspunsul așteptat au decis să-i vândă pe prizonieri, oferindu-i în mod sarcastic occidentului de a-i cumpăra pe ostatecii captivi.

Întrunul din ziarele on-line ”Dabig”[112] în 11 numere consecutive la pagina 64 și 65, la rubrica vânzări au apărut fotografiile lui Fan Jinghui (prizonier chinez) și a lui Ole Johan Grimsgaard (prizonier norvegian), cu mențiunea ”de vânzare”.[113]

Ne găsindu-se cumpărători pentru acești prizonieri au fost eliberați, dar alții printre care: prizonieri americani, englezi, ruși, norvegieni, japonezi și chinezi au fost executați.

---

[112] Dabig – ziarul oficial prin care se recrutează noi membrii ai ISIS în Iraq și Siria. Ziarul se publică în mai multe limbi străine inclusiv engleză. Locul de editare al acestui ziar este în Siria lângă localitatea Alep.

[113] Sursa: http://www.ijreviw.com/2015/09/416089-isis-reveals-2-new-hostages-listing-sale-online/

6.3.1 ISIS folosește copii în atentatele sinucigașe și chiar în luptele armate

După opinia unei ziariste[114] de la ***"Mail online***", 500 de copii au fost răpiți de către unele brigăzi de soldați ai ISIS prin raiduri special organizate în acest scop și duși la bazele de instruire militară din Irak și Siria unde sânt antrenați pentru a deveni atentatori sinucigași sau copii soldați.

Copiii au fost luați din provinciile Anbar(din vest)[115], și Diyali (din est-ul)[116] Irakului.

După opinia unor oficiali locali, acești copii vor fi folosiți de extremiști pentru "atacurile teroriste"

Șefii poliției irakiene consideră că cei 500 de copii răpiți de militanții ISIS în ultimele săptămâni vor fi supuși unui proces propagandistic de "spălare a creierelor" și îndoctrinați pentru a deveni atentatori sinucigași sau copii soldați pentru extremiștii islamici. Opiniile acestora sunt reale: ISIS este cunoscut pentru folosirea copiilor - numiți "cubați califați" - ca atentatori sinucigași, soldați și chiar călăuzi în încercarea lor de a profita de control și de a insufla teama populației civile din Irak și Siria.

Foto: CIA , Brigadă de furat copii

[114] Flora Drury

[115] cu o populație de 851.000 locuitori

[116] cu o populație de circa 412.000 locuitori

Un membru al consiliului provincial, pe nume: Farhan Mohammed, a declarat agenției Anadolu (din Turcia) că copiii din orice zonă controlată de ISIS pot fi furați sau recrutați pentru a fi folosiți în atacuri teroriste.
Un deputat Yazidi a susținut că extremiștii care se află în fortificațiile orașelor Raqqa din Siria și Tal Afar din Irak , care se găsește sub controlul grupurilor teroriste îi obligă pe băieți să participe la taberele de pregătire a terorismului, unde sunt pregătiți pentru ”războiul sfânt”.

Dar, în timp ce folosirea copiilor poate îngrozi lumea întreagă, extremiștii sânt mândri de ceea ce fac pentru tineri, care în mod normal ar trebui să fie la școală.

O mulțime de video clipuril care prezintă imagini din taberele de antrenament au fost prezentate prin toate mijloacele de propagandă ale ISIS din ultimele luni, prezentându-le ca diverse forme ale pregătirii pentru război.

Sursa: Foto Anadolu

Un oficial irakian care a preferat să nu își spună numele într-un interviu luat de NBC a spus: "Ei (teroriștii – n.n.), îi învață pe copii cum să decapiteze oamenii, apoi îi fac să privească o decapitare și apoi îi obligă să ducă capul decapitat pentru a le alunga ”frica de inimile lor".

Sursa:http://www.dailymail.co.uk/news/article-3107010/500-children-kidnapped-ISIS-brainwashed-suicide-bombers-child-soldiers-Iraqi-official-reveals.html#ixzz4ejNBRpbQ

6.4. Donațiile unor bogătași

Asemenea surse de venituri au fost și continuă să fie considerate ca substanțiale atunci când se adaugă la bugetele obținute și din alte surse, despre care am amintit înainte.

Numai în perioada 2013-2014, asemenea donații s-au ridicat la peste 40 milioane dolari.

În marea majoritate a cazurilor asemenea donații provin din Arabia Saudită, Qatar, Kuveit și Emiratele Arabe Unite .

Multe dintre donațiile primite provin de la bogătașii din Golful Arab care au asigurat un suport financiar substanțial către ISIS în timpul conflictului din Siria.

Unele surse oficiale britanice (BBC News din 16 iunie 2014) au confirmat ideia după care Arabia Saudită a organizat la un moment dat un teleton (program de televiziune destinat strângerii de bani pentru acțiuni caritabile), destinat familiilor de Palestinieni care au murit ca sinucigași (prin detonarea unor veste cu explozivi).

Chiar dacă la diversele întâlniri între șefii de state, unii dintre conducătorii țărilor arabe deosebit de bogate sunt de acord cu lupta împotriva organizațiilor extremiste jihadiste, în realitate aceștia susțin asemenea organizații.

La unele interviuri adresate unor bogătași din aceste țări răspunsurile (celor intervievați), se refereau la:

- frica de aceste organizații teroriste și de acțiunile lor,
- animozitatea față de Iran și politica sa beligerantă,
- animozitatea față de Președintele Siriei – Bashar al-Assad

6.5. Vânzarea de droguri contra cumpărarea de armament

Când urmărim diversele acțiuni ale grupurilor extremist jihadiste ale islamismului, armele și întregul echipament pe care îl posedă aceste grupuri se mai poate pune un semn de întrebare: de unde au banii necesari pentu dotarea cu tehnologii militare și de comunicații?.

Sursele de bani și posibilitățiile de cumpărare de armament și muniții sunt atât de diversificate și sunt antrenate deosebit de multe organizații și ganguri de distribuire de droguri din întreaga lume încât nu există nici un risc de a nu avea de unde să-și procure fondurile și armamentul necesar.

Raportul dintre cumpărările de arme de exemplu în Statele Unite în perioada 2004 – 2014 confirmă cum grupurile celulelor teroriste au încercat și au reușit să

cumpere arme și muniții dela diferiți furnizori de arme de peste 2200 de ori și în 91% dintre cazuri le-au reușit operațiunile de procurare a armele necesare.

Graficul alăturat confirmă situația celor peste 2000 de tranzacții privind procurările de arme de către grupările teroriste din cadrul ISIS.

Graficul 3 Peste 2000 de tranzacții de cumpărări de arme de către teroriști (în perioada 2004-2014)

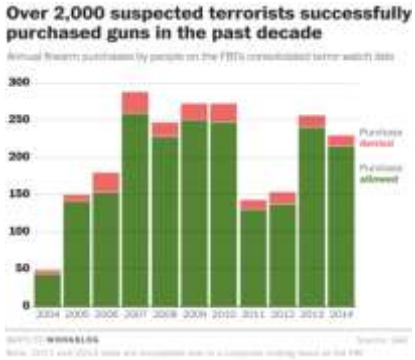

Notă: Informațiile pentru 2004 au fost înregistrate începând din luna februarie. Datele pentru 2011 și 2012 sunt incomplete datorită unor probleme pe care le-au avut computerele Biroului Federal de Investigații (FBI).
Sursa: Washington Post, 22 noiembrie 2015, pg. B2

Surse oficiale[117] confirmă că ISIS posedă în Irak 40 Kg. de uraniu radioactiv sustrase de la laboratoarele Universității din Mosul având capacitatea de a asigura și mai mult material radioactiv și din care se pot construi bombe de distrugere în masă prin răspândirea radiaților în atmosferă, omorând sau îmbolnăvind mii de oameni.

[117] Ibidem: Jay Sekulow, Rise of ISIS, pg. 9, lucrare citată în bibliografie

Foto: Reuters, 2014

Mijloacele de propagandă ISIS prezentate în luna ianuarie 2015, de către presa arabă, confirmau că bugetul ”statului” ISIS este de peste 2 miliarde dolari.

Unii experți financiare apreciază că această cifră ar fi exagerată în mod intenționat pentru a da impresia bunei stări a acestei organizații extremiste.

În același timp din informații obținute din diverse surse mai puțin oficiale rezultă că ISIS a comunicat luptătorilor că salariile lor se vor reduce de la cei 400 dolari pe care îi primeau lunar până în prezent, la 300 dolari. În același timp ISIS și-a redus drastic numărul de salariați din diverse activități extra militare. Aceste informații au fost confirmate (la 5 Decembrie 2015), de către Columb Strack – analist al diverselor aspecte ale vieții din Orientul Mijlociu, membru al grupului de Informații Jane,[118].

Restrîngerea surselor de venituri transformă acțiunile ISIS mult mai feroce și mai periculoase pentru populațiile din zonele pe care încă le controlează.

Unul dintre experții strategi militari din Irak, Hisham al-Hashimi, și-a exprimat într-un interviu pe care l-a dat unor corespundenți de presă americani, scepticismul cu privire la așa numitele succese ale Statelor Unite în pierderile pe provocate sistemului financiar al teroriștilor. El spunea:

”... ei, (grupurile de sub controlul ISIS –n.n.),
nu se tem de o criză a sistemului lor financiar.
Ei dețin încă 60% din petrolul sirian și 5% din cel din Irak”.

[118] Jane's Information Group – Companie engleză specializată pe culegerea și publicarea informațiilor din domeniul military, al logisticii și mijloacelor de transport aerospațiale. Creată în 1898 de către Fred T. Jane, cu sediul la Londra (UK)

Indiferent de sursele financiare pe care le posedă, armata ISIS are în dotarea sa zeci de mijloace de transportuare blindate, tancuri și tunuri de proveniență americană, pe care le-au capturat fără nici o dificultate de la armata irakiană care fugind a părăsit tot acest arsenal militar.

Unele informații oficiale[119] confirmă că ISIS a capturat peste 4000 de mitraliere care pot trage 800 de gloanțe pe minut, tancuri de tipul M1 Abrams considerate de către experții americani ca fiind cele mai moderne tancuri blindate construite după ultima tehnologie cunoscută pe plan mondial, aruncătoare de mine cu rază de acțiune de 32 Km, ș.a..

De asemeni ISIS a ISIS a capturat arme chimice din arsenalul militar sirian și toate stocurile de arme chimice din arsenalul militar irakian (**Sursa**: Perry Chiaramonte – "Stolen Uranium Compounds Not Only Diorty Bomb Ingredients Within ISIS' Grasp, Say Experts", în Fox News, July 15, 2014, http://www.foxnews.com)

Un inventar ultra sumar al arsenalului pe care îl posedă ISIS, (stabilit de unii experți militari și publicat în Statele Unite),[120] arată următoarele piese ale arsenalului militar:

- mai multe duzini de tancuri rusești,
- mașini blindate americane
- armament de arilerie
- armament destinat luptătorilor infanteriști
- arme anti-aeriene
- rachete purtate pe umăr de tip RPG (aruncătoare de grenade)
- rachete antitanc și de Air Defense System
- mitraliere de tipul AK-47
- MIG-uri de fabricație rusă
- avioane de luptă de fabricație americană
- helicopter de tipul Apache
- rachete de tipul MANPADS (Man Portable Air Defense System), cu care pot fi doborâte avioane de luptă, avioane comerciale și helicoptere de tip Apache (SUA).

După opinia cercetătorior de la institutul *Conflict Armamament*

[119] Jay Sekulow- Rise of ISIS, pg.41, lucrarea citată în bibliografia pentru Partea III-a

[120] Jeremy Bender- As ISIS Routs the Iraq Army, Here's a Look at What the Jihadists Have in Their Arsenal, în: Business Insider, July 8, 2014 și în: http://www.businessinsider.com/isis-military-equipment-breakdown-2014-7?op=1#ixzz3LnUTdS3D

Research din Londra (UK), cea mai mare parte a echipamentelor militare și a munițiilor pe care le deține ISIS sunt de proveniență americană, și ele asigurau dotarea militară pentru 200.000 de soldați .

În același timp se confirmă informația după care în momentul în care orașul Mosul a fost ocupat de trupele ISIS, banca centrală a orașului a fost închisă și bani existenți în bancă (peste 500 milioane dolari) au fost preluați de către reprezentanții ISIS (**Sursa**: Los Angeles Times, June 2014)

În lucrarea "Defeating ISIS[121] a autorului Nance Malcom, se indică sursele de unde au fost cumpărate armele deținute de către soldații ISIS.

Printre țările furnizoare de armament și muniții se pot enumera cele indicate în tabelul alăturat plus Emiratele Arabe Unite:

Tabelul Nr.3

Țările furnizoare de armamament

Africa de Sud	Franța	România
Austria	Germania	Rusia (după 1989)
Belgia	Iran	Statele Unite
China	Italia	Uniunea Sovietică (înainte de 1989)
Croația	Iugoslavia	Polonia

Tranzacțiile de cumpărare de armament și muniții nu s-a făcut printr-o sursă unică directă de la vânzători ci prin intermediul unor țări diverse sau organizații statale, pentru a se pierde posibilitatea de urmărire a drumului parcurs de aceste cumpărărturi.
(**Sursa**: Investigații făcute de către: Bellingcat Investigative Project, cu sediul în Marea Britanie).

Realitatea este că numărul exact al echipamentului militar deținut de ISIS este greu de apreciat. Anthony Cordesman – un analist pe probleme de securitate ce lucrează la Washington D.C., la Centrul pentru Studii Internaționale în probleme de Strategie, aprecia că dotarea militară poate asigura necesitățile pentru 3 sau 4 divizii și că aceste echipamente sunt depozitate în cel puțin trei mari depozite.[122]

De asemeni, după capturarea orașului Mosul, în 2014, ISIS a luat 2.300 Humvee-vehicole blindate, peste 100 de vehicule pe roți și pe șenile din arsenalul militar de lângă Tikrit (Camp Speicher)[123].

[121] Ibidem Nance Malcom – Defeating ISIS, lucrare citată în bibliografie, pg 320

[122] vezi: http://www.businessinsider.com/isis-military-equipment-arsenal-2014-11

[123] vezi http://www.thereveilllenwu.com/2015/09/15/modern-military-hardware-and-cold-war-weapons-inside-the-isis-arsenal/

Cele mai multe vehicole sunt în valoare de peste 656 milioane dolari, dar aceasta reprezintă numai o fracțiune din costurile acestor vehicole care sunt în posesia ISIS[124].

Toate aceste echipamente militare nu includ valoarea echipamentelor militare date de către ”Free Syrian Army” și alte fracțiuni cu caracter militar care au venit în ajutorul ISIS. După unele estimări valorice stabilite în 2015, ale Departamentului Apărării al SUA, echipamentul militar al ISIS ar avea următoarea structură:

Tabelul Nr. 4

Echipamentul militar al ISIS

Echipamentul militar	**Cantitatea**	**Prețul pe unitate**	**Prețul total**
Vehicole blindate	2.300	70.000 ($)	161 milioane ($)
Tancuri M1A1	40	4.3 mil. ($)	172 milioane ($)
Obuziere M198	52	527,337 ($)	27.4 milioane ($)
Mitraliere	74.000	4.000 ($)	296 milioane ($)

Marea majoritate a vehicoleleor blindate sunt fabricate în Rusia, SUA și Ucraina, diversele modele de tancuri sunt fabricate în Rusia, SUA, China, Polonia și Irak iar armamentul mărunt este de fabricație rusă, chineză, română, germană, bulgară, poloneză, iugoslavă, croată, belgiană și austriacă.

(**Sursa**: Conflict Armament Research (CAR) – organizație ne-guvernamentală care urmărește vânzările internaționale de armament mărunt, 2014).

Până recent, numai unele țări printre care: SUA, Marea Britanie, Pakistan, China, Iran, Irak, Nigeria, Africa de Sud, Rusia și Israel, foloseau dronurile pentru supravegherea mișcării de trupe sau de echipamente militare.

Mai recent, tehnologia dronurilor și prețul fabricării lor reducându-se în mod substanțial și putând fi procurate cu ușurință, marea majoritate a țărilor și organizațiilor teroriste folosesc astfel de instrumente. ISIS și-a procurat dronuri care sunt dotate cu aparate de fotografiat cu ”high-definition” folosindu-le pentru activitatea de inteligență, operațiunile artileriei și tot odată prezentând diferite imagini de pe câmpurile de luptă, putând astfel să-și corecteze poziția lansării de misăluri și să-și coordineze mișcarea de forțe militare utilizate în diverse locuri din regiune.[125]

[124] Pianin, Eric- U.S.Shoots Itself in the Foot by Accidentally Arming ISIS în: Fiscal Times, June 4, 2015

7. Poziția SUA și a Federației Ruse față de Statul Islamic.
- Opinii -

În luna septembrie 2014, Președintelui Barack Obama în discursul adresat națiunii americane s-a referit la politica SUA pentru distrugerea organizației teroriste ISIS. Din păcate la începutul lunii Decembrie 2015, s-a putut constata că terorismul manifestat de această organizație extremistă islamică nu a fost distrus nici pe departe și chiar a continuat cu alte acțiuni în Europa (cum a fost declanșarea unor explozii de mari proporții în aeroportul și la metroul din Bruxelles) și cu amenințări la adresa Statele Unite și în alte colțuri din lume.

Max Boot (n.1969), istoric militar, afirma:

"...tot ceea ce s-a distrus în acesstă perioadă de peste un an de zile nu a fost această organizație extremistă jihadistă despre care se vorbește de peste o decadă, ci mai degrabă credibilitatea unității țărilor europene și a Statelor Unite, împotriva ISIS și a altor organizații extremiste".

În urma diverselor atacuri aeriene întreprinse sub conducerea SUA au fost raportate pierderea a peste 6000 de luptători ISIS, ceea ce reprezintă un număr mare de luptători, dar aceste pierderi au fost înlocuite de numărul la fel de mare de noi luptători străini (peste 1000 de noi luptători - care s-au atașat mișcării jihadiste a ISIS în fiecare lună) și care în urma unei puternice propagande și a unei intense politici de "spălare a creierelor", sunt radicalizați și dispuși să-și piardă viața pentru construirea unui califat internațional sau mondial.

Din păcate acțiunile aeriene întreprinse, fără conjugarea acestora cu acțiunea unor trupe terestre nu au avut efectul sperat pentru lichidarea bazelor militare ale ISIS din diverse zone și în special din Siria.

Cu toate că în diverse interviuri și discursuri, președintele Obama se referea la existența unei coaliții internaționale a 65 de țări, care luptă împotriva luptătorilor ISIS, această "coaliție" nu și-a dovedit (cel puțin până la sfârșitul anului 2016, și nici până aproape de jumătatea anului 2017), eficacitatea pentru eradicarea sau cel puțin pentru limitarea acestor forțe militare ale ISIS.

---

[125] *Long War Journal*, April 17, 2015 (sursă de informații online americană create de către Public Multimedia Incorporeted –PMI, organiție fără profit, stabilită în 2007)

De asemenea nu cred că se poate vorbi de o puternică ofensivă creată de trupele locale siriene al cărui comandat suprem este președintele Assad și nici de un real suport al acestor trupe locale din partea Statelor Unite și a coaliției internaționale.

Mai degrabă poate fi sancționat președintele Assad pentru folosirea armelor chimice împotriva propriei populații, fiind un adevărat genocid, decât să fie lăudat pentru o acțiune organizată împotriva ISIS.

Trimiterea inițială a unui număr limitat de soldați americani, și suplimentarea tot cu un număr redus de soldați, nu poate fi considerată ca o acțiune eficientă întrucât acest număr nu poate efectua nimic împotriva luptătorilor ISIS.

Înțelegând marele pericol pe care îl reprezintă acțiunile extremist-jihadiste, Administrația Obama a extins fără prea multă zarvă numărul de soldați trimiși în Irak în operațiuni împotriva Statului Islamic.

Departamentul Apărării al SUA, a preferat să nu dea informații prea detaliate referitoare la numărul trupelor care sunt în prezent în Irak, afirmând totuși că în prezent ar fi vorba de circa 3800 de soldați și nu cât se afirmase inițial că ar fi 5000. De altfel după afirmația unuia dintre purtătorii de cuvânt al acestui departament, numărul trupelor variază dela o zi la alta.

Ceea ce este clar pentru moment este faptul că Statele Unite au început în luna martie 2016 să implice un număr mai mare de trupe în lupta împotriva Statului Islamic.

Din păcate încă nu se observă o acțiune comună organizată de coaliția națiunilor implicate în acest război și ca atare această situație dă mai mult impresia unei stări de frică împotriva ISIS.

După opinia unor strategi militar ceeace ar trebuii făcut ar fi atragerea a cât mai multor combatanți sunniți în această acțiune și dotarea lor cu echipamentul de luptă necesar. Practic vorbind, fără sprijinul forțelor militare ale triburilor de sunniți, nici Statele Unite și nici pretinsa coaliție a celor 65 de țări nu va putea câștiga acest război.

Chiar și unii dintre politologii și strategii militari americani care au o orientare politică democrată și care apreciau politica externă a președintelui Obama, susțineau ideia după care:

”... această politică a SUA dă impresia unei note de realism,
dar se desfășoară mult prea lent”.

Fostul Secretar al Apărării - Robert M. Gates, bazat pe informații mult mai detaliate decât cele de care dispun unele dintre mijloacele mass-mediei

americane și care se transmit și poporului american, consideră că este necesară o intensificare a acțiunilor americane de identificare a triburilor de kurzi[126] care sunt dispuși să-și apere propriile teritorii, propriile sate și pământurile propriilor triburi. Aceștia ar trebuii dotați cu uniforme și echipamentul necesar de luptă și în acest fel s-ar putea reduce numărul soldaților americani implicați în acest război.

Tot odată se remarcă acțiunea Federației Ruse care nu este corelată cu acțiunea coaliției condusă de SUA și care acționând în mod independent prin multiple raiduri aeriene a distrus o bună parte din unele zone ale producției petrolifere din Siria de Est.

În ultima decadă (1994-2014) Rusia a cunoscut o amplă acțiune a organizațiilor teroriste a extremiștilor islamiști.

Așa cum se vede din tabelul alăturat, unele dintre aceste acțiuni criminale (în număr de peste 170), s-au soldat cu circa 3000 de morți și aproape 8000 de răniți.

Tabelul Nr.5

Unele dintre acțiunile teroriste ce au avut loc în diverse regiuni și orașe din Rusia

1994-2014,

(numărul victimilor și locurile atentatelor criminale)

Regiunea	**incidente**	**fatalități**	**injurii**
Amur	1	11	0
Astrakhan	2	10	56
Chechnya	48	666	1,545
Dagestan	29	339	684
Ingushetia	15	150	300
Kabardino-Balkaria	6	105	223

[126] Kurzii - reprezintă o naționalitate, de bază a Kurdistanului, teritoriu ce intră în componența Irakului, Iranului, Siriei și Turciei . Majoritatea populației kurde este de religie musulmană din ramura sunită. Ei se ocupă mai mult cu agricultura și creșterea vitelor.
În prezent, kurzii numără de la 20 la 40 milioane de persoane, numărul variind de la o sursă la alta de informații. În Turcia locuiesc aprox. 15 mln. kurzi, în Iran aproape 5 mln., în Irak : 4–6 mln., iar în Siria — aprox. 1–2 mln. Circa 2 milioane de kurzi sunt împrăștiați prin Europa și America, formând acolo organizații etnice destul de largi. În țările din fosta URSS se numără peste o jumătate de milion de kurzi, concentrați în Armenia, Azerbaijan, Georgia, Kazahstan și Rusia.

Khabarovsk	1	0	1
Krasnodar	1	2	13
Moscow	21	590	1,914
North Ossetia	13	567	1,268
Novogorod	2	5	73
Rostove	2	63	480
Sakhalin	1	2	6
Samara	1	2	14
Stavropol	16	252	971
Tula	1	43	0
Tver	1	28	97
Volgograd	5	45	122
RUSSIA TOTAL	172	2,940	7,983

Sursa: Compilat de autor după datele prezentate de către Robert Johnston prezentate în Global Terrorism Database, 2 mai 2015

Mai recent alte atacuri la adresa Rusiei au fost prin:

- doborârea unui avion cu 224 de pasageri la bord care a căzut în Egipt în urma unei explozii a unei bombe pusă în avion (după opinia unor experți, bomba a fost introdusă de către un membru al ISIS, strecurat printre cei ce răspundeau de acest zbor al avionului).
- doborârea unei avion de vînătoare de către artileria unuia dintre membrii NATO, când intrase în teritoriul aero- spațial al Turciei
- doborârea unui helicopter trimis într-o misiune de găsire a unui pilot al unui avion care a fost doborât de către rebelii sirieni.

Cu toate acestea Administrația Putin s-a angajat să lupte împotriva acestor militanți teroriști musulmani în orice condiții și cu orice risc.

Chiar dacă nu sunt mulți care agrează politica promovată de președintele Putin în special în acțiunea de alipire a Crimeii și în războiul împotriva Ucrainei, nu se poate nesocoti poziția pe care și-a propus s-o promoveze Administrația Putin, în Siria. Este cât se poate de adevărat că intenția de al menține pe președintele Bashar al-Assad în funcție nu este lipsită de vre-un interes și toată lumea știe acest lucru. În primul rând nu trebuie uitat că Moscova are de multe decade relații

deosebit de bune cu Assad și familia sa și ca atare nu a reacționat nici odată împotriva actelor criminale pe care președintele Assad le-a aplicat poporului său. Așa cum am mai amintit:

> Ținta Administrației de la Moscova este aceea de creere a unei puternice baze militare navale care i-ar putea asigura o poziție strategică pentru controlul diverselor acțiuni în Orientul Mijlociu.

La mijlocul lunii Noiembrie 2015, după o perioadă în care după opinia unor specialiști ruși s-a dovedit că ISIS este direct răspunzător de atacul avionului cu cei 224 de pasageri, Vladimir Putin a aprobat lansarea unui val puternic de bombardamente asupra capitalei Statului Islamic - Raqqa.

Inevitabil în urma aceastei acțiuni s-au raportat foarte multe cazuri de civili care au murit sau au fost grav răniți, dar presa internațională nu s-a alarmat de aceste victime.

În schimb mass media internațională a a avut o reacție deosebit de vehementă în momentul în care s-a produs tragicul accident (de la începutul lunii octombrie 2015 – n.n.), de bombardare de către aviația americană, a spitalului din Kunduz (Afganistan) în care funcționau ”doctorii fără granițe”.

Era fireasc[o asemenea reac’ie din partea presei internaţionale; ceeace nu fost ceva firesc a fost reacția mass-mediei americane.

Mass-media americană a trecut deosebit de ușor peste acest accident, anunțându-l ca pe o știre cu totul nesemnificativă, ceea ce nu a lăsat o impresie deosebit de bună în fața aliaților și a celorlalte țări din lume.

În prezent se încearcă realizarea unor relații de apropiere între Rusia și Statele Unite, cu toate că există multe motive care nu sunt în favoarea obținerii unor rezultate pozitive în acest sens, în special cu privire la suporul pe care îl oferă Rusia președintelui Bashar al-Assad.

Opinia unora dintre membrii Administrației Trump, care colaborează cu omologii ruși, se referă la unele aspecte după care este destul de greu sau chiar imposibil de rezolvat problema Siriei, fără sprijinul rușilor.

La mijlocul lunii ianuarie 2016, Vladimir Putin a făcut – după opinia unor politologi, un prim pas în privința situației Administrației Assad și a președintelui său, care ar trebuii să părăsească conducerea Siriei, iar într-un interviu pe care l-a

dat Putin ziarului german *Bild* (*la 13 ianuarie 2016*), a afirmat că este dispus să-i ofere lui Assad, azil:

”... acordarea azilului pentru Assad și familiei sale este mult mai simplă decât cea care i-am oferit-o lui Eduard Snowden, cu toate că ”Assad a făcut multe greșeli în timpul conflictului sirian”.

Problema situației existentă în Siria a constituit subiectul unor îndelungate conversații între fostul Secretarul de Stat J.F. Kerry și omologul său rus, Ministrul de Externe, Serghei Lavrov și continuă în prezent între Secretarul de Stat, Rex Tillerson, și Ministrul de Externe, Serghei Lavrov și chiar printr-un dialog cu președintele Putin.

Conversațiile se referă poziția Administrației Assad și actul de genocid provocat prin folosirea armelor chimice, în privința Statului Islamic care a provocat acte de terorism atât Statelor Unite, Europei și Federației Ruse precum și poziția Rusiei față de Ucraina.

În urma vizitei efectuate de Rex Tillerson la Moscova (11-12 aprilie 2017), Ministrul de externe rus a afirmat:

”... "Apreciem obiectivul anunțat al noii conduceri a SUA de a schimba în bine situatia la nivel mondial, dar credem că ar trebui să așteptăm acțiunile propriu-zise. Sperăm ca vizita noului secretar de Stat american va ajuta la sporirea înțelegerii reciproce"

Afirmația lui Serghei Lavrov a avut mai mult caracterul obișnuit al unei afirmații diplomatice, dar fără o notă a unui rezultat concret în direcția planurilor de cooperare cu Statelor Unite.

Presa internațională a menționat că un suport important în desfășurarea dialogurilor l-a adus Regele Iordaniei, Abdullah II (n.1962), care cunoscându-se că are relații deosebit de bune cu Rusia în general și cu Vladimir Putin în mod special, ar putea să-și coordoneze unele dintre activitățile militare cu Rusia împotriva Statului Islamic (din surse oficiale rezultă că există o cooperare și un centru iordano-rus în domeniul militar cu sediul central în Iordania – n.n.).

Nu trebuie neglijată nici acțiunea independentă a Rusiei împotriva armatei de mercenari a ISIS prin care de fapt, Rusia a vrut să dovedească întregii lumi că este oricând gata pentru o puternică acțiune militară. De asemeni cred că Putin așteaptă din partea puterilor occidentale europene ridicarea sancțiunile aplicate

Rusiei și care (după protocoalele stabilite – n.n.), ar fi trebuit să se termine în Ianuarie 2016.

Situația fiind atât de neclară, datorită planurile duble desfășurate de Rusia față de Statele Unite și față de conducerea Administrației lui Assad, determină ca toate negocierile să rămână încă sub un mare semn de întrebare.

De asemeni poziția Rusiei reține atenția întregii lumi occidentale și prin faptul că Vladimir Putin preocupându-se în mod special de Siria (i-a scăpat în acest moment – n.n.) că inflația în Rusia a crescut, că indicele de apreciere a situației economice este într-o puternică scădere, că venitul real este în scădere și ca atare se manifestă într-o proporție din ce în ce mai mare fenomenul sărăciei, iar valoarea rublei în comparație cu alte monede este în scădere.

Toate aceste elemente ce caracterizează situația generale actuală a economiei rusești, evoluează într-o anumită direcție remarcată de către Alexei Kudrin (n.1960) – fost Ministru de Finanțe (în perioada 2000-2011) , ca ne dorită de către poporul rus și acest fapt evoluează concomitent cu scăderea veniturilor obținute de pe urma vânzării petrolului rusesc.

La aceleași concluzii a ajuns și Profesorul Dr.Vladislav Inozemtsev[127] care într-un articol publicat la 18 ianuarie 2016 în Washington Post spunea:

"... la mai puțin de un an de zile, numai într-o singură zi (12 ianuarie 2016) valoarea rublei a scăzut cu ¼, ceea ce dovedește cât de instabilă este economia rusiei".

În ultimile 12 luni PNB-ul în Federația Rusă a scăzut cu 3.9%. Instituțiile financiare internaționale și Ministerul Economiei Rusiei apreciau că nu există nici o șansă de refacere a economiei în 2016 și nici în 2017, această situație fiind provocată de doi factori:

- scăderea drastică a prețului petrolului și
- menținerea sancțiunilor impuse Rusiei de Occident datorită anexării Crimeei și războiului din Ucraina.

Pentru a nu crea o panică generală, economiștii ruși își mențin opinia și afirmă că există totuși o șansă de refacere a economiei în 2017.

Cît de reală poate fi această prognoză este greu de apreciat (chiar și după ce au trecut primele luni ale anului 2017), și atâta timp cât:

[127] Vladislav Inozemtsev (n. 1968), Profesor de științe economice. Fondator și Director al Centrului pentru Studii Post-industriale (Moscova). Șeful Departamentului de Economie Mondială la Facultatea de Administrație Publică, Universitateai Lomonosov, Moscova.

- venitul real al populației a scăzut într-un mod deosebit de significativ, ceea ce a afectat cea mai mare parte a populației urbane în special pentru procurarea unor produse din import (mâncare, haine sau aparatură casnică) care a ajuns să fie imposibil de asigurat din cauza scăderii valorii rublei.
- numărul de ruși care călătoreau în străinătate pentru turism a scăzut cu peste 1/3 în 2015 ceea ce reprezintă o scădere drastică față de ultimii 18 ani (date confirmate prin statisticile guvernamentale oferite de Ministerul Turismului al Federației Ruse).
- bugetul frederal (calculat în dolari SUA – n.n.) este la nivelul anului 2006,
- prețul unui apartament nou în Moscova a scăzut cu 16% sub nivelul anului 2014 (calculat în ruble și cu peste jumătate dacă este calculat în dolari SUA) și cu toată această scădere nimeni nu se poate apropia de aceste apartamente din cauza lipsei de bani.

Asemenea informații dovedesc că economia Rusiei suferă și din cauza profundului caracter birocratic și a corupției manifestată în întreaga ierarhie economică.

Întregul cataclism economic al Federației Ruse are un efect direct asupra investitorilor autohtoni și al celor străini. În anul 2015 peste 20 de mari companii occidentale și-au încheiat activitățile și cooperarea cu Rusia și peste 30 de întreprinderi manufacturiere occidentale și-au închis porțile.

Unul dintre efectele naționale legat de această situație economică se reflectă și într-un fenomen ce nu este nou dar care a luat proporții în ultimul an. Este vorba de emigrație.

Emigrația netă rusească a crescut de la 35.000 de persoane pe an cât a fost în perioada 2008-2010, la peste 400.000 după preliminările și înregistrările ce au avut loc în 2015 și 2016.

Faptul cel mai descurajator este acela că un procent foarte mare din populația rusă nu crede că s-ar putea schimba ceva atâta timp cât conducerea Federației Ruse se realizează printr-o schimbare de tipul rocadei între Președintele Putin și Primul Ministru Dmitry Medvedev.

Dacă nu se va schimba ceva în bine – afirma Dr. Vladislav Inozemtsev, înseamnă că Rusia intră într-un moment al autodistrugerii economice, ceea ce s-ar traduce printr-o urgentă demisionare a Președintelui Vladimir Putin.

În același timp situația economică dezastruoasă din Rusia se reflectă și în viața economică din Crimeea.

La un interval deosebit de scurt după anexarea ilegală a Crimeei de către Federația Rusă, analizele economice efectuate de către diverși analiști confirmă că peninsula Crimeei este unul dintre cela mai izolate, sărace și realmente în întuneric teritoriu din Europa. Situația economică este total ruinată. Liniile electrice din Ucraina au fost întrerupte încă din Noiembrie 2015 lipsind de electricitate peste 2 milioane de locuitori ai Crimeei, iar autoritățile rusești, (după opinia unor ziariști ce au vizitat aceste locuri), nu au reușit nici pe departe să rezolve această dificilă problemă.

Importurile din Ucraina sunt interzise și ca atare este o continuă lipsă de medicamente iar turismul (care era o sursă importantă de venituri pentru această zonă), este muribund.

La toate acestea se adaugă un sistem represiv la adresa celor care își manifestă nemulțumirile față de situația existentă.

După o metodă veche folosită de KGB, cei ce au curajul să-și expună punctele de vedere sunt arestați și condamnați la mulți ani de pușcărie.

Cele mai aspre represiuni sunt îndreptate împotriva celor circa 300.000 de tătari, care în majoritate sunt musulmani, (care au fost deportați în timpul dictaturii staliniste și au primit aprobarea să se reîntoarcă de abea în anii 1980).

Chiar dacă propaganda actuală rusească vorbește de zorii unei noi reveniri economice, pentru a da speranțe populației ruse pentru o viață mai bună, fiecare știe că asemenea informații nu se vor putea vedea prea curând.

Succesul unei națiuni fiind determinat și măsurându-se prin indicatorii săi economici, *reali*, se poate spune fără nici o îndoială că Rusia este
într-o mare încurcătură și de aici se poate deduce că (opinia unor politologi care urmăresc politica lui Putin –n.n.) unele dintre prognozele referitoare la căderea putinismului, s-ar putea să aibă un grad ridicat de valabilitate.

O asemenea situație a fost expusă și în urma unui sondaj de opinie din care a rezultat că popularitatea președintelui Putin a scăzut de la 64% cât a fost în iunie 2015 la 45% în ianuarie 2016.

Încă nu se cunosc rezultatele unor noi sondaje privind popularitatea lui Putin în preajma alegerilor din 2018, dar dacă se vor continua multiplelel dificultăți de ordin economic există toate șansele ca Putin să-și piardă poziția la următoarele alegeri. Administrația Obama a fost mult timp nehotărâtă în privința colaborării cu Federația Rusă în privinţa unei acțiuni comune de combatere a ISIS.

Mai mult decât atât în urmă cu câțiva ani (2014-n.n.), președintele Barack obama afirma că Statul Islamic ”*nu este Islamic*”, ulterior în 2015 într-un discurs ținut în cadrul Ansamblului general al ONU afirmase:

”... *Islamul propagă ideia de pace*!” și condamna actele barbare de decapitări referindu-se la Peter Kassig[128] și la alți cinci ostateci occidentali, ca o răzbunare ((împotriva atacului aerian condus de Statele Unite în Irak și Siria – n.n.), socotindu-le ca un acte ”diavolești”.

Ulterior schimbându-și punctul de vedere și strategia de luptă împotriva teroriștilor jihadiști musulmani, a cerut să nu se mai vorbească despre ”*islamul radical*” ca ceva care descria ideologia criminală și ca atare această frază nu a mai fost folosită de către cei ce prezentau punctul de vedere al Casei Albe. Acest termen a fost înlocuit cu termenul ”*extremismul violent*”.

Punctul de vedere mai sus menţionat era susținut și de către Karen Hughes(1956), ce deținea funcția de Subsecretară de Stat pentru Diplomație Publică și Afaceri Publice, în perioada 2005-2007, și consilieră a președintelui George W. Bush. Ea susținea că din anumite interese cu caracter politic era mai bine ca întreaga mass-medie americană să evite folosirea acestui limbaj când se referea la religia musulmană și la actele teoriste.

Aceași concepţie s-a continuat și în perioada(2009-2011) în timpul administrației Obama de către Judith McHale care a avut o poziție similar cu cea a lui Karen Hughes și care considera că nu este vorba de un război de idei, ci era vorba despre utilizarea platformelor digitale pentru a ajunge la acel grup de oameni care intenționează să se îndrepte spre terrorism.

Din acest punct de vedere întregul concept de "extremism violent" implică ideia susţinută de preşedintele Obama după care Statele Unite erau de accord cu oamenii care sunt extremiști, atâta timp cât aceștia nu recurg la violență.

Urmărind sensul acestor concepții se pierde din atenție legătura dintre cei care predică jihadul și care o susțin și cei care o duc la îndeplinire.

Așa după cum descrie și Doamna Ayaan Hirsi Ali în articolul: *A Problem From Heaven*[129], din analiza acestor puncte de vedere rezultă faptul după care Statele Unite nu reușesc săşi formulize în mod clar un punct de vedere şi să înțeleagă că se găseşte într-un moment crucial, pierzând din atenţie obiectivului principal de evoluției viitoare a manifestării Islamului pe plan mondial.

Modul de abordare din acest punct de vedere al islamismului este similare cu cele din vechera vorbă românească: ”Aceeași Marie, dar cu altă pălărie”, căci înlocuirea termenului de ”Islam jihadist” cu ”extremism violent” nu este nimic

---

[128] Peter Kassig - fost militar American care luptase în Irak și care fost luat ostatec când transporta produse medicale pentru refugiații din Siria.

[129] Ayaan Hirsi Ali, A Problem From Heaven - Why the Unites States Should Back Islam’s Reformation, Foreign Affairs, July/August 2015, pg. 36-45

altceva decât să se ascundă capul în nisip şi să se procedeze cum s-a petrecut, în timpul comunismului când se considera doctrina comunistă ca fiind una ”a păcii” și când se nega de către unii reprezentanți americani oficiali de a se condamna grupul radical terorist de extremă stângă Baader Meinhof Gang (or Red Army Faction), ce acționa (în perioada ultimilor ani 1960), cu brutalitate și crime în Germania Occidentală, în numele ideologiei Marxiste (împotriva unor reprezentanți ai elitei germane și a personalului militar American staționat în RFG).[Pentru cei interesaţi de unele informaţii mai detaliate sugerez consultarea sit-ului: http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/6314559.stm].

În continuare noua Administrație de la Washington sub președenția lui Donald Trump, are unele rezerve în privința acestei cooperări și ca atare se pune problema dacă această cooperare ar putea ajuta sau din contra ar afecta în mod negativ poziția Statelor Unite în lume în privința combaterii ISIS.

De asemeni se remarca opoziția punctelor de vedere ale Statelor Unite și ale Federației Ruse privind menținerea sau înlăturarea lui Assad din funcția de conducător.

Statele Unite susțin în continuare eliminarea lui Assad de la conducerea Siriei pentru a se opri atrocitățile deslânțuite de armata siriană împotriva propriului popor prin folosirea armelor chimice și a lanțurilor de bombardamente deslânțuite pe lungi perioade.

Efectele unor asemenea acțiuni criminale au determinat populația siriană să considere că principalul dușman al poporului sirian nu sunt teroriștii din cadrul ISIS ci Assad și administrația lui.

Lipsa unor acțiuni concrete din partea Statelor Unite și a celor considerați ca fiind cei ”65 de aliați”, afectează într-un mod din ce în ce mai rău situația din Siria și tot odată câștigarea unui număr din ce mai mare al simpatizanților ISIS.

Vladimir Putin a susținut ani de zile ideia stabilită de comun acord cu Administrația de la Teheran după care Assad trebuie să rămână în poziție cel puțin 18 luni sau mai mult, să se creeze o nouă Constituție a țării și să se organizeze noi alegeri.

Chiar și în Iran, există o puternică opoziție împotriva politicii iraniene de ocupare a Siriei.

Nu întâmplător un grup de activiști și jurnaliști iranieni și libieni cu concepții progresive au cerut prin diversele mijloace ale mass-mediei internaționale să nu amâne sau să neglijeze vârsarea de sânge ce are loc în Siria și în Orientul Mijlociu

care pot devenii teatrul manifestării unei reale dezintegrări și a creșterii hausului internațional.[130]

Concluzia care se poate desprinde în momentul de față (aproape de jumătatea anului 2017), privind situația din Siria și a manifestării acțiunilor grupării teroriste ISIS, este aceea că toate aceste dezbateri și pretinse acțiuni ale unei coaliții internaționale care au continuat pe tot parcursul anului 2016, au rămas fără nici o finalizare.

Nimic nu ar fi putut fi mai inexplicabil pentru majoritatea poporului american și pentru creștinii din întreaga lume de cât modul (total neinspirat al consilierilor și a celui care i-a scris textul uneia dintre cuvântările fostului președinte Obama –n.n.) de a face o paralelă ce era total ireală între atrocitățile provocate de către Statul Islamic și cele care au avut loc la începutul Creștinismului.

Remarca fostului președinte Obama de a nu opri venirea imigranților din diverse colțuri ale lumii în SUA, a fost similară cu cea a capului Bisericii Catolice care a afirmat:

”... *cel care vrea să ridice ziduri împotriva migranților, ”nu este creștin”.*

Oare această remarcă se referea numai la președintele (republican), Donald Trump care intenționează de a ridica un zid împotriva tuturor migranților mexicani (ce intră în Statele Unite în mod *ILEGAL* –n.n.), sau la toți conducătorii țărilor europene care speriați de pericolul și riscul invaziei musulmane, au ridicat și continuă să ridice garduri de sârmă ghimpată împotriva invaziei migranților din diverse colțuri ale lumii ?.

Oare întreaga Europă a ajuns în momentul de față să nu mai fie creștină?

Iată o întrebare care poate la un anumit moment dat își va putea găsi un răspuns sau o explicație mai detaliată din partea marelui conducător al Bisericii catolice.

[130] Vezi Notele Autorului (113): Scrisoarea deschisă adresată Președintelui Barack Obama, 14 Decembrie 2015

8. Riscul pierderii identității naționale al țărilor membre ale Uniunii Europene și al altor țări din lume

După unele afirmații prezentate de către diferitele mijloace de informare cu caracter global, Uniunea Europeană în calitatea sa de partener economic şi politic, a contribuit de peste o jumătate de secol la *menţinerea păcii*, *stabilităţii* şi *prosperităţii*, *a ridicat standardele de viaţă*, *a lansat o monedă ce a vrut să fie unică* şi *a evoluat constant către crearea unei pieţe unice* în cadrul căreia unele dintre țările europene au putut și continuă să poată beneficia de regulile care prevăd că *persoanele, bunurile, serviciile şi capitalul pot circula liber*, ca şi cum s-ar afla pe teritoriul unei singure ţări.

Totul ar fi de înțeles, spun cei ce se ocupă de legile emigrației/imigrației, în special pentru guvernele țărilor europene, care consideră că educația, cultura și gradul de civilizație al vieții oamenilor din țările europene constituie suficiente elemente de atracție a multor persoane din alte țări care ajung întruna din țările UE și apoi folosesc acest avantaj pentru a ajunge în oricare țară europeană pe baza principiilor și legislației aplicate în aceste țări ale UE, și care afirmă:

oricine se poate mișca cu o deosebită ușurință
în întregul perimetru al țărilor din cadrul UE,

Mulți dintre cei veniți în Europa în mod legal, își desfășoară activitatea în mod cinstit și util pentru țara europeană gazdă.

Este concludentă dovada după care nu există nici o împotrivire la adresa cetățenilor de religie musulmană și care venind într-o țară europeană, muncesc și desfășoară activități utile pentru țara care i-au primit și pentru ei și familiile lor.

Alegerile care au avut loc în prima decadă a lunii mai 2016 la Londra, pentru un nou primar, s-au soldat cu alegerea lui Sadiq Khan (în vârstă de 45 ani), membru al Partidului Muncii, fiul unui emigrant pakistanez, ce a muncit ca șofer de autobuz. Khan, a crescut în condițiuni deosebit de modeste, într-un apartament mic împreună cu încă șase membri ai familiei. Învățând și fiind un om muncitor ca și tatăl său, a absolvit facultatea de drept și a devenit un avocat preocupat de problemele asigurării drepturilor omului.

Prin alegerea sa în funcția de primar al Londrei, se dovedește că Europa în general și Anglia în mod special, care a fost o țară cu principii deosebit de conservatoare, apreciază un om după meritele sale și nu după religia sa.

Într-un interviu pe care l-a dat Khan, a spus:

> ”...a*legerea mea este un mesaj din care rezultă că:*
> *poți fi un fiu de emigrant provenit dintr-un mediu sărac,*
> *dintr-o etnicitate și o religie minoritară, și care*
> *este apreciat și respectat pentru cine este și ce poate face*
> *pentru oamenii pe care îi conduce”*.

De asemeni, unele dintre țările UE folosindu-se de avantajele unei asemenea libertăți au angajat forța de muncă a imigranților (care *deocamdată* este mult mai ieftină comparativ cu cea autohtonă).

Faptul că țările Uniunii Europene sunt dispuse să primească emigranți din diverse țări se confirmă și prin rezoluția Comisiei Europene (de la sfârșitul lunii aprilie 2015), care a fost aprobată cu 449 de voturi pentru și numai 130, contra, precum și prin apelul Președintelui Comisiei Europene Jean-Claude Juncker și a Parlamentului European adresat celor 28 de țări membre ale UE de acordare a ajutorului necesar refugiaților prin asigurarea spațiilor de locuit și emiterea vizelor de azil celor care au ajuns pe teritoriul european.

Alături însă de muncitorii din Estul Europei și din alte țări veniți cu dorința și hotărârea de a munci și de ași asigura o situație economică confortabilă și-au făcut apariția și o mulțime de imigranți care în numele unor concepții religioase pretins scrise în Koran, vor să domine lumea și să transforme Europa într-o lume musulmană.

Partea gravă a unei asemenea situații pornește de la lipsa unor informații despre cei ce se pot mișca liber între și în zonele aparținând Acordului Schengen.

După cum sunt prezintate aceste informații de către unele mijloace ale mass-mediei internaționale:

> oricine poate circula din Portugalia până la granița cu Federația Rusă fără a avea pașaportul verificat, sau fără ca polițiile de graniță să aibă informații incluse într-o bază de date despre cei ce circulă liberi între țările UE.

O asemenea informație dovedește un grad ridicat al civilizației lumii libere, dar nu trebuie înțeleasă în mod greșit și abuzându-se de ea, să se permită intrarea în

lumea liberă a oricăror criminali sau a celor urmăriți de polițiile unor țări pentru fapte anti sociale și care vor să fugă de urmăriri mișcându-se liberi dintr-o țară în alta europeană.

Unii dintre musulmanii veniții în Europa în mod legal sau ilegal[131] (unii folosindu-se chiar de pașapoarte false – n.n.), creează prin diferite mijloace diversiuni, crime, demonstrații de masă și blocări de străzi în plină zi sub pretextul desfășurării rugăciunilor sau al unor manifestări cu caracter politic.

În afara acestor aspecte cu caracter socio-economic și politic, Europa se confruntă de mai mulți ani și cu un alt aspect al vieții de zi cu zi și care a devenit destul de alarmant prin faptul că poate contribuii la pierderea identității naționale. Astăzi populația Europei este formată în proporție de peste 1/3 din diverse persoane născute în afara Europei, iar acest procent este în continuă creștere.

După unele date destul de greu de controlat dar care pot fi considerate ca având o notă de realitate, în Europa trăiau la începutul anului 2015 circa 54 de milioane de musulmani, care reprezentau circa 10% din populația Europei iar această cifră (în urma politicii dusă de Germania și impusă și altor țări membre ale UE- n.n.), este în continuă schimbare prin creșterea ei numerică[132] (în momentul de față, imposibil de controlat datorită enormului fenomen al migrației ilegale- n.n.).

Un alt fapt ce merită să rețină atenția conducerilor unor state este faptul că ilegalii sau chiar și migranții legali ajunși în diverse țări europene, au obținut permisiunea construirii de moschei.

Știri prezentate prin diversele mijloace informaționale, confirmă că în Europa există în prezent mii de moschei cu unele congregaţii mai largi chiar decât cele ale bisericilor creștine sau ale templelor mozaice. De asemenea în diverse oraşe europene imigranții din comunitățile musulmane fac tot felul de intervenții și presiuni la adresa autoritățile oficiale ale diverselor orașe pentru obținerea aprobărilor de construire a unor super-moschei care să depășească cu mult înălțimea bisericilor creștine și a templelor mozaice arătînd astfel întregii lumi care este forța superioară pe care se bazează noua identitate ce o vor instalată în Europa.

---

[131] Vezi Mic breviar statistic, cu diferite statistici specifice

[132] Conform unor informații oferite de Pew Research Center, populația musulmană va crește cu cel puțin 2% în următorii 30 de ani (față de 1.6 miliarde cît sunt în prezent) devenind cea mai numeroasă religie din lume și eclipsând cu mult religia Creștină.(Sursa: Washington Post, 2 Februarie 2016, pg. A4)

Un exemplu în acest sens îl oferă și aprobarea construcției unei Moschei în București. Secretarul de stat Victor Opaschi, de la Secretariatul de Stat pentru Culte, împreună cu muftiul Murat Iusuf[133], au semnat protocolul de predare-preluare prin care Muftiatul Cultului Musulman din România a primit în concesiune, pe o durată de 49 de ani, un teren de 11.295 metri pătraţ în vederea unei asemenea construcții.

Despre acest proiect s-a discutat încă din aprilie 2015, și se pregătesc *autorizațiile necesare pentru construirea moscheii la București.*

Iar la 23 martie 2016, Președintele turc, Recep Tayyip Erdogan, la conferința de presă pe care a avut-o împreună cu președintele Klaus Iohannis a declarat:

"... va fi expresia cea mai frumoasă a dialogului și solidarității."[134]

Ca replică la această acțiune a Turciei – a spus președintele Erdogan:

am stabilit împreună cu domnul Klaus Iohannis,
câteva terenuri în Istambul pentru o capelă
și un loc de cazare a pelerinilor.

Principala întrebare pe care și-o poate pune orice om din Romînia și în special din București este dacă acest lăcaș ce urmează să fie construit, va fi numai unul de rugăciune pentru populația musulmană din România sau va fi un centru de educație și poate şi de radicalizare în vederea unor acțiuni viitoare mult mai periculoase?

După multiplele atentate ale extremiștilor musulmani ce au avut loc în diverse orașe din Europa în ultimii ani, care s-au soldat cu zeci de morți și sute de răniți, rămâne sub un semn de întrebare cât de frumoasă și cât de mult va fi apreciată această nouă construcție de către locuitorii orașului București și de către întreaga populație a României.

Nu știu dacă o asemenea acțiune s-a demarat după un model ce a avut loc și în Rusia, sau este o inițiativă personală a Președintelui Klaus Iohannis.

Informațiile prezentate de mass-media rusească confimau în urmă cu un an de zile, că pe un teren de peste 19.000 m.p. s-a ridicat la Moscova și a fost inaugurată la 24 septembrie 2015 cea mai mare moscheie din Rusia. O clădire în stil modern dar cu multiple elemente arhitectonice specifice cultului islam, pe o

[133] Murat Yusuf (or Iusuf) – născut în 1977 in Medgidia (Constanța), este un musulman român; în prezent conducătorul communității musulmanilor din România (Pentru cei interesați de personalitatea și activitatea lui Murat Yusuf, sugerez consultarea sit-ului: hhtp://en. wikipedia.org/wiki/Murat_Yusuf).

[134] Ziarul Adevărul (România) , 23 martie 2016

înălțime de 6 etaje, și pentru care s-au cheltuit bani din donații particulare în valoare de 170 milioane dolari.

La inaugurarea acestei moschei au participat: Președintele Putin, Președintele Turciei, reprezentanții de frunte ai Autorităților Palestinene și alți conducători din republicile din Asia Centrală.

Cu acest prilej, s-a amintit că religia islamică este a doua cea mai mare religie din Rusia care numără peste 23 milioane de credincioși musulmani (din totalul populației ruse de circa 142 milioane locuitori iar statisticile demografice confirmă că numai în Moscova trăiesc 1.5 milioane musulmani din cei 11.5 milioane locuitori).

În discursul inaugural Vladimir Putin a lăudat virtuţile „umaniste" (?? – n.n.) ale islamului și a spus:

„Această moschee va fi o sursă
pentru propagarea ideilor umaniste
și a adevăratelor valori ale islamului",

criticând în același timp existența și acțiunile Statul Islamic, care „*denaturează islamul*".

Din punct de vedere politic, discursul lui Vladimir Putin sună deosebit de frumos, dar cum se va manifesta această nouă forță islamică în Rusia în general și în Moscova în special, rămâne de asemenea sub un mare semn de întrebare întrucât Rusia are o tristă și nefericită experiență în privința acțiunilor criminale organizate de grupările extremiste musulmane; această experiență i-a creat președintelui Putin o poziție total refractară la adresa refugiaților musulmani care

vin în Rusia. Unele date statistice confirmă numărul de acțiuni extremiste ce au avut loc în Rusia (vezi Tabelul Nr.6).

Începând din 1999, Rusia a fost afectată de o serie de atentate sângeroase, multe dintre ele fiind comise de femei kamikaze, ele fiind armele privilegiate ale rebeliunii islamiste. Opinia Președintelui Putin s-a regăsit și într-un pretins dialog (glumă)[135] ce circula la Moskova și în alte orașe din Rusia, referiror la relația lui Vladimir Putin cu regele Arabiei.

Personal, nu cred în realitatea unui asemenea dialog/glumă, dar cum se spune:

"Chiar dacă nu este adevărat, ideia ca atare este bine venită !

Tabelul Nr.6

Diversele acte criminale organizate de către extremiștii cecieni în Rusia (1999 -2013)

Anul	Data	Locul	Nr. morți	Nr. răniți
1999	13 sept.	Moscova	118	
2002	23-26 oct.	Dubrovka	130	
2003	5 iulie	Moscova	15	50
	5 dec.	Tren	46	
2004	6 feb.	Metrou Moscova	41	
	24 aug.	Avion	90	
2009	27 nov.	Tren	28	
2010	29 mar.	Metrou Moscova	28	
	9 sept.	Osetia de Nord	17	
2011	24 ian.	Aeroport Moscova	37	

[135] Se spune că în urmă cu câțiva ani regele Arabiei l-a vizitat pe Putin la Moscova. Înainte de a pleca i-a spus lui Putin că ar vrea să cumpere o mare parcelă şi să ridice, numai cu bani arabi, o mare moschee în capitala rusă.

-"Nu e o problemă", i-a răspuns Putin, "dar cu o condiţie: să autorizaţi să se construiască deasemenea în capitala arabă o mare Biserică ortodoxă".

-"Nu se poate" spuse regele Arabiei.

-"De ce?" a întrebat Putin.

-"Pentru că religia voastră nu este adevărată şi nu putem lăsa ca poporul să fie înşelat".

- "Eu gândesc la fel despre religia ta şi fără îndoială aş permite ridicarea templului tău dacă ar fi echivalent, aşa că am terminat subiectul".

2012	4 mai	Caucaz	14	120
	28 ugust	Daghestan	7	
2013	20 mai	Daghestan	8	
	21 oct	Daghestan	6	
	30 dec.	Volgograd	10	20

Sursa: Mediafax 2014

Nu trebuie uitat nici faptul că multe dintre republicile asiatice care au stat timp de 70 de ani sub călcăiul ocupației sovietice, au fost printre primele care s-au bucurat de lichidarea sistemului comunist și al Uniunii Sovietice, și au cerut cu insistenţă să-şi asigure imediat independența și să se conducă după criterile legilor musulmane și nu după cele dorite de Moscova.

În acelaș timp mai mult ca sigur că președintele Putin își reamintește de atacurile grupurilor teroriste din Republica Chechenă și a altora din țările islamice asiatice care au avut loc, de exemplu, la Moscova în martie 2010 și care s-a soldat cu zeci de morți și răniți. Nimeni nu înțelege sau nu vrea să înțeleagă că prin această aprobare s-ar putea să se deschidă o ușe largă spre multiple forme de manifestare a unor riscuri enorme de acțiuni antisociale și care au în spatele lor diverse manifestări politice.

Din acest punct de vedere poate ar merita să fie reanalizată şi în România, una dintre opiniile care se vehiculau încă în urmă cu câțiva ani și care se refereau la riscul existenței și manifestării unor acte ale extremiștilor jihadiști:

Asemenea opinii prezentate la un anumit moment dat de către oficialităţile româneşti poate ar trebuii re-discutate și acționat în consecință.

”... imaginaţi-vă, se făcea afimația - o staţie de metrou din Bucureşti în care, la ore de vîrf, un tânăr credincios se detonează în numele lui Allah. Sau imaginaţi-vă tineri români eşuaţi în viaţă, convertiţi la islamism şi trimişi în tabere de instruire prin Siria, Irak sau Afganistan şi reveniţi în Europa pentru a ne aduce ”binefacerile” Statului Islamic".

Unele acțiuni trebuie înțelese și corelate cu preocupările manifestate în diverse țări musulmane de penetrare și treptat dar sigur de dominare a lumii europene.

Tabelul alăturat prelucrat dintr-o sursă considerată ca oficială, confirmă această afirmație.

Tabelul Nr. 7

Perspectiva evoluției populației musulmane în țările Europei Occidentale

(% din totalul populației)

Țara	2000	2030
Austria	**5,7**	**9,3**
Belgia	**6,0**	**10,2**
Danemarca	**4,1**	**5,6**
Franța	**7,5**	**10,3**
Finlanda	**0,8**	**5,6**
Germania	**5,0**	**7,1**
Irlanda	**0,9**	**2,2**
Italia	**2,6**	**5,4**
Marea Britanie	**4,6**	**8.2**
Norvegia	**3,0**	**6,5**
Olanda	**5,5**	**7,8**
Portugalia	**0,6**	**0,6**
Spania	**2,3**	**3,7**
Suedia	**4,9**	**9,9**

Sursa: Prelucrat de autor după datele publicate de către International Center for the Study of Radicalisation (ICSR) King's College, London și Munich Security Conference, 6-8 Febr., 2015

Așa se explică și diversele acțiuni ce au avut loc din 1995 și până în prezent în Olanda, Anglia, Franța, Belgia, Spania, Norvegia, Suedia și numai cu puțin timp înainte, în Germania, Danemarca, Turcia și în Statele Unite.

O acțiune terorist criminală a avut loc în prima săptămână a lunii Ianuarie 2015, când un atac terorist al unor indivizi care vorbeau perfect franceza (de unde concluzia că veniseră de mici copii în Franța sau se născuseră în această țară sau proveneau dintr-o țară de limbă franceză) și care după ce au intrat în clădirea redacției ziarului satiric francez, Charlie Hebdo, au intrat într-o sala unde se ținea o ședință a grupului de gazetari și au împușcat mortal 12 membrii ai redacției respective și doi polițiști sub pretextul răzbunării împotriva unei caricaturi publicată la adresa religiei islamice și a profetului Mohamed.

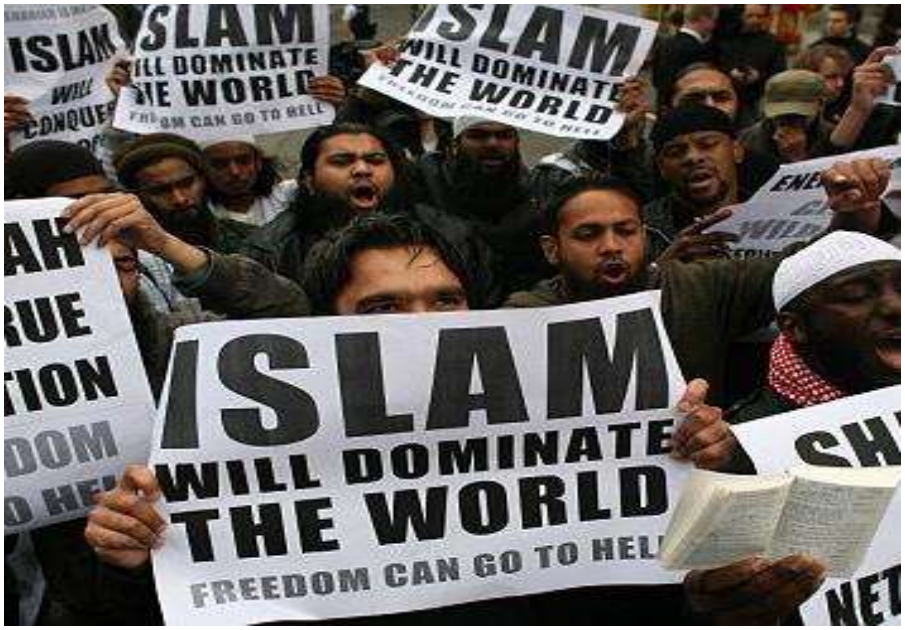

Sursa: AP, 2016

La mai puțin de 24 de ore, în Hamburg (Germania), în noaptea de 10/11 ianuarie 2015, au fost aruncate de către alți musulmani extremiști, bombe incendiare în clădirea ziarului *Hamburger Morgenpost daily*, care în spirit de solidaritate cu ziarul Charlie Hebdo (din Paris), au reprodus caricatura profetului Mohamed.

În felul acesta o serie de oficialități printre care și Primul Ministru al Franței, Manuel Valls, au afirmat că *Franța este în război*, împotriva terorismului, a jihadismului și a islamismului radical, iar Germania poate afirma același lucru.

Referitor la această afirmație, merită cunoscută opinia tânărului lector universitar Antoine Grandjean de la Universitatea din Nantes –Departamentul de filozofie, care afrma[136]:

> *"... Franța nu este în război, întrucât nici frații Kouachi[137]*
> *și nici Amedy Coulibaly (1982-2015)[138], nu sunt soldați*
> *în cadrul unei armate a unui stat.*
> *Ei sunt niște civili care fac parte dintr-o forță*

[136] Le Monde, 14 Ianuarie 2014

[137] Cherif Kouachi, (32) și fratele său, Said, (34), de origine franceză, au fost cei care au organizat atacul împotriva ziarului săptămânali Charlie Hebdo; ei erau islamiști cunoscuți de serviciile franceze antiterorism.

[138] Amedy Coulibaly – principalul suspect pentru crima comisă în zona Montrouge (la circa 4 Km. de centrul Parisului, cunoscută ca una dintre cele mai dens populate municipalități din Europa.

de luptă care se dezvoltă în cadrul unor state din Orientul Mijlociu în vederea creării și menținerii unui stat islamic.

"...Statul Islamic" este un termen care se referă la ceva care nu există (încă?); în timp ce produce deja efecte, și care oferă numai ideea existenței unui asemenea stat. Recunoașterea acestor forțe ca beligerante le oferă oportunitatea recunoașterii existenței unui asemenea stat..."

După acțiunea criminală organizată la 13 noembrie 2015 în mai multe locuri publice din Paris și care s-au soldat cu 130 de morți și peste 350 de răniți, Domnul Antoine Grandjean de la Universitatea din Nantes, își mai menține afirmația (pe care o pot numi mai mult decât copilărească-n.n.), prin care spunea: *"Franța nu este în război"?.*

Domnule lector, cu tot respectul, vreau să vă comunic că sunteți complet greșit în afirmația Dvs.

Franța este în război ! și nu numai Franța
ci întreaga lume civilizată este în război cu acești criminali !.

Nu au trecut decât câteva luni de la atacul împotriva ziarului Charlie Hebdo și a supermarketul Kușer omorând 17 persoane și conform unor informații prezentate de presa internațională, într-o vineri seară când francezii și alți turiști din diverse colțuri ale lumii, veniți la Paris, își petreceau câteva ore liniștite urmărind un joc de fotbal, sau asistând la un concert sau având o seară plăcută cu prieteni într-un restaurant, islamiști jihadiști au provocat un masacru în masă.

Liderii mondiali și-au exprimat opinia condamnând atacurile efectuate și președintele francez François Hollande a promis răzbunare:

"Vom duce un război care va fi nemilos" !

Tot odată, fostul Președinte François Hollande (n.1954), ceruse Parlamentului Franței să extindă starea de urgență și să se schimbe Constituția Franței prin adaptarea ei la condițiile specifice de luptă cu terorismul jihadist islamic.

Când teroriștii au comis asemenea atrocități, ei trebuie să fie siguri că vor avea să se confrunte cu o determinare foarte hotărâtă a poporului francez, cu o unitate fermă a Franței și nu numai a ei ci a întregii lumi civilizate.

Președintele Consiliului European Donald Tusk a spus:

> *”... trăim în timpuri extraordinare care impun măsuri extraordinare, sacrificii extraordinare și o solidaritate extraordinară”*

Acuma acești criminali au acționat din nou în Franța, mâine s-ar putea să acționeze din nou în Anglia, în Belgia, în Germania (după cum s-a văzut prin ceea ce s-a petrecut în noaptea de Anul nou) și din nou în Statele Unite, în Canada și în alte țări.

Despre acest lucru aminteam mai înainte spunând că a venit timpul unei acțiuni conjugate a întregii lumi împotriva acestor criminali și a celor care sunt în spatele lor, altfel populația Europei sau a altor continente se pot aștepta la atacuri similare sau chiar mai grave și mult mai numeroase.

Indiferent că este vorba despre forța armată a unui stat sau o forță armată a unor organizații extremiste, susținute în mod clandestin de către unele țări, cred că asemenea acte trebuie combătute cât mai rapid, cât mai drastic și cât mai eficient.

Chiar dacă unii politologi afirmă că lupta cu ISIS este o luptă împotriva unei organizații teroriste, cred acest conflict ar trebuii privit ca unul care se desfășoară într-un conflict cu o altă țară.

Nu cred că despre ISIS se mai poate vorbi numai ca despre o simplă organizație, ci trebuie privită – așa cum afirmă mulți autori, ca o țară, întrucât:

- posedă un teritoriu sau mai multe pe care le-a cucerit prin forță armată,
- posedă elemente de suprastructură,
- are sub control o populație din zonele ocupate prin forța armelor; pe care o ține sub control şi o conduce după legile anti umane pe care le impune,
- are o armată de mercenari formată din niște indivizi fanatici (pierduți pentru societate) și înșelați printr-o propagandă mincinoasă, falsă,
- are mijloace de transport cumpărate din bani extorcați, din donații din frică sau confiscate,
- are resurse economice (petrol, droguri și bani),
- și-a creat instituții care impun legislația
- impune coerciția în numele unei pretinse respectări a Koranului, etc.etc.

Cu această lume trebuie luptat și învinsă.

Dacă nu va învinge alianța lumii civilizate, acest război va fi pierdut și odată cu el – mai devreme sau mai târziu, întreaga lume va fi într-un mare haos.

Trebuie înțeles foarte clar că s-a pierdut primul moment când aceste grupări acționau într-un număr mult mai mic; din păcate pentru Europa și pentru întreaga lume; din păcate încă mai există unii pretinșii politicieni și strategi sau unii teoreticieni (cum este și lectorul Antoine Grandjean, de care am amintit înainte), care din necunoaștere sau din alte considerente nu au ținut seama sau au neglijat actele criminale ale acestor organizații.

Cred că a sosit ceasul al 12-lea în care trebuie aplicate măsurile necesare în vederea minimalizării sau eradicării acestor forțe militare.

Până nu se vor lua măsurile necesare create de către o coaliție **reală**, împotriva acestor extremiști și a țărilor ce îi susțin în mod secret dar substanțial, asemenea acțiuni teroriste, prin sprijinirea financiară și dotarea cu echipament și armament, întreaga Europă va ajunge într-o situație deosebit de dificilă.

Celulele latente ale islamiștilor extremiști se găsesc împrăștiate și ajung să fie din ce în ce mai numeroase în întregul teritoriu al Europei (vezi cazul Belgiei care a devenit locul preferat pentru acești criminali sau Franța unde în anumite cartiere sunt atât de mulți teroriști periculoși încât nici poliția franceză nu vrea să mai ajungă pe acolo).

Miniștri de justiție din cele 28 de națiuni ale UE (incluzând Marea Britanie și Irlanda), trebuie să creeze cât mai urgent legislații specifice prin care să se poată verifica diversele informații referitoare la identitatea persoanelor care intră sau ies dintr-o țară europeană, despre datele personale incluse în pașapoarte (-le) oficiale (nu cele contrafăcute – n.n.) și în cărțile de credit folosite.

Cred că această soluție de creiere a unor legislații specifice ar trebuii să devină prioritare legiuitorilor din toate țările europene și informațiile adunate despre fiecare persoană să fie folosite de comun acord de către sistemele de securitate din toate țările europene, din Orientul Mijlociu, din țările Africii de Nord și din alte țări.

Această ideie se bazează și pe faptul că alte organizații teroriste cum ar fi Boko Haram care acționează în Africa are în palmaresul ei criminal recent, omorârea a peste 2000 de nigerieni; unele informații prezentate de către mass-media

internațională confirmă date din care rezultă că în perioada 2011 -2015, peste 25,000 de oameni au fost omorâți de către membrii acestei organizații teroriste.

Există o enormă diferență între așa numita cultură (dacă putem s-o numim și s-o considerăm că ar exista!), a acestor migranți din diverse țări și cea pe care o întâlnesc aceștia în diversele țări prin care trec și în țările care le acordă gazduire.

Un singur exemplu poate ar fi suficient pentru a-i determina pe legislatorii din țările gazdă să reanalizeze legislațiile existente și să le actualizeze cu cele necesare specifice condițiilor specifice sosirii diverșilor migranți ilegali (care sânt într-un număr mare), în diverse țări.

Modul de manifestare al migranților în noaptea Anului Nou 2015, în Germania și în alte țări din Europa, incidentele sexuale de la Köln, Stuttgart sau Hamburg și din alte orașe și din alte țări, trebuie sever sancționate pentru a-i determina pe acești migranți să se oprească de la asemenea acte (furturi, abuzuri sexuale, crime etc.), la care se dedau.

Presa internațională a prezentat prin graficul de mai jos multiplele țări și locuri unde au avut loc asemenea acte. În același timp trebuie reținut și faptul că mass-media germană a fost într-un moment de mare derută ne știind cum să anunțe aceste acte provocate de migranți. Au trebuit să treacă multe ore și chiar zile până ce au primit avizul conducerii partidului CDU[139] de a transmite informațiile respective.

Felul în care s-au transmis cu întârziere aceste informații a avut o notă total ridicolă:

Redacţia *ZDF*[140] a afirmat:

“Faptul că jurnalul de luni seară (4 Ianuarie 2016)
nu a menţionat incidentele este o neglijenţă”.
A nu discuta acest subiect luni seară a fost
“evident o judecată greşită”,...

Au asemnenea afirmații nota specifică de seriozitate și greutatea pe care trebuie să o aibă ”o stație de televiziune liberă” într-o ”țară liberă”?

---

[139] CDU - Uniunea Creștin-Democrată (în germană: Christlich Demokratische Union Deutschlands) partid politic din Germania. Cuvântul „Uniune” din numele partidului se referă la uniunea dintre membrii partidului indiferent de religia lor (catolică, evanghelică etc.). CDU este un partid conservator cu orientare de centru-dreapta, afiliat Internaționalei Centrist-Democrate.

[140] ZDF - Zweites Deutsches Fernsehen (Al doilea post al televiziunii germane), care prezintă știri din Austra, Luxemburg, Elveția, Liechtenstein, Belgia, Italia, Olanda, Danemarca și Kosovo; cu sediul la Mainz (Germania)

După cum se observă asemenea acte nu vor fi (mai mult ca sigur – n.n.) nici ultimile și nici nu vor dispare din obiceiurile așa numitei ”culturii” musulmane.

Germania așa cum afirma Doamna Cancelar Angela Merkel, *se va schimba*.

Sunt convins că acest lucru se va petrece mai curând decât cred mulți din conducerea actuală a Germaniei și chiar a populația ei.

Dar nicidecum în bine!!

Trebuie să ajungem la momentul în care să fim martori și să ascultăm răspunsurile la unele întrebări care în prezent nu sunt cele dorite nici de către familiile victimilor și nici de oricine a văzut sau a auzit de aceste atrocități ce au loc la intervale extrem de scurte provocate de ”soldații” ISIS.

Numai exemplele actelor teroriste ce au avut loc în lunile iunie și iulie 2016 (de exemplu-n.n.) în Franța, la Nisa, unde cu un camion au fost omorâte 85 de persoane și rănite 200 de persoane care aniversau 14 iulie, ziua națională a Franței, sau în Germania, unde la 18 iulie 2016, într-un tren lângă orașul Würzburg (Bavaria), un tânăr inspirat de propaganda Statului Islamic, folosindu-se de un topor a ucis 5 pasageri sau la München unde trei criminali, inspirați (după opinia unor oficiali germani-n.n.) de un sentiment ”anti imigraționist”, au acționat cu cruzime omorând și rănind zeci de persoane și provocând o enormă panică în molul Olympia și în întregul oraș.

Crimele violente - incluzând violuri, abuzuri sexuale și fizice, invazia unor case și apartamente, furturi, jafuri, traficul cu droguri sunt numai unele din cele peste 142.500 de infracțiuni comise de migranți numai în primele șase luni ale anului 2016[141]

Asemenea acte criminale mi-au amintit de anul 1972 , (după 44 de ani), când un atac al unor teroriști palestinieni împotriva unor sportivi israelieni participanți la jocurile olimpice de vară, din Germania, au luat ostateci, și au omorât 11 dintre sportivii israelieni.

Nu este admisibil ca întreaga lume să fie terorizată de asemenea acte și să stea pasivă în fața unui asemenea pericol de proporții mondiale. Nu este admisibil ca să se acorde premii Nobel unor conducători care au acceptat și s-au folosit de asemenea acte teroriste în sprijinul unor planuri politice, sau să se acorde premiul Nobel pentru ne participarea la acțiuni categorice împotriva unor organizații extremiste capabile numai de desfășurarea unor acte criminale.

[141] **Sursa:** Raportul Poliției Germane (BKA) publicat oficial la 6 septembrie 2016

Trebuie să ajungem să vedem creerea unei coaliții ***reale*** internaționale care să pună capât definitiv unor asemenea crime și să readucă liniștea și viața normală în orașele europene și în alte colțuri ale lumii.

Harta E

Unele dintre orașele europene unde au avut loc manifestarea unor acte antisociale în perioda sărbătorilor de Crăciun și An Nou 2015

Sursa: AP, 2016

Situații similare au avut loc și în unele orașe din Finlanda.[142] Măsurile luate de către populația Finlandei se referă la organizarea unor grupuri de bărbați sportivi și adevărați luptători, care și-au luat numele de *"Soldații lui Odin"(*zeul războiului în mitologia nordică) și care patrulează seara străzile din diferite orașe; în momentul în care remarcă cele mai mici incidente provocate de către azilanți, intervin imediat și îi admonestează fizic.

[142] Finlanda cu o populație de 5.4 milioane locuitori, a primit în 2015, peste 32.000 de azilanți, mai mult de zece ori decât în 2014.

S-a creat astfel o reacție imediată și firească împotriva unor asemenea pretinși ”oameni” cu asemenea moduri de manifestare a pretinsei ”culturi” musulmane.

În perioada sărbătorii Crăciunului și a Noului An au fost înregistrate în diverse orașe din Finlanda peste 50 de asemenea incidente (furturi, încercări de violuri și bătăi pe stadă), provocate de azilanți. Chiar și azilanți ce locuiesc de mai mulți ani în Finlanda și s-au încadrat în viața și principiile morale ale acesti țări, au reacționat drastic împotriva noilor azilanți. Un exemplu concret a fost cel al unui tânâr boxer irakian (Abbas al-Arja, în vârstă de 25 de ani), care trăiește în Finlanda de peste 5 ani; el a intervenit imediat împotriva a doi tineri irakieni care încercau să abuzeze o femeie finlandeză.

Cu toată manifestarea unor asemenea acte există o opoziție din partea guvernului și a poliției finlandeze, care afirmă:

”... *„A organiza patrule de stradă ține de un comportament extremist. Aceasta nu permite se crească securitatea” populației, (a declarat ministrul finlandez de interne, Petteri Orpo, la postul de televiziune YLE. Aceste miliții „nu au dreptul să utilizeze forța”, a subliniat el”).*

Reacția ”Soldaților lui Odin” poate nu ajută la rezolvarea problemelor de educație a noilor migranți, dar poate îi vor face să înțeleagă că în Finlanda există o altă morală și civilizație decît cea din țările de unde au venit migranții și ca atare aceștia își fac în continuare datoria de protecție a populației.

9. Lupta împotriva terorismului mondial – o obligație imediată a tuturor națiunilor lumii

Ideia luptei împotriva terorismului mondial, nu este ceva nou și nu este numai ca o reacție la actele criminale desfăcurate începând din 2001 și până în prezent.

Încă în urmă cu peste 30 de ani, mai xact în 1986, într-un discurs pe care l-a ținut Președintele Ronald Reagan în cadrul Ansamblului General al Națiunilor Unite afirma:

> *" Statele Unite alături de șapte dintre țările industriale democratice, care s-au întâlnit în luna Mai anul trecut la întâlnirea de la Tokio, a fost un deosebit de bun început al acordului privind războiul împotriva terorismului.*

Pe parcursul ultimilor decade fraza "*războiul împotriva terorismului*" a fost foarte des folosită de către mijloacele mass-mediei naționale și internaționale, de către cei ce și-au prezentat punctele de vedere prin discursuri de la cele mai înalte tribune din toate țările lumii.

Pe aceste căi s-au exprimat opiniile și eforturile Federației Ruse, a Europei și al Statelor Unite pentru oprirea a actelor criminale săvârșite de terrorismul internațional.

Strategia globală a Organizației Națiunilor Unite împotriva terorismului a fost adoptat de către statele membre, la date de 8 septembrie 2006. Strategia, în formă de rezoluție și Planul de acțiune anexat (A/RES/60/288), constituie un instrument unic la nivel mondial, care ar trebuii să sporească eforturile naționale, regionale și internaționale în combaterea terorismului care se manifestă prin diversele organizații teroriste în diverse colțuri ale lumii.

Aceasta este prima dată când toate statele membre au convenit pentru o abordare strategică comună de combatere a terorismului, nu doar prin trimiterea unor mesaje din care rezultă că terorismul este inacceptabil în toate formele și manifestările sale, dar, de asemenea, rezolvarea trebuie să capete măsuri concrete individuale și colective pentru prevenirea, combaterea și eradicarea definită a acestui cancer general pe care îl reprezintă terorismul.

Măsurile care trebuie aplicate, trebuie să includă:

- consolidarea capacităților naționale pentru contracararea oricăror amenințări teroriste,

- stabilirea unor legislații de sancționare aspră a oricăror tentative sau acțiuni teroriste,
- creerea și urmărirea oricăror manifestări ce pot provoca actele criminale teroriste,
- coordonarea activităților de combatere a terorismului prin sistemul Organizației Națiunilor Unite și a oricăror alte organizații și instituții specializate în asemenea acțiuni.

Adoptarea strategiei internaționale trebuie să dovedească îndeplinirea angajamentul luat de liderii mondiali la întâlnirea din septembrie 2005 și să se bazeze pe elementele propuse de către Kofi Atta Annan, Secretarul General al ONU, în raportul său din 2 mai 2006, intitulat:

Uniți împotriva terorismului: recomandări pentru o strategie de combatere a terorismului global .

Ce trebuie înțeles este faptul că:

Terorismul nu este o persoană, nu este un singur regim politic și nu este o religie. După opinia unor specialiști, terorismul ***este o metodă de implementare a unei ideologii*** pretins religioasă, în vederea instaurării unui regim politic. Terorismul ***este o tactică*** folosită de diferite grupuri (sau indivizi independenți), în diferite părți ale lumii în vederea obținerii sau înfăptuirii anumitor obiective. Combaterea terorismului trebuie pornită împotriva oricăror forme de manifestare și în special împotriva lui ca ***ideologie***.

Partea cea mai gravă a acestei politici sau tactici, este faptul că este comisă împotriva unor persoane civile noncombatante (printre care femei, copii, bătrîni, suferinzi sau invalizi).

Cei care folosesc mijloacele teroriste, indiferent de istoria lor specifică sau folosindu-se de pretextul unor criterii religioase, caută de fapt să submineze statul de drept prin aplicarea unor măsuri violente și teroare. Teroriștii, împărtășesc convingerea greșită că uciderea, răpirile, extorcarea, jefuirea și alte mijloace pe care le aplică precum și multiplele consecințe și ravagii sunt legitime, sunt forme de manifestare a unor acțiuni politice, bazate pe aplicarea unor principii religioase.

Procesul de spălare a creierelor aplicat prin radicalizarea simpatizanților acestei

ideologii sau tactici de luptă, precum și folosirea tehnologiilor avansate din domeniul sistemului informațional, prin care se practică atragerea de noi membrii și falsa informare a succeselor acestor acțiuni, trebuie eradicate prin toate mijloacele și cu o deosebită vehemență.

Intensificarea tututror mijloacelor de cooperare internațională, asigurarea securității populațiilor din diverse țări precum și stăvilirea fluxului enorm al migrației din diverse țări, trebuie corelate cu înregistrarea tuturor actelor de identitate și a pașapoartelor, sancționându-se orice încercare de emitere a unor documente false precum și invazia frauduloasă în diferite țări.

Organizația Internațională a Poliției Judiciare ar trebuii să-și revadă imediat baza de date privind documentele de călătorie (furate sau pierdute), și să folosească acest instrument informațional, prin schimbul de informații relevante între diversele țări. Un rol deosebit de important trebuie să revină și organizațiilor internaționale printre care:

- Fondul Monetar Internațional,
- Banca Mondială,
- Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate,
- Organizația Internațională a Poliției Criminale,
- și alte organizații cu caracter internațional,

care vor trebuii să-și consolideze cooperarea cu toate țările pentru a le ajuta să respecte pe deplin normele și obligațiile de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului internațional, urmârindu-i îndeaproape pe cei ce sprijină aceste acțiuni ale organizațiilor islamist teroriste.

(Pentru cei interesați de acest subiect sugerez consultarea sit-ului: http://www.un.org/en/terrorism/strategy-counter-terrorism.shtml)

La începutul lunii ianuarie 2016 a fost lansată, aprobată și semnată de Președintele Obama, *Legea privind combaterea terorismului internațional*. Această lege poate fi considerată ca fiind cea mai semnificativă contribuție contra terorismului și care menționează în mod specific – *ne folosirea dronurilor și mențiunea specifică: fără intervenția Forțelor Speciale destinate unor Operațiuni speciale și fără participarea Statelor Unite la acțiuni de mare amploare destinate conflictelor armate.*

Acesta, după opinia unor politologi, ar fi ”simbolul” fostei Administrații Obama, care în acelaș timp este marcat de ne folosirea unor investiții suplimentare destinate departamentelor și agențiilor cu profil civil, ministerului de justiție, ministerul de interne și pușcăriilor sau a altor sectoare care necesită fonduri bănești suplimentare.

Un aspect care a scăpat din atenția multor analiști este faptul că în 2014 într-un discurs ținut la Academia Militară din West Point la graduarea catediților, Președintele Obama a anunțat creerea *Fondului Partenariatului în vederea combaterii terorismului* (**CTPF** în engleză). Obama a cerut la data respectivă Congresului American să ofere suportul obținerii noului fond care se referea la circa 5 miliarde dolari în vederea creerii partenariatului din Asia de Sud până în Sahel[143]. Departamentul de Apărare a primit 1.3 miliarde dolari în locul sumei solicitate. În decembrie 2015, Congresul SUA a aprobat 175 milioane dolari destinat fondului CTPF, al Departamentului de Stat în colaborare cu programele ce aparțineau Departamentului de Securitate Internă și Ministerul de justiție, FBI și alte departamente a căror activități se refereau la întărirea legislației legale contra terorismului, cercetarea și combaterea teroriștilor, a pușcăriașilor și a altor persoane civile suspecte.

Legea prevedea ca Departamentul de Stat să-și extindă eforturile de prevenire a actelor teroriste în special în colaborare cu țările în care investiții financiare mici ar fi putut constituii efecte deosebit de importante (în special în Africa unde creșterea capabilităților s-ar fi putut remarca în combaterea acțiunilor teroriste conduse de organizațiile Boko Haram și al-Shabab).

Cooperarea și exercițiile militare desfășurate împreună cu partenerii din Golful Persic (de combatere a organizației al-Qaeda au avut ca efect combaterea Statului Islamic și al-Qaeda din Yemen).

De asemenea în discursul de la West Point Academy, Barack Obama a menționat că Statele Unite nu vor acționa singure împotriva unor acte teroriste ce au loc în diverse țări din lume.

Nu a afirmat nimeni că Statele Unite ar trebuii să acționeze singure împotriva terorismului internațional. Însuși președintele Obama s-a referit de mai multe ori la o așa numită *coaliția internațională*, care va fi angajată în această luptă.

Din păcate însă nu se vedere niciun rezultat al acțiunii coaliției internaționale (a celor circa 60 de țări – n.n.), care vor și trebuie să se angajeze plenar într-o asemenea luptă de distrugere definitivă a grupurilor teroriste de sub conducerea ISIS și a pretinsului Stat Islamic.

La 20 iulie 2016 presa americană a publicat o informație din care reieșea că Pentagonul a organizat la Joint Base Andrews[144] (situat în afara orașului

[143] Sahel - zonă de tranziție, de la deșertul Sahara la regiunea de savană Sudan

[144] Joint Base Andrews este o instituție a Statelor Unite United locată în Prince George's County, în statul Maryland, această instituție este sub jurisdicția forțelor Aeriene (11th Wing, Air Force District of Washington – AFDW. În 2009, Andrews Air Force Base și Naval Air

Washington D.S.), o întâlnire a unora dintre miniștrii apărării din 30 de țări care vor participa la lupta împotriva Statului Islamic.

Ședința s-a desfășurat sub conducerea Secretarului Apărării, Ashton B. Carter și a Secretarului de Stat John F. Kerry. A fost prima ședință cu un asemenea scop după decizia Marei Britanii de a ieși din UE și după acțiunea loviturii de stat din Turcia.

Pentagonul a pregătit un plan amplu, oficial, care a fost prezentat participanților arătându-le unde și cum se vor desfășura mișcările de trupe în Irak (în Mosul) și în Siria (în capitala Raqqa). Fiecare dintre participanții la acestă ședință de lucru întorcându-se în țările lor de origine, trebuiau să studieze în amănunțime planurile Pentagonului, revenind cu propuneri concrete de contribuție.

Au trebuit să treacă doi ani de când Statul Islamic s-a declarat Califat peste Irak și Siria, timp în care au avut loc zeci de acțiuni criminale soldate cu morți și răniți.

După informațiile oficiale ale Statelor Unite, timp de 2 ani, din vara anului 2014 și până în vara 2016, SUA au lansat 10.500 atacuri (lovituri) aeriene în Irak și Siria.

Cât de eficiente au fost aceste 10.500 atacuri, este destul de greu de apreciat, dacă după doi ani de zile se pune din nou problema (în sfârșit (!), sperăm într-un mod deosebit de serios) ca să se realizeze o adevărată coaliție a țărilor venite la întâlnirea organizată de Pentagon.

Sub presiunea ofițerilor superior și a strategilor militari, trupele americane retrase din Iraq s-au limitat la menținerea a 5.000 de soldați care au rămas în Iraq alături de cei 900 de soldați italieni.

În acelaș timp în Siria armata americană și-a menținut 300 de așa numiți consilieri (sau sfătuitori), care să lucreze cu grupurile luptători de Kurzi și arabi.

Situația celorlalți participanți ai așa zisei coaliții internaționale era următoarea:

- Marea Britanie oferise peste 250 de sfătuitori în Irak și a promis că va susține (încă nu se știe însă cum !) eforturile îndreptate împotriva Statului Islamic
- Turcia (ca membră a NATO), care are pe o porțiune mare în lungime, graniță cu Siria, este de acord să participe la acțiunea comună (tot așa fără să se știe în ce mod-n.n.), după ce se vor limpezi diversele aspecte ale loviturii de stat ce au avut loc la Ankara și Istambul.

Ceeace este încă neclar este punctul de vedere după care Turcia a promis că recentul vacarm nu va inflența politica față de Siria (ceeace nu se știe încă în ce mod ”nu va fi afectată această politică”!).

Facility Washington s-au unit și au formet *Joint Base Andrews.*

Pentru a se evita unele dezaprobări posibile din partea acestor membrii ai așa zisei coaliții internaționale, discuțiile ce s-au purtat la Join Base Andrews[145] s-au axat în mod special (cel puțin oficial!), pe probleme cu un caracter mai mult umanitar de ajutorare a rezidenților care trăiesc în deșert și sunt lipsiți de cele mai necesare mijloace de supraviețuire.

De asemeni Pentagonul a solicitat celor prezenți la acest miting, de a se acorda sprijin Irak-ului prin ingineri și antrenori de poliție *"voluntari"* care să împiedice grupurile extremiste să re(cucerească) terenurile pierdute.

Așa după cum au conchis majoritatea autorilor care au urmărit și prezentat acțiunea Pentagonului, concluzia care s-a desprins din această acțiune a fost aceea prin care Statele Unite vor avea obligația de a asigura o stabilitate pe termen lung a zonei "de luptă", nu numai prin solicitarea unor angajamente ferme din partea aliaților dar mai ales printr-o asigurare a unui succes deplin al operațiunilor militare.

Un asemenea plan este cu atât mai important cu cât în momentul de față un alt grup jihadist care se anunță a fi mult mai periculos pe termen lung și-a făcut apariția în Siria.

Grupul terorist *Jabhat al-Nusra* a desfășurat operațiuni teoriste într-un mod deosebit de sofisticat în ultimii patru ani infiltrându-se în opoziția moderată a președintelui Bashar al-Assad. Grupul a preferat să stea deoparte de acțiunile teroriste internaționale și a avut grije să nu fie descoperit și să devină ținta acțiunilor militare ale Statelor Unite.

Urmând politica și indicațiile lui Osama bin-Laden, acest grup terorist urmărea îndeplinirea ambițiilor lui Osama și pregătirea unor lovituri de mari proporţi în Europa și în Statele Unite.

Metoda de pătrundere în Europa era cea practicată și de către alte organizații teroriste folosindu-se de migranții sirieni ce au ajuns în Europa și cu intenția de a ajunge într-un timp relativ scurt și în Statele Unite.

Ideia privind riscul pericolul pe care îl reprezintă această grupare teroristă a fost lansată după o perioadă lungă de cercetări asupra acestei organizații teroriste, de către Institutul de Studii al războiului[146].

---

[146] Institutul de Studii al războiului (**ISW** –în engleză)- institut creat în 2007 de către Kimberly Kagan , considerat ca fiind ne-partizan afiliat vreunui partid. Cercetările și studiile publicate se referă la problem de apărare și afaceri externe. După opinia unor analiști, acest institut favorizează ideile privind desfășurarea unor politici externe agresive.

Acest institut consideră că Jabhat al-Nusra reprezintă una dintre cele mai periculoase amenințări pe termen lung comparativ cu acțiunile oricăror altor grupuri jihadiste. Institutul de Studii al războiului consideră ISIS și al-Qaida ca fiind organizații militare jihadiste de tip Salafii şi cu surse distincte de putere, și cu planuri foarte bine organzate ceeace impune necesitatea ca strategia SUA să funcționeze împotriva ISIS și Jabhat al-Nusra simultan. Strategia SUA concentrându-se numai asupra ISIS va avea ca rezultat imediat continua creștere a puterii militare și financiare a organizației al-Nusra.
Din toate aceste aspecte rezultă că:

> Neglijarea forței actuale și viitoare a acestei organizații și a potențialului pericol pe care îl reprezintă pentru întreaga lume va putea duce la un eșec al luptei împotriva terorismului mondial.

9.1. Războiul împotriva terorismului și costul său

Sunt aproape 40 de ani de când a avut loc acțiunea militară la care au participat sute de mii de soldați ai armatei sovietice, invadând Afganistanul (la 27 decembrie 1979), asigurându-și astfel controlul complet al orașului Kabul și a unei mari porțiuni din suprafața țării. Aceasta era intenția Uniunii Sovietice pe care o gândise cu mai multe decade în urmă, și prin care se urmărea instaurarea unui guvern marionetă sub conducerea administrației de la Kremlin[147].

După afirmațiile multor istorici, o asemenea acțiune militară constituia un eveniment destul de neașteptat în condițiile în care în partea de Est a globului se mențineau condițiile unui Război Rece.

[147] În 1973 vărul regelui, Daoud, a organizat o lovitură de stat, proclamând Afganistanul republică iar el a devenit preşedinte. În scurta perioadă de conducere a ţării de către Daoud, situația economică a Afganistanului s-a îmbunătățit prin veniturile provenite din exporturi de petrol şi gaze naturale. La 27 aprilie 1978, Daoud a fost răsturnat de la putere şi asasinat de către comunişti (prin revoluţia cunoscută sub numele Sawr), grupaţi în jurul Partidului Democratic Popular Afgan (PDPA). Conflictele interne au dus însă la dezmembrarea unora dintre grupările partidului.
Liderii uneia dintre grupările partidului PDPA, cunoscută sub numele: Parcham și membrii acestei grupări, au fost excluşi, din PDPA, în timp ce cealaltă grupare numită, Khalq (care reprezenta majoritatea populației), condusă de Noor Mohammed Taraki (1917-asasinat în 1979), a preluat puterea. Taraki a început să laicizeze ţara lovind astfel în islamiști.
Reformele radicale impuse de Taraki, au generat revolte locale şi insurecţii armate, trupele guvernamentale înfrângând de câteva ori grupările de rezistentă.

Pentru administrația moscovită nu era ceva neobișnuit în politica sa externă; sub conducerea doctrinei Brejnev[148], metode similare au fost practicate sub diverse forme, cu mai mulți ani în urmă, chiar în unele țări din cadrul blocului socialist, din spatele Cortinei de Fier[149].

Ideia preconizată de Moscova era aceea că *Uniunea Sovietică putea intervenii imediat, oricând și oriunde un regim democrat și în special de tip socialist risca să fie atacat din interior de grupări susținute de forțe ale imperialismului*.

Intenția de fapt a politicii Moscovei era de ocupare a acestei țări și în felul acesta chiar dacă nu putea deveni parte a Uniunii Sovietice, era un pas important în asigurarea ei ca ”țară socialistă” și care în nici un caz nu s-ar fi orientat în evoluția ei spre lumea occidentală[150].

De altfel întreaga politică a Uniunii Sovietice, desfășurată pe baza doctrinei Brejnev se referea și la ideia ce se considera ca având o notă de ”umanitarism de tip socialist” privind politica de sprijinire a oricărei țări ce purta războaie pentru ”eliberarea națională”.

Cu toate că o asemenea acțiune militară de invazie a fost criticată de către majoritatea țărilor lumii și a atras multiple sancțiuni economice și boicoturi împotriva Uniunii Sovietice, din partea lumii occidentale,[151] timp de circa 10 ani populația afgană a trăit cu armata rusă în țară. Sub presiunea Statelor
Unite și a aliaților ei și în special ca urmare a întâlnirilor dintre președintele Reagan şi Gorbaciov, (în care s-a discutat problema dezarmării şi semnării mai multor tratate), s-a decis şi retragerea trupelor rusești din Afganistan (până în 1989).

De la acea dată și până în prezent au avut și continuă să aibă loc în Afganistan și în țările din împrejurimi, diverse operațiuni miltare de lungă durată și în care într-

[148] Leonid Brejnev (1906-1982)

[149] în 1956 a fost invadată Ungaria iar la sfârșitul anilor 1960, trupele sovietice și ale unora dintre țările membre ale CAER au intrat în Cehoslovacia pentru a distruge *Revoluția de catifea* ce avusese loc la Praga.

[150] Când luptele interne afgane au luat amploare, Uniunea Sovietică s-a simţit obligată să ”ajute” regimul comunist amenințat şi a invadat Afganistanul. Liderul sovietic, Leonid Brejnev credea că trupele sovietice se vor putea retrage din Afganistan, după aproximativ 6 luni.

[151] Primele măsuri adoptate de Administraţia americană sub președenția lui Jimmy Carter, au fost paşnice, un boicot al Jocurilor Olimpice de la Moscova, precum și anularea unor acorduri comerciale încheiate cu ASdministrația lui Brejnev.

o formă sau alta au fost și continuă să fie implicați diverși actori cu diverse interese politice și mai ales economice.

Interesul marilor puteri in Asia

Uniunea Sovietică

Pentru Uniunea Sovietică, Afganistanul reprezenta o direcție deosebit de importantă care ținea de politica sa externă de apropiere a unor noi teritorii devenite țări socialiste și membre ale ”Marei famili sovietice”.

Harta F **Schema de invazie rusească a Afganistanului**

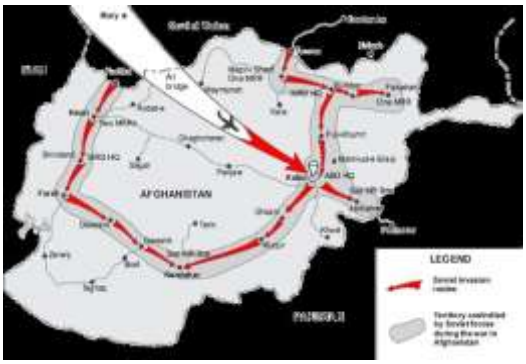

Realitatea era îăns alta: acest război a fost deosebit de costisitor pentru Uniunea Sovietică. Nici un strateg militar nu și-a putut imagina cum era cu putință să desfășori un asemenea război și să existe convingerea că el va fi câștigat. Acest fapt, a determinat ideia după care principalul plan de invadare și ocupare avea numai un scop pur geostrategic.

Trebuie amintit că Afganistanul se situează sub influenţa marilor puteri: la nord Rusia, la est China, spre sud-sud-est India, spre sud-sud-vest Iranul iar la vest Europa, la acestea se adauga și influența Statelor Unite.

Aflându-se pe aceste poziţii, fiecare dintre acești factori au influenţat într-un mod foarte puternic pe ceilalți. De asemenea, Afganistanul este situat la confluenţa marilor religii din lume: Budismul, Creştinismul şi Islamul (ultima fiind considerată (în prezent – n.n.), ca cea mai tânără dar şi cea mai dinamică religie). În acelaș timp trebuie reținut că Afganistanul se învecinează cu Pakistanul, Iranul, Turkmenistanul, Kazahstanul si Tadjikistanul.

Harta G **Afganistanul și vecinii săi**

Între Afganistan şi vecinul său Pakistan (care a fost până în 1947 sub dominaţie britanică), au avut loc permanente neînţelegeri încă de la sfârşitul secolului XIX, (în special pe linia

Durand[152], care separa etnia paștunilor, aflaţi de o parte și de alta a graniţei afgano-pakistaneze). De asemeni a avut loc și alte relaţii tensionate si cu ceilalţi vecini, din cauza valurilor de refugiaţi care au trecut granița de teama conflictelor mereu prezente în Afganistan sau a exportului de terorism practicat de Al-Qaeda. O analiză mai detaliată a statului Afgan trebuie să țină seama de faptul că Afganistanul are o populatie multietnică formată din: paştuni, tadjici, uzbeci si hazari, între care au existat întotdeauna tensiuni. Cele 31 de milioane de locuitori ai Afganistanului, sunt în majoritate musulmani. Grupul paștunilor a dominat întotdeauna celelalte etnii.

În planurile Moscovei de invazie a Afganistanului se prevăzuse că numai în câteva săptămâni, principalele orașe și drumurile principale ale Afganistanului urmau să fie ocupate de forțele militare sovieticei. După intervenția militară din 1979, Administrația de la Moscova a decis ca întreaga conducere afgană să fie înlocuită şi l-au instalat pe Babrak Kamal[153] (n.1929-mort în 1996 la Moscova, într-un spital unde fusese operat de cancer), la conducere, şeful grupării Parcham, care a anulat măsurile nepopulare ale lui Nur Muhammad Taraki (1917- 1979), declarându-şi loialitatea faţă de Islam. Dar prezenţa trupelor sovietice pe teritoriul afgan deja declanşase o revoltă naţională. Armata sovietică a răspuns prin distrugerea culturilor agricole şi a şeptelului, pentru a tăia aprovizionarea mişcării de rezistenţă. Toate aceste acțiuni reprezentau deciziile unui triumvirat care conducea uniunea Sovietică la data aceea formată din: Ministrul apărării Dmitrii Ustinov, Ministrul de externe Andrei Gromyko și Șeful KGB-ului Yurii Andropov[154]
(**Sursa**: https://aletoporan.wordpress.com/25ian.2014)

Statele Unite ale Americii

Cauzele prezenței americane în Afganistan se pot referii la două aspecte principale:

Pe de o parte, Statele Unite se temeau la fel ca şi în cazul Vietnamului, de răspândirea comunismului în lume.

---

[152] Linia Durand - graniță de 2,430Km între Pakistan și Afganistan stabilită încă din 1896. (Pentru cei interesați de amânunte suplimentare sugerez consultarea sit-ului: https://en.wikipedia.org/wiki/Durand_Line

[153] Babrak Kamal – politician afgan, membru al Partidului Popular Demovratic al Afganistanului, Absolvent al Universității din Kabul.(Pentru cei interesați de amânunte suplimentare sugerez consultarea sit-ului: https://en.wikipedia.org/wiki/Babrak_Karmal#Communist_politics).

[154] Archie Brown, Seven Years that Changed the World: Lucrarea citată în bibliografie , pag.172 și urm.

Pe de altă parte existența marilor resurse minerale[155] ce se ridicau la valori de multe trilioane de dolari.

În funcție de aceste elemente, în 1980, Statele Unite au hotărât să intervină în teatrul de operaţiuni militare. Inițial americanii au participat la război prin intermediul rezistentei afgane.

Zbigniev Brzezinski, consilierul pe probleme de securitate naţionala, a fost trimis să negocieze cu Pakistanul pentru a livra arme opozitiei afgane. Așa a început cooperarea dintre mujahedini („Soldații lui Dumnezeu") şi americani.

CIA trimitea arme către serviciile secrete din Pakistan care îi aprovizionau pe mujahedini. Tabara celor care i-au susţinut pe mujahedini s-a lărgit şi a inclus Marea Britanie, Arabia Saudită și Egiptul.

Pe parcursul anilor '80, gradul de implicare a celor doua superputeri a crescut.

Pentru Statele Unite operațiunile militare din Afganistan erau o afacere deosebit de profitabilă prin furnizarea a mii de tone de armament muhajedinilor, în timp ce URSS a trimis în Afganistan peste 100.000 de soldaţi.

Până la mijlocul anilor '80, peste cinci milioane de bărbaţi, femei şi copii (care reprezenta circa o treime din populaţia Afganistanului), a emigrat în Pakistan, Iran şi în alte ţări, devenind unul din cele mai mari exoduri din lume de după al doilea război mondial.

Bombardamentele ruseşti asupra satelor afgane avut ca efect omorărea unui milion de vieţi. Războiul din Afganistan s-a dovedit a fi unul dintre cele mai costisitoare pentru sovietici şi a durat mult mai mult decât sperase Leonid Ilyich Brezhnev.

În 2007, într-o carte de memorii[156] scrisă de fostului director al Central Intelligence Americane (DCI), Robert Gates, acesta arăta că implicarea directă a CIA în Afganistan începuse aproape cu șase luni înainte de invazia sovietică.

Președintele Jimmy Carter semnase un decret prezidențial, în iulie 1979, în care se menționa ajutorul (ne oficial american –n.n.), ce urma să fie dat insurgenților Mujahedini. Aceste contribuții materiale și financiare din partea Statelor Unite au

[155] Potrivit unor informații furnizate de către o echipă de specialiști din partea Pentagonului și geologi americani, aceștia au descoperit în Afganistan resurse minerale, care conțin filoane imense de fier, cupru, cobalt, aur și metale industrial rare (printre care și litiul – care este un material cheie în producerea bateriilor pentru computerile laptopuri și BlackBerry), care sunt deosebit de importante pentru dezvoltarea unei industrii modern.
După opinia acestor specialiști, Afganistanul ar putea fi considerat ca fiind unul dintre cele mai importante centre miniere din lume.

[156] Robert Gates – From the Shadowsn, pag. 113 şi urm. Lucrare citată în bibliografie

constituit un sprijin efectiv al trupelor de gherilă pe parcursul celor zece ani de război împotriva armatei sovietice.

Unii dintre analiștii politici americani au considerat că implicarea armatei americane în războiul din Afganistan a fost în mod clar o acțiune propagandistică .

Deși nu este admis în mod oficial, nici o altă cauză potentială era evident că intenția americană era aceea de minimalizare a infuenței Uniunii Sovietice în Afganistan și în întreaga zonă.

În conflictul creat în care erau implicate ambele superputeri (SUA și Rusia), și-au făcut apariția mișcarea islamului radical care și-a manifesta deosebit de puternic prezența în Afganistan și care continuă și în prezent.

China

Ani de zile China nu s-a implicat în războiul din Afganistan și nici din celelelate țări din Orientul Mijlociu. Planurile sale de dezvoltare economică și militară au constituit obiectivele principale ale administrației de la Beijing.

În condițiile actuale când se extind acțiunile teroriste ale talibanului și în acelaș timp răspunsul SUA și al altor țări împotriva terorismului, liderii chinezi se află sub presiune pentru a-și asuma un rol mai activ în procesul de stabilire a unor condiții de pace.

Pentru mulți observatori politici și diplomați chinezi, aceste planuri și tentative de realizare a unor condiții de pace sunt destul de surprinzătoare, deoarece China, încearcă să adopte o politică de neamestec în regiunile și între națiunile în război.

În cazul în care China va avea un rol eficient în discuțiile de pace cu talibanii, o serie de experți politici consideră că va trebui să fie convins ”aliatul” Pakistan că asigurarea unei păci în Afganistan și asigurarea unei politici și menținerea unor relații economice, cu toate puterile regionale, inclusiv India, este un factor cheie în interesul Pakistanului.

Realitatea mai puțin afirmată în mod oficial este faptul că pentru chinezi asigurarea unei păci în acest colț al lumii ar putea fi considerat ca un factor cheie în asigurarea unui nod cheie de transport a livrărilor chineze pentru multe dintre colțurile lumii și tot odată o sursă deosebit de importantă pentru bunurile produse în China și destinate comerțului exterior chinez. De aici rezultă după opinia unuia dintre consilierii lui Hamid Karzai (n.1957)[157] , că administrația de la Beijing avea și are în continuare nevoie de o zonă liniștită și stabilă pentru aș

[157] Hamid Karzai – fost președinte al Afganistantului în perioada 2004-2014

promova interesele economice. Din această strategie face parte și planul ”The Silk Road,” prin care China caută să-și extinde influența economică spre vest către Europa, prin creșterea comerțului și a dezvoltării relațiilor în Asia Centrală.

De asemenea nu trebuie neglijat nici planul chinez de investiții în aceasată parte a lumii și cu referire specială la planurile de investiții în industria extractivă afganistană (în special în domeniul cuprului și litiumului).

Chiar dacă până în prezent nu se cunosc acte criminale săvârșite de teroriștii musulmani pe terioriul Chinei, administrația de la Beijing a devenit din ce în ce mai îngrijorată de unele acte de violență ale unor grupări de insurgenți din regiunea de frontieră vestică a Xinjiang.

Harta H **Zona de frontieră a Chinei unde acționează insurgenți**

După opinia unor oficiali chinezi rezultă că un grup musulman (cunoscut sub numele de Uiguri), fiind în cea mai mare parte suniți etnici, ar putea cădea sub influența unor elemente radicale din afara Chinei, motivând unele dintre acțiunile ce le-ar putea efectua în zona Xinjiang[158].

Din toate cele prezentate până aici rezultă pozițiile diversle țări față de această situație deosebit de gravă de pe plan mondial.

Pe de o parte Uniunea Sovietică cu planurile sale politice, strategice și economice, pe de altă parte Statele Unite și unii dintre aliații ei din zonă și din Europa, care urmăreau niște avantaje pe termen lung și în fine, mai recent China care prin poziția sa politică și economică nu poate fi nesocotită ca participantă la aceste multiple acțiuni.

După cum descrie Noam Chomsky (n.1928)[159] în lucrarea sa *Who Rules the World*[160], războiul global s-a extins dintr-un mic colț al Afganistanului aproape în

[158] Xinjiang - cea mai mare provincie a Chinei, mărginită de opt țări, inclusiv fostele republici sovietice din Asia Centrală, Mongolia, Afganistan, Pakistan și pe de altă parte de India. Suprafața provinciei:1.600.000 Km.p., populația: circa 19 mil. locuitori, teritoriu autonom cu: 20 orașe, 62de regiuni și 581 comune.

[159] Noam Chomsky – lingvist, filozof, istoric critic social și activist politic american

întreaga lume, din Africa până în Levant[161] și Sudul Asiei și în S-E Asiei. De asemenea se manifestă prin diverse atacuri și amenințări în Europa și în Statele Unite.

Cu ani de zile în urmă, cînd insurgenții Mujahedini, începuseră să-și organizeze acțiunile de apărare împotriva forțelor militare ale Uniunii Sovietice și cînd SUA și unii dintre aliații de care am amintit, deciseseră să-i sprijine pe acești insurgenți, acesta a fost momentul cel mai propice în căutarea soluției de limitare sau chiar de eradicare a extremiștilor jihadiști.

Analizând situația actuală, cred că ar trebuii lăsați să-și rezolve propriile probleme existente pe plan național și să nu existe o intervenție externă (din est sau vest).

În loc să se concentreze forțele spre lichidarea terorismului în Afganistan, s-a trecut la acțiuni în Iraq și prin aceste acțiuni militare americane și ale aliaților în această țară s-a creat un vid politic și sau determinat condițiile pentru extinderea și mai mult a rețelei terorismului mondial.

Doi autori: Peter Bergen și Paul Cruickshank într-un articol publicat în revista *Mother Jones,* intitulat: Iraq 101: The Iraq Effect - The War in Iraq and Its Impact on the War on Terrorism[162], se prezintă poziția a doi membrii ai Administrației Bush (Donald Rumsfeld – fost Secretar al Departamentului Apărării Naționale - care într-o conferință de presă, a folosit un răspuns cu o notă retorică la întrebările jurnaliștilor privind creșterea numărului teroriștilor:

> *”Noi nu știm. Lumea nu știe. Nu există nici un sistem de măsurare pentru a determina câți oameni sunt treinați în școlile madrasa în diferite țări”.*

iar în ianuarie 2007 Directorul Departamentului de Inteligență – John Negroponte, fiind chemat să răspundă în fața Congresului SUA a afirmat:

> *”Nu sunt sigur” dacă războiul din Iraq a fost un instrument de recrutare pentru al-Qaeda și ar fi minimalizat impactul probabil al războiului asupra jihadiștilor la nivel mondial: "N-aș spune că a existat o creștere pe scară*

---

[160] Lucrare citată în bibliografie, pg. 251

[161] Levant - regiune geografică nedefinită precis care se referă la o mare parte a Orientului Mijlociu la sud de Munții Taurus, mărginită de Marea Mediterană la vest și de Deșertul Arabiei și Mesopotamia superioară la est.

[162] http://www.motherjones.com/politics/2007/03/iraq-101-iraq-effect-war-iraq-and-its-impact-war-terrorism-pg-1

largă a extremismului islamic dincolo de Irak " .

Realitatea, este că strategii și politicienii americani știau foarte bine care era politica de invazie și efectele invaziei trupelor americane în Iraq și care urmau să fie efectele acestei invazii, susținută de către fostul președinte George W.Bush.

Goana după asigurarea unor noi teritorii care reprezentau puncte strategice de importanță mondială, alături de conflictul dintre marile puteri pentru hegemonia lumii, la care se adauga lupta pentru exploatarea multiplelor resurse naționale locale, au fost factorii decizionali ai creșterii și dezvoltării în arii din ce în ce mai întinse a forțelor jihadiste.

Marea majoritate a participanților la conflictele din aceste zone nu au încercat în niciunfel să înțeleagă care erau problemele care îi determină pe acești extremiști jihadiști să acționeze cu brutalitate împotriva forțelor externe implicate în acțiunile din zonă.

Din păcate, nici în prezent, după atâția ani de conflicte armate, cu sute de mii de morți, din care un număr extrem de mare de civili nevinovați, precum și cu sute de miliarde de dolari cheltuite în aceste războaie, populațiile țărilor asiatice nu și-au găsit refugiile necesare, nu și-au putut salva victimile și suferințele de pe urma acestor războaie. În egală măsură nici populațiile țărilor participante atât din Rusia, din Statele Unite și din celelalte țări care s-au dovedit ca fiind mai mult sau mai puțin aliate ale americanilor şi participante la aceste războaie nu și-au găsit sau nu au primit explicațiile reale ale acestor acțiuni militare, a cauzelor reale ale crimelor barbare produse de extremiști și nici nu știu cu exactitate cât s-a cheltuit în aceste războaie și care ar fi cota de participare a fiecărui cetățean la aceste acțiuni.

Chiar dacă oficial nu sunt prezentate cifrele exacte ale acestor cheltuieli, realitatea este că cei care urmăresc aceste informații, la nivelul conducerilor țărilor beligerante, le cunosc dar nu le transmit oficial. Ceeace se știe din informațiile prezentate de către unii autori printre care se numără și cei doi amintiți mai înainte, Bergen și Cruickshank, este că războiul din Iraq a generat o creștere de peste șapte ori a atacurilor fatale jihadiste adaugând sute de alte atacuri teroriste și mii de victime din rândul populațiilor civile.

De asemeni, chiar dacă terorismul în urma acțiunilor militare din Afganistan și Iraq ar fi excluse, după opinia multor autori, atacurile fatale, provocate de grupurile teroriste în diferite colțuri ale lumii dovedesc că aceste acțiuni s-au înmulțit în ultima decadă, cu peste 1/3 și alte acțiuni similare ale teroriștilor, constituie în continuare pericole potențiale.

Literatura politică și cea socio-economică pe această temă sau pe teme similare, include un volum foarte mare de informații statistice privind diferitele cheltuieli destinate militarizării diverselor țări și unele aprecieri referitoare la cheltuielile destinate combaterii terorismului.

Dacă în anii 80 teroriștii existau și se manifestau numai în câteva țări, așa după cum se afirmă în multe din lucrările publicate pe această temă, astăzi numărul acestor țări care sprijină sau acceptă prezența teroriștilor a crescut într-un mod considerabil.

O serie de documente cu caracter strategic create de către Departamentul de Stat și cel de Securitate al Statelor Unite referitoare la acțiunile grupărilor teroriste confirmă care sunt țările care sprijină grupările teroriste și acțiunile acestora.

În preajma terminării anului 2016 și începutul noului an 2017, lista țărilor considerate de cătrte SUA drept țări primejdioase din punctul de vedere al colaborării cu grupările extremist jihadiste, evidențează în special următoarele țări: Iran, Sudan și Siria.

De fapt lista acestor țări a fost creată încă dela sfârșitul anului 1979 și includea: Libia, Irak, Yemenul de Sud și Siria. În 1982 la această listă au fost adaugate: Cuba și Iranul, iar în 1984 a fost adaugată Coreea de Nord

Conducerea CIA a urmărit an de an evoluția și sponsorizarea de către aceste țări a diverselor grupări extremiste, adaugând noi țări și tot odată a eliminat din listă unele țări care au afirmat și s-au manifestat ca fiind împotriva acțiunilor grupurilor extremist-jihadiste.

Prezentarea grafică alăturată apărută în diverse surse ale mass-mediei americane, privind extinderea acțiunilor grupurilor extremist teroriste, dovedește existența țărilor mai vechi și a unora care mai recent agrează și susțin acțiunile agresive ale grupurilor extremiste

Harta I **Țările susținătoare ale terorismului**

(culoarea verde)

Sursa: CIA, mass-media SUA, 2014

Hartă marchează prin culoarea verde mai închis, ţările care sunt considerate în prezent ca fiind sponsori ai extremismul, în timp ce țările marcate cu un verde mai deschis sunt țările mai vechi ce au sponsorizat aceste acțiuni criminale și continuă aceste activități de ani de zile.

Ulterior unele țări au fost eliminate din această listă ”a terorii”; printre acestea se numărau: Yemen-ul de Sud, în 1990, Irak-ul care a fost eliminat (din listă în 1982 și apoi în 2004), apoi a urmat Libia care a fost scoasă din listă în 2006, Coreea de Nord scoasă din listă în 2008, iar Cuba a fost scoasă din listă la 14 aprilie 2015 la indicațiile președintelui Barack Obama (iar oficial această scoatere a fost aplicată la 29 mai 2015).

Este greu de înţeles care au fost raţiunile scoaterii unora dintre aceste ţări din listele amintite când practic ele continuă să fie suporteri ai acţiunilor teroriste.

Iranul continuă de ani de zile să sponsorizeze acțiunile grupurilor extremiste ce acționează ca suport pentru Palestinieni prin grupurile ce își manifestă acțiunile teroriste în Gaza la fel ca și gruparea Hezbollah.

De asemeni, o serie de informații prezentate de către CIA confirmă creșterea prezenței acestor grupuri teroriste în Africa și procurarea de arme pentru separatiștii Houthis[163] ce acționează în Yemen precum și pentru opoziționiștii Shia din Bahrain.

Unele surse ale guvernului american (CIA), confirmă de exmplu că:

Iran-ul**,** are o istorie îndelungată privind activitatea de procurarea de armament, și pregătirea militară, pentru Hamas și pentru alte grupări teroriste Palestiniene, incluzând grupările teroriste: Palestine Islamic Jihad (PIJ) și Frontul Popular pentru eliberarea Palestinei. Din informații ale CIA legăturile grupării Hamas cu Administrația de la Teheran, sunt din ce în ce mai active și se manifestă prin participarea la războiul civil din Siria.

Sudan-ul, conform informațiilor CIA din 12 august 1993, a fost înscris în lista sponsorilor terorismului.

După 20 de ani timp în care a sprijinit terorismul, în 2013, Govrnul Sudan-ului și-a anunțat oficial schimbarea politicii față de teroriști și și-a anunțat cooperarea împotriva terorismului și desfășurarea unor acțiuni de sprijinire a Statelor Unite și apărarea propriei populații împotriva actelor teroriste. Cu toate acestea, în Sudan

[163] Houthis - mișcare politică-religioasă condusă de Shia Zaidi, care a apărut în Yemen-ul de Nord

încă mai funcționează unele grupări ce aparțineau al-Qaedei, iar chiar dacă oficial guvernul caută să limiteze acțiunile acestor grupuri, blocându-i pe unii luptătorii care folosesc teritoriul Sudanului ca mijloc de logistică și tranzit al grupurilor teroriste ce acționează în Mali, Siria și Afganistan, aceste grupări îşi continuă operaţiunile în Sudan şi în afara lui.

Siria, a fost desemnată la 29 decembrie 1979 ca sponsor al terorismului și regimul lui Assad își continuă politica de suport al diferitelor grupări teroriste, afectând în acest fel stabilitatea în zonă și creind nenumărate efecte dezastruoase asupra populației siriene.

Regimul lui Assad cu toate că a fost și continuă să fie controversat atât de opoziția din interiorul țării cât și de forțele externe, continuă să se mențină în poziție de ani de zile. Prin suportul acordat de către Administrația de la Moscova și continua condamnare de către Statele Unite și aliații săi, se menține de ani de zile controversa privind necesitatea plecării lui Assad de la conducerea țării.

O serie de studii efectuate de către instituții specializate pe problemele Orientului în general și pe cele specifice anumitor țări, din zonă, precum și de către Institutul de cercetări pe Problemele Păcii (cu sediul la Oslo) confirmă că 2/3 din conflictele regionale fatale au fost și continuă să fie provocate de luptele dintre forțele intestine și forțe externe care își impun anumite soluții ce nu corespund doleanțelor și intereselor social politice și economice ale populației țărilor oprimate.

În mod concret în aceste conflicte 98% dintre victime au fost provocate în confruntările intervenite între forțele populației și cele ale militarilor de sub conducerea administrațiilor guvernamentale.

Specific, în Siria numărul conflictelor fatale au crescut mai mult de triplu după ce Vestul a inițiat bombardamentele aviatice împotriva Statului Islamic și CIA a început intervențiile militare în care s-au folosit misăluri anti-tanc împotriva forțelor militare ale lui Assad.

Unele dintre evidențele prezentate de către diverși cercetători printre care se numără și un cercetător științific în domeniul politic și al securității naționale, dr.Timo Kivimäki[164], confirmă că:

> *”presupusa protecție desfășurată de către coaliția internațională a devenit principala sursă a violenței în lume, contribuind la peste 50% din conflictele fatale”.*

[164] dr.Timo Antero Kivimäki - Profesor la Universitatea din Helsinki, Departmentul de Politică și Studii Economice

Așa cum am mai afirmat, relațiile Siriei cu gruparea teroristă Hezbollah și cu Iran-ul continuă să se dezvolte și din 2013 a devenit din ce în ce mai puternică, timp în care acțiunile militare din Siria se manifestă în mod continu. Președintele Bashar al-Assad se menține pe poziția de apărare a politicii Iran-ului în timp ce Iran-ul este un suport energic pentru regimul lui Assad.

De peste trei ani, Statele Unite urmăresc în mod continu și în mod special planurile Siriei de creere a armelor chimice de distrugere în masă.

În ciuda diferitelor eforturi făcute de către Consiliul Executiv al Organizației pentru interzicerea Armelor Chimice (care prin Rezoluția 2118 din 2013) se referă la dezamorsarea și distrugerea armelor chimice din stocurile Siriei), această țară continuă să producă aceste materiale și le furnizează organizațiilor teroriste.

Ceea ce se întâmplă în momentul de față în diverse colțuri ale Siriei și în special în orașul Alep[165] este deosebit de greu de imaginat. Frumusețea unui oraș istoric s-a transformat în munți de moloz. Miercuri, 24 aprilie 2013, s-a prăbușit minaretul Marii Moschei a Omeiazilor[166], una din bijuteriile istorice ale lumii, construită în secolul al 8 și reconstruită în secolul 18.

[165] Alep – unul dintre cele mai mari orașe din Siria, așezat la intersecția unor importante rute comerciale, unul din cele mai vechi orașe locuite din lume, situate la 48 Km. de granița cu Turcia. Populația orașului Aleppo ers de circa 2.181.061 locuitori. Aleppo era recunoscut ca un centru industrial și cultural care rivaliza cu Damasc.

[166] Califatul Omeiad sau Caifatul de la Damasc, a urmat primului califat din istorie, numit Califatul Rashidun condus de cei patru califi Rashidun sau "ortodocși". Dinastia omeiadă a domnit între anii 661 și 749/750, dezvoltând o monarhie ereditară și absoutistă; aceasta a dominat Mecca înaintea islamului și din care face parte însuși Profetul Mohamed.

În tot acest timp armata rusă urmărea operațiunile militare dintre armata siriană a lui Assad și rebeli, prin camere de luat vederi instalate pe dronuri.

Oare acesta ar fi trebuit să fie ajutorul acordat populației siriene?; în continuare încă nu se știe care este intenția Federației Ruse, pe de o parte și a Statelor Unite, pe de altă parte, în acest joc politic în care se confruntă cele două ideologii și care au dus la pierderea a mii de vieți, la enorme sume cheltuite și la părăsirea orașului Alep de majoritatea locuitorilor lui.

Singura întrebare pe care și-o poate pune oricare om de bună credință este ce face ONU sau celelalte organizații internaționale al căror scopuri sunt de sprijinire a umanității, de salvare a vieții oamenilor din Alep și din oricare alt colț al lumii unde au loc tot felul de atrocități provocate de teroriști sau de către diferitele administrații guvernamentale?.

S-ar putea, ca la un anumit moment dat al istoriei aceste organisme cu pretinse ”scopuri umanitare”, să trebuie să dea socoteală de ce au făcu sau mai bine zis ”de ce nu au făcut”, ca să salveze miile de oameni morți, copiii orfani și pe cei ce au ajuns fără case, fiind obligați să fugă din propria lor țară.

Tot ceea ce se poate spera este ca odată cu venirea noului Președinte al SUA, Donald Trump și numirea lui Antonio Guterres[167] ca al noulea secretar-general al Națiunilor Unite, această instituție să-și reanalizeze rolul, funcțiile și modul de manifestare pe plan mondial.

Cuba, așa cum am amintit a fost adaugată pe lista susținătorilor terorismului, încă din martie 1982, de când a fost considerată de către SUA ca un suporter al mișcărilor revoluționare din diverse țări din Africa.

[167] Antonio Guterres (1949-), fost Prim Mionistru al Portugaliei, între 2005 și 2015 a deținut funcția de Înalt Comisar pentru problemele refugiaților. Orientare politică: socialist

Administrația lui Fidel Castro a sprijinit revoluția armată a grupurilor de stânga care acționau în America Latină. Suportul Cubei se referea la pregătirea militară a insurgenților, procurarea de armament și logistică pentru diversele grupuri de partizani. Asemenea acțiuni se desfășurau cu sprijinul Uniunii Sovietice.

In 1992, după lichidarea comunismului în Uniunea Sovietică, Fidel Castro a afirmat în repetate rânduri:

"... sprijinul țării sale pentru insurgenți a fost un fapt al trecutului."

Irak-ul, de asemeni, a fost adăugat în lista de suportori ai terorismului la 29 decembrie 1979 și a fost scos din această listă în 1982 pentru a permite companiilor americane de a livra arme în timp ce era în război cu Iranul (în războiul dintre Iran și Irak); în urma invaziei din Kuweit din 1990, Irak-ul a fost re-adăugat în listă, întrucât furniza arme Mujahedinilor-Khalg (MEK), Partidului Muncitorilor din Kurdistan (PKK), Frontului de Eliberare a Palestinei (PLF), și organizației condusă de Abu Nidal (ANO)[168]. În 2003, a fost eliminat din nou din listă în urma răsturnării guvernului lui Saddam Hussein. Ca urmare a invaziei și sancțiunilor SUA aplicate "sponsorilor terorismului" președintele George W. Bush a anunțat eliminarea Irak-ului din listă sponsorilor terorismului (la 25 septembrie 2004). Nici până în prezent (2017), nu se știe care va fi viitorul conflictului militar din această țară, așa cum nu se știe care a fost motivul real al declanșării intervenției militare americane și a deciziei Administrației Bush pentru acest război (în afara unor interese personale ale președintelui Bush și ale lui Dick Cheney precum și ale arhitectului acestui război, Donald Rumsfeld).

Libia, a fost adaugată la lista susținătorilor terorismului la 29 December 1979; iar la 15 mai 2006, Statele Unite au scos-o din listă în urma recomandării Secretarei de Stat Condoleezza Rice (n.1954)[169], care a afirmat că pe baza dialogurilor cu diverse personalități politice, Libia s-a pronunțat că renunță la orice încercare de susținere a terorismului.

[168] Sabri Khalil al-Banna (1937 –2002), cunoscut sub numele de Abu Nidal, a fost creatorul organizației al-Fatah-ce a acționat în Palestina și recunoscut ca fiind în anii 1970 și 1980 ca cel mai sângeros dintre grupările palestiniene. Din unele informații date de către surse palestiniene rezultă că ar fi fost omorât în Bagdat din ordinal lui Saddam Hussein.

[169] Condoleezza Rice – personalitate politică americană în Administrația lui George W.Bush. Profesor Universitar pe probleme ale Științei Politice la Stanford University, Stanford, California

Coreea de Nord, după ce a fost inclusă în listă în1988, întrucât vindea arme diverselor grupuri de teroriști, și acorda azil membrilor partidului comunist japonez, a fost implicată în bombardamentul din Yangon (Rangoon)-Myanmar (Burma) și atacarea avionului Coreean Air Flight 858 în anul 1987. La 11 octombrie 2008, președintele George W. Bush a anunțat: Coreea de Nord va fi scoasă din listă întrucât este dispusă să accepte orice control al inspectorilor ONU în privința armelor nucleare. O naivitate mai gravă din partea unui președinte și care afectează viața a milioane de oameni este de nedescris, cu atât mai mult cu cât se dovedește de ani de zile că este un pericol mondial. Mai recent, Coreea de Nord a anunțat (la mijlocul lunii martie 2017), "succesul celui de al cincelea test al rachetelor nucleare".

Este oare admisibilă o asemenea greșeală din partea unui președinte?

Răspunsul la o asemenea întrebare poate ar putea fi dat doar dacă se dovedește că a fost total dezinformat sau total ieșit din limitele înțelegerii fenomenelor și evenimentelor politice ale Statelor Unite și ale lumii întregi.

9.1.1.Cât costă de fapt acest război fără sfârșit împotriva terorismului?

Nu este prea ușoară sarcina stabilirii unei cifre exacte al cheltuielilor referitoare la războiul împotriva terorismului, în special când este vorba despre cheltuieli efectuate de diversele țări participante în acest război și când ele se referă nu numai la cheltuielile pur militare ci la o gamă foarte largă de cheltuieli care includ printre altele: detectarea bombelor, controlul sistemelor internaționale de telefonie și computere, volumul munițiilor consumate, distrugerea fizică a unui enorm număr de construcții pentru a nu mai vorbi de pierderile umane, care a ajuns la scară industrială.

Poate, în ipoteza în care războiul acesta s-ar termina în acest an, s-ar putea cumula aceste cheltuieli și să se stabilească un total general.

Din păcate acesta este numai un vis la care speră întreaga omenire dar care cel puțin în momentul de față nu poate fi socotiti ca realizabil.

Ceea ce se poate spune este că până în prezent aceste sume sunt de ordinul a sute de miliarde și chiar trilioane de dolari (dacă ne referim la cheltuielile numai ale Statelor Unite și ale unora dintre aliații ei).

Într-o conversația a lui Bin Laden cu un corespondent de presă, Bin Laden se referise la faptul că al-Qaeda și alte organizații teroriste din lume vor putea

destabiliza sistemul financiar mondial și în special pe cel american, ceea ce va fi o victorie împotriva Statelor Unite.

Steve Killelea (antrepenor australian), fondatorul Institutului pentru Economie și Pace (cu sedii în Sydney, New York și Mexico), referindu-se la cheltuielile pentru desfășurarea acestui război afirma:

"... numai cheltuielile referitoare la actul criminal din 11 Septembrie 2001, a costat Stale Unite circa 80 miliarde dolari adică circa 8% din PNB-ul SUA. Mai recent, numai costurile legate de sectorul transporturilor aeriene se ridică la peste 7.4 miliarde dolari, ceea ce poate fi comparat cu profiturile aproximative ale acestei ndustri și care ajung la 8.6 miliarde ."

Într-unul din Rapoartele Serviciului de Cercetări pentru Congres se menționează că în 2011 Congresul american a aprobat cheltuieli în valoare de 1,283 trilioane dolari pentru:

- desfășurarea operațiunilor militare,
- îmbunătățirea bazei de securitate,
- reconstrucții,
- ajutorul acordat diferitelor ţări,
- cheltuielile alocate ambasadelor și
- cheltuielile pentru asistența medicală a veteranilor ce au participat la operațiuni militare inițiate înainte de atacul de la 11 septembrie 2001.

Din acest total (1,283trilioane), 806 miliarde dolari au fost alocate pentru cheltuielile destinate războiului din Iraq și 444 miliarde dolari pentru Afganistan și alte cheltuieli. (Sursa: http://247wallst.com/investing/2013/04/19, Jon C. Ogg)

Pentru perioada între 2001 și 2015 sumele totale aferente au cunoscut unele modificări reflectate în tabelul (8),alăturat:

Tabelul Nr.8

Sumele cumulate solicitate pentru operațiunile militare în perioada 2001-2015
ca parte din bugetul național al SUA

(bilioane=miliarde)

	Total Sume Cumulate					
	Miliarde $			**%**	**%**	%
Cheltuieli cumulate	**2001-2014 Adoptate**	**2015 Solicitate**	**2001-2015 Solicitate**	**2001-2014 Adoptate**	**2015 Solicitate**	**2001-15 Solicitate**
Afganistan	686.6	58.1	743.7	43	79	44

Irak	814.6	5.0	819.6	51	7	49
Securitate*)	27.4	0.1	27.5	2	0	2
Ale cheltuieli	81.3	10.4	91.7	5	14	5
TOTAL	**1608.9**	**73.5**	**1,682.4**	**100**	**100**	**100**

Notă: *) Îmbunătățirea bazei de securitate

Sursa: Department of Defense, (DOD), pentru anul fiscal 2015,

Toate aceste cheltuieli sunt direct legate și de numărul de soldați trimiși în aceste acțiuni militare ale SUA în Afganistan și Irak.

Pentru perioada 2002-2007 numărul trupelor reflectă combinarea (efectului-n.n creșterii numărului de soldați în Afganistan după atacul din 11 Septembrie 2001 și al invaziei Irak-ului în 2003, operațiuni aprobate de președintele George W. Bush în perioada 2007-2008.

Următoarea fază includea retragerea trupelor din Irak, în decembrie 2012 și creerea unui sistem de apărare în Afganistan inițiat de președintele Bush în 2008 și continuat de către președintele Barack Obama în 2009. Acest plan de apărare a culminat în mai 2011 și a fost urmat de faza retragerii de trupe care urma să se încheie în ianuarie 2017 odată cu încheierea mandatului prezidențial al lui Barack Obama.

Evoluția planurilor de creștere/scădere a numărului de soldați până în ianuarie 2017, se poate vedea și din graficul (4), care prezintă cele două curbe ale numărului de soldați americani în Iraq și Afganistan.

Șase luni după invazia Iraq-ului, în martie 2003, numărul trupelor americane ajunsese la 149.000. În decembrie 2003 numărul trupelor scăzuse la 124.000 și a rămas la acest nivel pentru trei ani.

În ianuarie 2007, președintele Bush a inițiat protecția Irak-ului ca urmare a creșterii nivelului violenței și a solicitării de suport împotriva luptei cu insurgenții.

Graficul 4

Evoluția numărului de soldați americani în perioada 2001-2017

(mii de soldați)

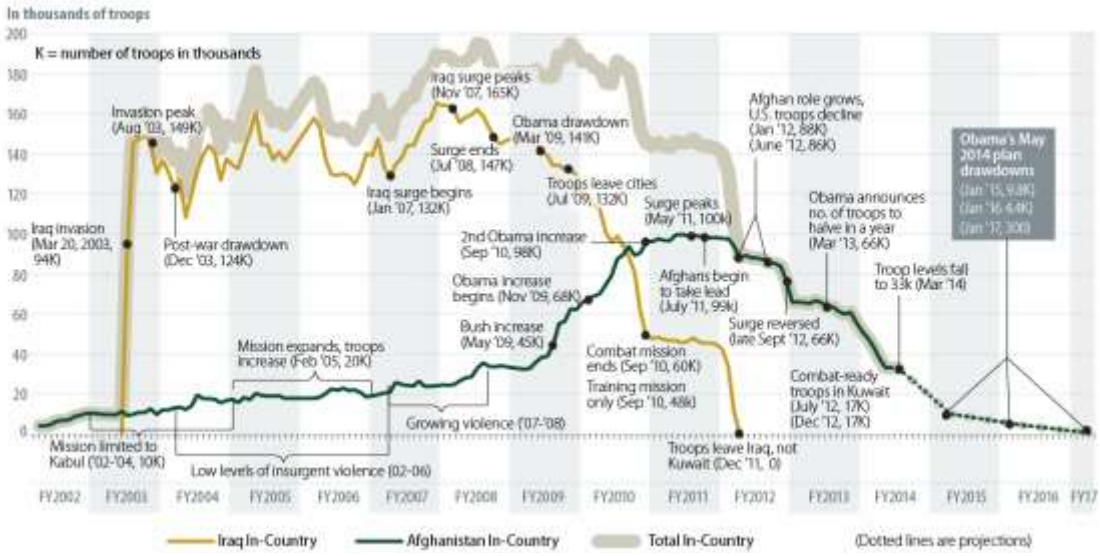
In thousands of troops
K = number of troops in thousands
Iraq surge peaks (Nov '07, 165K)
Invasion peak (Aug '03, 149K)
Obama drawdown (Mar '09, 141K)
Surge ends (Jul '08, 147K)
Iraq surge begins (Jan '07, 132K)
Troops leave cities (Jul '09, 132K)
Surge peaks (May '11, 100K)
Afghan role grows, U.S. troops decline (Jan '12, 88K) (June '12, 86K)
Obama's May 2014 plan drawdowns
Obama announces no. of troops to halve in a year (Mar '13, 66K)
Troop levels fall to 33k (Mar '14)
Iraq invasion (Mar 20, 2003, 94K)
Post-war drawdown (Dec '03, 124K)
2nd Obama increase (Sep '10, 98K)
Obama increase begins (Nov '09, 68K)
Afghans begin to take lead (July '11, 99K)
Surge reversed (late Sept '12, 66K)
Bush increase (May '09, 45K)
Mission expands, troops increase (Feb '05, 20K)
Combat mission ends (Sep '10, 60K)
Training mission only (Sep '10, 48K)
Combat-ready troops in Kuwait (July '12, 17K) (Dec '12, 17K)
Growing violence ('07-'08)
Mission limited to Kabul ('02-'04, 10K)
Low levels of insurgent violence (02-06)
Troops leave Iraq, not Kuwait (Dec '11, 0)
FY2002 FY2003 FY2004 FY2005 FY2006 FY2007 FY2008 FY2009 FY2010 FY2011 FY2012 FY2013 FY2014 FY2015 FY2016 FY17
Iraq In-Country
Afghanistan In-Country
Total In-Country
(Dotted lines are projections)

Sursa: ibidem DOD, 2016

În noiembrie 2007, numărul soldaților a crescut din nou ajungând la 165.000, ca după 8 luni (în iulie 2008), președintele Bush să decidă reducerea din nou a trupelor până la nivelul de 147.000.

Noua administrație sub conducerea președintelui Obama a revizuit în ianuarie 2009, strategia războiului din Irak și Afganistan și a decis ca trupele americane să-și schimbe obligațiile trecând de la trupe active la consultanți și asistenți militari, reducând în același timp numărul la 141.000 în luna martie și la 50.000 în luna septembrie 2010[170]

Estimările privind cheltuielile efectuate de către Statele Unite au marcat această ascensiune și ulterior scăderea numărului de soldați.

Iată grafic cum a avut loc această fluctuație:

[170] DOD, "Conferința de presă cu Secretarul Departamentului de Apărare- Gates," December 14, 2009; OEF-Războiul din Afganistan denumit: Operation Enduring Freedom; OIF/OND-Războiul din Irak denumit: Operation Iraqi Freedom/Operation New Down (care s-a încheiat la 31 decembrie 2011)

Graficul 5 **Evoluția cheltuielilor S.U.A. și a numărului de soldați în acțiunile militare din Afganistan și Irak**

(în miliarde dolari)

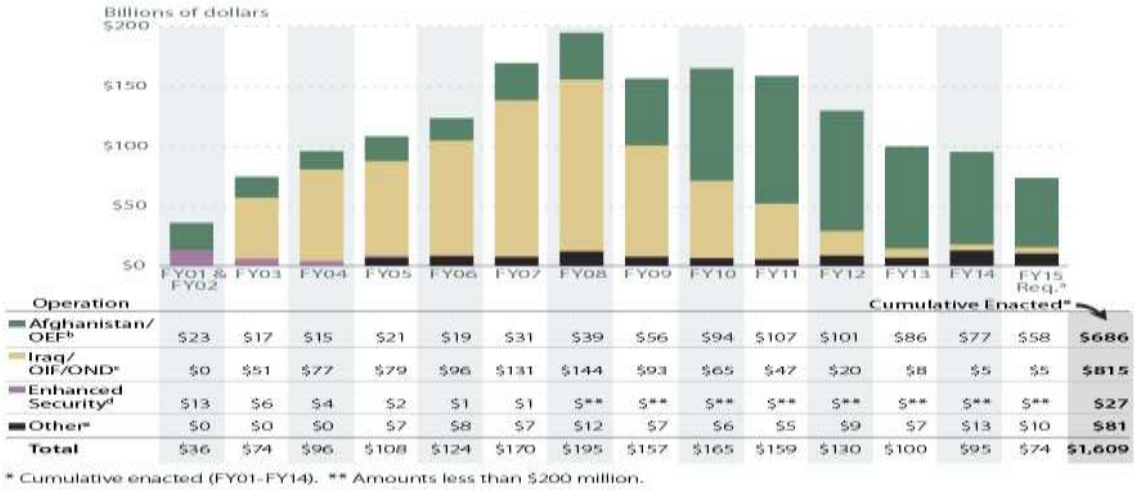

Operation															Cumulative Enacted*
Afghanistan/ OEF[b]	$23	$17	$15	$21	$19	$31	$39	$56	$94	$107	$101	$86	$77	$58	**$686**
Iraq/ OIF/OND[c]	$0	$51	$77	$79	$96	$131	$144	$93	$65	$47	$20	$8	$5	$5	**$815**
Enhanced Security[d]	$13	$6	$4	$2	$1	$1	$**	$**	$**	$**	$**	$**	$**	$**	**$27**
Other[e]	$0	$0	$0	$7	$8	$7	$12	$7	$6	$5	$9	$7	$13	$10	**$81**
Total	$36	$74	$96	$108	$124	$170	$195	$157	$165	$159	$130	$100	$95	$74	**$1,609**

* Cumulative enacted (FY01–FY14). ** Amounts less than $200 million.

Sursa: Centrul de Studii pentru Securitate și Comitetul Congresului, 2014

Activitatea de îmbunătățire a Sistermului de Securitate (denumit: Operation Noble Eagle), primise în primul an după atacul din 11 septembrie 2001, un fond de 13 miliarde dolari din care au fost distribuite:

- 1.3 miliarde dolari pentru reconstrucția Pentagonului
- 1.3 miliarde dolari pentru îmbunătățirea sistemului de securitate și asigurarea patrulării aeriene pe parcursul a 24 de ore zilnic și reactivarea rezerviștilor pentru garda de bază.

Aceste fonduri s-au redus la 4 miliarde dolari pentru anul 2003 și apoi la 2 miliarde dolari în 2004.

Din 2005 aceste sume au scăzut la sub 1 miliard dolari și s-au menținut la același nivel și în 2006; apoi au scăzut la 500 milioane în 2007 și apoi la circa 100 milioane în 2008.

(**Sursa:** Raport for Congress, by Research Service, December 8, 2014)

Diverse surse informaționale obținute din Rapoartele pentru Congresul SUA, referitoare la problematica războiului împotriva terorismului confirmă următoarele date pentru Statele Unite:

Tabelul Nr.9

Sumele cheltuite de către S.U.A.

(miliarde dolari SUA)

Anul	Suma cheltuită
2001	28.7
2002	16.9

2003	72.5
2004	91.1
2005	78.8
2006	124,0
2007	169.4
2008	186.9
2009	153.1
2010	163.4
2011	159.5
2012	126.6
2013	93.1
2014	91.9
2015	74.7
2016	73.7
2017	73.7

Sursa: Departamentul de Apărare și Biroul pentru Conducere și Buget
Raport pentru Congres, pe anii 2001-2016 și prognoza (Obama), pentru 2017

Note referitopare la tabelul de mai sus:

În 2001, președintele Bush a cerut Congresului acordarea unui fond de 20.8 miliarde dolari pentru pornirea războiului din Afganistan. Reanalizându-se cererea s-a ajuns la concluzia că ar fi necesară o sumă de 28.7 miliarde dolari

În Noiembrie 2002, Congresul a aprobat Legea de creere a Actului de Constituire a Departamentului de Securitate Națională, care avea la bază 22 de agenții independente care se ocupau de securitatea națională.

În 2004, acțiunea SUA împotriva insurgenților din Irak a costat 75.9 miliarde dolari. În acelaș timp SUA a cheltuit încă 14.5 miliarde dolari în Afganistan și încă 0.7 miliarde pentru îmbunătățirea sistemului național de securitate.

În 2005, a existat o discrepanță în calculul cheltuielilor. Războiul din Afganistan a inclus protecția Afganistanului împotriva atacurilor grupurilor de sub comanda Taliban. În Raportul prezentat Congresului privind costurile războiului din Iraq au fost indicate 85.5 miliarde dolari, dar Departamentul Apărării și Biroul pentru Conducere și Buget au comunicat suma de 78.8 miliarde dolari.

În 2006, cheltuielile destinate războiului din Iraq au scăzut cu 19 miliarde, cu toate că actele de violență ale atacatorilor teroriști s-au intensificat.

Președintele SUA a criticat NATO pentru trimiterea unui număr insuficient de soldați în Iraq.

În 2009, Barack Obama a preluat mandatul Administrațieie sale la mijlocul anului bugetar. El a dispus trimiterea în luna aprilie a unui număr de 17.000 de soldați în Afganistan și a anunțat că va mai trimite 30.000 de soldați în luna decembrie urmând să completeze numărul de soldați până la 68.000.

Ulterior, Președintele Obama și-a schimbat strategia urmărind lichidarea insurgenților talibanezi și a celor din al-Qaeda care se refugiaseră și se ascunseseră în Pakistan.

Din surse oficiale prezentate în unele Rapoarte ale Casei Albe a reieşit că următoarea decizie a lui Barack Obama a fost aceea de retragere a trupelor americane începând cu anul 2011. În acest timp numai cheltuielile militare destinate războiului din Irak s-au redus până la 95.5 miliarde dolari.

La 1 mai 2011 Osama bin Laden a fost omorât de către un comando al trupelor speciale americane. Obama a anunțat că va retrage 10.000 de soldați din Afganistan până la sfârșitul anului și alte 23.000 de trupe până la sfârșitul anului 2012.

În 2012, președintele Obama a anunțat că va mai retrage 23.000 de trupe până la mijlocul verii, lăsând numai 70.000 de trupe pe front. După consultări prealabile
a ajuns la concluzia că va accelera retragerea trupelor în 2013, cu atât mai mult cu cât aceste trupe nu erau agreate de către populația afganistană.

În 2014, Obama a anunțat retragerea finală a trupelor din Afganistan, lăsând acolo numai un număr de 9.800 de soldați, până la sfârșitul anului.

(Sursa: Consiliul pentru Relații Străine)

Cele 73.7 miliarde dolari cheltuite în 2016 au inclus cheltuielile destinate pregătirii militare și echipamentul destinat trupelor de opoziție din Irak și din Siria.

Pentru 2017 se prognozase (de către Administrația Obama), cheltuirea unei sume de 73.7 miliarde dolari din care 58.8 miliarde pentru operațiunile militare din Afganistan, Irak și Levant precum și pentru creșterea suportului destinat Europei și 14.9 miliarde destinate acțiunilor contraterorismului. (**Sursa:** Raport al Departamentului de Apărare, SUA, 2016)

*

După toate aceste cheltuieli și încă multe altele care nu au fost și nu sunt de primă urgență, mai poate cineva să se întrebe dece și cum s-a ajuns la o asemenea explozie a deficitului bugetar al Statelor Unite ce a depășit 21 trilioane dolari ?. Cât de mult se va putea reduce acest enorm deficit bugetar, rămâne ca un enorm semn de întrebare pentru noul președinte Donald Trump și întreaga sa administrație. În afara unora dintre membrii partidului democrat care suferă de pe urma pierderii alegerii de către cantidata democrată Hillary Clinton și vor căuta pe cât le va fi posibil să creeze tot felul de dificultăți planurilor administrației Trump de refacere a poziției S.U.A. pe plan național și internațional, o mare parte a populațieie americane este optimistă la ceea ce este și va fi în continuare în politica noului președinte.

9.1.2. Cum ar putea fi învins terorismul ?

Pe la sfârşitul anului 2005 în urma unor informaţii precise ale inteligenţei americane, o parte dintre trupele speciale americane au iniţiat o acţiune împotriva Al-Qaeda care îşi organizase unul dintre sediile sale, la acea data, în Irak.După informații care timp îndelungat au fost considerate ca strict secrete,

operaţiunea ce purta numele ”Objective Rivergate”, a avut succes şi un număr mare de teroriști au fost prinşi iar alţii au fost omorăţi.

În urma acestei acţiuni, la sediile atacate, s-au găsit o mulţime de informaţii care dovedeau planurile de viitor ale acestei organizaţii teroriste și unele dintre obiectivele ce urmau să devină ținte ale atacurilor lor.

La mai puțin de șase luni a fost organizat o nouă acțiune militară americană la un alt sediu al Al-Qaeda unde se desfășura o întrunire condusă de Abu Musab al-Zarqawi [(1966-2006)- născut ca Ahmad Fadeel al-Nazal al-Khalayleh][171] . În această acțiune a fost capturat un computer care conținea informații scrise și un video al lui al-Zarqawi, în care se descria schimbarea de tactică și de strategie în acțiunile organizației teroriste Al-Qaeda.

Referindu-se la acțiunile grupărilor teroriste, genaralul Michael T. Flynn în cartea ”*The field of Fight*”[172] susține ideia după care inamicul trebuie cunoscut; el i-a ca exemplu opinia unuia dintre generalii chinezi și un remarcabil strateg militar,Sun Tzu (544 îHr-495 îHr) care în lucrarea ”*Arta războiului* ” scrisă prin anii 580îHr, afirma necesitatea cunoașterii inamicului, a intențiilor și planurilor de luptă, a forței sale militare și a relațiilor sale cu alții.

Ideile susţinute cu sute de ani în urmă pot fi considerate de mare actualitate și sunt venite împotriva concepției fostului președinte Obama, care în calitatea sa de comandant suprem al armatei, aşa cum am mai amintit, interzise descrierea acestui inamic ce se manifestă pe plan mondial și numirea lui drept Islamism radical.

Este suficient să ne reamintim că în perioada campanieie electorale ce a avut loc în 2012 între Barack obama şi Mitt Romney, preşedintele Obama şi susţinătorii lui considerau că Al-Qaeda, a fost distrusă cînd de fapt această grupare teroristă îşi continua activitatea criminală şi chiar îşi dublase forţele. De atunci şi până în prezent acţiunile acestei organizaţii şi a altora similare acţionează şi mai vehement în Pakistan, Afganistan, în Irak, în Yemen,în Africa de Este, de Nord şi de Vest.

Practic, acest dușman periculos care își desfășoară acțiunile criminale pe baza unor principii false sub vălul unui fanatism religios, se bazează și pe unii aliați printre care se numără Coreea de Nord, Venezuela și alte țări.

---

[171] Abu Musab al-Zarqawi militant islamist iordanian care a condus o tabără paramilitară de antrenament în Afganistan. A devenit cunoscut pe plan mondial după ce a fost găsit responsabil pentru o serie de atentate și decapitări comise în Irak în timpul războiului. (Pentru infomații mai detaliate, vezi sit-ul cu acest nume din Wikipedia).

[172] Lucrare citată în bibliografie, pg. 41 și urm.

Față de fosta Administrație a lui Barack Obama care ascundea realitatea despre multiplele riscuri și poziția în care se găseau Statele Unite ca necâștigătoare a acestui război, preferând – după o veche metodă aplicată și de către comuniști, de a vorbi numai de succesele obținute de SUA, generalul Flynn afirmă: *„suntem în momentul încare trebuie spus adevărul".*

Generalul Flynn amintește în cartea sa că în 2014, a fost dat afară din funcția de Director al Agenției de Inteligență a Apărării, pentru că afirmase în fața unuia dintre Comitetele Congresului SUA:

"noi nu suntem mai în siguranță în prezent
față de cum am fost câți va ani în urmă".

De asemeni trebuie amintit că în vara anului 2015 o mulțime de analiști militari au protestat împotriva unora dintre superiorii lor de la CENTCOM[173] care le cenzurau, le blocau sau le modificau rapoartele referitoare la evoluția diverselor evenimente militare ce aveau loc.

Se modificau sau se eliminau informații despre acțiunile Iranului care era răspunzător de moartea a sute de soldați americani în Liban, Africa de Est, Irak și Afganistan.

Realitatea este că multe informații militare au fost și continuă să fie socotite ca strict secrete chiar și pentru mulți dintre cei ce trebuie să fie informați despre ceeace se petrece în diferitele zone cu conflicte militare (din întreaga lume - n.n.), în care au fost și încă sunt implicați mulți soldați americani și ai alianței internaționale.

Cu multă greutate, în urma unor îndelungate controverse cu caracter politic au fost declasificate unele dintre informațiile care se refereau la acțiunile barbare comise de grupările extremist, despre care am mai amintit, printre care: decapitări, crucificări, arderea de vii a soldaților captivi, execuții în masa şi alte.

Toate aceste acțiuni criminale sunt similare– după cum afirmă Flynn, ideologiei hitleriste descrisă în cartea lui Hitler Mein Kampf, şi practicate de către soldaţii islamismului Radical.

Din păcate încă mai sunt mulți americani şi personalităţi din alte ţări, care sunt neinformați sau prefer să folosească "ochelari de cal" atunci cînd se vorbește despre acțiunile ce au loc în Siria, Irak, Yemen și în Sinai, unde teroriștii membri ai diverselor organizații își manifestă în continuare prezența prin diverse și multiple atrocități.

[173] CENTCOM-Centrul de Comandă pentru războiul din Orientul Mijlociu

Puțini sunt cei care cred în ideia continuării și lichidării teroriștilor extremiști care și-au manifestat prezența pe teritoriul Statelor Unite, în Europa sau în alte colțuri din lume.

Acestor oameni trebuie să li se explice că Statele Unite și întreaga lume civilizată este în prezent într-un continuu război împotriva unor diavoli inspirați de o concepție totalitaristă şi care în baza unei propagande deşânţate, speră la o victorie pe plan mondial a Radicalismului Islamic.

Mulţi dintre cei ce se opun acestui război, pun problema costului acestuia. Faptul ca atare este real, un asemenea război este costisitor, dar chiar dacă se pune această problemă, costului unui asemenea război, nu își poate găsi comparație cu actele barbare de care sunt capabili acești islamiști radicali extremiști, în special când este vorba de civilii nevinovați sau de soldații diferitelor armate ale coaliției internaționale.

Lupta împotriva terorismului trebuie să se bazeze pe urmărirea cu multă atenție a unora dintre țările care oficial se consideră drept ”parteneri” în lupta împotriva terorismului, dar în realitate, susțin (în mod direct sau indirect –n.n.), organizațiile teroriste.

Unora dintre țări, (cum ar fi de exemplu Pakistanul), trebuie să li se spună clar și cu multă hotărâre că Statele Unite și întreaga lume liberă și civilizată nu poate tolera existența și folosirea unor asemenea terenuri de instrucție a membrilor organizațiilor teroriste (de tipul Taliban, Haqqani și Al-Qaeda), sau manipularea în mod ilicit în favoarea și prin intermediul network-urilor teroriste a unor sume enorme de bani, sau acordarea unor condiții și a unor protecții împotriva acțiunilor de apărare a lumii libere.

Împotriva unor asemenea acte, ce nu pot fi admise, se vor lua în scurt timp măsuri severe prin blocarea diverselor fonduri care sunt manipulate în mod illegal și prin tăierea ajutoarelor acordate (cum este în cazulPakistanului [174]) .

Atenția diverselor organisme și instituții a căror misiune este cea de protecție a populațiilor civile din diverse țări, trebuie să fie îndreptată spre cunoașterea cât mai în detaliu și cât mai largă a modului de gândire și manifestare a acestui dușman mondial.

Un asemenea dușman nu trebuie subestimat, întrucât se bazează pe suportul

[174] Un număr de rapoarte ale mass-mediei americane și internaționale precizează că SUA a dat Pakistan 1,5 miliarde dolari drept ajutor. Alte rapoarte ale mass-mediei citează estimările Congresului din care rezultă că SUA a dat Pakistanului între 18 și 19 miliarde dolari din Septembrie 2011 până în prezent. (Sursa: Raport al Congresului SUA, 2016)

unor persoane cu o înaltă pregătire tehnică, economică, militară și propagandistică și sunt într-o continuă creștere numerică, proveniţi din diverse țări; aceştia sunt dispuși să-și sacrifice viața fără să aibă o bază a realității ci sunt orbiți printr-o propagandă și un mit al unei false ideologi.

În Octombrie 2015, în urma unei ambuscade a armatei americane şi a coaliţiei, în Afganistan, împotriva unui teren de instrucţie al teroriştilor, generalul John F. Campbell (1957 -) care a condus această acțiune a confirmat că era vorba de un teren de circa 3.000 Km.p. coordonat de Al-Qaeda. Condițiile de antrenamente erau similare cu cele folosite și în alte țări din lume și erau conduse de experți militari (mulți dintre aceștia, foști ofițeri superiori din armata lui Saddam Hussein, după cum mai am mai amintit-n.n.).

Aceasta dovedește că activitatea teroristă este în continuare și într-o rapidă creștere din punctul de vedere numeric al simpatizanților și al pregătirii lor militare.

Este suficient să amintim atacurile teroriste din 2015 ce au avut loc în Paris (Franța), San Bernardino (California –SUA), în diverse orașe din Israel, sau acțiunile teroriste ce au avut loc în prima parte a anului 2016 când teroriști sinucigași au acționat în Jakarta (Indonezia), Istambul (Turcia), în Bruxelles (Belgia) și în luna 2017 în Manchester și la Londra; numai așa ne putem da seama de pericolul pe care îl reprezintă aceste organizații teroriste pentru întreaga lume.

Peste 8.000 de oameni au murit în 2011, peste 30.00 au murit în 2014 în urma atacurilor teroriste.

În 2016, într-un interviu pe care l-a dat Brett McGurk (1973 -), reprezentantul prezidențial special pentru Coaliția Globală ce se ocupă de contracararea Statul Islamic din Irak și Levant, afirma că au fost antrenați peste 35,000 de soldați din 100 de țări în acțiunile din aceste zone.

Să neglijezi asemenea aspecte sau să consideri că au loc numai succese în lupta contra terorismului și în special al ISIS, dovedește că ceva este deosebit de greșit la nivelul conducerii Statelor Unite.

Generalul Flynn afirmă că trebuie să privim realitatea din care rezultă că suntem într-o criză deosebit de serioasă[175].

Indiferent de modul de evoluție al diverselor organizații extremist jihadiste, acestea nu trebuie neglijate ci trebuie combătute cu maximă de intensitate până la lichidarea lor definitivă.

[175] Michael T. Flynn, The Field of Fight, lucrarea citată în bibliografie, pg. 170

Omenirea are experiența unor războaie duse împotriva nazismului, fascismului și a comunismului, a unor ideologii politice care aveau un caracter similar anti-uman și o concepție totalitaristă.

O asemenea luptă trebuie îndreptată în prezent împotriva acestor curente islamist radicale și a efectelor anti-umane pe care le practică.

În timpul războiului rece împotriva sistemului comunist sovietic și din țările de sub umbrela Moscovei, lumea liberă a fost profund inspirată în această luptă, de convingerea imanenței lichidării sistemului comunist totalitar ce opresa sute de milioane de oameni.

Cei mai în vârstă care au trăit acele zile își amintesc de politica dusă de Nichita Hrușciov care a bătut cu pantoful în masa la ONU și la ambasada Poloniei din Moscova urlând: *trebuie îngropat capitalismul iar comunismul să devină victorios peste tot pe glob.*

Istoria a dovedit cât de absurd a fost această concepție și modul ei de manifestare.

Experții militari, printre care se numără și Lt. Generalul Michael T. Flynn, un om cu o experiență de peste 30 de ani în domeniul militar și al inteligenței, consideră că victoria împotriva acesor barbari se poate realiza prin:

- distrugerea armatei jihadiste, omorârea sau capturarea conducătorilor lor,
- discreditarea totală a ideologiei islamist-radicale,
- creerea unei noi alianțe globale specifică secolului 21, precum și prin
- eliminarea regimurilor existente în diverse țări care susțin acest inamic comun[176] .

Fără nici o discuție că asemenea planuri nu sunt nici ușoare și nici nu pot fi finalizate în scurt timp, dar trebuie începute cât mai curând posibil și continuate până la victoria lor deplină.

Un asemenea dușman își recrutează noi forțe printr-o continuă propagandă, folosindu-se de mijloacele cele mai modern ale tehnologiei informaționale și ale mediei sociale printre care: Facebook și Twitter creind o adevărată explozie propagandistică prin internet și ținând permanent legătura cu membrii diverselor grupuri ale organizațiilor teroriste cu noii recrutați și cu cei ce formează grupurile ”sleeper cells”.

Diferitele afirmații ale acestor conducători ai grupărilor teroriste sunt mobilizatoare la acțiunile de război în timp ce Statele Unite prin Administrația Obama în mod deliberat le negau existența.

[176] Michael T. Flynn, ibidem, pg. 170

Principala întrebare pe care și-o pun mulți americani și diverși oameni din alte țări este: cum ar fi posibil ca cei care au creat aceste mijloace de comunicare prin satelit (cum ar fi Facebook, Twitter și altele –n.n.), să găsească soluțiile cele mai adecvate de blocare a unor asemenea acțiuni?.

Sunt convins că așa cum există posibilitatea de blocaj a anumitor informații telefonice, sau televizate să existe și posibilitatea blocării sau anulării unor asemenea informații după ce au fost obținute și analizate .

În lupta împotriva terorismului mondial, un rol important îl va avea combaterea sau convingerea unora dintre conducătorii unor țări care chiar dacă nu se opun în mod direct, acțiunilor de lichidare a radicalismului Islamic, nu acționează în același sens cu toți cei care trebuie să creeze noua alianță mondială.

Atenţia popoarelor lumii trebuie să fie îndreptată împotriva acestor criminali şi a actelor lor barbare, care nu sunt de data recentă ci de zeci şi chiar de sute de ani.

Este interesant faptul că preşedintele Putin duce o anumită politică faţă de islamismul terrorist, cu toate că îşi poate aminti de faptul că Ayatolah Khomeini, ca lider al lumii islamice, i-a solicitat dictatorului sovietic Leonid Brejnev (1906-1982), să se convertească la Islamism, că Iranul a trimis imami radicalizați și mii de exemplare din Koran în zonele din Rusia unde populația este în majoritate musulmană iar ulterior, Federația Rusă a avut de luptat împotriva atacurilor grupărilor islamist radicalizate ale Cecenilor.

Walter Laqueur(n.1921)[177], în lucrarea *Putinismul*,[178] consideră: *”lupta împotriva islamismului militant radical nu este simplă, întrucât acţiunile acestor grupări extremiste se desfăşoară în mod ascuns, conspirativ, subteran, ceeace îl determină pe Vladimir Putin să fie ezitant în intenția de a integra Tadjikistanul şi Kirkistanul în Federaţia Rusă”.*

De asemenea trebuie amintit după cum scrie Flynn în lucrarea amintită[179] că Yevgheny Sysoyev, Directorul Adjunct al Serviciului de Inteligență al Rusiei, apreciase că 20-25% din cei 20,000 de luptători ce au aderat la grupările teroriste ale ISIS din Siria, provin din fosta Uniune Sovietică și din actuala Federație Rusă.

În această zonă Iranul este deosebit de activ în susţinerea radicalismului grupărilor Shite şi ca atare se poate desprinde concluzia că această parte a Asiei Centrale rămâne o zonă deosebit de periculoasă pentru Federaţia Rusiei cât şi pentru alte zone din lume.

---

[177] Walter Laqueur născut în Breslau, astăzi Wrocław, istoric și publicist american de origine germană.

[178] Walter Laqueur, Putinismul, lucrare citată în bibliografie, pg. 67

[179] Michael T. Flynn, ibidem, pg.172

Speranţa învingerii grupurilor teroriste dintr-o anumită zonă nu înseamnă şi încheierea războiului cu aceștia.

După o practică folosită și de către armata hitleristă (în ultimile zile ale războiului al Doilea Mondial, când se cunoștea deja rezultatul războiului și , victoria aliaților), dintr-o ură înverșunată împotriva învingătorilor și a unui profund fanatism, ultimii soldați, care încă nu se predaseră, continuau să lupte până la ultimul glonț pe care îl aveau în pușcă și fugind lăsau în urma lor zone întregi în care ascunseseră mine sau capcane explozive, care explodau la atingere lor sau a diverselor fire ascunse peste câmpurile de luptă, sau în alte diverse colțuri (case, școli, spitale, etc).

Similar, jihadiștii islamici dând dovada unui fanatism profund, pierzând anumite teritorii în special din nordul Siriei (cum ar fi de exemplu în orașul Manjib) sau din alte orașe sau sate din Iraq, au întins tot felul de mine și capcane care au provocat, după unele informații furnizate de mass media internațională[180] , moartea sau rănirea a zeci de localnici nevinovați (în case, școli, spitale și chiar în moscheie).

Sursa, Reuters, 2017

Marea majoritate a locurilor pe care în urmă cu luni de zile grupările teroriste le controlau au ajuns să fie zone întinse pe zeci de kilometri, cuprinzând zeci de sate și orașe, pline de mine și tot felul de capcane explozibile care se declanșează la deschiderea luminii, cînd se dă drumul să curgă apa la un

robinete, când se deschide o ușe sau chiar folosindu-se corpurile unor persoane care au murit, în momentul în care se încearcă ridicarea corpului celui mort, explodează o bombă sau o grenadă; ș mai grav este când asemenea capcane sunt puse în jucăriile copiilor.

[180] The Economist, 1 Aprilie 2017, pg.41

Unii experți pirotehniști englezi, membrii ai grupului MAG[181] au reușit să dezamorseze peste 1000 de bombe în circa 7 luni și în același timp se consideră că dezamorsarea tuturor acestor bombe în Siria ar fi posibilă într-un interval de peste 30 de ani.

Statisticile internaționale confirmă că în perioada 1999 -2014 numărul acestor mine și capcane instalate în zonele ocupate, a scăzut destul de mult (de la peste 8000 la sub jumătate), dar a crescut din nou în 2015 și continuă să crească în prezent.

Dacă nu se va crea o asemenea alianță mondială, dacă nu va exista din partea tuturor țărilor o asemenea determinare spre victoria finală, islamismul radicalist va face tot ce va fi posibil și își va extinde tentaculelel otrăvite peste un număr cât mai mare de zone sau țări de pe glob și va profita de fiecare loc unde se va crea la un anumit moment dat un vid politic.

Acesta este principalul motiv pentru care trebuie strânse legăturile cu unele țări printre care se numără: Polonia, Ungaria, Republica Cehă, India, Argentina, Australia, Anglia, Italia și cu alte țări care s-au dovedit parteneri onești în lupta împotriva islamismului radicalizat și în care populațiile civile au avut de suferit sau sunt în primejdie din cauza acestor grupări extremiste.

[181] MAG - Mines Advisory Group: organizație non-guvernamentală care ajută oamenii afectați de mine terestre, arme neexplodate, arme de calibru mic și arme ușoare. MAG a fost înființat în 1989 de Rae McGrath ca răspuns la minele terestre și muniția neexplodată lăsată de războiul sovietic din Afganistan.

10. Unele fapte ce trebuie luate în considerație în legătură cu imigrația ilegală în Statele Unite și în alte țări din lume

Chiar dacă întreaga lume este îngrijorată de manifestarea unor acțiuni criminale din partea unor organizații extremiste-jihadiste islamiste, Administrația de la Washington sub președenția lui Barack Obama a decis să crească numărul refugiaților ce vor fi admiși în SUA.

După informații Oficiale, Statele Unite au admis 85.000 de refugiați veniți din diverse țări din lume începând din Octombrie 2015. Din totalul aprobărilor, privind intrarea în Statele Unite, 3.000 de locuri s-au atribuit celor din America Centrală.

Totalul aprobărilor se referă la o cifră ce ajunsese în 2016 la 15.000 de persoane și care era în creștere față de un an precedent. Dintre aceștia, 10.000 de persoane, (în conformitate cu afirmația Înaltului Comisar pentru problemele Refugiaților, din cadrul ONU), urmau să fie primite din Siria. Cu toate că procedurile de verificare a celor veniți ca refugiați durează, așa după cum am mai amintit, între 18 și 24 de luni, plafonul admiterilor (după opinia celor din Administrația Obama), pentru anul 2017 urma să se ridice la 100.000 persoane.

În același sens președintele Barack Obama propusese ca în toamna anului 2017 să se organizeze o amplă ședință la nivelul Ansamblului General al ONU solicitând tuturor națiunilor lumii să acorde asistență umanitară și suport financiar tuturor refugiaților din diverse țări din lume.

Opoziția pentru o asemenea ideie se manifestă de luni de zile din partea ambelor partide din Statele Unite dar cea mai vehementă voce împotriva unui asemenea program pe care Statele Unite urma să-l aplice, a venit din partea candidatului la președenția S.U.A., Donald Trump, care a propus construirea unui zid de-alungul graniței cu Mexicul pentru a se opri invadarea ilegală a celor din Mexic, precum și aplicarea unui sistem strict de verificare a granițelor țării, oprirea temporară a intrării celor de origine musulmană, introducerea unui regim de verificare a tuturor migranților din țările islamice pentru a se bloca orice risc de

intrare în Statele Unite a unor luptători ai ISIS care sunt gata să provoace mari tulburări și crime în Statele Unite.

În urma actelor criminale săvârșite de membri al-Qaida și ISIS, (începând cu actul terorist din 11 Septembrie 2001, continuând cu atacul din 11 martie 2004 din metroul din Madrid, cu actul terorist din 7 iulie 2005 din Londra și apoi cel din martie 2017 din Londra, cel de la începutul lunii aprilie 2017 din Sanct Petersburg (Rusia), și cel de la 7 aprilie 2017 din Stockholm și încă multe altele cum a fost atacul terorist din timpul Maratonului din Boston, din 15 aprilie 2013 (statul Massachusetts), cu actul terorist din localitatea San Bernardino, (California), din 2 decembrie 2015, cu actele antisociale din Germania, din Turcia și din alte țări, (din Franţa, Belgia, Manchester-UK), toate acestea au evidențiat lungul conflict între lumea occidentală și cea islamică extremist-teroristă.

Cu tot suportul pe care președintele Obama l-a avut din partea membrilor partidului democrat, la 11 ianuarie 2016, peste 100 de membri ai partidului democrat, au semnat o scrisoare acuzând Administrația de la Casa Albă de aplicarea unui act ”anti-uman” privind deportarea refugiaților care au venit în S.U.A. fugind de violențele existente în țările lor de origine.

Răspunsul Casei Albe a fost:

Nu vom opri aceste raiduri (de verificare a imigranților ilegali –n.n.)!

Secretarul de Stat John Kerry la un interviu pe care l-a dat presei americane a afirmat:

”... noi nu putem asigura amândouă standarde:
să asigurăm o viață după tradițiile americane
și tot odată să asigurăm standardele
de securitate ale populației americane”.

În Noiembrie 2014 Departamentul de Securitate emisese un nou set de noi reguli care prevedeau elemente complimentare de asigurare a unor priorități. Cele mai multe dintre aceste reguli erau îndreptate către cei care au intrat *ilegal* în Statele Unite și locuiau în SUA pentru mai mulți ani (se discuta de o perioadă de cinci ani – n.n.) și care putea fi luată în considerație atunci când se făceau referiri la integrarea refugiaților în societatea americană și să nu fie deportați.

În ziua în care au apărut aceste reglementări, președintele Obama a anunțat aplicarea unui act executiv care avea menirea de a proteja circa 5 milioane de imigranți de la deportări.

Actul executiv propus de președintele Barack Obama a fost oprit la nivelul Curții Supreme, iar Secretarul Departamentului de Securitate, Jeh Charles Johnson

(n.1957), a făcut unele precizări din care rezulta că familiile, copiii și alții care au trecut recent granițele Statelor Unite – și care nu au primit statutul de azilanți și oricare ordin de deportare începând cu 1 Ianuarie 2014, vor fi verificați și incluși în listele de deportare.

Aplicarea măsurilor impuse de Departamentul de Securitate al Statelor Unite au confirmat că imediat după 1 ianuarie 2016, 121 de adulți și copii au fost luați de către Agențiile de Imigrație și executare a legalității, au fost reținuți pentru o perioadă scurtă de timp pentru verificări, după care au fost deportați în țările de origine din America Centrală.

Urmărind îndeaproape problema deosebit de dificilă din punctul de vedere legal și tot odată din punctul de vedere al politicii democratice condusă de președintele Obama, s-a putut remarca ca un act pozitiv, reacția Curții Supreme a Statelor Unite care a anunțat la 19 ianuarie 2016 că va reanaliza poziția președintelui Barack Obama care își depășise puterea care i s-a acordat ca Președinte al Statelor Unite în momentul în care a încearcat să apere milioane de imigranți de la deportare și care a ajuns unul dintre subiectele cele mai arzătoare în dezbaterile politice naționale.

Politica președintelui Obama de a proteja milioane de persoane, parte dintre ei fiind părinții unor cetățeni americani (adică copiii care s-au născut pe teritoriul Statelor Unite – n.n.) și care au dreptul de a trăii și muncii legal în Statele Unite, a fost blocată la nivelul Curților Juridice Inferioare (curțile de apel – n.n.), care sunt în număr de 15 în structura judiciară a Statelor Unite.

10.1. America față în faţa cu terorismul internațional

Unul dintre cele mai controversate puncte de vedere privind poziţia Statelor Unite faţă de terorism, este cel referitor la politica dusă ani de zile de către fostul Preşedinte al Statelor Unite, Barack Obama, în comparaţie cu perioada preşedenţiei lui George W. Bush şi cu noua perioadă a mandatului Preşedintelui Donald Trunp.

Asemena controverse pornesc dela ideia după care este mult mai uşor și mai simplu să analizezi, să combaţi sau să apreciezi o formă de manifestare a unei preşedenţi comparativ cu alta atunci când una dintre ele este încheiată decât atunci când ea este în plină desfășurare.

Când dezbaterile se referă la unele aspecte cu caracter general sau la unele specifice, asemenea dezbateri sunt întotdeauna influențate de poziția analiștilor

sau a comentatorilor politici bazate pe orientarea lor politică asupra dezbaterilor respective.

În această parte a lucrării mă refer la perioada ce a început din 2001 imediat după atacul terrorist de la 11 septembrie 2001, s-a desfășurat între cele două mandate ale fiecăruia dintre președinții Bush și Obama și continuă în prezent.

În momentul în care Barack Obama și-a susținut campania sa electorală a anunțat că din momentul în care va fi ales ca președinte al SUA, întreaga sa politică va fi deosebit de *transparentă*, adică întreaga populție americană și toți cei interesați de politica SUA pe plan mondial, vor primii informațiile privind întreaga evoluție a politicii sale. Ca un prim obiectiv urma să fie încetarea războiul din Irak și aducerea trupelor americane acasă.

Ideia încetării războiului din Irak era deosebit de atractivă cu atât mai mult cu cât însăși declanșarea acestui război, în care se cheltuiseră miliarde de dolari și mii de vieți omenești fuseseră distruse, fusese controversată încă din momentul anunţării plecării trupelor americane şi ale coaliţiei inițiate de Bush în acest război.

După unii autorii care au prezentat opiniile strategilor militari, declanșarea acestui război nu își găsise un suport total, ba chiar a fost mult timp controversată[182]. Prinderea și omorârea lui Saddam Hussein și pe această cale creerea vidului politic în Irak, alături de informațiile privind folosirea armelor de distrugere în masă precum și discursul lui Bush prin care anunțase ” *The mission accomplished*”, nu au fost apreciate de cea mai mare parte a populației americane și a altor populații din diverse țări, ca forme de manifestare a unei gândiri logice și a unei strategii oneste la cel mai înalt nivel. Se cheltuiseră miliarde dolari, se pierduseră și fuseseră grav răniți sute de soldați și nimic nu se resolvase, cu excepția unor interese personale [183] .

---

[182] James Bamford - A Pretext for War: 9/11, Iraq, and the Abuse of America's Intelligence, pg.283- 333, lucrare citată în bibliografie.

[183] Bush îl ura pe Saddam Hussein pentru că era convins că acesta încercase să-l asasineze pe tatăl său și ca atare se poate trage concluzia că războiul nu avea nimic de-a face cu folosirea armelor de distrugere în masă. Pe de altă parte exista susținerea ideii războiului de către vicepreședintele Dick Cheney, care în activitatea sa anterioară ca om de afaceri și membru al conducerii companiei Halliburton, era convins că sursele de petrol din Irak și refacerea oraşelor distruse de război erau surse de mari profituri pentru compania la care era membru al conducerii și era dispus să le asigure contractele viitoare de activitate. (pentru cei interesați de mai multe amăniunte referitoare la cauzele reale ale acestui război sugerez consultarea lucrărilor lui James Bamford din care una am citat-o în bibliografie).

Pe de altă parte, prin aceste acțiuni președintele Bush își atrăsese antipatia multora care votaseră pentru numirea lui ca președinte al Statelor Unite crezând că va fi un președinte la fel de înțelept și cu mult tact, ca și tatăl său. Din păcate, această speranță a celor care îl votaseră, nu s-a dovedit ca un fapt real și el a compromis poziției partidului republican pe plan national.

Astfel, se oferise candidatului la președenția Statelor Unite (din partea partidului democrat), ”o președenție pe tavă”.

Candidații la președenție (Hillary Clinton și Barack Obama), aveau toate șansele de partea lor de a căștiga președenția.

Campaniile electorale nu fuseseră deosebit de dificile și pe parcursul campaniei sale electorale, se dovedea că Obama avea toate șansele de a fi ales prin punctele de vedere pe care le prezentase în diversele sale discursuri.

Obama propunea schimbarea tacticii și strategiei politice față de războiul din Irak și lupta împotriva terorismului care își găsise un vad comfortabil în Irak-ul fără un conducător care putea ține piept teroriștilor musulmani. El susținea posibilitatea unei combinații între factorii esențiali printre care: oprirea războiului din Irak, minimalizând numărul morților, asigurarea unei securități pentru poporul American, asigurarea unui rol diferit al forțelor militare și ale inteligenței atât a celor americane cât și a celor cu care urma să-și găsească parternariat.

Prin discursurile ținute Obama își explica diferențele față de politica dusă de George W.Bush pe plan national și international și faptul că poporul american trăia în acea perioadă într-o lume mult mai mult afectată de pericolul terorismului decât înainte (ca Obama să fi ocupat funcția de președinte al SUA – n.n.) .

Opiniile unor analiști privind războaiele civile din diverse colțuri ale lumii, tensiunile sectare, eșecurile statale din țările Orientului Mijlociu și din Africa, după opinia unor analiști, dovedeau că terorismul islamist extremist va continua să se răspândească în aceste regiuni și în alte țări din lume[184] .

Ideia de retragere a trupelor americane și ale aliaților din Irak, după 8 ani de război, s-a dovedit la fel de ne inspirată ca și declanșarea războiului, făcând viața poporului irakian și evoluția terorismului islamist jihadist, mai rău de cât fusese înainte.

Încercând să justifice acest plan, Obama s-a referit la așa numitul potențial al strategiilor ”preventive”, cum erau: angajarea civică a comunităților din care extremiștii își recrutau noi soldați și promovarea în acelaș timp a unei guvernări ”inclusive” și eficiente.

[184] Jesica Stern – Obama and Terrorism, Foreign Affairs, Vol.94, Nr. 5, September/October 2015 pg.62 și urm.

După opinia sa și a consilierilor săi o asemenea concepție avea mai puține riscuri decât folosirea forței; din păcate nici Obama și nici consilierii lui nu se gândiseră la faptul că o asemenea strategie nu se putea aplica și desfășura peste noapte și ca atare impunea desfășurarea ei pe un timp îndelungat și era totodată deosebit de greu de estimat cât de eficientă ar fi putut să fie o asemenea strategie.

O asemnea soluție, îmi confirmă afirmația, de mai înainte, după care era mult mai ușor să critici ceeace fusese rău în politica externă a fostului președinte (George W.Bush – n.n.), decât să se dezvolte o nouă strategie mai bună.

În felul acesta ideia lui Bush și a administrației sale privind ”războiul global împotriva terorismului” se înlocuia cu o așa zisă nouă concepție, aceea a ”contracarării extremismului violent” prin care se intenționa combaterea grupurilor extremist jihadiste de tipul al-Qaeda și ISIS.

Informații furnizate de mass-media americană confirmau că desfășurarea noii politici externe în domeniul terorismului aplicată de administrația Obama s-a bazat pe lansarea a circa 450 de atacuri împotriva soldaților extremiști din Pakistan și Yemen și care au avut ca rezultat omorărea a circa 2800 de soldați extremiști și circa 200 de civili.

În acelaș timp poporul American primea informația prin care decizia președintelui Obama de terminare a războiului din Irak se baza pe ideia după care:

” terminarea acestui război nu este numai în interesul Irak-ului – dar și al nostru” .

O altă diferență între politica administrației lui Obama și cea a politicii administrației Bush, se referee la prizonierii jihadiști aduși în Statele Unite sau în închisoarea din Guantánamo Bay (Cuba), cărora li se aplicau diferite metode de tortură pentru a se obține unele informații. Asemenea procedee, erau considerate de către administrația Bush ca total legale, iar vicepreședintele Dick Cheney la un interviu pe care l-a dat la televiziune, a spus: ”sânt gata în orice moment să susțină din nou”(procedeul torturilor).

În opoziție cu acest punct de vedere, Obama considera că aplicarea torturilor erau măsuri cu caracter abusiv și ilegal.

Mai mult chiar Obama a semnat un ordin executiv prin care cerea ca Pentagonul să închidă închisoarea Guantánamo, într-un an de zile. Ulterior, în Martie 2011, în urma unor presiuni din partea unora dintre membrii Congresului (democrați și republicani), planul de lichidare a acestei închisori a fost anulat și Obama a cerut

reluarea comisiilor militare la Guantánamo și anularea oficială a detenției pe durată nedeterminată a teroriștilor suspectați care erau acolo fără a fi judecați și acuzați. Aceste două idei făcuseră parte dintre politicile pe care le promisese Obama să le schimbe.

Întreaga politică de *transparență* de care vorbise în campania sa electorală și care constituise un punct important în convingerea maselor largi de alegători care l-au votat pe Barack Obama, a avut și ea limitele ei. Într-un fel era firesc să se producă acestă limitare, dar în acelaș timp au apărut unele aspecte care întradevăr ar fi trebuit să fie cunoscute de poporul pe care îl conducea și de către aliații cu care era în paternariat.

Multe dintre aspectele îngrijorătoare la adresa politicii externe și a securității poporului american și a celorlalte popoare din țările aliate nu se mai comunicau sau erau ”prelucrate” în sensul dorit de președinte.

10.2. În spatele ușilor închise

Opinia dr. Sebastian Gorka

Ceeace nu se discută oficial și dovedește de fapt ce era în spatele întregii politici a Administrației Obama în privința situației imigranților este cea de asigurare în continuare a unui număr cât mai mare de voturi care să (re)asigure câștigarea campaniei electorale și menținerea unui președinte democrat în Casa Albă.

O serie de articole, fotografii și caricaturi au apărut prin intermediul mass-mediei americane și din alte țări care confirmă unele dintre bănuielile poporului american.

Asemenea puncte de vedere au fost oficializate și de către Dr. Sebastian Gorka[185] care la 24 iunie 2016 prezentase ***6 idei care ascundeau ceeace Obama considera că nu trebuia să se știe despre Statul Islamic.***[186]

[185] Dr. Sebastian Gorka – născut în Marea Britanie. A obținut titlu de doctor în științe politice de la Universitatea din Londra. Este Un reputat scriitor pe teme privind lupta împotriva extremismului Islamic și combaterea terorismului

[186] Prelucrat de autor după Bretbart National Security , June 206

Dr. Gorka afirma:

”... Barack Obama și cei mai mulți dintre membri cabinetului său au încercat în ultimi cinci ani, să justifice minimalizarea amenințării jihad-ului în America și riscurile grave pe care le provoacă acțiunile lui în întreaga lume”.

Dr. Gorka, a prezintat șase dintre ideile pe care Obama le gândește dar nu vrea să le facă cunoscute poporului american și care sunt comentariile pe marginea acestor idei:

1. America pierde războiul împotriva ideologiei globale jihadiste

Cu toate că există un amplu Raport publicat de Duke University (din statul Carolina de Nord) intitulat *"Implicarea musulmanilor-americani în extremismul violent, în 2015"* și care nu poate fi negat, doar cu câteva zile înainte de atacul din San Bernardino, atât președintele Obama cât și Secretarul de stat John Kerry au anunțat că ISIS este "înfrânt" și "noi suntem câștigători!".

2. **Nu există un asemenea lup singuratic care să fie cel ce provoacă TERORISMUL**.

Ideea că avem indivizi dispărați în America, care pur și simplu decid într-o zi să-i ucidă pe colegii lor americani este absolut greșită. Fie că este vorba de teroriștii responsabili pentru atacurile ce au avut loc la 11 septembrie 2001, fie că este vorba de maiorul Nidal Hassan, de la Fort Hood; sau de frații Tsarnaev responsabili pentru atentatul de la Maratonul din Boston sau de Malik și Farook, ucigașii din San Bernardino; sau atacatorul Omar Mateen care la 12 iunie 2016 a

omorât și rănit zeci de persoane la clubul de noapte ”Pulse”(din Orlando statul Florida)- aceste persoane sunt toate conectate. Legăturile dintre ei se bazează pe ideologia *Globală Jihadistă* și pe credința lor că ei luptă pentru Allah

3. ISIS este mult mai puternic și mult mai periculos decât al-Qaeda

Spre deosebire de al-Qaida, ISIS a reușit să obțină ceea ce nici un alt grup terorist jihadist nu a fost vreodată capabil să realizeze: *declararea unui stat islamic teocratic în secolul 21*. La sfârșitul lunii iunie 2014, Abu Bakr al-Baghdadi a declarat de la amvonul Marea Moschee din Mosul că Imperiul islamic este înapoi și el este noul Calif. Ca o informație secretă Guvernul SUA estimează că ISIS a obținut intre 2 și 4 milioane dolari în fiecare zi din diverse activități ilicite, a recrutat mai mult de 85.000 de luptători jihadiști, dintre care mai mult de 6.000 sunt occidentali, inclusiv americani, și are acum 6 milioane de oameni care trăiesc în țările pe care organizația ISIS le controlează.

4. ISIS este aici în America

Omar Mateen, criminalul jihadist responsabil de atrocitățile din Orlando este cel de al 103 terorist căruia i s-a interzis să intre pe teritoriul Statelor Unite decând Abu Bakr al-Baghdadi a declarat creerea Califatului în urmă cu doi ani de zile. Aceasta nu este o întrebare a unui risc de la 8000 de mile din Mesopotamia sau din Afganistan; este o amenințare ce există pe teritoriul Statelor Unite

Dacă examinați detaliile raportului pe care l-am conceput privind:

> ***ISIS: Pericolul pentru Statele Unite****, cel mai tulburător fapt dintre toate, dovedește că nu toți cărora li s-a interzis să intre pe teritoriul SUA, sunt interesați să se ducă în Orientul Mijlociu ca să fie radicalizați drept jihadiști în Irak sau Siria dar au decis să folosească cel mai bun mijloc pentru a servi califatul, pe noul împărat al Islamului, omorându-i pe americanii infideli din teritoriul SUA. Pericolul nu este un ”dacă”, pericolul este ACUM, iar dacă Administrația de la Casa Albă nu își va schimba strategia, vor fi mai multe atacuri ca cele din Orlando.*

5. Ca națiune, suntem mai slabi decât am fost vreodată începând din Septembrie 11, 2001.

Cu toate că America este cea mai puternică națiune din lume, Administrația Barack Obama continuă să pună în pericol din ce în ce mai mult întreaga populație americană.

Printr-un memoriu trimis de Casa Albă în 2011, Executivul a ordonat ca, în numele multiculturalismului și al ”respectului reciproc” (?)[187], orice mențiune a Islamului să fie eliminată din orice formă de afirmare și combatere a terorismului în cadrul tuturor serviciilor armate, și chiar și de aplicare a legii federale, inclusiv a FBI, și a diverselor agenții de informații. Acest lucru înseamnă că, chiar și cuvinte cum ar fi *"jihad"*, termen folosit de teroriști pentru a se descrie pe ei înșăși, au fost și continuă să fie *interzise* în utilizare în cadrul guvernului federal al S.U.A. Acest lucru înseamnă că aplicarea legii, serviciile de informații, iar operatorilor noștri militari li s-a refuzat accesul la informații corecte și relevante pentru mai mulți ani, împiedecându-i să înțeleagă în realitate cine este și cum se manifestă inamicul nostru, pentru a-l învinge.

6. În sfârșit, administrația Obama nu vrea să se știe că Ideologia jihadului global este mai puternică decât a fost vreodată.

ISIS a preluat ideia *Global Jihadism* de la fostul său stăpân, al-Qaida. Astăzi, nu numai că a stabilit un Califat în Orientul Mijlociu, dar a convins de asemenea, zeci de mii de tineri musulmani că a venit momentul sfârșitului civilizației occidentale; aceasta a început, din moment în care pe teritoriul ei au introdus și folosit "Al Sham"care în terminologia islamică-este echivalentul Meghido pentru musulmani, adică locul ultimului război Sfânt înainte de Ziua Judecății. Ca rezultat al acestei exploatări foarte eficiente a unei teme religioase apocaliptice, fiind difuzată zilnic prin toate mijloacele mass-media pe care le posedă (posturi ISIS mai mult de 55.000 de posturi de social media la fiecare 24 de ore), ISIS are acum cel puțin 43 de filiale în 19 de țări, și nu prezintă nici un semn de pierdere a impulsului pe care l-a avut în ultimii ani.

Loretta Lynch(n.1959) – fostul Procurorul General al Statelor Unite, a declarat în fața Comisiei Jurice a Congresului american, după masacrul *din Orlando, că:*

”... arma noastră este cea mai puternică; împotriva oamenilor ca Omar Mateen este ***"dragostea”***...

Cu tot respectul ce ar trebuii acordat funcției pe care o deține Dna. Lynch, trebuie să recunoaștem că ideia aceasta este fundamental greșită.

Dragostea nu ar fi putut lucra împotriva naziștilor sau a totalitarilor din Kremlin.

[187] Semnuil de întrebare aparține autorului- Alex Berca

Ne confruntăm cu un alt inamic totalitar, care nu este posibil să fie invitat la un dialog și să se negocieze întrucât el nu se va opri decât dacă fiecare "necredincios" este înrobit sau zdrobit. Acel adevăr este imposibil pentru fostul președinte Obama și pentru Administrația lui. Ca urmare, americanii vor continua să se confrunte cu un risc de escaladare, până când vom avea o schimbare de administrație care va avea, poate, un cu totul alt punct de vedere cu privire la pericolul islamului extremist.
Intrebarea este, dacă noul președinte ales va fi noul comandant-șef care va perpetua minciunile și distorsiunile din ultimii opt ani sau va vorbi sincer despre faptele criminale cu care Statele Unite și alte țări se confruntă și care va ajuta în cele din urmă la distrugerea totală a ideologiei extremiste ascunsă sub faldurile religiei musulmane.

*

Nici unul dintre discursurile ținute de Barack Obama nu au satisfacut nici pe departe opinia publică americană în privința atacurilor posibile ale ISIS în Statele Unite.

Atacurile ce s-au soldat cu zeci de morți și de răniți, ce au avut loc în San Bernardino, California, în Chattanooga, Tennessee sau în Fort Hood în Texas, s-au confirmat ca fiind acte teroriste conduse de către Statul Islamic prin membrii *”celulelor latente”.*

Majoritatea populației americane nu a înțeles pretinsa ”filozofie” a președintelui Obama care refuza chiar *să exprime* numele real al acestor organizații criminale și ca atare nu se implica într-un mod destul de agresiv împotriva lor.

Unii dintre reprezentanții mass-mediei americane printre care și Kathleen Parker (n.1951), de la Redacția ziarului Washington Post, își punea întrebarea:

> ”*Cum este posibil ca Președintele Statelor Unite*
> *să ignore un război mai mult decât necesar.?*
> *Cine ar vrea să-și amintească de un comandant*
> *suprem al unei armate (*considerată ca fiind
> cea mai puternică armată de pe glob – n.n.),
> *ca de un comandant laș care permite*
> *lumii să trăiască în întuneric și disperare”.*

Problema principală pentru fostul președinte Barack Obama era aceea că acest război să fie considerat ca o strategie pe termen lung dar care nu avea nici un

beneficiu pe termen scurt; mai mult decât atâta, se putea remarca o reținere care putea fi interpretată ca un moment de frică în timp ce ISIS și alte organizații teroriste de pe glob se întâreau din punct de vedere financiar, al numărului de combatanți și al armamentului disponibil extinsându-și acțiunile criminale la nivel global în Europa, Asia, Africa și în Statele Unite.

Filozofia lui Barack Obama era aceea după care un anumit nivel de terorism este mult mai preferabil decât o acțiune sângeroasă provocată în urma unui proces de eradicarea jihadismului în întregime.

Din punct de vedere teoretic, această concepție dădea impresia unei note de ”patrotism”, dar practic vorbind ceea ce părea mai ”avantajos”, nu era şi nu este chiar așa, întrucât ce este astăzi, mâine se poate amplifica, poate lua proporții ce nu mai pot fi oprite și atunci ”avantajul” se poate transforma într-un imens dezavantaj la proporții naționale şi chiar internaţionale.

Graficul 6

Nivelul ”tolerabil” al terorismului

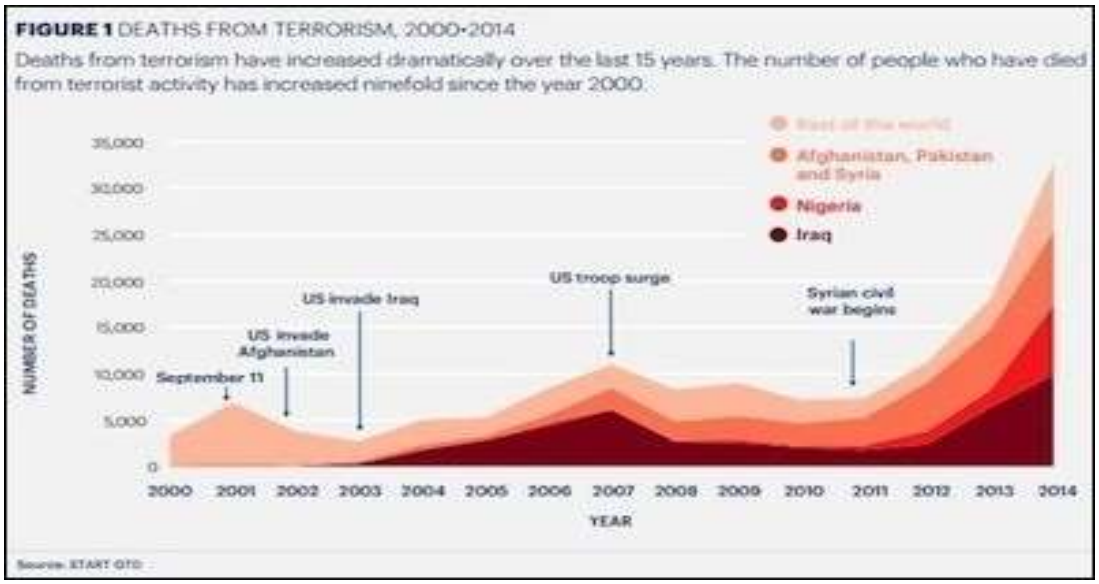

Sursa: http://www.meforum.org/5684/tolerable-level-of-terrorism, pg.1

După cum se vede din graficul de mai sus, numărul victimilor ca urmare a actelor teroriste a crescut în mod dramatic în perioada de 15 ani (2000-2014).

Așa cum au remarcat unii analiști, era destul de dificil să găsești chiar în cadrul administrației dela Casa Albă, pe cineva care credea că ideia de luptă împotriva terorismului prin trimiterea unui număr minim de soldați, în Siria, chiar dacă faceau parte din ”trupele antrenate pentru operațiuni speciale”, ar reuși să facă o diferență în desfășurarea unui asemenea război.

Implicarea Statelor Unite în acest război a început din iunie 2014, dar trimiterea unui număr total nesemnificativ de trupe (chiar și pentru apărarea ambasadei SUA din Bagdad – n.n.), nu a înseamnat o acțiune serioasă cu atât mai mult cu cât ea nu a fost conjugată la nivel internațional.

Autoproclamatul "Califat" care în iunie 2014 fusese localizat în Irak și Siria, a ajuns să aibă în prezent peste 50 de filiale sau grupuri ce sprijină acțiunile teroriste existente în 23 de țări.

Manifestările acestor grupuri terorist-jihadiste și-au dovedit prezența prin acțiuni coordonate în diverse țări printr-un sistem internațional de legături electronice, prin care își organizau în mod simultan atacurile și tot prin sisteme electronice își atrageau noi simpatizanți.

În Libia, Statul islamic și-a dublat în anul 2015 prezența prin atragerea între 5.000 și 6.500 de noi luptători (Sursa: New York Times , 4 februarie 2016).

În Indonezia, Statul Islamic și-a desfășurat o operațiune teroristă după modelul folosit în Paris (la 14 ianuarie 2015), care s-a soldat cu 8 morți și 20 de răniți.

Dacă nu se acționează cu fermitate și printr-o puternică coaliție *reală* la care să se adauge acțiunile militare aviatice și a unor trupe de teren care să cucerească teritoriu după teritoriu, un asemenea război va fi de lungă durată și cu efecte dezastruoase și greu de suportat de către lumea civilizată.

Ambiguitatea și incertitudinea unor acțiuni perseverente poate duce la un eșec total pe termen lung.

În același timp pretinsul gest *"umanitar"* de acceptare a tinerilor musulmani care fug din Siria și din alte țări pentru a ajunge în Europa poate fi considerat ca un semnal greșit care li se oferă acestor tineri, în loc să fie îndemnați să-și apare țările de origine, împotriva oricăror acțiuni criminale a unor organizații teroriste.

Așa după cum a remarcat în urmă cu câteva luni Charles Krauthammer[188], unul dintre analiștii politici americani,

> *"...întreaga politică a președintelui Obama era marcată de o incredibilă pasivitate, de o deosebită detașare de tot ceea ce se petrecea pe plan mondial și de potențialul pericol pe care îl reprezenta Statul Islamic prin acțiunile sale chiar și în Statele Unite".*

[188] Charles Krauthammer (n.1950) – journalist, autor, commentator politic. Articolele sale sunt prezentate în peste 400 publicații din întreaga lume.

Remarca președintelui Obama că ar fi fost învinuit și criticat de lipsa totală a unor acțiuni mai agresive, a dovedit ori neînțelegerea gravei situații ori un total dezinteres de ceea ce se va putea petrece în lume și în Statele Unite nu peste prea mult timp.

Din cele promise, de către președintele Donald Trump (încă din timpul campaniei sale electorale - n.n.), el optează pentru o politică socotită având o notă izolaționistă pornind de la unele principii printre care:

Pe de o parte, *"Pentru a face o țară mare trebuie să pui lumea la muncă, adică să creezi locuri de munca și asta prin aducerea lor acasă (referindu-se la aducerea înapoi în SUA a producției produselor trimise spre fabricație peste oceane-n.n.)".*

Pe de altă parte, diversele aspecte ale așa zisului *izolaționism* pe care îl critică reprezentanții partidului democrat (susținut de președintele Trump), înseamnă reducerea imigrației, dezvoltarea și întărirea armatei, reducerea substanțială a intervențiilor peste hotare și limitarea ajutoarelor externe.

Cu alte cuvinte, o astfel de politică, susținută de Donald Trump, poate readuce din punct de vedere economic America la ce a fost înainte de război, când exista un echilibru real între prețuri și veniturile americanului de rând, poate duce la limitarea cheltuielilor externe care în prezent au un caracter total aberant și la întărirea militară a Americii, care va trebuii să devină capabilă să răspundă în orice moment oricăror amenințări și provocări armate.

Din alt punct de vedere, lumea rămasă fără implicarea și ajutorul american, va intra într-o criză fără precedent, mai ales în contextul în care Europa are perspectiva sumbră de a deveni un teatru de confruntări între cultura sa și cultura total străină a invadatorilor primiți cu atâta "umanism", dar și iresponsabilitate prin politica progresistă a Germaniei (susținută cu deosebită convingere de către Doamna Merkel), Angliei, Franței și a Belgiei.

Unul dintre exemplele cele mai concrete prin care Donald Trump își respectă promisiunile făcute încă din perioada campaniei electorale, se referă la acțiunea Statelor Unite sub comanda sa de a lupta împotriva ISIS și de a distruge această organizație teroristă.

În noaptea de 13 aprilie 2017, Departamentul de Securitate al Statelor Unite a primit deplina decizie şi ordinul din partea Comanadantului Suprem de a lansat cea mai puternică bombă *convențională* (non-nucleară), în Afganistan unde după informații pregătite de către Pentagon, se găseau"soldați" ISIS, ascunși în diverse grote și tuneluri.

Foto: CIA

Cunoscută drept "*mama tuturor bombelor*",(MOAB) încărcătura explozivă de aproape ***10 tone*** a fost lansată, potrivit reprezentantului ministerului apărării SUA, la ora 14:30 GMT, dintr-un avion MC-130, fiind ghidată printr-un sistem GPS.(sursa: AFP).

Prin această acțiune care a venit la câteva zile după acțiunea împotriva atacului cu arme chimice lansat de Assad, dovedește hotărârea cu care președintele Donald Trump dorește să atragă atenția oricăror forțe militare oficiale sau teroriste că Statele Unite nu acceptă nici un fel de teroare la adresa umanității, indiferent din partea celor care vor folosi asemenea acțiuni.

Asemenea acțiuni ale SUA dau dovada unei atenționări pe mai departe a planurilor SUA indiferent de opozanții ei.

În privința relațiilor cu Federația Rusă, cu care în prezent se manifestă unele neînţelegeri în privinţa unor aspect ale poziţiei faţă de situaţia din Siria şi din Coreea de Nord, mai mult ca sigur că președintele Donald Trump va prefera, în măsura posibilului, să aibă relații de neconfruntare cu Rusia lăsând situațiile ”înghețate” (la granița de Est a Europei), exclusiv în sarcina unei UE în criză datorită neputinței de a-și asigura propria situație considerată ca fiind ”umanitară” pe care singură și-a creat-o la îndemnul Doamnei Merkel.

Un alt aspect al politicii americane față de teroriștii prinși pe teritoriul Statelor Unite care a reflectat decizia Administrațieie Obama de eliberare din închisoarea americană din Guantanamo Bay (Cuba), a unora dintre cei mai periculoși conducători ai unor grupări teroriste în schimbul eliberării de către teroriști a unui soldat ce dezertase din armata americană, a dovedit aceeași ”filozofie” de

neînțeles (de către cei mai mulți dintre americani - n.n.), a politicii președintelui Obama.

De asemeni, la începutul lunii februarie 2016, au mai fost eliberați încă 10 dintre cei mai periculoși deținuți musulmani extremiști-jihadiști, cerîndu-li-se ca înainte de eliberare să promită că nu se vor întoarce pe câmpul de luptă al terorismului.

Cât de mult s-a putut conta pe o asemenea promisiuni?

Nu are această solicitare a promisiunii nota unei glume fără nici un pic de umor și deosebit de tristă, și deosebit de periculoasă, care i s-a oferit populației americane prin mijloacele mass mediei cu orientări democratice, pe care a trebuit s-o accepte această populația lipsită de o voce care să exprime cel mai elementar spirit de apărare!

Asemenea acte au fost și continuă să fie deosebit de greu de înțeles de către majoritatea populației americane, indiferent de orientarea politică: democrată, republicană sau independentă, fără a mai vorbi de specialiștii strategi militari americani și a unora din rândurile aliaților SUA participanți în războiul împotriva Statului Islamic.

Ceea ce s-a putut remarca ulterior de către Administrația Obama, este că acești foști deținuți din Guantanamo nu și-au respectat promisiunile și s-au întors la câmpurile de instrucție și de luptă provocând noi atacuri împotriva unor populații civile din diverse țări.

Actele criminale au solicitat noi măsuri de folosire a inteligenței și ca urmare unii dintre foștii prizonieri, au fost din nou prinși, alții omorâți (sau și-au aplicat singur procedura sinuciderii în speranța întâlnirii în Rai a celor 72 de virgine – n.n.), iar alții își continua acțiunile teroriste și care oricând pot fi prezente din nou pe teritoriul Statelor Unite.

Gordon England-fost Adjunct al Secretarului Apărării al SUA, (în perioada 2006-2009), afirma:[189]

”...la terminarea mandatului administrației Bush, în Guantanamo erau încarcerați 200 de membrii ai organizațiilor teroriste și care după studierea fiecărui caz în parte se ajunsese la concluzia de a nu fi eliberați niciunul dintre ei”.

Sub mandatul Administrației Obama, jumătate dintre deținuți au fost eliberați sub indicația: *reprezintă: un ”minimum de risc”,* ceea ce dovedește o totală lipsă de preocupare pentru securitatea națională sau mai degrabă o mai mare grije

[189] Prelucrat de autor după informațiile lui England, Gordon - Guantanamo detainees are still dangerous, in Washington Post, 7 februarie 2016, pg. A21

pentru apărarea unei poziții politice, a președintelui și a Secretarului Apărării Naționale, decât aceea a apărării securității populației.

În mod normal, chiar dacă președintele Obama vrând să dovedească diferența între politica sa de apărare a Statelor Unite și politica fostului președinte republican George W. Bush, ar fi putut ține cont de *"legile războiului"* care afirmă că prizonierii pot fi ținuți în închisori până la terminarea războiului.

> În cazul luptei împotriva Statului Islamic și al grupărilor teroriste, acest război nu numai că nu s-a terminat, dar este un război continuu și cu un mare risc de a lua proporții din ce în ce mai mari și mai grave, pentru a nu da un verdict (care ar putea fi posibil), după care :
>
> fără o acțiune fermă și hotărâtă
>
> ***ar putea fi pierdut de către SUA și aliații ei în favoarea teroriștilor.***

Este adevărat că atunci când Barack Obama a preluat funcția de președinte al SUA (2009) hotărăse să termine războiul din Orientul Mijlociu și din Asia Centrală (fapt pentru care a primit premiul Nobel pentru pace - n.n) și să-și îndrepte atenția spre regiunile care erau considerate mai importante pentru SUA (Asia și zona Pacificului (în vederea restaurării economiei și controlul asupra creerii armelor nucleare –n.n.).

Retragerea trupelor americane din Irak a fost o hotărâre personală, cu toate că experții militari au susținut menținerea a cel puțin 15.000 de soldați în Irak în vederea asigurării unei stări relative de pace.

De asemenea în calitate de conducător suprem al armatei a ordonat menținerea numai a unui număr limitat de trupe în Afganistan și imediat a început scoaterea lor fără o dată precisă.

Referindu-se la situația din Siria, în 2011 Barack Obama afirma:

"... este timpul ca poporul sirian să-și determine propriul destin și noi vom continua să stăm ferm de partea lor."

Când dictatorul Bashar al-Assad a acționat prin violență omorând protestatarii democrați, Obama a preferat să țină Statele Unite la distanță, iar apoi Secretarul de Stat John Kerry, a afirmat că numai eliminarea lui Assad din poziția de președinte s-ar putea termina războiul (civil –n.n.), din Siria.

Experții politologi consideră posibilitatea ca prin eliminarea lui Assad din poziția de președinte, să se creeze (așa cum s-a întâmplat și în Irak după eliminarea lui Saddam Hussein (1937-2006), sau în Libia după eliminarea lui Muammar Mohammed Abu Minyar Gaddafi (1942-2011) – n.n.), o breșă prin care grupările teroriste radical jihadiste să ajungă în poziția de a controla întreaga Sirie.

În acelaș timp trebuie reținută și ideia după care cu aprobarea lui Assad au fost folosite armele chimice de distrugere în masă împotriva propriei populații.

Situație politică și poziția strategică a Statelor Unite sub Administraţia Obama, a fost socotită mai mult ca un joc politic pe care nu prea mulți din coaliția internațională l-au acceptat și l-au luat în serios.

Referitor la relaţia diverselor ţări care au fost sau vor ajunge victime ale terorismului, opinia lui Rahul Bhonsie[190] prezentată în lucarea *Beyond Bin Laden – Global Terrorism Scenarios,* și în unele sit-uri din internet, s-ar putea să aibă o oarecare notă de realism atunci când se discută despre o eventuală preocupare privind unele *negocieri cu teroriștii*.

Conflictele și fobia față de islamismul extremist jihadist, care nu are nici o legătură cu realitatea şi adevărul religiei islamice și cu credincioșii onești ai acestei religi, nu poate fi rezolvată prin dialoguri sau negocieri. Din contra, în ipoteza în care ar fi posibilă aducere a unora dintre reprezentanții grupărilor teroriste islamice, la așa numita ”masă a tratativelor”, ar fi o dovadă de slăbiciune din partea administrațiilor guvernamentale și acest lucru (dacă nu ar duce la admiterea tuturor solicitărilor total nejustificate și absurde ale teroriștilor), ar putea alimenta și chiar extinde actele teroriste și întregul conflict între multiplele și diversificatele grupări teroriste și lumea civilizată.

Faptul că sunt unii teoreticieni psihologi sau strategi care susțin că nu trebuie negociat cu teroriștii este un punct de vedere care trebuie reținut și apreciat, dar carela un anumit moment dat s-ar putea să aibă anumite limite. Poți fi dur la adresa teroriștilor dacă dovedești că ești net superior și oricând îi poți lichida fără nici o dificultate, dar în momentul în care îți dai seama că terorismul i-a amploare și se întinde ca o epidemie în întreaga lume, trebuie căutate și alte soluții pentru a-i opri evoluția dacă nu chiar s-o lichidezi și în aceste condiții poate ar trebuii încercată tactica unor tentative de negocieri.

Asemenea tentative nu trebuie pornite de o singură țară, ce a fost la un anumit moment dat victima atacurilor teroriste, ci de grupuri organizate de țări de pe

[190] Rahul Bhonsie – fost comandant în armata indiană, cu o experienţă de peste 30 de ani în operaţiuni împotriva terorismului; autor al lucrării: Beyond Bin Laden – Global Terrorism Scenarios.

acelaș continent sau continente diferite dar care toate au fost, sunt sau vor ajunge victime ale unor asemenea atacuri.

Multiplele atacuri teroriste ce au avut loc diverse ţări europene și în Rusia (cu atacul din stația de metrou din Sankt Petersburg din 4 Aprilie 2017), dovedesc că aceste grupări extremist jihadiste dau lovituri în locuri greu de prevăzut soldate cu zeci sau sute de morți și răniți.

Numărul mare de simpatizanți ai acțiunilor extremist-jihadiste influențați şi atraşi de teroriști prin propaganda agresivă a ideologiei violenței a luat asemenea proporții încât în prezent și în viitor pot constituii un real pericol pentru întreaga omenire.

Metodele barbare folosite de acești pretinși oameni, care acționează în numele unei pretinse religii susținute de pretinsul Stat Islamic, constituie cea mai clară dovadă a necesității implementării unei asemeni politici a cunoașterii și înțelegerii pretinselor cauze care îi determină spre asemenea acte criminale și care trebuie să înceapă, după unele opinii, prin încercările de negocieri sau prin acțiuni ferme ale unor coaliții internaționale reale.

Pornirea unor acțiuni de negocieri nu este nici simplă și nici ușoară dar în spiritul unui umanism și al păcii, în vederea salvării ființelor nevinovate care cad victime ale unor asemenea atacuri, fiind omărâți sau fiind obligați să emigreze, ar trebuii căutate și folosite orice soluții care să fie în interesul oamenilor.

Asemenea acțiuni nu trebuie amânate și nici total desconsiderate, întrucât se va ajunge la situații similare cu cele care au avut loc în urmă cu câțiva ani în Siria , când Administrația Assad a folosit arme chimice de distrugere în masă, iar Administrația Obama a afirmat că Siria a încălcat ”linia roșie”, urmând să se ia măsuri deosebit de serioase. Din păctate, până la urmă nu s-a întâmplat nimic care să oprească pentru totdeauna asemenea crime în masă și ca atare la 4 Aprilie 2017, din nou în Siria, în provincia Idlib, a fost folosit un nou atac chimic care a dus la moartea a circa 100 de persoane civile din care 30 de copii.

O statistică a numărului de morți în perioada 2000-2014 în urma atacurilor teroriste, dovedește cu prisosință cum victimile acestor atacuri a crescut în mod deosebit. Dacă în perioada 2000-2010 numărul țărilor în care atacurile teroriste s-au soldat cu un număr de morți sub 250 de persoane, în perioada 2011-2014 a crescut de la 4 la 17, iar în cazul numărului de țări în care numărul victimilor a depășit 500 de persoane a crescut de la 3 cât au fost în 2011 la 11 în 2014.

Graficul de mai jos confirmă această evoluție a numărului de țări în care numărul victimilor au evoluat într-un mod ascendent permanent.

Graficul 7 **Numărul de țări și al victimile terorismului**

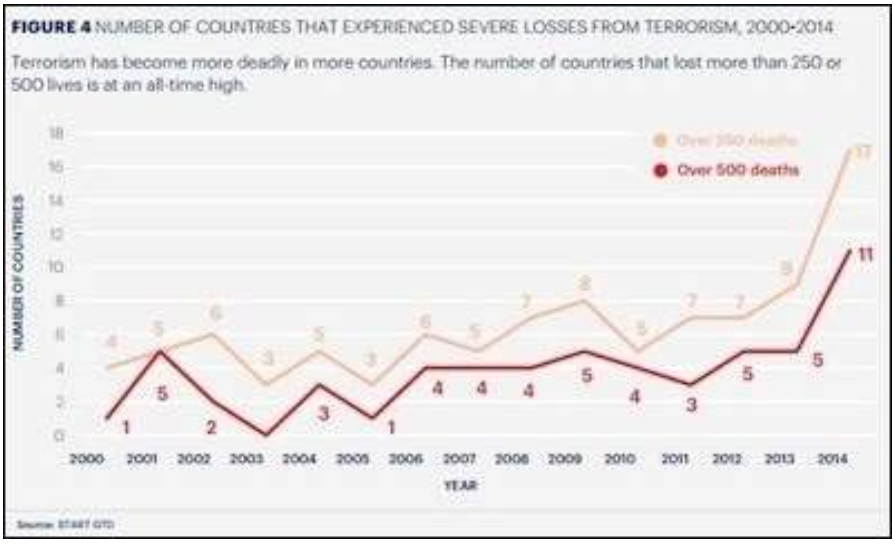
FIGURE 4 NUMBER OF COUNTRIES THAT EXPERIENCED SEVERE LOSSES FROM TERRORISM, 2000-2014
Terrorism has become more deadly in more countries. The number of countries that lost more than 250 or 500 lives is at an all-time high.
Over 500 deaths
NUMBER OF COUNTRIES
YEAR

Sursa: http://www.meforum.org/5684/tolerable-level-of-terrorism, pg.2

Nu este oare cazul să se pună capât unor asemenea acțiuni criminale?

Oare cât timp mai trebuie așteptat?

Iată răspunsuri pe care opinia publică mondială trebuie să le primească cât mai urgent.!

Notă: Pentru cei interesați de mai multe aspecte ale acestui subiect privind Siria, sugerez consultarea blogului Semânătotorul, România, indicat în bibliografie sub titliul: Berca, Alex - Siria o lume a controverselor, 10 octombrie, 2013

După unele informații prezentate de Organizația Mondială a Sănătății, la 5 aprilie 2017, victimile atacului chimic din Siria prezentau simptome de expunerea la neurotoxine.

Atacul s-a produs în orașul Khan Sheikhan, controlat de rebeli și jihadiști, și deși numeroși lideri occidentali și organizații umanitare din zonă au acuzat Administrația lui Bashar al-Assad de utilizare a armelor chimice, un purtător de cuvânt al armatei siriene a susținut că a fost un atac terorist al rebelilor, pentru a compromite politica lui Assad.

Informaţia furnizată de către purtătorul de cuvânt al armatei siriene se consideră că nu are o bază reală; ca atare, folosirea armelor chimice împotriva populației civile și în special a copiilor este un act de genocid ce a fost efectuat împotriva reglemntărilor internaționale care interzic în mod categoric folosirea armelor chimice (Vezi și Nota de subsol nr. 129).

Ca un răspuns imediat împotriva atacului chimic, Statele Unite (sub decizia comandantului suprem, Donald Trump), au declanșat lansarea a 59 de rachete Tomahawk de pe bordul a două nave de război ce erau în Marea Mediterană (Ross USS și Porter USS –n.n.), urmărindu-se ținta din zona aeroportului Shayrat (din provincia Homs din vestul Siriei –n.n.), unde se consideră că erau depozitate armele chimice și de unde au fost lansate aceste arme chimice împotriva populației civile.

La scurt timp după lansarea rachetelor un purtător de cuvânt al Pentagonului a comunicat că nu au fost luați drept ținte persoane din imediata apropiere a obiectivului vizat, dar nu s-a dat nici o informație referitoare la existența unor victime. Acelaș purtător de cuvânt a informat posturile de radio și televiziune americane că au fost lovite câteva avioane[191], pistele de decolare/aterizaree și pompele de gaze și de combustibil, reducând astfel posibilitatea în continuare de folosire a armelor chimice.

La o informație transmisă de către televiziunea siriană prin care se afirmase că acțiunea SUA este ”o agresiune la adresa Siriei”, a apărut la stația NBC un interviu pe care l-a dat unul din conducătorii grupului de rebeli *Dar Ahrar Al Sham* (unul dintre grupurile cele mai mari de rebeli armați), care a afirmat:

> *”... salutăm orice intervenție a SUA... care să descurajeze capacitatea regimului Assad de a ucide civili și să scurteze suferința poporului nostru”.*

Într-un discurs deosebit de combativ ținut 5 aprilie 2017, la Consiliul de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, ambasadoarea SUA, Nikki Haley[192] a afirmat:

---

[191] alte informații susțin că a fost lovit numai un avion.

[192] Nikki Haley (n.1972), Născută:Nimrata Randhawa, politiciană republicană, fostă guvernatoare a statului Sud Carolina și membră a House Representatives of South Carolina.

„Atunci când Organizația Națiunilor Unite eșuează în mod constant în obligația de a acționa în mod colectiv, există momente în viața Statelor Unite în care suntem obligați să folosim propria noastră acțiune."

Acțiunea Administrației Trump poate fi considrată ca un act de mare curaj în fața situației în care în Siria se găsesc în prezent unități ale armatei rusești care sprijină guvernul lui Bashar al-Assad și în acelaș timp se știe că administrația Assad este un suport al terorismului (în special al organizaţei teroriste Hizbullah[193]).

Pe de-o parte Federația Rusă ca răspuns la acțiunea Statelor Unite a trimis în Marea Mediterană un crucișător dotat cu rachete balistice și care s-a îndreptat spre Portul Tartus unde din 1971, Federația Rusă are o bază navală, pe care în prezent o dotează cu baterii antiaeriene destinate lovirii avioanelor americane. O asemenea acțiune a rușilor este un răspuns pe care Putin l-a ordonat considerând că atacul împotriva Siriei este o acțiune agresivă împotriva altui stat și ca atare SUA a fost socotită că a depășit *"linia roșie".*

Experții militari americani, cunoscători ai actualei puteri militare a Federației Ruse și a situației economice și politice, consideră că actualul act al Federației Ruse este numai un joc politic dar care – după opinia lor, nu se va extinde într-un act agresiv împotriva Statelor Unite.

La un interviu pe care l-a dat James Mattis (n.1950), Secretarul Apărării Statelor Unite, unora dintre corespondenții de presă a afirmat: "... *sunt confident că relațiile dintre Federația Rusă și Statele Unite, nu vor evolua într-o direcție care va ieși de sub controlul ambelor țări. Sunt convins că Rusia va acționa în direcția celor mai bune interese propri și nimic nu îi va determină să depășească unele relații necontrolabile".*

În spiritul găsirii celor mai adegvate soluţii pentru stabilirea unor poziţii clare în privința relațiilor dintre Statele Unite și Federația Rusă în condițiile create de Administrația lui Assad în Siria, Secretarul de Stat al SUA Rex Tillerson, a plecat la Moscova pentru a avea o întrevedere cu omologul său rus și cu Președintele Putin.

Președintele Trump și Secretarul de Stat Rex Tillerson (n.1952)[194] nu au intenția manifestării unor relații de tensiune între cele două puteri, dar nici nu

---

Prima femeie guvernatoare și cea de a doua femeie indian-americană care a ocupat acest post. Ea a fost numită în 2016, de către revista *Time,* una dintre cele 100 de persoane cele mai influente în SUA.

[193] Vezi Anexa: Micul dicționar thematic pentru descrierea acestei organizații teroriste

[194] Rex Tillerson – inginer constructor diplomat care a fost numit Secretar de State, de la

intenționează să accepte orice idei care ar putea să minimalizeze grava situație din Siria și cea din Coreea de Nord care pot provoca insecuritatea pentru SUA și pentru restul lumii.

Încă nu se știe dacă în prezent se reiau unele dintre acțiunile despre care se aflase în luna octombrie 2016, când posturile de radio și TV rusești au lansat diverse informații despre "*al treilea război mondial*" și și-au susținut afirmațiile prin faptele care dovedeau că bateriile antiaeriene rusești vor acționa cu maximă de operativitate doborând aviația americană, iar în unele orașe ale Federațieie Ruse se discuta despre pregătirea unor acțiuni de apărare civilă, de exerciții ale stațiilor de pompieri pentru stingerea de focuri și alte măsuri de precauție pentru cazuri de urgență provocate de acțiuni militare care în limbajul militar actual se exprimă prin "depășirea liniei roșii".

Ceeace consideră Federația Rusă și în special președintele Putin, că acțiunea SUA este un *atac din partea Statelor Unite împotriva Siriei* nu pare deloc clară și nu își găsește o explicație legitimă în propriile acțiuni rusești de ocupare a Crimeii și a războiului împotriva Ucrainei.

Secretarul de Stat Rex Tillerson, și-a exprimat opinia după care:

> "...*Rusia trebuie să considere într-un mod serios suportul pe care îl acordă regimului Assad în special în condițiile actuale când Siria nu pune Federația Rusă într-o lumină favorabilă".*

Această situație este cu atât mai gravă cu cât Siria a fost una din semnatarele Acordului de la Geneva referitoare la interzicerea producerii, depozitării și folosirii armelor chimice.

Pe plan național, acțiunea Statelor Unite este disputată de către reprezentanții celor două partide (democrat și republican –n.n.); unii dintre democrați consideră că acțiunea SUA a fost o acțiune anti-constituțională întrucât trebuia să se obțină o aprobare a Congresului SUA, pentru desfășurarea ei; pe de altă parte, susținătorii unei asemenea acțiuni din partea partidului republican, afirmă că o asemenea acțiune nu a fost bazată pe o declarație de război și ca atare nu trebuia obținut avizul Congresului, ci a fost o acțiune ce se referă la securitatea Statelor Unite și a poporului american, era adresată în special ISIS și tot odată o atenționare adresată oricăror țări care vor folosii armele chimice; ca atare, ea a putut fi hotărâtă numai de către Șeful suprem al armatei (respectiv Președintele SUA – n.n.).

Ideia generală afirmată de comentatorii politici prin diferitele mijloace ale mass-mediei, este aceea după care acțiunea Statelor Unite împotriva guvernului Assad

---

1 Februarie, 2017. Tillerson a condus activitatea companiei ExxonMobil din până în 2016.

este un semnal de atenționare și împotriva altor țări care vor să-și manifeste puterea pe plan mondial pe calea folosirii armamentelor nucleare, printre care Nord Coreea și chiar Federația Rusă.

Pe de altă parte foarte mulți americani precum și unii experți strategi își pun întrebarea: care va fi următorul pas pe care îl au în vedere Statele Unite?:

- de a ocupa Siria și de a căuta să-l înlăture pe Assad de la conducerea țării sau,
- vor menține numai un număr de trupe americane în Siria care vor avea misiunea să urmărească să nu se mai repete asemenea acțiuni de genocid? .

Unii dintre experții militari și-au exprimat opinia după care există și riscul unor acțiuni de ripostă din partea unor grupări teroriste care vor acționa pe teritoriul Statelor Unite sau în oricare altă țară de pe glob, ca răspuns la acțiunea SUA.

Ceeace a reușit președintele Trump și Administrația sa a fost acțiunea deosebit de operativă împotriva unui asemenea act criminal și nu să închidă ochii sau să încerce aplicarea unor pretinse soluții cu caracter diplomatic, (așa cum s-a petrecut sub Administrația Obama timp de 8 ani (și după cum se știe, fără nici un rezultat), nici după acțiunea similară provocată de către administrația Assad în anul 2013 – n.n.).

Ținând cont de acordul încheiat între Statele Unite și Federația Rusă, prin care își asumaseră obligația de a se anunța reciproc de orice acte cu caracter militar, pentru a elimina orice risc cu efect direct asupra aviației militare, Pentagonul, după unele informații, ar fi transmis Federației Ruse, cu o oră înainte, intenția acțiunii preconizate de SUA.

Decizia pentru un asemenea act operativ și neanunțat cu mai mult timp înainte a fost stabilită în vederea împiedecării oricăror pregătiri de ascundare sau mutare a stocurilor de arme chimice pe care le posedă Siria.

După lansarea acestui atac neașteptat, planurile Administrației Assad au fost de a ștergere orice urme de folosire a armelor chimice și a victimilor acestui atac chimic prin bombardarea spitalului unde erau aduși cei care încă supraviețuiau (în urma atacului cu substanțe chimice), inclusiv copiii, rudele acestora, personalul medical (doctori și asistentele medicale).

Foto: Imagine preluată de Agenția France Press

Amestecul rușilor în această acțiune, după opinia unora dintre mass-mediile americane, nu a fost ceva neașteptat știindu-se că între Federația Rusă și Administrația lui Assad există relaţii mai vechi şi interese politico-economice reciproce. După cum se știe, preocuparea Administrației Putin este mai puțin concentrată pe acțiunile de genocid ale lui Assad și mai mult pe apărarea pozițiilor geo-strategice ale Federațieie Ruse în zona Mării Mediterane.

În toate acțiunile sale, se ştie, că Assad se bazează și pe suportul Coreei de Nord și al grupului terorist Hizbullah.

Desconsiderând orice act posibil din partea Statelor Unite şi a noii Administrații de sub conducerea lui Donald Trump, și fiind sigur că și de această dată SUA va proceda ca și în cazurile precedente (când fostul președinte Barack Obama nu a luat nici o măsură concretă), Assad a nesocotit convenția internațională privind folosirea armelor chimice[195] .

[195] CONVENTIA privind interzicerea dezvoltării, producerii, stocării și folosirii armelor chimice si distrugerea acestora, ratificată prin Legea nr. 125/1994 și în care chiar din Preambulul acestei convenții se menționează:
Statele părţi la prezenta convenţie, hotărâte să acţioneze în scopul realizării de progrese efective în direcţia dezarmării generale şi complete sub control internaţional strict si eficace, inclusiv al interzicerii şi eliminării tuturor tipurilor de arme de distrugere în masă, dorind să contribuie la realizarea obiectivelor şi principiilor Cartei Naţiunilor Unite, reamintind că Adunarea generala a Naţiunilor Unite a condamnat în repetate rânduri toate acţiunile contrare principiilor şi obiectivelor Protocolului privind interzicerea folosirii în război a gazelor asfixiante, toxice sau similare şi a mijloacelor bacteriologice de luptă, semnat la Geneva la 17 iunie 1925 (Protocolul de la Geneva din 1925), recunoscând prezenta convenţie reafirmă principiile şi obiectivele Protocolului de la Geneva din 1925 şi ale Conventiei privind

Conform unor informații ale ONU și ale Organizației Mondiale a Sănătății, în estul orașului Alep unde se găsesc luptători ai grupurilor de rebeli, nu mai funcționează nici un spital și ca atare este foarte dificil de întreprins acțiuni de salvare a victimilor acestui atac.

Ceeace este de asemenea de menționat este poziția Turciei, afirmată de Președintele Erdogan la o reuniune ce a avut loc la 4 Aprilie 2017, la Istambul, în care s-a referit la problema *eliminării regimului tiranului Bashar al-Assad*.

Afirmația președintelui Erdogan a fost în aceeași linie cu cea a Secretarului de Stat Tillerson care a afirmat:

"...Cred că este clar pentru noi toți că domnia familiei Assad se apropie de sfârșit, dar problema modului în care se termină și tranziția în sine este foarte importantă, în opinia noastră, în funcție de durabilitate ... și de asigurarea unei Sirii unificate...".

În acelaș timp, mass-media turcă și cea internațională, prin agenția de presă Anadaolu (de la Istambul) și Agenția France Press, au confirmat convorbirea telefonică inițiată de președintele Recep Tayyip Erdogan, cu Vladimir Putin, și din care a reieșit dorința Turciei de a se accelera eforturilor de încetare a luptelor din Alep, pentru a se putea asigura transportul ajutoarelor umanitare.

10.3. Opinia Președintelui Donald Trump referitor la terrorism

(prelucrat după discursul ținut la 15 August 2016)

În secolul al XX-lea, Statele Unite au învins fascismul, nazismul și comunismul.

Acum, o altă amenințare provoacă lumea noastră: Terorismul islamic radical.

În această vară, a fost lansat un atac ISIS în afara zonelor de război din Orientul Mijlociu la fiecare 84 de ore.

Aici, în America, am fost martorii unor atacuri brutale, unul după altul.

10.3.1. Crezul politic și jurământul președintelui Donald Trump

Diversele acte teoriste ce au avut loc pe teritoriul stalor Unite din 2001 și până în prezent, au fost prezentate mai pe larg pe întregul parcurs al lucrării.

---

interzicerea perfectionarii, fabricării şi stocării de arme bacteriologice (biologice) şi cu toxine şi distrugerea acestora, semnată la Londra, Moscova şi Washington la 10 aprilie 1972, la fel ca şi obligaţiile asumate prin aceste instrumente, … (Pentru cei interesaţi sugerez consultarea întrgului text al Convenției - tradus în limba română la: http://www.ancex.ro/upload/cwc_TEXT_total.pdf).

În Europa, au avut loc multiple masacruri și vărsări de sânge.

ISIS a făcut o mulțime de atrocități una după alta: copii sacrificați în fața părinților și părinți omorâți în fața copiilor, fete vândute drept sclave, bărbați și femei arși de vi, răstigniri, decapităril și înecați. Minoritățile etnice care au refuzat să se convertească la Islamism, au fost executate în masă. Locurile sfinte și morminte de valori milenare au fost profanate. Creștinii au fugit din casele lor pentru a nu fi vânați pentru exterminare.

Nu putem lăsa asemenea acte criminale să continue.

Nici nu putem lăsa ideologia de ură a Islamului radical să se manifeste prin oprimarea femeilor, a homosexualilor, a copiilor și a celor considerați ca fiind necredincioși (după ideile islamismului radical), - să vină, să locuiască în Statele Unite sau să se răspândească în difeite țări din lume.

Vom înfrânge terorismul islamic radical, așa cum am învins toate amenințările cu care ne-am confruntat în diverse alte epoci.

Dar nu-l vom înfrânge cu ochi închiși sau cu voci tăcute.

Oricine nu poate să-și numească dușmanul, nu este capabil să conducă această țară. Orice persoană care nu poate condamna ura, opresiunea și violența Islamului radical nu are claritatea morală pentru a servi ca Președinte.

Creșterea ISIS este rezultatul direct al deciziilor politice luate de președintele Obama și de către Secretara de Stat Hillary Clinton

Dacă privim retrospectiv la schimbările care s-au petrecut în lume din 2009 și până în prezent, putem constata următoarele aspect:

- Libia era stabile,
- Siria era sub control,
- Egiptul era condus de un președinte secular și de un aliat al Statelor Unite,
- Irakul se confrunta cu o reducere a violentei,
- Grupul care a devenit ulterior ISIS a fost aproape stins,
- Iranul a fost agitat datorită impunerii unor sancțiuni economice.

La ce s-a ajuns în urma gravelor decizii ale președintelui Obama și a Secretarei de Stat Hillary Clinton? :

- Libia este în ruină, ambasadorul nostru și alți trei americani curajoși au murit, iar ISIS a câștigat o nouă bază de operațiuni,
- Siria se află în mijlocul unui război civil dezastruos,
- ISIS controlează porțiuni mari de teritoriu,
- Criza refugiaților amenință întreaga Europă și Statele Unite,

- în Egipt, teroriștii au câștigat un punct de sprijin în apropiere de Canalul Suez, una dintre cele mai esențiale căi navigabile din lume.
- Irakul este în haos, iar ISIS este în libertate.
- ISIS sa răspândit în Orientul Mijlociu și în Occident.
- În 2014, ISIS funcționa aproximativ în 7 țări. Astăzi sunt celule operaționale în peste 18 țări cu sucursale aspirante în alte 6, ceea ce reprezintă un total de circa 24 de țări sau chiar mai multe.
- Situația este probabil mai rea decât știe populația americană și din Europa.
- Un Raport al Congresului confirmă faptul că administrația Obama a redus indicatorul ritmului de creștere al ISIS, cu 40%, dar analiștii consideră că s-au făcut o serie de mari modificări ale realității pentru a se putea manipula mai ușor constatările.

Tot odată, ISIS încearcă să infiltreze fluxurile de refugiați în Europa și în Statele Unite.

Iranul, cel mai mare sponsor al terorismului la nivel mondial, deține în prezent peste 150 de miliarde de dolari în numerar, dați de către Statele Unite

Pe scurt, politica externă a lui Obama-Clinton a dezlănțuit ISIS, a destabilizat Orientul Mijlociu și a pus națiunea Iranului - care dorește ”Lichidarea Israelului și Americii" - într-o poziție dominantă a puterii regionale și, de fapt, aspirând ca să devină puterea mondială dominantă. Totul a început în 2009 cu ceea ce a devenit cunoscut și prezentat pe larg de către *The Heritage Foundation*, sub numele de "*Apologise Tour*" al președintelui Obama[196] .

Într-o serie de discursuri, președintele Obama în acest ”Tour”, a descris America drept "arogantă", "respingătoare", "putere colonială" şi alte adjective similare.

Probabil nici un discurs nu a fost mai greșit decât discursul președintelui Obama în lumea musulmană din 2009.

În direct opoziție cu poziția și punctul de vedere al președintelui Obama, a fost poziția președintelui Ronald Reagan, care câștigând Războiul Rece, a numit în mod repetat superioritatea Libertăţii asupra comunismului și a numit URSS Imperiul Evil-ului.

Așa cum am mai amintit, modul de exprimare și cuvintele naive ale lui Barack Obama pe care le-a prezentat prin dicursurile în fața mai multor națiuni din lume, au fost urmate de acțiuni și mai naive. Eșecul de a stabili un nou acord privind

[196] Nile Gardiner and Morgan Lorraine Roach - Barack Obama's Top 10 Apologies: How the President Has Humiliated a Superpower, Sursa: http://www.heritage.org/europe/report/barack-obamas-top-10-apologies-how-the-president-has-humiliated-superpower

Statutul Forțelor în Irak și calendarul de retragere a trupelor americane și ale aliaților, a condus direct la creșterea ISIS.

Eșecurile din Irak au fost însoțite și de dezastrul provocat de Hillary Clinton din Libia. Președintele Obama, cu tot interesul pe care îl avea de a-i crea un support lui Hillary Clinton, afirmase că *Libia a fost cea mai gravă greșeală*. Potrivit secretarului de apărare, Robert Gates, invazia din Libia a fost aproape o decizie divizată, dar susținerea forțată a intervenției Hillary Clinton pentru intervenție a fost factorul decisiv.

> Strategia folosită de administrația Obama de schimbare a regimurilor politice în diverse țări s-a dovedit ca fiind o strategie a eșecurilor cu urmări grave care au creat vidurile politice și care au permis teroriștilor să crească și să prospere.

În viitor, vom lucra alături de prietenii noștri din Orientul Mijlociu, inclusiv de cel mai mare aliat al nostru, Israel-ul. Vom colabora cu regele Abdullah al Iordaniei și cu președintele Egiptului - Abdel Fattah Saeed Hussein Khalil el-Sisi (n.1954) și cu toți ceilalți care recunosc că ideologia ”morții” impusă de terrorism, trebuie lichidată.

De asemenea, cred că vom putea găsi un teren comun cu Rusia în lupta împotriva ISIS.

Administrația Trump va urmări în mod agresiv diverse operațiuni militare comune și coaliții pentru a zdrobi și a distruge ISIS, precum şi cooperarea internațională pentru a împiedeca finanțarea diverselor organizaţii teroriste, a împărtăși informații inteligente și a combate atacurile cibernetice în vederea perturbării și dezactivării propagandei și recrutării de noi simpatizanți . Nu putem permite ca internetul să fie folosit ca un instrument de recrutare și, în alte scopuri, de către inamicul nostru - trebuie să închidem accesul la această formă de comunicare și acest fapt trebuie îndeplinit cât mai curând posibil.

Spre deosebire de Hillary Clinton, care prin neglijența cu care a manipulat informațiile Departamentului Secretariatului de Stat (în Administrația Obama – n.n.), a favorizat pierderea unor soldați și specialiști de valoare.

Administrația Trump va căuta să nu transmită planuri militare precise pe care să le folosească inamicii.

După afirmația lui Donald Trump, Administrația sa va folosi experiența și cele învățate de la unii dintre conducătorii americani (generalul MacArthur și generalul Patton) care ar fi fost deosebit de șocați dacă ar fi în viață astăzi, pentru a vedea modul în care președintele Obama și Hillary Clinton își anunțau cu ușurință orice acțiune înainte de a se întâmplă - așa cum au făcut-o în Irak – favorizând ca dușmanul să se poată pregăti și să-și poată adapta condițiile de luptă pentru a contracara eforturile militare americane..

Lupta noastră nu se va limita la ISIS. Vom căuta să decimăm Al-Qaeda și vom încerca să eliminăm finanțarea unor organizații teroriste ca: Hamas și Hezbollah, sprijinite de Iran. Vom folosi rezoluțiile existente ale Consiliului de Securitate al ONU pentru a aplica noi sancțiuni.

Războiul militar, cibernetic și financiar vor fi factori esențiali în dezmembrarea terorismului islamic.

În același timp trebuie să folosim și calea războiul ideologic

La fel cum Statele Unite au câștigat Războiul Rece, în parte, expunând răul comunismului și virtuțile pieței libere, tot așa trebuie să luptăm și cu ideologia Islamului radical.

În timp ce oponentul meu (Hillary Clinton – n.a), acceptat milioane de dolari drept donații pentru *Fundația Clinton* din partea unor țări în care a fi gay reprezenta o infracțiune pedepsită cu închisoare sau cu moartea, administrația Trump va susține ideia de combatere a opresiunii femeilor, a homosexualilor și a oamenilor de altă credință.

Administrația Trump va fi un prieten al tuturor reformatorilor moderni musulmani din Orientul Mijlociu și astfel ne vom amplifica vocile.

10.3.2. Este necesară o nouă politică a imigrației.

Firul comun care leagă principalele atacuri teroriste islamice care au avut loc pe teritoriul Statelor Unite (şi de care am vorbit mai înainte), ne obligă să ne preocupămc în mod deosebit şi să găsim cele mai adecvate proceduri de verificare a celor care intră în Statele Unite.

O examinare efectuată de către subcomitetului de imigrare al Senatului SUA a identificat 380 persoane străine care sunt acuzate de terorism sau de infracțiuni legate de terorism în perioada între 11 Septembrie 2001 și 2014 și chiar după această data.

O mulţime de informaţii pe care administraţia Trump le are la dispoziţie confirmă că ISIS recrutează refugiați după intrarea lor în țară (după exemplul refugiaților somalezi care s-au stability în Minnesota).

Administrația Trump își propune să stabilească anumite principii clare care vor guverna toate deciziile legate de imigrare: ar trebui să admitem în această țară numai pe cei care împărtășesc valorile noastre și respectă legile şi poporul nostru.

În Războiul Rece, am avut un test de verificare ideologic. Este timpul să se dezvolte un nou test de verificare pentru amenințările terorismului, cu care ne confruntăm astăzi.

Pe lângă examinarea tuturor membrilor sau a simpatizanților grupurilor teroriste, trebuie să examinăm și pe cei care au atitudini ostile față de țara noastră sau față de principiile ei - sau care cred că legea Sharia ar trebui să înlocuiască legile după care se conduce întreaga viaţă a poporului american.

Cei care nu cred în Constituția noastră sau care susțin bigotismul și ura, nu vor fi admiși pentru imigrație în Statele Unite.

Pentru a pune în aplicare noile proceduri, va trebui să fie suspendată în mod temporar imigrația din unele dintre cele mai periculoase și volatile regiuni ale lumii care au o istorie a exportului de terorism.

După cele indicate, Preşedintele Trump va cere Departamentului de Stat și Departamentului pentru Securitate Internă să identifice şi să întocmească o listă a regiunilor în care nu poate avea loc o verificare adecvată. Vom opri verificarea vizelor din zonele respective până când se va relua în condiții de siguranță, pe baza unor circumstanțe noi sau a unor proceduri noi.

Dimensiunea fluxurilor actuale de imigrare este pur și simplu prea mare pentru a efectua o examinare adecvată.

Donald Trump a afirmat: ”considerăm posibilitatea aproximativă a unei imigrații de 100.000 de persoane din Orientul Mijlociu ce vor fi admiși în fiecare an.

În cele din urmă, va trebui să reintroducem bunul simț în procedurile noastre de securitate

O altă caracteristică comună a atacurilor din trecut care au avut loc pe teritoriul american s-au datorat faptului că unele dintre informațiile și avertizările primite au fost ignorate. Organele de Securitate ale Federației Ruse ne-au avertizat despre atacul terorist de la Maratonul din Boston, iar atacatorii au fost intervievați de FBI chiar de două ori .

Femeia care a comis crima de la San Bernardino, era venită în Statele Unite din Arabia Saudită, pe o așa numită viză de logodnă. Un vecin a văzut un comportament suspect, dar nu a avertizat autoritățile, deoarece a spus că nu

doreau să fie acuzat de acțiuni rasiale. Efectul unui asemenea comportament a fost cel al multor morți și grav răniți.

Cel care a comis crima din Orlando, a fost intervievat de FBI. Tatăl său, originar din Afganistan, a susținut regimul opresiv al talibanilor și a exprimat opiniile anti-americane, și cu toate acestea a fost admis să vină în Statele Unite și chiar mai mult a putut fi văzut ca participant la campania electorală a lui Hillary Clinton stând alături de alți susținători, în spatele lui Hillary Clinton și având un zâmbet de mulțumire pe chipul său, în timpul unuia dintre discursurile lui Hillary.

Asemenea semne de avertizare au fost ignorate, deoarece pretinsa ”corectitudine politică” după opinia unor analiști a înlocuit bunul simț în concepția actualei societăți americane și chiar la scară internațională.

De aceea Administrația Trump va înființa o Comisie care se va ocupa de imigranții veniți din țările în care s-a consolidate Islamul radical.

Scopul acestei comisi va fi identificarea și informarea publicului american cu privire la imigranții veniți în Statele Unite, a convingerilor și credințelor lor de bază referitoare la religia Islamică și în acelaș timp va trebuii să identifice existența proceselor de radicalizare, descoperind rețelele existente în Statele Unite.

Donald Trump a afirmat că se va păstra închisoarea de la Guantánamo Bay iar

comandanții grupurilo teroriste care vor fi prinși, vor fi judecați de către comisii militare.

Cei care vor fi prinși că predică ură vor fi expulzați din țară.

” Pentru a asigura din nou că America este în siguranță, trebuie să lucrăm împreună indiferent de orientarea politică a fiecăruia.”

Victoria noastră în Războiul Rece s-a bazat pe un consens bipartizan și internațional. O asemenea concepție trebuie s-o avem și pentru a învinge terorismul islamic radical.

Dar, așa cum nu am putea să învingem comunismul fără să recunoaștem că există comunismul - sau să-i explicăm răul - nu putem învinge Terorismul Islamic Radical dacă nu facem același lucru.

Aceasta înseamnă, de asemenea, că trebuie să promovăm virtuțile excepționale ale modului nostru de viață - și așteptăm ca noii veniți în societatea noastră să facă acelaș lucru.

Acesta este angajamentul meu față de poporul american: în calitate de președinte, voi fi cel mai mare campion al poporului american. Voi lupta pentru a asigura că fiecare american să fie tratat în mod egal, protejat în mod egal și

onorat în mod egal. Voi respinge bigotismul și opresiunea în toate formele sale și vom căuta un nou viitor construit pe cultura și valorile noastre comune ca popor american.

Doar în acest fel, vom reuși să facem America din nou puternică și în siguranță - pentru toți.

Tot ceea ce a prezentat Donald Trump în discursurile sale electorale și cele prezentate după confirmarea ca Președinte al Statelor Unite, sunt planuri deosebit de convingătoare dar pentru moment rămân sub un semn de întrebare referitor la modul de rezolvare și la prețul ce va trebuii plătit pentru aceasta.

În vizita și prin discursul pe care l-a ținut în Arabia Saudită și la întâlnirea cu liderii țărilor ce fac parte din Consiliului de Cooperare al Golfului,[197] Donald Trump le-a cerut conducătorilor celor 55 de țări membre (ale CCG) de a se unii împotriva dușmanului comun: terorismul mondial, de a-i scoate din țările lor, de a nu-i mai ajuta ș.a.m.d. (cu toate că știa din informațiile ce se vehiculează pe plan mondial, că în unele dintre aceste țări și-au creat unele dintre organizațiile teroriste diverse baze militare și puncte strategice de unde sunt lansate planurile de acțiuni teroriste din diverse țări).

De asemena rămâne de urmărit și analizat pe parcursul următorilor ani, care va fi efectul dotării Arabiei Saudite cu ultimile tehnologii și armamente militare care urmează să fie livrate de întreprinderile americane și care se ridică la valori de sute de miliarde dolari. Pe această cale Arabia Saudită va devenii una dintre țările deosebit de puternice din punctul de vedere militar, din lumea arabă. [pentru cei interesaţi de mai multe aspect referitoare la viaţa, legislaţia şi modul de organizare al Arabiei Saudite, sugerez consultarea site-ului: https://ro.wikipedia.org/wiki/Arabia_Saudit%C4%83]

În acelaş timp trebuie reţinute două aspecte cu caracter general: pe de o parte este vorba de modul de organizare al acestei zone din lume care se bazează pe Koran şi legea Sharia. Arabia Saudită fiind una din puținele țări din lume care nu acceptă *Declarația Universală a Drepturilor Omului*, şi unde pedepsele aplicate pentru anumite fapte sunt similare cu cele folosite de grupările teoriste din lume, fiind deosebit de dure, chiar barbare. Arabia Saudită organizează zeci de execuții în fiecare an. Metoda de execuție obișnuită este decapitarea în public.

[197] Consiliul de Cooperare din Golf (CCG),a fost format la 25 mai 1981 și este format din Arabia Saudită, Bahrein, Emiratele Arabe Unite, Kuweit, Oman și Qatar. Din anul 2001, Yemen s-a asociat la CCG în vederea unei integrări progresive. Planurile CCG se referă la stabilirea unei uniuni vamale și o zonă de liber schimb. În ianuarie 2008, a fost lansată o piață comună, iar pe 15 decembrie 2009, Arabia Saudită, Bahrein, Qatar și Kuweit au anunțat intenția formării unui Consiliu Monetar, cu scopul de a crea o monedă comună.

Chiar dacă oficial Arabia Saudită are un „Program Împotriva Radicalizării”, al cărui scop este combaterea răspândirii și atracției ideologiilor extremiste în sânul populației în paralel cu insuflarea adevăratelor valori ale credinței islamice, precum toleranța și moderația. Aceste pretinse valori: „*Toleranța și moderația*” continuă să fie puse sub semnul întrebării pe baza rapoartelor organizaţiei Amnesty International.

Nu trebuie neglijat nici aspectul referitor la sprijinul pe care Statele Unite l-a acordat Afganistanului, ca apoi acesta să devină un duşman al Statelor Unite.

Se poate întâmpla o situaţie similară şi cu Arabia Saudită?

Iată o întrebare fără un răspuns cert imediat dar cu o oarecare potență de realitate. Să nu uităm că teroriștii care au provocat atacul din 11 septembrie 2001, din Statele Unite, proveneau din Arabia Saudită. În unele dintre țările lumii arabe funcționează centrele de recrutare și de instrucție al soldaților grupărilor teroriste.

Dezvoltarea relațiilor economice cu această parte a lumii, deosebit de bogată, are o perspectivă utilă pentru Statele Unite dar trebuie privite și urmărite cu multă precauție pe termen lung.

Anexe

Anexa 1:

Unele dintre organizațiile teroriste din lume

Hindu
Shiv-sena (cunoscută de asemeni ca Armata lui Shiva).
În India e recunoscut ca partid legal de dreapta. Este declarat grup terorist numai de statul Pakistan.
Patit Pawan Sanghatana organizație fascistă Hindu.
Brigada Shambaji. Grup Hindu de tineret.

Islamiste
Abu sayyaf (1991 - prezent) (Philipine)
Armata Islamică Aden-Abyan (Yemen)
Al-Gama'a al-Islamiyya (Egipt)
Grupul Islamic Armat(Algeria)
Hamas (Palestina)
Brigăzile Martirilor Al-Aqsa (Palestina, Cisiordania)
Ansar al-Islam)(Irak)
Al-Qaida (globală)
Boko Haram (Nigeria)
Asbat al-Ansar (sudul Libanului).
Jama'at al-Tawhid wa'al-Jihad (**Al-Qaida în Irak**)
Jihadul Islamic Egiptean (Egipt)
Harakat al-Mujahidin (Pakistan, Kașmir)
Frontul Islamic de Eliberare al Bahrainului
Mișcarea Islamică din Asia Centrală (Asia Centrală)
Mișcarea Islamică din Uzbekistan (Uzbekistan)
Jaish-e-Mohammed (Pakistan)
Jaish Ansar al-Sunna (Irak)
Frontul de Eliberare al Jammu și Kașmir (Pakistan, Kașmir) JKLF
Jemaah Islamiyah (sud-estul Asiei)
Jihat Rite (Australia)
Lashkar-e-Jhangvi (Pakistan)
Lashkar-e-Toiba (Pakistan)
Maktab al-Khadamat (Afganistan)
Grupul Combatant Islamic Marocan (Maroc, Spania)
Frăția Musulmană (intenațional)

Oamenii împotriva gangsterilor și drogurilor (Africa de Sud)
Grupul Salafist de luptă și rugăciune (Algeria)
Sipah-e-Sahaba Pakistan (Pakistan)
Takfir wal-Hijra (Egipt, Sudan, Algeria)
Kurdish-Hizbullah (Turcia)
Rețeaua Hofstad (Olanda)
Frontul de Dezvoltare Națională (Kerala, India)
Fronturi Islamice[modificare | modificare sursă]
Al-Barakaat – (**ramură din Al-Qaida**)
Organizația Umanitară Al-Wafa – (**Al-Qaeda**)
Frontul Islamic al Salvării (Algeria)
Fundația internațională a binevoinței. – (**Al-Qaida**)
Fundația Țara Sfântă pentru dezvoltare și... (Hamas)
Fundația globală.... – (**Al-Qaida**)
Compania de Comerț Konsojaya – (Jemaah Islamiyah)
Babbar Calza
Federația Internaționala a Tineretului Sikh
Forța Khalsa Saheed
Forța de Eliberare a Khalistanului
Forța Comando a Khalistanului
Frontul de Eliberare a Khalistanului
Armata Națională a Khalistanului
Regimentul Dashmesh
Toate aceste grupări revendică, pentru Sikhși, organizarea statului Khalistan în Punjabul indian, și în ariile adiacente.

Alte organizații teroriste religioase
Aum [Adevărul Suprem] (Japonia) – Aum Shinrikyo

Organizații teroriste naționaliste
Al-Fatah
Brigada Martirilor Al-Aqsa
Baloch Mujahideen
Hamas
Jihadul Islamic Palestinian
Organizația nasseristă
Organizația Acțiunea Arabă

Irlanda - de orientare republicană
Confreria Fenian
Armata Republicană Irlandeză
Armata Provizională Republicană Irlandeză
Armata de Eliberare Națională Irlandeză
Loialiști nord-irlandezi[modificare | modificare sursă]
Asociația de apărare Ulster
Forța voluntarilor din Ulster
Forța voluntară loialistă
Voluntarii Orange

Organizații fasciste și teroriste ungurești
Turáni Vadászok (Vînatorii Turanici),
Turul Szövetség (Asociația Turul),
Rongyos Gárda (Garda Zdrențăroșilor),
Magyar Rendfenntartó Bizottság (Comitetul maghiar pentru menținerea ordinii publice),
Nemzetőrség (Garda națională)

Sri Lanka
Tigrii Tamili

Din alte Regiuni
Mișcarea Islamică aTurkestanului de Est
Frăția (confreria) Revoluționară Croată (Iugoslavia)
Frontul de Eliberare Națională (Algeria)
Frontul de Eliberare a Quebecului (Canada)
Armata de Eliberare din Kosovo
Partidul Muncitorilor din Kurdistan (Turcia) – PKK
Los Macheteros (Puerto Rico)
Frontul de Eliberare Națională a Corsicii (Franța) - FLNC
Uniunea Populară (Mexic)

Organizații teroriste de stânga
Acțiunea directă (Franța)

Armata Secretă Armeană pentru Eliberarea Armeniei (Liban, Armenia, SUA) – ASALA
Chukaku-Ha (Japonia)
Armata Roșie Japoneză (Japonia) – Sekigun
Partidul Comunist din Nepal (Nepal) – de orientare Maoista
Armata de Eliberare Națională (Columbia) - Ejército de Liberación Nacional – ELN
GRAPO (Spania)
Organizația Separatistă Bască ETA (Spania)
Khmerii roșii (Cambogia)
Frontul Patriotic Manuel Rodríguez (Chile)
Montoneros (Argentina)
Consiliul Socialist Național al Nagalandei (India)
Naxals (India) – Naxalites
Noua Armată Populară (Philipine)
Organizația Revoluționară 17 Noiembrie (Grecia) – 17N
Grupul Popular de Război (India)
Fracțiunea Armata Roșie (Germania) – cunoscută ca
Banda Baader-Meinhof
Gruparea Meinhof-Puig Antic (Germania)
Celulele Revoluționare (Germania)
Brigăzile Roșii (Italia)
Forțele Armete Revoluționare ale Columbiei (Columbia) – FARC
Calea Luminoasă (Peru) – Sendero Luminoso
Armata de Eliberarea Symbioneză (SUA)
Mișcarea Revoluționară Tupac Amaru (Peru)
Frontul Unit de Eliberare (SUA)
Frontul Unit de Eliberare a Assam (India)
Weathermen (SUA)

Organizații teroriste de dreapta
Armata de Eliberare a Rwandei (Rwanda)
Armata Republicană Ariană (SUA)
Boeremag (Africa de Sud)
Combat 18 (UK)
Coloana 88 (UK)
Charles Martel Club (Franța)
Escadronul Morții (Brazilia)

Ku Klux Klan (SUA, UK)
Mișcarea de Acțiune și Apărare Masada (Franța)
Mișcara Creativă (SUA)
Mișcarea Național Socialistă (Regatul Unit)
Națiunile Ariene (SUA)
Ojo per ojo (Guatemala)
Ordinul (SUA)
Ordine Nero (Italia)
Organizația Armatei Secrete (Franța, Algeria)
Partidul Acțiunea Naționalistă (Turcia)
Rezistența Albă Ariană
Rosa dei Vente (Italia)

Organizații Anti-comuniste
Alianța Anticomunistă Argentina (Argentina)
Alianța Anticomunistă Braziliană
Alpha 66 (SUA, Cuba) – în exil
Autoapărarea Unită a Columbiei (Columbia)
Banda Mongoose (Spania)
Brigăzile Morții (El Salvador)
Contras (Nicaragua)
Coordonarea Unită a Organizațiilor Revoluționare (Cuba)
Escadronul Morții (Brazilia)
Gladio (în Europa, prima dată descoperită in Italia)
Omega 7 (SUA, Cuba) – în exil
Ranvir Sena (India)

Grupările teroriste după Dicționarul Societăților Secrete (part II-a)
Posted in: Teoria conspirației.
Tagged: ALEPH, Armata Roșie Japoneză,
Aum Shinrikyo, Disidenții Frontului Patriotic Manuel Rodriguez, ETA, Euzkadi Ta Askatasuna,
Forțele Americane Revoluționare ale Columbiei,
FPMR/D, Liban, Partidului Naționalist Basc, Shoko Asahara, Tokyo.

Armata Roșie Japoneză (JRA) – grup terorist internațional al cărui scop este răsturnarea guvernului japonez și să provoace o revoluție mondială. Șeful grupării (neoficial) locuiește în Liban și susține cauzele militanților islamici.

Aum Shinrikyo – (AUM) – sectă religioasă japoneză. Numele său înseamnă „adevărul suprem". Membrii ei au întreprins atacuri cu gaze în metroul din Tokyo, Japonia, în 1955. În urma atacurilor au fost uciși 12 oameni și s-au îmbolnăvit cîteva mii. De asemenea, secta a încercat, fără succes, să folosească arme biologice precum antrax și toxină botulinică pentru a ucide oameni. pe 16 februarie 2004; agenții japonezi au făcut razii în baza grupului – care și-a schimbat acum numele în ALEPH – pentru a găsi dovezi ale complotului terorist. La razii au participat peste 200 de polițiști. Au fost percheziționate sediile din Tokyo și din alte orașe. Poliția se aștepta la un atac, pentru că liderul grupului, Shoko Asahara, urma să fie condamnat pentru rolul jucat în atacurile mortale din urmă cu 10 ani. Pe 26 februarie 2004, el a fost condamnat la moarte.

Chile

Disidenții Frontului Patriotic Manuel Rodriguez (FPMR/D) – aripă armată a Partidului Comunist Chilian care ataca companiile americane din Chile, în special restaurantele de tip Fast-Food.

Spania

Euzkadi Ta Askatasuna (ETA) – ETA (Euskadi Ta Askatasuna = Țara Bască și Libertate) se manifestă în Spania, pe plan local și la nivelul administrației centrale; cere recunoașterea sa ca un partener imperativ de negociere politică. Cum orice entitate politică are nevoie (mai ales) de o justificare „metapolitică" – de invenția unei națiuni culturale, afinități spirituale și tradiții comune –, ETA le-a născocit bascilor un prototip coleric de identitate care să-i deservească politic grupării. În prezent, există simpatizanți ETA într-un mic procent. Însă identificarea vehemenței ETA cu naționalismul majoritar al Partidului Naționalist Basc (PNB), de exemplu, crează o mare confuzie. Bascii susțin independența (într-o proporție, poate, de 50%), dar nu anexați unei grupări armate de eliberare (fictivă), ci ca suporteri ai unei ideologii democrate. Printr-un discurs proindependență potent, partide ca PNB sau Aralar pot atrage voturi consistente care le-ar legitima ulterioare exigențe politice. Orizontul unei Țări Basce independente este o opțiune agreată de un procent important din populație, deși nu se știe în ce măsură implicațiile afluente ale unui astfel de gest sunt complet evaluate, ca și în

cazul Cataloniei, în contextul unei Europe integrate și din ce în ce mai federale. În 2004, după atentatul din Madrid, spaniolii (inclusiv bascii) s-au manifestat public, acuzând răzbunarea politică plătită de Al-Qaida guvernului proamerican al lui Aznar.

Columbia

Forțele Americane Revoluționare ale Columbiei (FARC) – aripa militară a Partidului Comunist Columbian, care începînd cu 1964 a comis o serie de atacuri teroriste asupra țintelor columbiene.

Sursa: Prelucrat de autor din diverse surse internaționale și din Postarea lui Marin Bodrug din 21 octombrie 2012, (https://marinbodrug.wordpress.com/)

După informații prezentate în: *The Real Truth Magazin* (staul Ohio), din 11 Decembrie 2015, NUMAI în luna Noiembrie 2015 au avut loc în diferite locuri de pe glob acțiuni teroriste. Iată pe scurt lista acestor acte teroriste:

Tabelul Nr. 10

Unele acțiuni teroriste ce au avut loc numai în Noiembrie 2015 pe plan mondial

Data din Noiembrie 2015	Acțiunea teroristă	Locul crimei	Numărul victimelor
1	bombă	Mogadishu, Somalia	12 morți /un număr mare de răniți
4	bombardament sinucigaș	El Arish, Egipt	4 morți/ 10 răniți
5	bombardament sinucigaș	Arsal, Lebanon	6 morți/ sinucigașul/5 răniți
9	atac într-un autobuz	Tapuach, West Bank	1 mort, sinucigașul/4 răniți
9	bombardament sinucigaș	Ngouboua, Chad	1 mort/2 sinucigași/14 răniți
9	bombardament sinucigaș	Fotokol, Camerun	4 răniți/sinucigașul/20răniți
12	bombardament sinucigaș	Beirut, Libia	43 morți/240 răniți
13	bombardament sinucigaș	Bagdad, Iraq	19 morți/41 răniți
13	atac terorist	Paris, Franța	130 morți/368 răniți

17	declanșare bombă	Yola, Nigeria	34 morți/80 răniți
18	bombardament sinucigaș	Kano, Nigeria	15 morți/2 sinucigași/123 răniți
18	Împușcături	Saraievo, Boznia	2 morți/sinucigașul/5 răniți
19	înjunghер	Tel Aviv, Israel	2 morți/1 rănit
19	împușcături	Gush Etzion, West Bank	3 morți/6 răniți
20	împușcături și luări de ostateci	Bamako, Mali	27 morți/3 sinucigași/2 răniți
20	bombardare	Bagdad, Iraq	15 morți/28 răniți
21	bombardament sinucigaș	Fotokol, Camerun	4 morți, 4 sinucigași/10 răniți
22	bombardament sinucigaș	Maiduguri, Nigeria	8 morți/8 răniți
24	bombardament sinucigaș	Tunis, Tunisia	12 morți/sinucigașul/17 răniți
24	Bombă într-un autobuz	Tripoli, Libia	5 morți/16 răniți
24	Bombă într-un autobuz	El Arish, Egipt	7 morți/17 răniți
25	Bombă incendiară	Satul Wagom, Nigeria	18 morți/10 răniți
27	bombardament sinucigaș	Dakasoye, Migeria	21 morți/ mulți răniți

iar la 2 Decermbrie 2015 un atac terorist a avut loc în San Bernardino, California (SUA), când doi teroriști musulmani extremiști radicalizați (un bărbat și o femeie), au împușcat mortal 14 persoane și au rănit alte 22 de persoane.

În Germania numai într-o săptămână au avut loc 4 atacuri teroriste soldate cu morți și răniți.

Cîte asemenea atacuri mai sunt necesare ca toată lumea să spună într-un cor :

AJUNGE !

și să acționeze printr-o reală alianță eficientă.

Anexa 2:

Impactul imigrației musulmane în Europa

"Pericolul galben şi pericolul negru nu
sunt incompatibile: şi unul şi celălalt
reprezintă ceea ce trebuie să numim
Viitorul"

Emil Cioran

De câţiva ani, numele omului politic englez Enoch Powell – în Anglia – şi al filozofului Emil Cioran – în Franţa – sunt pomenite din ce în ce mai des.

Este normal să fie aşa –

profeţii sunt pomeniţi cu respect, nu atunci
când fac profeţiile ci mult mai târziu,
atunci când ele se adeveresc.

În 1968, când guvernul laburist se pregătea să voteze legile contra discriminării rasiale, conservatorul Enoch Powell a avut curajul să rostească un discurs privind imigraţia. Prin acest discurs și-a ratat cariera politică, dar a dobândit în schimb respectul poporului său. El a spus:

"Trebuie să fim nebuni, literalmente nebuni de legat,
pentru a permite ca în această ţară să intre
în fiecare an 50.000 de persoane care vor fi
la originea viitoarei creşteri a populaţiei
provenite din imigraţie.
Am impresia că privesc această ţară cum
îşi construieşte cu frenezie propriul rug funerar."

Dar, aşa cum Casandra n-a putut împiedica căderea Troiei, nici Enoch Powell n-a putut împiedica începutul prăbuşirii Angliei – coloana a 5-a multiculturală deschisese deja porţile şi acuza de xenofobie şi rasism pe toţi cei care încercau să le închidă. Cam în aceeaşi perioadă, Cioran – "profetul prăbuşirii civilizaţiei occidentale", cum îl numea istoricul Neagu Djuvara – scria în "Jurnalul" său: "J.T. revenit de la Londra, îmi spunea că Anglia i-a făcut impresia unei corăbii pe care mateloţii sunt nebuni iar căpitanul beat… Îi spun prietenului meu că este exact

constatarea pe care-o făcusem şi eu cu ocazia călătoriilor mele în Anglia, care îmi aminteşte de Roma din secolul al IV-lea, sau chiar al V-lea."

Au trecut 45 de ani de atunci şi Londra, capitala a ceea ce a fost odată un imperiu, se poate "mândri" că doar 45% dintre locuitorii ei sunt albi de origine engleză, scoţiană sau velşă, restul fiind imigranţi!

În Marea Britanie nu au rămas decât 800 de municipalităţi, din 8.850, unde populaţia este în proporţie de 98% albă; în 2001 erau 5.000!

Mai mult de atât, studii recente au arătat că albii se retrag din zonele unde sunt dominaţi etnic şi sunt înlocuiţi treptat de reprezentanţii altor minorităţi etnice. Astfel, din Londra au plecat spre a se stabili în alte locuri, între 2001 şi 2011, 620.000 de londonezi albi, englezi de baştină.

Dacă în 2001, 9% din populaţia Marii Britanii era născută în altă ţară, în 2011 numărul imigranţilor se ridicase la 13%, 3,5 milioane stabilindu-se în ţară în ultimii 10 ani!

Şi viitorul se anunţă chiar mai întunecat decât prezentul:

Se poate întâmpla dacă nu sub ochii noștri, mai mult ca sigur sub ochii copiilor noștri ca în cel mult 50 de ani, albii de origine engleză să ajungă să fie minoritari în ţara care altădată le-a aparţinut.

În urmă cu patru decenii, Enoch Powell[198]era preocupat de cei care apăreau în Anglia; problema, azi, nu mai sunt ei, ci aceia care vor dispărea. Şi de ei nu se mai interesează nimeni!

Emil Cioran scria în 1979: *"În metrou, într-o seară, am privit atent în jurul meu, eram cu toţii veniţi de aiurea. Printre noi totuşi, două sau trei figuri de aici, siluete stânjenite care aveau aerul de a-şi cere iertare că sunt acolo. Acelaşi spectacol ca la Londra."*

Tot el observa: " Migraţiile, azi, nu se mai fac prin deplasări compacte, ci prin infiltrări succesive: se strecoară, puţin câte puţin, printre "indigenii" prea lipsiţi de vlagă şi prea civilizaţi pentru a se înjosi la ideea unui "teritoriu". După mii de ani de vigilenţă au deschis porţile." – "L' Ecartelement", Edit. Gallimard, 1979.

Şi "înfiltrările succesive" s-au făcut anual.

[198] Enoch Powell, (1912-1998), politician englez plasat pe o poziție de dreapta și combatând politica guvernului englez în privința acceptării imigrației a 50.000 de persoane în fiecare an.

În deceniul opt, 100.000 de imigranţi sunt autorizaţi în fiecare an să se instaleze în Franţa, şi tot în fiecare an alţi 100.000 dobândesc cetăţenia franceză. În 1990, 11,82% din populaţia familiilor din Franţa era de origine străină; incluzându-i pe clandestini asta însemna 8-9 milioane de persoane. Cifrele nu erau secrete, dar nu se făcea nici prea mare caz despre ele. Stânga era din ce în ce mai bucuroasă că Franţa se metisează pe zi ce trece. În 1989, ca preşedinte al Oficiului Migraţiilor Internaţionale a fost numit un om de încredere: Jean Claude Barreau(1933-), socialist şi consilier al lui François Mitterrand. Dar, pus faţă în faţă cu şocanta realitate, el a dezvăluit numărul intrărilor clandestine pe teritoriul francez în fiecare an: ***o sută de mii de imigranţi***.

Între regularizarea din 1981 şi cea din 1997, 1,5 milioane de imigranţi s-au instalat **clandestin** în Franţa!

Valéry Giscard d'Estaing, fostul preşedinte francez, găsea, ca orice bun francez, vorbele potrivite pentru a descrie realitatea:

*"Tipul de problemă căreia va trebui să-i facem faţă se deplasează **de la imigraţie** la **invazie**".*

În timpul acesta, multiculturaliştii încercau să convingă lumea că imigraţia este o şansă pentru Franţa, aşa că invazia a continuat. Puţini au realizat că vorbele lor semănau foarte mult cu sloganul societăţii lui *"1984":*

"Războiul este pace.
Libertatea este sclavie.
Ignoranţa este putere."

Orice intenţii sau măsuri menite a ţine sub control fluxul migrator erau stigmatizate ca rasiste şi xenofobe. Franţa avea nevoie de o transfuzie masivă de "sânge proaspăt"; nu conta că el era din altă grupă sanguină, de altă religie și de altă cultură.

Cum, bineînţeles, nu contau nici costurile "transfuziei", atâta timp cât francezii, civilizaţi, erau hotărâţi să plătească. Statul francez a înfiinţat un Minister al Oraşului numai cu scopul de a-i susţine pe imigranţii concentraţi la periferiile marilor oraşe în cele 717 ZUS-uri[199], care aveau în 1990 circa 4,7 milioane de locuitori. Scriitorul şi istoricul francez Jean Sévillia (n. 1962), arăta că în 2002 bugetul alocat acestor zone a fost de 6,2 miliarde euro, în timp ce Ministerul de

[199] ZUS -Zone Urbane Sensibile

Justiţie primea doar 4,7 miliarde, iar 5 miliarde erau alocate Ministerului de Interne!

Din 2002 şi până la sfârșitul anului 2016, numărul ZUS-urilor a crescut şi chiar dacă guvernele franceze din ultimii zece ani nu le-au suplimentat bugetul acordat, tot se poate face un calcul estimativ al costurilor întreţinerii lor până în momentul de faţă și care a ajuns la circa 70 de miliarde euro!

Diverse studii efectuate de-a lungul timpului (Pierre Milloz, Jean Yves Le-Gallou, Andre Posokhow etc.) au scos şi ele în evidenţă faptul că Franţa a cheltuit sume uriaşe, de ordinul zecilor de miliarde de euro, pentru a întreţine *"sunamul imigraţional".*

Cu sprijinul francezilor, Montreuil era acum zece ani unul din oraşele din Mali (după Bamako și Saint–Denis) –în care francezi de baştină mai erau doar 20% dintre locuitori, în acelși timp trebuie amintit că:

> 76% din populaţia oraşului primeşte diverse ajutoare sociale, iar 51% din populaţie este beneficiara Venitului de Solidaritate Activă sau a Alocaţiei pentru Adulţii Handicapaţi!

În ultimul deceniu, mareea imigraţională a atins în Franţa cote greu de imaginat, (și care au fost mult depăşite ulterior – n.n.). Doamna Hélène Conway, ministrul însărcinat cu francezii din străinătate, cu prilejul vizitei în Maroc, afirma că serviciile consulare franceze vor livra cu operativitate 160.000 vize/an. O veste bună şi pentru cei 160.000 de locuitori de origine marocană ai oraşului Lille; mulţi dintre ei îşi vor revedea astfel rudele şi prietenii. La o lună distanţă, în noiembrie 2012, ambasadorul Franţei în Algeria, domnul André Parrant, a dat asigurări ferme că Franţa îşi va respecta angajamentul de a acorda algerienilor 200.000 vize Schengen/an!

Şi au fost destui cei care l-au atacat pe Jean-Luc Mélenchon (n.1951)[200], când acesta a rostit cu mândrie:

> *"Civilizaţia noastră este mai apropiată de cea a Maghrebului decât de cea a ţărilor Europei de Est*".

[200] Jean-Luc Mélenchon - ales în mod succesiv Consilier general al departamentului francez Essonne (în regiunea Ile–de-France), senator al aceluiași departament (1986) și europarlamentar în districtul Sud-Vest (2009); fost ministru al Educației Profesionale 2000-2002 în guvernul lui Lionel Jospin și preşedinte al partidului comuniştilor francezi,

Nu doar Franţa şi Anglia îşi vor pierde în urmatoarea jumătate de secol identitatea culturală şi naţională. Bătrâna Europă este afectată de un fenomen migratoriu generalizat. În fiecare an, de ani de zile, între 2,5 şi 3 milioane de imigranţi din Africa şi Asia îi trec graniţele – fără a mai pleca. ***"Locurile" lăsate goale de europeni, trebuiesc ocupate.***

Scriitorul Lucian Boia în cartea sa *"Sfârşitul Occidentului?"*: spunea:
"În perioada 1870-1913, Europa Occidentală reprezenta 14,7% din populaţia lumii. În 2012, un calcul preliminar coboară Europa Occidentală la 5,7%, prin urmare o adevărată prăbuşire; în termeni relativi nu mai e decât o treime din ce a fost cu un secol înainte. Occidentul plăteşte preţul "bogăţiei": societăţile prospere au mai puţini copii… şi nu mai puţin preţul democratizării, proces care rezervat iniţial segmentului masculin al societăţii, a cuprins în cele din urmă şi populaţia feminină. *Femeia a ieşit astfel din rolul său tradiţional de "fiinţă de interior" şi de "producătoare de copii".*

Lucian Boia poate fi contrazis, dar nu de către realitate!.

La ora actuală, 15 milioane dintre locuitorii Germaniei, aproape 20%, provin din imigraţie. Cu toate acestea, de curând, Angela Merkel, vorbind în faţa unei adunări ce reunea experţi din lumea academică, politică şi a afacerilor, a declarat: "*Îmbătrânirea populaţiei obligă Germania să se deschidă către imigraţie"!* Cancelara, a arătat că până în 2025, Germania va avea 6,5 milioane de locuri de muncă neocupate, şi asta nu este singura problemă: media de vârstă a populaţiei germane era anul 2016, de 44 de ani; prin urmare un semn clar de îmbătrânire. Bundesbank-ul, într-unul dintre rapoartele sale recente, a susţinut cauza imigraţiei, arătând că Germania are nevoie de un plus anual de 200.000 de imigranţi; în anul 2012, Germania primise doar 180.000.

"Salvarea", spunea Lucian Boia, nu e departe!

În ţările de pe celălalt mal al Mediteranei, 65% din populaţie are sub 30 de ani: 175 de milioane de tineri sunt gata să contribuie la întinerirea nu numai a Germaniei, ci şi a întregii Europe.

Nici **Belgia** nu o duce rău atunci când este vorba de imigraţie; întotdeauna este însă loc de mai bine! Conform studiului demografic elaborat de sociologul Jan Hertogen:

> ”Regatul număra 2,6 milioane de cetăţeni “proveniţi din imigraţie”, adică 24% din populaţie! Bruxelles, capitala ultra metisată a Uniunii Europene, ne arată azi cum va fi Europa de mâine: 75,6% din populaţia sa se trage din imigranţi!”

Unii **suedezi** visează la vremurile când ţara lor era omogenă din punct de vedere etnic. Socialistul Olof Palme decreta Suedia drept o ţară multiculturală dorind s-o transforme în campioana azilului politic; prezentatoarea vedetă a unui cunoscut program de televiziune este născută în Ethiopia şi lucrul acesta nu mai miră pe nimeni. Cum tot nu mai miră pe nimeni faptul că din cei 9 milioane de locuitori ai regatului, 1 milion sunt născuţi în afara graniţelor Europei!. Lor li se alătură încă 200.000 de suedezi ai căror părinţi sunt născuţi în străinătate.

Norvegia este mai puţin primitoare decât vecina ei, a fost un singur Olof Palme, dar la fel de darnică. Şi ea plăteşte din greu “transfuziile” cu sânge tânăr.

În 2012, Norvegia a primit 15.400 de imigranţi non-occidentali şi a cheltuit pentru asta 8,5 miliarde euro! ***Cheltuiala pentru menținerea unuin imigrant ajunge la 550.000 euro sau chiar peste!*** Cu toate acestea teroriștii nu au renunțat de a acționa printr-un atac terorist ce a avut loc în prima săptămână a lunii aprilie 2017 la Oslo și care s-a soldat cu șapte morți şi mulţi răniţi.

Italienii nu sunt neliniştiti; nu-i preocupă pierderea identităţii, de orice fel ar fi ea. Sunt doar urmaşii anticilor romani, aşa că, putem spune că au experienţă, doar au mai trecut prin aşa ceva.

În 2011, conform Institutului de Statistică Italian (Istat), în Italia vârsta medie a populaţiei este de 43,5 ani şi sunt aproape 5 milioane de imigranţi legali, iar în 2059 vor avea o vârstă medie de 49,8 ani, în timp ce numărul cetăţenilor proveniţi din imigraţie se va tripla ajunnd la 15,5 milioane.

Aceasta este o imagine orientativă asupra unei Europe manifestată printr-o puternică scădere demografică şi cu un accentuat proces de îmbătrânire a populaţiei.

"Salvarea", dacă o putem numi astfel, va veni din sudul continentului. Dacă populaţia Uniunii Europene era în 2011, de circa 500 milioane de locuitori, Africa avea în 2010, 856 milioane de locuitori, aproape 25% dintre ei având vârsta între 15 şi 25 de ani.

În 2050, populaţia Africii va depăşi 2 miliarde de locuitori, rata de fertilitate fiind cea mai ridicată din lume: 4,7 copii/femeie, adică de trei ori mai mare decât rata europeană!

Nigeria, care acum are în prezent circa 167 milioane de locuitori, va avea, în 2050, o populaţie aproximativ egală cu cea a Statelor Unite adică circa 450 milioane de locuitori.

Sociologii, demografii, analiştii economişti, istoricii, scriitorii, ziariştii şi oamenii politici, analizând zilnic diversele aspecte ale fenomenului imigraţiei de masă ce afectează în mod special Europa occidentală (și mai mult ca sigur va veni şi rândul Europei de Est), relevă unele dintre perspectivele economice şi culturale, ale viitorului lumii determinat de "fluxul masiv şi incontrolabil" al "invaziei populaţiilor din sud", al fenomenului "colonizării inverse", a pierderii identităţii culturale şi naţionale a multor țări europene (și din alte continente –n.n.) şi totodată imposibilitatea de a-i integra în societatea europeană pe noii sosiţi din Africa şi Asia.

În timpul acesta, zilnic, circa 8.000 de noi sosiţi întră pe porţile deschise ale "fortăreţei" Europa, iar unii dintre ei, odată ajunşi, protestează strigând:

"Nu graniţelor. Nu naţiunilor" !

fiind susţinuţi în demersul lor de organizaţii civice, de diverși europarlamentari și pretinși experți în problemele refugiaților.

Astfel, Peter Sutherland[201], reprezentantul special al ONU pentru migrație, atrage atenția că:

„migrația este crucială creșterii economice [în UE],
oricât de greu ar fi asta de explicat cetățenilor".

[201] Peter Sutherland (n.1946)- om de afaceri irlandez,avocet, fost procurer general al Irlandei, consilier de rang înalt al Baroului irlandez. În anul 2006 a fost numit responsabil pentru creerea Forumului mondial privind migrația și dezvoltarea (GFMD).

Oameni politici de marcă recunosc, retoric, eşecul politicii multiculturale, în timp ce iniţiază sau supervizează proiecte ce prevăd o creştere a imigraţiei. Este folosit, din ce în ce mai des şi devine tot mai cunoscut, conceptul de "migraţie de înlocuire" sau "***Marea înlocuire a populaţiilor***".

Sintagma a fost folosită pentru prima dată în anul 2000, în raportul "Diviziei Populaţiilor", parte componentă a "Departamentului afacerilor economice şi sociale" din cadrul ONU.

O serie de Experţii ai ONU arată că în următorii 50 de ani, populaţiile tuturor ţărilor dezvoltate (cu excepţia Statelor Unite) se vor afla într-un proces constant de scădere numerică şi de îmbătrânire, proces determinat de scăderea natalităţii şi tot odată de creştere a longevităţii.

Rezultatul unora dintre proiecţiile stabilite, relevau că populaţia Japoniei şi a tuturor ţărilor europene era într-un proces de diminuare vizibilă. După opinia acestor experți, în numeroase cazuri (cum era cazul, de exmplu, al Estoniei, Bulgariei, Italiei și altor țări.) ţările vor pierde între un sfert şi o treime din populaţie. Procesul de îmbătrânire al populaţiei, afirmau ei, se va generaliza, ridicând vârsta medie la anumite maxime fără precedente istorice. Raportul între persoanele în stare să muncească (cu vârste între 15 şi 64 ani) şi persoanele de peste 65 de ani, se va diminua la peste jumătate: de la 4-5 la 2.

Se specifica deasemenea că numărul imigranţilor necesari pentru a evita declinul populaţiei în stare să muncească era mai mare decât cel necesar pentru a evita declinul populaţiei totale.

În alte câteva cazuri cum era cazul Coreei de Sud, Franţei, Marii Britani – se considera că era nevoie de un număr de 2-4 ori mai mare. Tehnocraţii ONU estimau că UE, pentru a menţine echilibrul actual de 4-5 persoane active la un pensionar, ar trebui să primească circa 159 milioane imigranţi până în 2025.
Un Raport al ONU din anul 1965, clarifica ideia după care:

"Declinul populaţiei este inevitabil
în absenţa migraţiei de înlocuire."

O serie de demografi din diverse țări considerau că imigraţia şi "bomba demografică" aflată în posesia populaţiilor din Sud, putea fi considerată ca un sprijin din punct de vedere economic dar tot odată putea fi considerată și o altă parte a acestui fenomen (pentru anumite țări –n.n.) considerat ca o "armă" care punea sub un mare semn de întrebare referitor la grăbirea așa numitului ***"sfârşit al civilizaţiei albe"*** **.**

SUA este singura ţară ce aparţine acestei civilizaţii care în prezent nu are probleme demografice dar acest fenomen se va mofdifica datorită în principal imigraţiei masive a populaţiei de latinos venită din sud.

După date statistice privind demografia Statelor Unite, în 1995, albii americani reprezentau 74% din populaţia acestui continent, pentru ca 15 ani mai târziu, adică în jurul anului 2010, ea reprezenta numai 64%.

Mai este cazul să ne îndrebăm cum va arăta SUA în 2050 sau mai departe?

După opinia unor experți demografi în anul 2050 nu numai nordicii protestanţi, ci populaţia albă de origine europeană va înceta să mai fie majoritară!

Urmărind unele dintre datele statistice prezentate de către Biroul American de Evidenţă a Populaţiei în intervalul iulie 2010 –iulie 2011, nou născutii albi, non-hispanici, au reprezentat mai puţin de jumătate din copiii nou-născuţi în Statele Unite. Această constatare oficială , după opinia demografilor, era socotită ca fiind pentru prima oară în istoria SUA iar practic vorbind o asemenea constatare referitoare la evoluția poporului american : *nu a fost, ultima*.

Despre sfârşitul unei civilizaţii sau a unei epoci istorice au scris şi au vorbit încă cu multe decenii în urmă, diverși filozofi, istorici, scriitori şi oameni politici.

Dacă ar fi să-l citǎm numai pe Cioran, ale cărui spuse au provocat la vremea respectivă, în cel mai bun caz, zâmbete de neîncredere, lucru ce şi astăzi este socotit de către unii pretinși specialiști sociologi și politologi, ca fiind deplasat:

> “Albii vor sfârși la fel ca ei (indienii americani), fiind băgaţi în rezervaţii cât să se păstreze câteva specimene. Cine vor fi noii stăpâni? Negrii? Galbenii? Sau şi unii şi alţi?”

Surse: Prelucrat de autor după opinia lui BOGDAN CALEHARI prezentat în: “Vestul și Restul” – Roger Scruton, Edit. Humanitas / “Terorismul Intelectual” – Jean Sevillia, Edit. Humanitas / “Epoca De Aur A Incertitudinii” – Adrian Cioroianu, Edit. Curtea veche.

Ultimile acte de violență ca au avut loc în Franța (Paris) și în Belgia (Bruxelles), iar apoi în Mali aproape de sfârșitul anului 2015, și mai recent în Berlin (în preajma sărbătorii de Crăciun 2016), precum și atacul ce a avut loc la 8 aprilie 2017 în două biserici din Cairo, și care s-a soldat cu 36 de morți și 116 răniți ar trebuii să dea mai mult de gândit Administrțiilor locale și statale din diverse țări, întrucât pe lîngă invazia migranților (veniți pentru a-și salva viețile din cauza războaielor și a conflictelor etnice ce au loc între musulmani și creștini), au intrat în Europa și în alte țări, un număr mare de teroriști care organizează și execută tot

felul de crime, distrugeri fizice, crează panică în masa largă a populației urmărind în final planul de transformare a Europei și a altor țări din lumei, în califate care să-și desfășoare viața după principiile și regulile musulmane.

După evenimentele privind atrocitățile din Franța o serie de specialiști și analiști politici și militari, au ajuns la concluzia că asemenea atrocități ar fi putut fi evitate dacă ar fi existat o mai serioasă și mai strânsă cooperare între organele polițienești și de securitate din Turcia și cele din țările Europei occidentale.

Din păcate această situație nu a avut loc la nivelul așteptărilor.

Iată unele fapte care dovedesc că afirmația de mai sus este bazată pe fapte reale:

În ianuarie 2015, autoritățile turcești l-au reținut pe unul dintre atacatorii sinucigași când vroia să treacă granița Turciei, Brahim Abdeslam, și pe care pentru a scăpa de el, l-au deportat în Belgia. Autoritățile turcești au comunicat poliției belgiene că această persoană, a fost "radicalizată" și este suspectat de alăturare la acțiunile extremist jihadiste ale Statului Islamic în Siria.(**Sursa:** declarația organelor de securitate turcești pentru agenția de știri Reuters).

Cu toate acestea, în timpul interogatoriului în Belgia, Abdeslam a negat orice implicare cu militanții Statului Islamic fapt pentru care a fost eliberat. Această decizie (a fost luată cu toate că se știa că Abdeslam era fratele lui Salah – n.n.),pe care autoritățile belgiene au afirmat că nu aveau suficiente dovezi care să dovedească că acesta ar fi avut intenții teroriste.

La data de 13 noiembrie, Abdeslam s-a sinucis declanșându-și vesta cu exploziv la *Le Comptoir Voltaire* – unul din barurile de noapte din Paris, omorând multe persoane. Fratele lui, Brahim Abdeslam, Salah, este, de asemenea, unul dintre suspecții în atacurile, revendicate de către ISIS, și este acuma urmărit de poliția europeană..

În Franța, a fost creat un dosar special "S" (al Securității de Stat) cuprinzând un fișier referitor la persoanele suspectate de a fi o amenințare la adresa securității naționale.

În acest document a fost inclus și Ismail Omar Mostefai, care și-a detonat vesta explozivă în interiorul sălii de concert Bataclan din Paris.

Poliția turcă, a luat de asemenea, în considerare și urmărirea unui alt suspect de terorism, Ismail Omar Mostefai prin link-urile găsite referitoare la Statul Islamic.

Mostefai, fusese cetățean francez de origine algeriană; el fuseset inclus pe lista celor suspecți încă din anul 2010 (Sursa: informații ale poliției francize incluse într-un Raport prezentat în Google Tradus pentru Business în: ToolkitWebsite)

Autoritățile din Ankara au transmis imediat la Paris în decembrie 2014 și în iunie 2015, informați despre acest individ periculos.

(**Sursa:** Declarația unui înalt oficial guvernamental turc; din aceeași sursă de informații prezentată în Google).

Din păcate acest avertisment a fost luat în considerație, de abea după ce au avut loc atacurile coordonate și concomitente, din Paris**.**

Un al patrulea atacator a fost unul care a scăpat de cel puțin de patru ori de verificările poliției franceze în 2013, care până la urmă au emis un mandat de arestare pentru el. Aflând de acest mandate el a părăsit imediat Franța.

Prin oricare dintre aceste ocazii, poliția, serviciile de informații și de securitate ar fi avut o enormă oportunitate de a reține cel puțin o parte dintre cei care au lansat atacurile din Paris.

Nu există nici o explicație asupra modului în care un grup de militanții islamiști au fost capabili de a organiza un asemena atac și cum s-au putut mișca în mod liber între țările din granițele deschise ale spațiul Schengen.

Luați unul câte unul, fiecare dintre pași greșiti ai poliției și serviciilor de securitate freanceze au căpâtat tot felul de ”explicați”, unele mai de necrezut decât altele (au afirmat ulterior serviciile de securitate franceze - n.n.).

De fapt ele dovedesc (pentru a nu știu câta oară – n.n.), lipsa de comunicare și incapacitatea de a ține evidența militanților suspectați precum și eșecul de a acționa prin folosirea informațiilor ”inteligenței”, lipsa de resurse (informaționale și financiare în unele țări) concomitent cu o creștere a numărului presupușilor ”soldați” jihadiști.

O examinare atentă efectuată de Agenția Reuters referitoare la o serie de atenționări serioase și ne luate în seamă, pierderea din atenție sau neînțelegerile dintre organele de securitate au culminat cu cel mai mare act al atrocităților din Franta (ce a avut loc la 13 noiembrie 2015), de la al cel de al Doilea Război Mondial, ceea ce evidențiază multiplele lipsuri și dificultăți cu care se confruntă unitățile de combatere a terorismului din Europa și incapacitatea lor de a menține continentul european în condiții de siguranță.

> "*Suntem într-o situație în care serviciile noastre de Securitate și poliție sunt depășite. Ele se așteaptă să se întâmple ceva, dar nu știu unde",*

a declarat Nathalie Goulet, care conduce Comisia de anchetă a Senatului francez în problema rețelelor jihadiste.

O situație similară are loc și în alte țări europene. Mulți analiști politici și stategi militari consideră ***Belgia ca fiind o verigă foarte slabă în problemele securității europene.***

"Ei pur și simplu nu au aceleași mijloace ca cele din Marea Britanie sau DGSI (Agenția de informații franceză),", a declarat Louis Caprioli, fost șef al uneia dintre unitățile anti-terorismului din Franța.

Și cu toatălipsa de responsabilitate și multiplelor fiascouri ale securității belgiene, Primul Ministrul belgian Charles Michel, a apărat serviciilor de securitate ale țării sale și chiar le-a lăudat considerându-le ca pe *"un loc de muncă dificil și greu."*

Nu contestă nimeni că asemenea posturi și funcții nu sunt ușoare și în siguranță, dar acest fapt nu poate constituii explicația modului în care se desfășoară asigurarea securității populației civile belgiene sau din țările europe din imediata apropiere.

Președintele Franței, Francois Hollande, a felicitat de asemenea serviciile de securitate ale țării sale, care l-au vânat și împușcat pe conducătorul actelor criminale din Paris, Abdelhamid Abaaoud, după numai cinci zile dela atacurile ce au avut loc la Paris.

Reprezentanții Europol-ului[202], (Agenția de Poliție a Uniunii Europene - n.n.), au declarat că au analizat informațiile autorităților belgiene și franceze, și au ajuns la concluzia că în unele state membre ale UE se desfășoară activități mult mai bine organizate în privința schimbului de informații decât între Belgia și Franța.

După cum se prezintă în diversele mijloace ale mass-mediei europene, în prezent cuvântul de ordine al organelor de securitate, ale armatei și poliției este:

[202] Europol - organizație de combatere a criminalității la nivel European cu sediul central la Haga (Olanda). Această organizație preia sarcinile polițiilor naționale din fiecare stat al Europei, în caz că activitatea criminală, depășește limita granițelor naționale. Pentru desfășurarea normal a activității sale, este necesar un schimb continuu de informații de la nivelele naționale până la cele internaționale (Interpolului). Activitatea Europol se referă la: acțiunile terorismului, radicalismului, actele de violență cu caracter Internațional, combaterea comerțului ilegal cu arme, droguri, folosirea copiilori în scopuri pornografice și încercarea legalizării banilor rezultați din afaceri ilegale. Europol-ul a fost inițiat încă din anul 1992 prin înțelegerea din Maastricht, dar devenit funcționabil din 1999. Organizație este independentă de UE care are atribuții polițiste și jurisdicționale de colaborare pe plan european.(Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Europol)

Atenția față de luptătorii care se întorc din Siria ”

Accentul în ultimii ani al anchetatorilor trebuie îndreptat asupra bărbaților și femeilor care au crescut în Europa, au pașapoarte europene și care călătoresc în Siria pentru instrucție și pregătire de luptă.

Pe măsură ce numărul acestor luptători a crescut, autoritățile trebuie să țină pasul cu această situație. Ministerul de Interne francez a estimat că circa 500 de cetățeni francezi au călătorit în Siria și aproape 300 s-au întors pregătiți pentru atacuri.

(Cât de exacte sunt aceste cifre este discutabil cu atât mai mult cu cât unele informații recente prezentate de către mass-media americană, de exemplu, preluate chiar de la francezi,(2015/2016), confirmau că este vorba de circa 1.000 de tineri francezi care au plecat din Franța pentru a se înrola în trupele ISIS – n.n.)

Autoritățile franceze consider că sunt circa 1.400 de persoane care au nevoie de supraveghere timp de 24 de ore zilnic, în timp ce Franța dispune de un număr mic de ofițeri pentru a efectua sarcina de urmărire, (ceeace reprezintă circa o zecime din numărul celor necesari).

De asemeni după unele informații ale Administrației belgiene circa 350 de persoane din Belgia au plecat recent (2016), în Siria pentru a lupta – ceea ce reprezintă cel mai mare număr (pe cap de locuitor din Europa –n.n.).

O sursă guvernamentală belgiană a declarat recent că Belgia are o listă de 400 de persoane care sunt simpatizanți ai ISIS; din care unii s-au întors și alții sunt pe cale de a pleca acolo. Există de asemeni un lot de circa 400-500 de persoane pe care autoritățile belgiene le cunosc că s-au radicalizat. Numărul de persoane din serviciile de securitate belgiene care efectuează supravegherea este considerat ca fiind considerabil mai mic decât cel realmente necesar.

Unii dintre atacatorii din Paris au fost cunoscuți încă de când erau în libertate.

Atacurile ce au avut loc la 13 noiembrie 2015 în Paris s-au soldat cu 129 de morți și 352 de răniți, în diferite locații, (inclusiv sala de concert Bataclan). Alții au fost uciși în afara stadionului *Stade de France*, în barurile și restaurante din jurul centrul Parisului.

Șapte atacatori au murit in timpul atacurilor. Abdelhamid Abaaoud (1987- 2015) a fost ucis într-unul din raidurile poliției (la nord de Paris –n.n.), împreună cu o femeie care după informații era verișoara lui.

Alte zeci de persoane au fost reținute, în raidurile poliției găsindu-se la ele arme și explozibili.

Abaaoud, era cunoscut autorităților de mai mulți ani. După un raid în ianuarie în orașul belgian Verviers, poliția l-a suspectat de un complot de răpire a unui ofițer de poliție și omoarea lui.

În luna februarie 2015, Abaaoud, a declarat într-un interviu dat unei reviste a Statului Islamic că știa că era căutat de poliția belgiană.

Abaaoud s-a întors în Europa, după ianuarie 2015.

"Dacă Abaaoud a fost capabil de a pleca în Siria și apoi s-a întors în Europa, fără nici o dificultate, înseamnă că există mari deficiențe în întregul sistem de verificări și de securitate european", a declarat Ministrul francez de Externe Laurent Fabius.

Ismaël Omar Mostefaï, cel care a declanșat bomba explozivă la sala de concerte Bataclan (Paris), de asemenea, a călătorit dus și întors din Europa în Siria și înapoi.

Deși a avut opt condamnări ca fiind un criminal, el nu a fost niciodată în închisoare. Poliția franceză a declarat că l-a suspectat de a fi în Siria între sfârșitul anului 2013 și începutul anului 2014, înainte de a reveni neobservat în Franța. În luna decembrie 2014, el a trecut prin Turcia de unde a contactat legăturile sale din Franța.

Poliția turcă a alarmat din nou în iunie 2015, poliția franceză printr-o scrisoare. Din păcate, **după informațiile unui înalt oficial guvernamental turc și a unei surse de securitate precum și a poliției turcești, la mesajul Turciei, nu s-a primit nici o confirmare de primire și nici un răspuns.**

Informația turcă afirma că ”a existat o legătură între această persoană și *Daesh* (vechea denumire a Statului Islamic) și pentru acest fapt am raportat," (a spus sursa de securitate turcească –n.n.).

"Am urmat toate procedurile internaționale. Dar ei (francezii–n.n.) nu au dovedit același nivel de sensibilitate."

Oficialii francezi au refuzat să comenteze acest fapt, dar în același timp au afirmat că coordonarea cu Turcia privindu-i pe potențialii jihadiști, s-a îmbunătățit semnificativ în ultimul an.

Bilal Hadfi, (20 de ani), cetățean francez, care și-a declanșat vesta cu exploziv în afara stadionului Stade de France, Paris, **a fost un alt atacator sinucigaș ținut sub supraveghere de către autoritățile franceze.**

După ce a vizitat Siria, în februarie 2015, a revenit în Europa printr-o cale necunoscută de poliție. Un purtător de cuvânt al Ministerului Belgian al Justiției a spus că au fost instalate microfoane în casa unde a fost cazat.

Un alt caz este cel al atacatorului Sami Amimour. Autoritățile franceze au lansat o investigație oficială referitoare la posibila activitate legată de terorism a lui

Amimour în octombrie 2012. Procurorii au afirmat că el era suspectat de planificare unor atacuri alături de unii militanți din Yemen.

Amimour fusese șofer de autobuz care a fost radicalizat într-o moschee lângă orașul său natal, Drancy, la nord de Paris. În urma anchetei, poliția i-a ordonat lui Amimour de a se prezenta în fiecare săptămână la poliție pentru a fi verificat de către poliție. După unele Rapoarte prezentate de către Agenția de știri Reuters, pe 20 Noembrie 2014, Amimour nu s-a mai prezentat pentru controalele săptămânale în 2013. După aproape o lună de zile autoritățile au emis un mandat internațional de arestare.

La data respectivă Amimour era deja în Siria. Urma lui a fost descoperită un an mai târziu, în decembrie 2014, când tatăl său a dat un interviu cotidianului francez *Le Monde* în care a descris cum a călătorit fiul său în Siria, dar nu reușise să-l convingă să se întoarcă.

În prezent, poliția franceză este în căutarea (și) a lui Salah Abdeslam, despre care se știe că este un supraviețuitor al atacurilor din Paris. Cu șase săptămâni înainte de atacuri, Salah și fratele său Brahim (unul dintre atacatorii sinucigași – n.n.) au avut un bar numit *Les Beguines* pe o stradă liniștită din Molenbeek, o zona cu locuințe ieftine de închiriat din Bruxelles, și în care au avut loc mai multe atacuri teroriste.

După atacurile din 13 noiembrie 2015, Salah Abdeslam s-a ascuns undeva în Belgia sau chiar a părăsit Belgia. Nu este încă clar ce rol a jucat în noaptea atacurilor și cum de a reușit să supraviețuiască și să fugă.

Ulterior doi oameni au fost arestați, Mohamed Amri,(27 ani), și Hamza Attou (21 ani); la interogatoriu ei au declarat că l-au transportat cu mașina lor pe Salah Abdeslam care le-a spus că mașina lui s-a defectat.

Un succes al raidurilor anti-teroriste a avut loc la mijlocul lunii martie 2016, când Salah Abdeslam și câțiva colaboratori ai săi din grupul de teroriști au fost prinși și deținuți pentru interogatorii în Belgia urmând să fie extrădați în Franța.

2.1. Unele greșeli ce au avut loc în Franța și Belgia.

Un pașaport sirian a fost găsit lângă unul dintre atacatorii sinucigași de la stadionul Stade de France. Acest pașaport a fost folosit de către un refugiat care a ajuns în insula grecească Leros pe 3 octombrie 2015. Omul a călătorit prin Macedonia și a cerut azil în Serbia.(**sursa:** informații date de securitatea Franței).

Un procuror francez ce a investigat acest caz a confirmat faptul că amprentele digitale prelevate de la sosirea în Grecia au aratat ca omul a călătorit cu un al doilea om, care, de asemenea, s-a sinucis în apropierea stadionului Stade de France.

Nu este clar dacă pașaportul emis pe numele de Ahmad al-Mohammad, (un tânăr de 25 de ani –n.n.) din orașul sirian Idlib, a fost autentic sau a fost furat de la un refugiat.

Ministrul irakian de Externe Ibrahim al-Jaafari a declarat, de asemenea, că serviciile secrete de informații ale țării sale au anunțat că Franța, Statele Unite și Iranul, erau vizate pentru atac.

Unul dintre procurorii din Germania investighează, de asemenea, acuzațiile după care un bărbat algerian reținut la un centru de refugiați din orașul Arnsberg, a informat că știa că va avea loc un atac iminent în capitala franceză.

Cu toate aceste atacuri repetate, serviciile de securitate din Franța și din alte țări europene încă nu reu;esc să-şi coordoneze sistemul informațional și să țină seama de informațiile transmise de alte servicii de securitate din exteriorul țării sau din afara zonei unde activează: acesta este principalul motiv pentru care au fost posibiler multiplele acte criminale cu zeci și sute de morți și răniți și cînd s-a creat un spirit de solidaritate internațională (dar fără participarea conducerii SUA – n.n.), și când într-un glas și braț la braț marea majoritate a conducătorilor lumii au defilat pe străzile Parisului spunând:

Astăzi, noi toți suntem francezi !

Fotografie: AFP

2.1.1. Unele dintre acțiunile stabilite la nivel guvernamental

În Franța, Premierul Francois Hollande a declarat stare de urgență la nivel național care va dura trei luni (până la începutul lunii aprilie 2017). Poliția franceză are în prezent dreptul și puterea de a efectua percheziții fără a obține și folosi mandate de arestare și poate deține pe oricine este suspectat de o amenințare la adresa securității și poate impune introducerea arestului la domiciliu timp de 12 ore pe zi.

De asemeni, site-urile Internetului considerate având planuri de incitare sau sprijinire a unor "acte de terorism" pot fi blocate și orice demonstrații publice sunt interzise.

Guvernul Belgian a anunțat, de asemenea, declanșarea unei represiuni de securitate, declarând că Administrația belgiană va cheltui în plus 400 de milioane de euro (430 milioane de dolari) în materie de securitate urmând să ia măsuri, cum ar fi: oprirea vânzării de cartele de telefon mobil pentru cumpărătorii anonimi. Poliției i se va permite să efectueze cercetări de noapte în oricare casă și tot odată se interzice, se condamne sau să expulzeze din țară orice predicator de ură împotriva populației belgiene.

Specialiștii politologi și unii analiștii strategi militari au afirmat că nu au certitudinea că numai aplicarea unor asemenea măsuri vor fi suficiente și eficiente.

După o săptămână de la atacul din 13 noiembrie 2015, Bruxelles-ul a continuat să fie în alertă maximă, din cauza a ceea ce autoritățile au numit amenințarea "gravă și iminentă" a unui atac.

Într-un film de propagandă lansat de ISIS, în săptămâna 15-21 noiembrie 2015, Statul Islamic avertiza că va lovi din nou Europa.

"Atunci când este pregătită o operațiune de mare dimensiune, atacatorilor li se spune să păstreze un ”profil” scăzut în lunile dinainte. Ne mai fiind pe radarele poliției, este deosebit de grea depistarea lor; ***este la fel, de greu***, (după cum au afirmat unii gazetari confirmând opinia lui Roland Jacquard, președintele Observatorul terorismului internațional cu sediul la Paris), ***ca și cum s-ar căuta un ac într-un car cu fân***",

Sursa: Prelucrat de autor după: Robert-Jan, Bartunek, Reported from Bruxells and Orhan Coskun reported from Turkey; writing by Timothy Heritage; editing by Alessandra Galloni, Simon Robinson,JanetMcBride; în: www.trust.org/item/20151123093602-wtts2/ World, Sunday Nov 23, 2015

2.2. Este amenințarea islamică jihadistă inevitabilă?

Răspunsul la o asemenea întrebare trebuie să fie categoric **NU!**
Dar pentru aceasta trebuie ca:

- specialiștii în problemele terorismului să-și exprime clar punctele de vedere să coopereze pe plan internațional și să ofere soluții concrete în această problemă,
- conducerile diverselor țări trebuie să țină seama de opiniile acestor experți și a cadrelor militare (strategi și tacticieni militari), angajați în această luptă,
- trebuie extinsă activitatea instituțiilor care se ocupă de diversele aspecte ale inteligenței la nivel național și internațional și acordarea fondurilor necesare acestor activități,
- extinderea la nivel micro, macro și mondo economic a comunicațiilor și informațiilor obținute din diverse surse ale diverselor țări,
- verificarea tuturor migranților în țările unde au ajuns și stabilirea drepturilor de ședere sau deportarea imediată a celor intrați în țările gazdă, în mod ilegal și care s-au detat la acte diverse criminale sau antisociale.
- creerea unor bănci de date cu informații cât mai complete [inclusiv fotografii, amprente și ADN-uri],
- dotarea punctelor cheie de intrare/ieșire la graniţele din diverse țări, cu echipametele necesare de stocare a informațiilor și posibilitatea rapidă de verificare operativă a acestor informații,
- urmărirea continuă a persoanelor care au provenit din Arabia Saudită sau au călătorit pentru un timp în această țară sau în altele unde sunt create centre de radicalizare și pregătire militară a teroriștilor,
- introducerea sistemului de verificare a tuturor documentelor a pasagerilor din avioanele care sboară spre sau din zona Arabiei Saudite,
- verificarea tuturor documentelor ale pasagerilor de origini din țările Oreintului Mijlociu sau din Africa de Nord, care circulă între țările membre ale UE,
- extinderea intervenților militare ale coaliților internaționale în special în țările unde s-au infiltrat aceste organizații extremist teroriste (cum ar fi de exemplu: Siria, Yemen, Irak , Nigeria și altele),

- introducerea unui sistem de judecare prin tribunale de urgență pentru oricare persoană descoperită ca făcând parte din organizațiile extremist jihadiste,
- reanalizarea și adaptarea unor noi instrucțiuni în Tratatul de la Prüm (oraș din Eifel landul Renania de Nord-Westfalia, Germania) în raport cu volumul migrației spre Europa în vederea luptei împotriva terorismului, criminalității și imigrației ilegale,(pentru cei interesați sugerez (re)citirea informațiilor despre tratatul de la Prum în:

http://www.dataprotection.ro/servlet/ViewDocument?id=649)

- Europa în general și UE în special trebuie să asigure și să mențină libertățile civile și o balanță între libertatea individuală și securitatea națională, informând pe oricine interesat de asemenea acte explicându-se că fără securitate nu vor putea exista libertăți civile reale,
- revizuirea punctelor de vedere referitoare la constituirea unei armate unite care să protejeze orice încălcare a regulilor interne și externe ale UE,
- lupta împotriva terorismului internațional trebuie să întărească cooperarea țărilor europene și din alte continente.

Anexa 3:

Ținuta vestimentară a musulmanilor: o continuă dispută

Cu multe sute de ani în urmă, femeile din diverse colțuri ale lumii în special din clasele sociale privilegiate, s-au preocupat de obținerea unor aspecte mai atractive ale îmbrăcămintei. Diverse materiale, în diverse culori, și cu diverse croieli, au însoțit dea-lungul timpurilor imaginația și gustul sofisticat al sexul feminin.

După unii autori „germenii" modei se spune că ar fi apărut în Egiptul antic, odată cu apariția luxului și al eleganței vestimentare de la curtea faraonilor. După alți autori asemenea manifestări nu se regăseau în lumea vechilor civilizații asiatice, ci în Europa secolului al XIV-lea, când în Evul Mediu (manifestat în zona actuală a Europei Occidentale), au apărut primele manifestări ale relațiilor de producție capitaliste care au dus la o dezvoltare economică spectaculoasă, și tot odată la înflorirea artei și culturii.

Pe parcursul sutelor de ani modelele de îmbrăcăminte în special cele feminine au fost într-o permanentă schimbare și ca deobicei atunci când se manifestă apariția unui anumit curent (moda fiind considerată ca un curent specific unei anumite perioade – n.n.) apar imediat tot felul de opinii: unele care susțin curentul modei respective și alții care au criticat-o.

În ultimii zeci de ani au apărut tot felul de idei ale creatorilor de modele ajungând de la rochile lungi care acoperă aproape tot corpul, sau care căutau să ascundă anumite defecte până la moda actuală în care se caută să se arate și chiar să se scoată în evidență cât mai mult din piele persoanelor de sex feminin.

Numai în anumite zone a lumii și anume în Orientul Mijlociu și în Orientul Îndepărtat, femeile au continuat să umble îmbrăcate cu rochii cât mai lungi care le acopere cât mai mult corpul.

În Orientul Mijlociu mai mult decât atâta s-a impus chiar folosirea unor "acesorii" (pentru cap – n.n.), care să le ascundă aproape complet capul, fața și în unele cazuri, cu o împletitură din fire foarte subțiri, chiar ochii. O asemenea ținută a fost impusă în special prin religia islamică și continuă să fie practicată indiferent dacă femeile trăiesc în țările Orientului Mijlociu sau au imigrat în alte țări din lumea occidentală.

Moda impusă de islamism a devenit un "adevărat simbol" al acestei religii și a ajuns să fie impusă nu numai prin religie dar prin regulile curente ale politicii din anumite țări.

O asemenea impunere a ținutei vestimentare ce se manifestă pentru femeile musulmane care trăiesc în Europa provoacă un adevărat conflict de idei referitor în special la impunerea acoperirii feței; rochile lungi care le acoperă corpul din cap până în picioare, fiind cât de cât acceptate.
În urmă cu circa 10 ani Comisia Europeană a emis prima sa declarație din care reieșea că nu era împotriva rochiilori lungi purtate de către femeile musulmane dar și-a exprimat dezacordul privind acoperirea feței în special în condițiile în care au început să se manifeste diferite acte teroriste și în acelaș timp femeile musulmane din Europa își cereau dreptul de a obține carnete de conducere auto dar nu acceptau să le fie fotografiată fața.
În anul 2006 Primul Ministru al Angliei, Tony Blair, afirmase că ținuta vestimentară a femeilor musulmane care circulau prin orașele Marii Britanii era o formă de manifestare pe care și-o impuneau și care *ducea la o separare față de restul femeilor și în general al lumii de pe stradă.*
În Franța și chiar în Turcia (care are o populației islamice majoritară), se considera că trebuie interzis acest simbol al islamului în cazul prezentării în fața unor oficialități ale statului (în special la organele de poliție, la organele judecătorești sau pentru a fi acceptate pentru ocuparea posturilor de profesoare în școlile publice).
Dintr-o serie de cercetări recente efectuate **în Marea Britanie** de către Pew Research Center, a reieșit că 62% dintre subiecții intervievați și-au exprimat opinia privind acceptarea folosirii burka și al unui voal foarte transparent pentru acoperirea feței dar nu și al ochilor. Într-un procent similar și-au exprimat opiniile și cei intervievați în Franța (82%), în Germania (71%) și în Spania (59%) .
În 2010 legislația franceză s-a manifestat împotriva vestimentației complete a femeilor musulmane în momentul în care apar pe stradă sau în locuri publice și s-a ajuns să se discute despre această problemă la Curtea Europeană pentru Drepturile omului; această instituție a admis prin lege ca începând de la 1 iulie 2014 să se accepte argumentul guvernului francez din care rezulta că legea a fost bazată pe "o anumită idee *de a"trăi"* împreună cu populația autohtonă.
Printre opiniile reformatorilor concepției islamice se numără și doamna Ayaan Hirsi Ali[203] (care locuiește în prezent în Boston, Massachusetts) și care consideră

[203] **Ayaan Hirsi Ali** (n.1969), activistă politică, prolifică scriitoare, combatantă a politicii islamice de mutilare genitală a femeilor musulmane, avocată pentru drepturile femeilor, opozantă a concepției islamice bazată pe crimă. Ultima carte publicată: *Heretic: Why Islam Needs a Reformation Now, indicată în bibliografie*

că întreaga concepție islamică ar trebuii revizuită, ea ne fiind în concordanță cu secolul în care trăim și în special pentru cei care trăiesc în țările Occidentale.
Liberalismul și secularismul manifestat în lumea islamică trebuie să înțeleagă diversele aspecte ale egalității și a drepturilor pentru toate femeile.
Pentru susținătorii ideologiei islamice obligația acoperirii complete a corpului unei persoane de sex feminin cu toate veșmintele care reprezintă simbolul islamismului obscurantist, este o formă a opresiunii femeilor.
În diverse țări europene îmbrăcămintea femeilor islamice este în prezent unul dintre subiectele care provoacă permanente dezbateri.
În Albania a fost introdusă o lege de interzicere a hijab[204] în special pentru elevele din școlile publice, ceea ce a făcut că din ce în ce mai multe fete să renunțe la acest vestmânt, care a devenit neobișnuit.
În Belgia unele dintre municipalități au introdus legea de interzicere a ținutei vestimentare musulmane de acoperire a întregului corp. Orașul Maaseik a implementat în anul 2004 legea de interzicere a ținutei de îmbrăcăminte de tip musulman. Ministrul de Interne, Marino Keulen, a creat un standard al prohibiților în care a inclus și folosirea burka; această regulă a fost trimisă la cele 308 municipalități ale Flandrei.

Legea belgiană prevede că oricare persoană care circulă pe stradă sau intră într-o clădire publică trebuie să fie identificată în vederea protejării sociale, ceea ce este direct legată de interzicerea acoperirii completă a capului, a feței și a ochilor
În Bosnia și Herzegovina, nu este interzisă ținuta vestimentară (Burka) a femeilor musulmane.
În Danemarca în prezent nu este interzisă Burka; dar în urma unui incident ce a avut loc în 2006, când o jurnalistă a trecut fără să fie identificată la aeroportul din Copenhaga, și în aceeași seară a prezentat un reportaj la posturile de TV, guvernul a introdus legea prin care pasagerii ce vor să folosească mijloacele de transport aeriene trebuie să-și arate fața la punctele de control.
În Franța, după afirmația fostului Președinte Sarkozy, *ținuta vestimentară cu Burka, nu este bine-venită în Franța. "În țara noastră, nu putem accepta ca femeile să fie ca niște deținute în spatele unui grilaj, să fie eliminate din întreaga viață socială și să fie lipsite de o identitate personală.*
Ca atare legea de interzicere a ținutei care acoperă tot corpul din cap și până la picioare a fost votată în Parlamentul francez în Martie 2004.
În luna Septembrie 2011 legea franceză a socotit ca fiind ilegală acoperirea întregului corp în Burka când o femeie apare în public. Penalizarea este de 150

[204] **Hijab** – Vezi Mic dicționar tematic pentru explicarea acestui termen

euro pentru o femeie îmbrăcată în Burka și 30.000 de euro și condamnat la un an pușcărie, bărbatul care își obligă soția să poarte burka.

În Germania, 8 din cele 16 landuri, au introdus legea prin care se interzice folosirea acoperirii capului de către femeile musulmane care sunt profesoare în școlile germane. De asemeni se interzice și altor religii să folosească simbolurile religioase în instituțile publice (cum ar fi bijuterii cu însemnul crucii sau pentru bărbații din religia mozaică de a purta pe cap: hipa); aceste interdicții nu sunt contradictorii cu respectarea libertății religioase, dar se mențin în școlile publice

De asemeni femeilor de origine musulmană li se interzice să conducă automobile dacă sunt îmbrăcate în burka, din motive de securitate în circulația rutieră.

În 2006, Ekin Deligöz, o parlamentară (născută în Turcia) și-a exprimat opinia cerând femeilor musulmane de ași scoate acoperământul capului pentru a dovedi dorința de a se integra în viața de zi cu zi a populației germane.

În Italia, imigrația din ultimele decade a creat situația ca religia islamică să devină cea de a doua religie majoră după cea catolică. Voalul islamic a devenit astfel un punct de referință al politicii naționale împreună cu alte manifestări și acțiuni ale religiei islamice printre care și dorința de a se construi moschee și de a se introduce învățarea koranului în școli. Legea anti-imigrație și Liga separatiștilor din Nord au susținut prin campanii recente interzicerea vestimentației burka.

În Kosovo, la sfârșitul anului 2009 s-a interzis purtarea în școli a eșarfei care să acopere capul. O asemenea interzicere a provocat protestul a peste 5000 de persoane care s-au manifestat în Pristina (capitala Kosovo) în Iunie 2005.

În Olanda, o minoritate de femei musulmane folosesc eșarfa care le acoperă capul. Circa 30% din turcii care au venit să lucreze în Olanda sau au imigrat cu familiile lor, cel puțin jumătate dintre ei sunt olandezi-marocani și folosesc acest sistem de acoperire a capului. Numărul femeilor musulmane care încă mai poartă o astfel de acoperire a capului a scăzut simțitor în ultimele decade ceea ce devedește o scădere impresionantă a concepției seculare.

Dacă prima generație care a venită din Turcia încă mai poartă asemenea veștminte, a doua generație (tinerele născute în Olanda), care reprezintă circa 20% dintre familiile de musulmani veniți în Olanda au renunțat la acest acoperământ al capului.

De altfel Ministrul Imigrării și Integrării Persoanelor Străine în Olanda, Dna. Rita Verdonk, a anunțat în Noiembrie 2006, că a fost introdusă o lege în Casa Reprezentativilor, care interzice acoperirea feței femeilor sau fetelor musulmane când sunt în public, chiar dacă acest lucru este în conflict cu libertatea religiei și a fost condamnată de organizațiile musulmane din Olanda.

Rezultatul unui sondaj larg de opinie desfășurat în 2007 a evidențiat că 66% dintre cei intervievați au fost pentru interzicerea vestimentației folosite de către femeile musulmane și care le acoperă integral corpul și numai 32% au acceptat ideea folosirii acestei vestimentații.

În Malaezia, au avut loc o serie de proteste în 2006 împotriva propunerii de interzicere a vestimentației burka. Ministrul de externe al Malaeziei a afirmat într-un discurs că o asemenea restricție încalcă principiile libertății în alegerea îmbrăcămintii și a personalității oamenilor, iar penalizarea femeilor ce poartă burka cu 390 euro, este împotriva legii.

În Norvegia, chiar dacă în momentul de față nu există o lege de interzicere a îmbrăcămintei musulmane, acest subiect a cunoscut o amplă dezbatere În luna martie 2010, privind interzicerea folosirii burka și a hijab.

În Spania, în 2010 pe baza unui sondaj de opinie efectuat de către Pew Global Attitudes Project, s-a confirmat că majoritatea populației a fost împotriva îmbrăcămitei burka.

În Suedia, îmbrăcămintea musulmană este permisă. Primul Ministru al Suedie în 2010, Fredrik Reinfeldt, și-a exprimat opinia că este împotriva interzicerii burka, și că această problemă nu trebuie să devină o problemă rezolvată prin acte legislative. Aceeași ideie este susținută și de către actualul Prim Ministru Stefan Löfven.

În Elveția, în 2013 un referendum popular sprijinit de circa 2/3 din populație și de către Partidul Poporului (partidul cu cel mai mare număr de membrii) și-a exprimat opinia asupra interzicerii burka.

În Turcia, (statul fondat în 1923 de către Mustafa Kemal Atatürk), acoperirea capului femeilor precum și fesurile pentru bărbați, au fost considerate drept obstacole în calea modernizării țării, care are la bază concepția musulmană.

În 1960, studentele de la diverse universități și salariatele ce ocupau funcții în aparatul administrativ nu purtau un acoperământ al capului și al feței.

În 1970 și în prima parte a anului 1980 numărul studenților care purtau hijab a crescut simțitor. În 1984, îmbrăcămintea capului nu a fost interzisă peste tot, iar multe studente au graduat universitățile deși cu o mulțime de dificultăți și aceleași dificultăți au avut la obținerea anumitor poziții profesionale dar fără să le fie interzise burka și hijab-ul.

În 1998, studentelor de la Universitatea din Istanbul li s-a interzis să poarte acoperământul capului.

În 2000, Nuray Bezirgan, o studentă turcă a fost respinsă de a intra în examenul final având capul acoperit. Curtea de Justiție a dat sentința de condamnare pentru 6 luni pentru *”obstrucționarea” sistemului educațional al studenților*.
La 7 februarie 2008, Parlamentul turc a adoptat un amendament la constituție, care permite femeilor să poarte vălul în universitățile turcești.
În Marea Britanie, burka și hijab sunt interzise ascunzând pericolul unor crime sau acte teroriste. În 2010 un studiu efectuat de către guvernul englez a evidențiat că 67% din populația Marii Britanii dorește să vadă complet fața femeilor musulmane, fără nici un voal pe față.

Anexa 4

Opinia Dlui. Mircea Popescu (SUA): Emigrație și Invazie

În scopul de a-și justifica politica de susținere a valului emigranților peste Europa, Grupul Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European încearcă să facă o analogie pe cât de prostească, pe atât de mârșavă între Ungaria 1956 și Europa 2015.

S-ar părea că acești socialiști doresc să demonstreze că sunt demnii urmași și purtători ai flamurei ”victorioase” a Cominternului de altă dată.

Într-adevăr, în 1956, in Ungaria a avut loc o invazie, tot dinspre Răsăritul sălbatic sovietic împotriva unui popor europenizat de secole. Astăzi, invazia – ce coincidență – vine tot dinspre Estul sălbatic islamic spre Europa.

Dar, atunci 200,000 de unguri au emigrat tot dintr-un spațiu de cultură și valori europene, în alte spații de cultură europeană, deci nu puteau exista schimburi violente de valori, ci tranziții relativ ușoare care au nivelat micile discrepanțe.

În plus, în acele momente de haos, trecerea graniței s-a făcut prin acte de voință INDIVIDUALĂ și au fost înfăptuite ca atare, adică de emigrare/refugiere INDIVIDUALĂ.

Tot emigrare/refugiere individuală s-a petrecut în decursul anilor în numeroase alte țări aflate sub regimuri comuniste, inclusiv în România.

Astăzi asistăm la un fenomen de migrație a unei populații de sute de mii de persoane din Orientul Mijlociu sau Africa, care a devenit un act de INVAZIE COLECTIVĂ organizată și dirijată, folosind metoda „scutului uman” al femeilor și copiilor.

Această formă de „scut” a fost de multe ori folosită tocmai de populațiile lipsite de sentimente umane (mai ales de cele în care valoarea femeii și copilului contează mai puțin decât valoarea unei cămile, ca să folosesc un stereotip), iar astăzi este un mijloc de propagandă folosită pentru crearea unei stări de emoție publică capabilă să deschidă larg și fără control porțile Europei.

În acest din urmă caz, dislocarea de mase de populații are o finalitate cu scop precis: crearea unui nucleu de forță, la început sub forma solicitării de sprijin uman și adăpost și apoi la organizare și violență.

Astfel, popoare care diferă total de valorile fundamentale europene din punctul de vedere al culturii, al concepțiilor, al gândirii, al valorilor democratice și umane, vin să se insinueze, să se suprapuna și să se impună societății europene.

Cum democrația este un element străin în cultura țărilor din care provin emigranții, este normal ca în foarte scurt timp să apară ciocniri violente între refugiați și populația autohtonă clementă și umană. Exemple nenumărate avem deja în Franța, Olanda, Anglia, Germania, ba chiar și în Turcia.
Iar aceste exemple, completate de declarațiile belicoase ale ISIS și altor grupuri teroriste la adresa civilizației occidentale, demonstrează că agenda noilor valuri dinspre Orient și Africa este de „cucerire" a Europei și, eventual, impunerea islamului ca religie, cel puțin la paritate cu religia creștină, pe care cercurile liberale europene încearcă tot ma mult s-o îngrădească.
Din aceste ciocniri, care vor deveni tot mai frecvente și mai violente, vor câștiga noile populații mai prolifice, cu o vitalitate crescută și cu o cultură a violenței fără egal alimentată de intoleranța religioasă și de ura deja manifestată împotriva Creștinismului.
Ce vor face europenii? Se vor găsi în același climat de violență în care trăiesc astăzi popoarele din Orientul Mijlociu, din Africa și, ca urmare, vor trebui să-și părăsească pământurile, casele să emigreze în masă. La fel ca și ungurii în 1956. Dar unde? Și ce se va întâmpla cu leagănul civilizației noastre europene?
Teoria "solidarității europene" lansată de dna. Merkel și ceilalți conducători ai UE nu stă în picioare pentru România din cauza câtorva considerente:
1. Această "solidaritate" se cere a fi aplicată în mod diferențiat și discriminator, atâta timp cât nu tuturor țărilor UE li se pretinde să accepte cote de refugiați.
2. România a fost exclusă de la "solidaritatea" europeană prin refuzarea, printre altele, a includerii în Schengen.
3. Nu puține au fost manifestările anti-românești ale unor lideri politici germani, olandezi, francezi inclusiv din guvernele germane.
4. Interesul major național al României privind Reîntregirea țării nu este luat în considerare, mai ales de "campioana" susținerii invaziei, cancelarul Germaniei, dna. Merkel.

Într-adevăr, am văzut cum interesele ruso-germane prevalează asupra oricăror alte gesturi de "solidaritate" germano-române.
Desigur, nici "patrioții" de la conducerea României, nu au avut curajul să ridice această problemă la nivel internațional și nici sa acționeze diplomatic.
Iar atunci când Premierul și Președintele României pledează pentru relocări de populații pe teritoriul național, se pun niște întrebări neliniștitoare dar se nasc și sugestii pentru un compromis pe care Istoria ni-l oferă, poate pentru ultima dată:

– A soluționat cumva guvernul Ponta toate problemele românilor pentru a-și permite să încalce Constituția – Art.3 Par.(4) – și să împământenească populații străine care să ia locul românilor?
– A gândit Administrația țării să solicite UE elaborarea unui plan concret pentru realizarea Reunificării, ca monedă de schimb a așezării grupurilor de refugiați în zonele României cu majoritate maghiară (pentru echilibrarea balanței demografice)?
Răspunsul la această solicitare românească va constitui adevărata hârtie de turnesol a ”solidarității europene”.
În opinia mea, acestea sunt problemele morale și naționale primordiale pentru un guvern și un premier responsabil, înainte de a se invoca solidaritatea cu alte țări europene care-i tratează pe români și România cu nepăsare și dispreț.

Preluat de autor cu aprobarea dată de M.Popescu.
Sursa: https://mipopescu.wordpress.com/13-invazia/emigratie-si-invazie/din ciclul INVAZIA; 7 Septembrie 2015.

Anexa 5

Victor Orban: „În Europa este interzis să spui adevărul!”

Discurs ținut la 15 martie 2016 cu ocazia Zilei Naționale a Ungariei

Doamnelor și domnilor,

Destinul ungurilor este legat de cel al națiunilor europene și a devenit în asemenea măsură o parte a Uniunii încât astăzi nici un singur popor – inclusiv poporul maghiar – nu poate fi liber dacă Europa nu este liberă.

Iar Europa de astăzi este fragilă, slabă și bolnavă ca o floare mâncată de un vieme ascuns. Astăzi, la 168 de ani după marile Războaie de Independență ale popoarelor europene, Europa, casa noastră comună, nu este liberă!

Doamnelor și domnilor, Europa nu este liberă. Pentru că libertatea începe cu rostirea adevărului. Astăzi, în Europa, este interzis să spui adevărul. Chiar dacă este făcută din mătase, o botniță rămâne o botniță.

Este interzis să spui că cei care vin nu sunt refugiați, ci că migrația este o amenințare pentru Europa.

Este interzis să spui că zeci de milioane (de imigranți – n.r.) sunt gata să se îndrepte spre noi.

Este interzis să spui că imigrația aduce crime și teroare în țările noastre.

Este interzis să că masele de oameni care sosesc dintr-o altă civilizație pun în pericol felul nostru de viață, cultura noastră, obiceiurile noastre și tradițiile noastre creștine.

Este interzis să arăți că cei care au ajuns aici mai întâi și-au construit deja propria lor lume, separată, numai pentru ei, cu legi și idealuri proprii, mult deosebite de structura veche de un mileniu a Europei.

Este interzis să arăți că nu este un lanț accidental și neintenționat de consecințe, ci o operațiune planificată și orchestrată dinainte; o masă de oameni s-a îndreptat către noi.

Este interzis să spui că în Bruxelles se pun la cale planuri pentru a aduce străinii aici cât mai repede posibil și a-i așeza printre noi.

Este interzis să arăți că scopul instalării oamenilor aici este de a transforma peisajul religios și cultural al Europei și de a-i construi fundațiile etnice – elinimând astfel ultima barieră a internaționalismului: statele națiuni.

Este interzis să spui că Bruxelles-ul devoră în mod invizibil din ce în ce mai multe felii din suveranitatea noastră națională și că la Bruxelles mulți lucrează acum la un plan pentru Statele Unite ale Europei – pe care nu l-a autorizat nimeni.

Doamnelor și domnilor, dușmanii de astăzi ai libertății sunt croiți altfel decât conducătorii regali și imperiali din trecut sau decât cei care au condus sistemul sovietic; ei folosesc un set de instrumente diferit pentru a ne aduce la supunere.

Astăzi, nu ne mai bagă în închisori, nu ne mai deportează în lagăre de concentrare și nu mai trimit tancuri să ocupe țările dornice de libertate.

Astăzi, artileria presei internaționale, bombardamentele, denunțurile, amenințările și șantajul sunt suficiente – sau au fost, până acum.

Popoarele Europei se trezesc încet, se adună, și în curând vor câștiga teren.

Grinzile Europei care se sprijină pe suprimarea adevărului scârțâie și se frâng.

Popoarele Europei par să fi înțeles în sfârșit că viitorul le este amenințat: nu doar prosperitatea, viețile confortabile, slujbele le sunt amenințate, ci însăși securitatea noastră și ordinea pașnică a vieților noastre este amenințată.

În sfârșit, popoarele Europei, care au moțăit în abundență și prosperitate, au înțeles că principiile vieții pe care Europa le-a construit sunt în pericol de moarte.

De data aceasta, pericolul nu ne amenință așa cum o fac războaiele sau calamitățile naturale, trăgându-ți brusc covorul de sub picioare.

Imigrația în masă este un curent lent de apă care erodează tenace țărmurile noastre.

Este mascat sub o cauză umanitară, dar adevărata lui natură este ocuparea de teritorii. Iar teritoriul câștigat de ei este pierdut de noi.

Mulțimi de apărători ai drepturilor omului obsedați simt nevoia irepresibilă de a ne pune la punct și a ne acuza.

Susțin că sunt xenofobi înrăiți, dar adevărul este că istoria națiunii noastre este una de ospitalitate și de întrepătrundere a culturilor.

Cei care s-au gândit să vină aici ca membri noi ai familiei, ca aliați sau ca refugiați care se temeau pentru viețile lor au fost primiți și lăsați să-și facă un cămin nou.

Însă cei care au venit aici cu gândul de a ne schimba țara, a o schimba după propria lor concepție, cei care au venit cu violență și împotriva voinței noastre au fost întotdeauna primiți cu ostilitate.

Doamnelor și domnilor, la început au vorbit despre câteva sute, o mie sau două mii de oameni relocați. Însă nici un singur lider responsabil european nu ar îndrăzni să jure că aceste două mii nu vor crește pentru a ajunge în final zeci sau sute de mii.

Dacă vrem să oprim această imigrație în masă, trebuie mai întâi să oprim Bruxelles-ul. Principalul pericol pentru viitorul Europei nu provine de la cei care sosesc aici, ci de la internaționalismul fanatic al Bruxelles-ului.

Nu trebuie să permitem Bruxelles-ului să se plaseze deasupra legii. Nu vom importa în Ungaria crima, terorismul, homofobia și anti-semitismul care dă foc la sinagogi. Nu vor fi cartiere în care legea să nu poată fi aplicată, nu vor fi dezordini în masă. Nu vor fi revolte de imigranți aici și nu vor fi bande care să ne amenințe femeile și fiicele.

Nu le vom permite altora să ne spună pe cine trebuie să luăm pentru a deveni apoi noi înșine străini în țara noastră.

La sfârșit, ne vom trezi că ni se va spune să ne facem bagajele și să plecăm de pe propriul nostru pământ.

De aceea, respingem planul forțat de reinstalare și nu vom tolera nici șantajurile, nici amenințările.

A venit vremea să tragem clopotul de alarmă. A venit vremea opoziției și a rezistenței. A venit vremea să ne adunăm împreună cu aliații noștri. A venit vremea să ridicăm steagul națiunilor mândre. A venit vremea să împiedicăm distrugerea Europei și să-i salvăm viitorul.

În acest scop, indiferent de simpatiile politice, chemăm toți cetățenii din Ungaria să se unească și toate națiunile din Europa să se unească.

Liderii și cetățenii Europei nu mai trebuie să trăiască în două vieți diferite.

Trebuie să restaurăm unitatea Europei. Noi, popoarele Europei, nu putem fi libere individual dacă nu suntem libere împreună.

Dacă ne unim forțele, vom reuși: dacă tragem în direcții diferite, vom eșua.

Împreună suntem puternici, dezbinați suntem slabi. Fie toți împreună, fie deloc – aceasta este legea de astăzi.

Maghiari, în 1848 era scis în cartea destinului că nimic nu se poate face împotriva Imperiului Habsburgic. Dacă atunci ne-am fi resemnat, soarta ne-ar fi fost pecetluită, iar marea germană i-ar fi înghițit pe unguri.

În 1956, era scris în cartea destinului că trebuie să rămânem o țară ocupată și sovietizată, până când patriotismul se va fi stins în fiecare maghiar. Dacă atunci ne-am fi resemnat, soarta ne-ar fi fost pecetluită, iar marea sovietică i-ar fi înghițit pe unguri.

Astăzi este scris în cartea destinului că forțe mondiale ascunse, fără chip precis, vor elimina tot ce este unic, autonom, tradițional și național. Vor amesteca culturile, religiile și populațiile, până când mândra noastră Europă, cu multe fețe, va sfârși lipsită de sânge și docilă. Și dacă abdicăm de la crezul nostru, soarta ne va fi pecetluită, și vom fi înghițiți în enormul pântec al Statelor Unite Europene.

Sarcina care revine poporului maghiar, națiunilor central-europene, celorlalte națiuni europene care nu și-au pierdut încă bunul simț este să înfrângă, să rescrie și să transforme soarta care ne este hărăzită.

Noi, ungurii și polonezii, știm cum să facem asta. Am fost învățați că numai cine poate privi primejdia în față poate fi numit brav.

De aceea, trebuie să scoatem vechea virtute a curajului din mâlul uitării.

Mai întâi, trebuie să turnăm oțel în coloanele noastre vertebrale și să răspundem clar, cu voce suficient de puternică pentru a fi auziți de departe, celei mai importante, singurei întrebări cu adevărat importante pentru soarta noastră.

Întrebarea de care depinde dacă viitorul Europei rămâne în picioare sau se prăbușește este aceasta:

„Vom fi sclavi sau oameni liberi?" – Aceasta este întrebarea, răspundeți-mi!

(**Sursa:**
http://www.therebel.media/hungarian_prime_minister_victor_orban_shall_we_be_slaves_or_men_set_free)

Concluzii

Stimate cititor, dacă ți-ai luat timpul necesar și ai avut răbdare să citești întreaga lucrare sau numai capitolele care ți s-au părut mai interesante, cred că ai putut să-ți formezi o părere despre multiplele probleme cu care s-a confruntat și continuă să se confrunte în prezent Europa în general și țările membre ale UE în mod special.

Sunt convins că multe dintre problemele prezentate în acestă lucrare îți sunt deja cunoscute, și poate ai mai multe detalii. Ceea ce am vrut și cred că am reușit este să-ți ofer o mai largă documentare asupra unor puncte de vedere viu disputate în occident.

Atât prin textul prezentat cât și prin diversele anexe și note însoțitoare am căutat prin această cronică a timpurilor noastre, să-ți ofer o și mai bogată informație (faptică și statistică) care sper, îți vor putea fi de folos în stabilirea unor puncte de vedere cât mai apropiate de realitățile contemporane.

Cred că diversele aspecte ale efortului României de a depăși momentele dificile ale crizei economice precum și cele destinate refacerii ei din punctul de vedere economic și social îți sunt cunoscute. Ceea ce vreau este ca aceste informații pe care le-am prezentat, să le ai ca un pachet informațional util în diversele dialoguri sau în completarea unora dintre informațiile pe care le ai, cu noi fapte și statistici vehiculate mai mult în occident.

Alegerea și analiza acestui subiect am decis-o în urma unor îndelungate dialoguri cu diferiți colegi, studenți și specialiști în domeniul economic, militar și social atât din Statele Unite cât și din alte țări preocupați la rândul lor de aceste probleme politico-sociale și economice.

Pe parcursul întregii lucrări am adunat unele dintre punctele de vedere ale unora dintre conducătorii diverselor țări europene, din Statele Unite și din Federația Rusă referitoare la gravele și deosebit de controversatele probleme contemporane privind securitatea națională și la cauzele și efectele invaziei populației musulmane în Europa și în alte țări.

Fiind probleme atât de controversate, aș fi bucuros să purtăm discuții pe marginea diverselor aspecte și să aflu opinia Dvs.

Concluziile care se pot desprinde din această lucrare se referă la necesitățile prioritare ale problematicii migrației care vor trebuii să includă nu probleme de diferențieri etnice și religioase ci unele referitoare la scrutinarea acelor migranți și

refugiați din diverse țări care vor să intre clandestin în Europa sau în alte țări și care nu intenționează să se încadreze în viața normală a țării gazdă creindu-și un standard de viață confortabilă pe care și l-au dorit pentru ei și familiile lor.

O asemenea activitate trebuie corelată cu dezvoltarea unui sistem informațional cât mai complex, a unei bănci de date și informații cât mai exacte despre diversele persoane care provin sau migrează între țări unde sunt radicalizați. La aceste informații trebuie să aibă acces toate instituțiile de securitate din diverse țări.

Desigur această activitate nu este nici ușoară și nici nu poate fi rezolvată peste noapte, dar ea trebuie să stea în atenția instituțiilor și organelor create în acest scop și care trebuie să primească suporturile necesare (din punctul de vedere financiar și al forței de muncă), realizării unor asemenea informații complexe.

În același timp trebuie să existe o și mai strânsă cooperare între instituțiile de securitate și ambasadele diverselor țări care să informeze și să urmărească orice informație referitoare la posibilele acte teroriste.

Neglijarea sau amânarea luării în considerație a unor asemenea informații poate să se soldeze cu multiple victime și catastrofe; din acest punct de vedere putem afirma fără nici un risc de exagerare că exemple sunt destul de multe și evidente. Este suficient să amintim numai unul singur: atacul terorist împotriva ambasadei americane din Benghazi, care s-a soldat cu moartea amabasadorului și a câtorva dintre angajații ambasadei și distrugerea totală a clădiri ambasadei.

Acțiunile comune de luptă continuă împotriva oricăror grupări extremist-teroriste indiferent din ce țară sunt și indiferent unde acționează într-un mod agresiv împotriva populației civile, trebuie să constituie preocupări permanente ale instituțiilor create și specializate în aceste probleme și sprijinite prin vigilența populațiilor din fiecare țară.

Pe parcursul lucrării am oferit unele informații răspunzând unor întrebări firești:

- cine sunt ISIS, de unde vin și cum de au ajuns să aibă succese

(printre care: să controleze un teritoriu aproximativ de mărimea unuia dintre statele SUA: de exemplu - Indiana (ce se găsește în zona mijlocie a vestului Statelor Unite cu o suprafață aproximativă de 94.320 Km.p. și cu o populație de circa 6 milioane locuitori),

- să aibă o bună organizare și multiple surse financiare,
- să-și racoleze simpatizanți, impunându-și prin teroare regulile (Sharia) unei populații de circa 8 milioane locuitori și revitalizînd în această parte a lumii practicile sclavagismului.

Am prezentat unele puncte de vedere ale unor psihologi și cunoscători ai problemelor tineretului care oferă unele explicații privind cauzele apropierii

tineretului de aceste organizații extremist teroriste și provoacă multiple tulburări în zona unde trăiau (sprijinind acțiunile unor organizații de tipul al-Qaida, Hezbollah sau ISIS).

Ceea ce poate fi considerat ca fiind fapte cu totul neobișnuite este cauza și modul prin care mulți tineri americani, de exemplu, care s-au născut, au fost educați și au trăit în unele dintre statele prospere (cu un standard de viață superior altor state americane) au ajuns să îmbrățișeze concepția terorismului islamist jihadist.

Așa cum am arătat pe parcursul acestor capitole ale lucrării, ISIS nu a atras numai tineri din liceu care se confruntau cu note proaste și aprecieri negative din partea profesorilor sau ajunseseră să fie consumatori de droguri ci a reușit să atragă tineri cu o bună educație, care la cele mai multe dintre materiile studiate au obținut cele mai înalte calificative (în liceu sau la universități) și care sunt folosiți pentru dezvoltarea sistemului informațional sau pentru alte activități de care are nevoie ISIS în obținerea fondurilor și securizarea lor sau chiar în educația militară a combatanților.

Marc Sageman[205], în lucrarea: *Understanding Terror Networks*[206], arată că 2/3 din membrii al-Qaeda sunt tineri din familii din clasa mijlocie și superioară a societății și 60% sunt absolvenți de universități și câțiva dintre aceştia şi-au obținut doctorate în diverse profesii.

De asemeni ziaristul american Peter Bergen (n.1962 -), pe baza examinării unui număr de circa 75 de teroriști care au provocat nenumărate acte teoriste soldate cu zeci de morți și răniți, a ajuns la concluzia că 53% dintre acești criminali erau absolvenți sau în curs de finalizare a unor cursuri universitare, 2 dintre ei aveau doctorate de la Universități occidentale și alți doi studiau pentru a obține doctorate.

Asemenea tineri sunt atrași prin metode psihologice și printr-un proces de îndoctrinare prin care sunt lăsați să înțeleagă că sunt parte a unei misiuni deosebit de importantă, mult mai importantă de cât este rolul lor individual în societate. În felul acesta ei printr-o continuă propagandă și spălare a creerelor, sunt lăsați să

[205] Marc de Sageman, Doctor în medicină, Ph.D., - fost ofițer CIA Operations (acoperit ca un ofițer de serviciu de Externe), care a fost specializat în diversele problem ale Islamabului. Între 1987-1989, a lucrat îndeaproape cu mujahedini din Afganistan. El a fost consultant pentru diferite departamente ale guvernului SUA în războiul împotriva terorismului. Este, de asemenea, psihiatru pe problem de criminalistică și un consultant pentru problemele de combaterea terorismului

[206] Marc Sageman, Understanding Terror Networks, lucrare citatăîn bibliografie, pg. 34 şi urm.

înțeleagă cât de importanți sunt și să se simtă că sunt cu totul ”deosebiți” de ceilalți tineri din lume.

Iată unele dintre concluziile care se desprind din această lucrare și care dacă vor fi luate în considerație la nivelul fiecărei țări în mod separat, precum și la cel al Uniunii Europene ca un tot, și al unirii și altor țări de pe glob care se confruntă cu amenințările sau acțiunile acestor organizații teroriste, ar constituii drumul spre asigurarea securității populațiilor, creșterea încrederii în conducerile țărilor respective și în drumul pe care îl au de urmat spre refacerea economică a țărilor în care încă se manifestă dificultăți sociale și economice și cu mari potențe de includere a acestor țări în rândurile țărilor apreciate într-un mod deosebit pe plan mondial.

Sunt convins că problematica acestei lucrări fiind atât de controversată pe plan național și internațional, își va găsi reflectarea în multe lucrări cu caracter general sau specific pe diferite segmente ale acestui larg subiect.

Această lucrare sper că va putea fi considerată ca o sursă informațională care să deschidă noi orizonturi spre rezolvarea, în măsura posibilităților, a unor noi criterii de înțelegere, apreciere și chiar de combatere a terorismului jihadist mondial, nu a luptei împotriva islamismului și a credincioșilor acestei religii, ce trăiesc și muncesc cinstit și sunt apreciați la justa lor valoare, în diferitele țări unde au ajuns în ultimii ani..

Anexe documentare

Lista tabelelor și graficelor din lucrare

Nr.	Titlul tabelului	Pag.
1	Prognoza creşterii populaţiei globului pe diverse religii	
2	Unele dintre atacurile teroriste din SUA soldate cu crime în masă	
3	Ţările furnizoare de armamament	
4	Echipamentul military al ISIS	
5	Unele dintre acțiunile teroriste ca au avut loc în diverse orașe din Rusia	
6	Diversele acte criminale organizate de către estremiștii cecieni în Rusia (1999-2003)	
7	Perspectiva evoluțieie populației musulmane în țările Europei Occidentale	
8	Sumele cumulate pentru operațiunile militare în perioada 2001-2015, ca parte din bugetul national al SUA	
9	Sumele cheltuite de SUA (2001-2017)	
10	Unele acțiuni teroriste ce au avut loc ăn Noiembrie 2015 pe plan mondial	
11	Numărul total al victimilor din Siria, pe orașe în perioada 2011-2014	
	Titlul graficului	
1	Numărul migranților veniți în Europa pe mare în perioada ian.-dec. 2014 și 2015	
2	Religiile majore din lume	
3	Peste 2000 de tranzacții de cumpărări de arme de către teroriști (2004-2014)	
4	Evoluția numărului de soldați americani în perioada 2001-2017 în diverse războaie	
5	Evoluția cheltuielilor SUA și numărul de soldați implicați în Afganistan și Irak	

6	Nivelul ”tolerabil” al terorismului	
7	Numărul de țări și al victimile terorismului	
8	Evoluția islamului în Europa; populația musulmană și atacurile teroriste în perioada 2011-2014	
9	Spre ce țări se îndreaptă cererile de azil?	
10	Evoluția numărului de migranți din Nordul Africii ajunși în Europa.	
11	Evoluția sosirii pe mare în Europa a azilanților în perioada 2010-2014	
12	Eliminarea imigranților veniți din America Latină în S.U.A.	
	Titlul hărții	
A	Localizarea orașului Erfurt pe schema hartei Germaniei.	
B	Drumul migranților ce trec prin Ungaria (2015/2016)	
C	Localizarea insulei Sri Lanka la SE Indiei	
D	Localizarea Myanmar pe glob	
E	Unele dintre orașele europene unde au avut loc manifestarea unor acte antisociale în perioda sărbătorilor de Crăciun și An Nou 2015	
F	Schema de invazie rusească a Afganistanului	
G	Afganistanul şi vecinii săi	
H	Zona de frontieră a Chinei unde acționează insurgenți	
I	Țările susținătoare ale terorismului	

Tabelul Nr. 11

Numărul total al victimilor din Siria pe orașe în 2011-2014

Orașul	Nr. de victime
Damasc	7,881
Damasc suburbii	31,009
Homs	16,448
Daraa	13,468
Idlib	16,043
Alep	27,855
Deir Ezzor	8,674
Raqqa	1,835
Sweida	92
Hama	8,710
Lattakia	1,199
Tartous	370
Hasakeh	1,148
Quneitra	943
TOTAL	**136,578**

Sursa: https://www.vdc-sy.info/index.php/en/

Graficul 8

Evoluția islamului în Europa; populația musulmană și atacurile teroriste în perioada 2011-2014

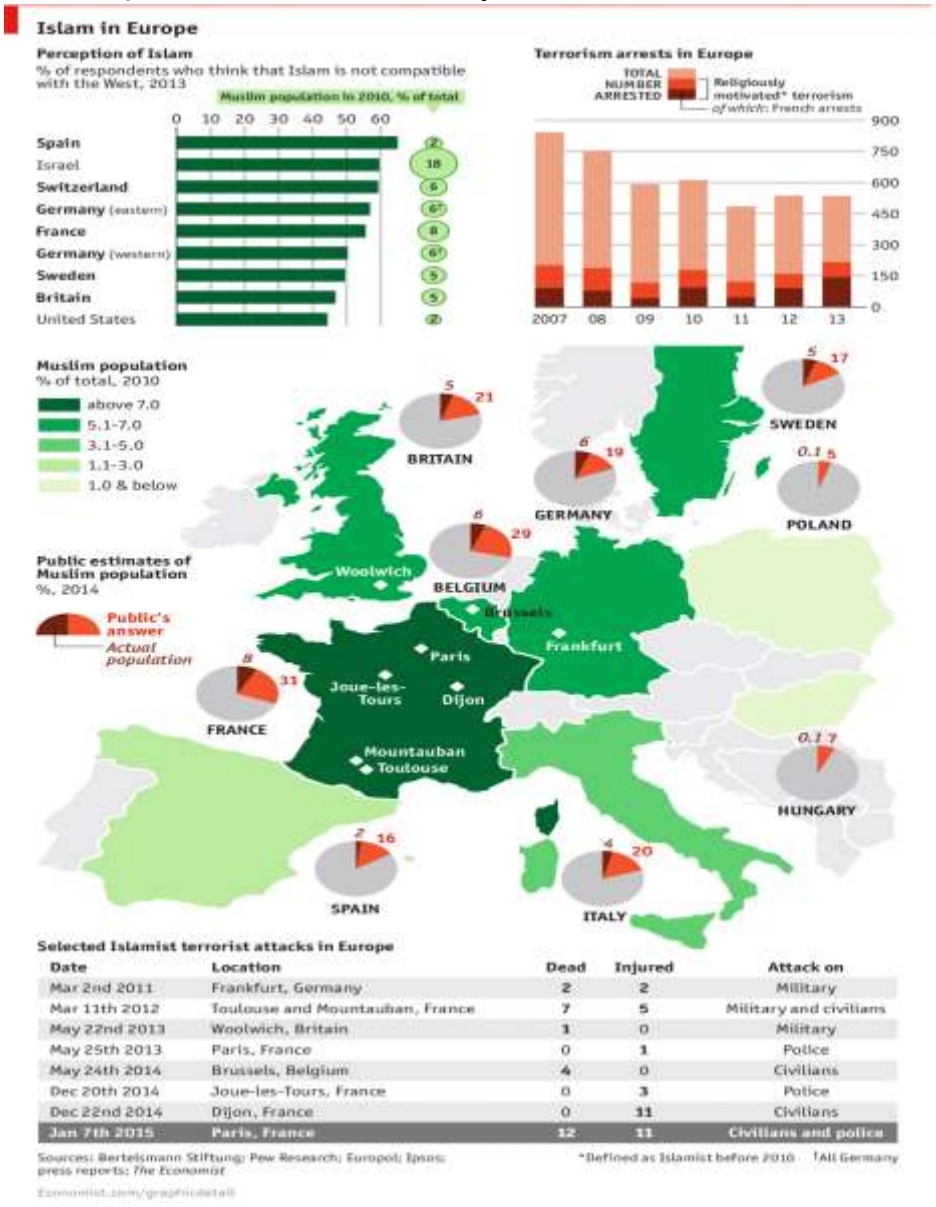

Selected Islamist terrorist attacks in Europe

Date	Location	Dead	Injured	Attack on
Mar 2nd 2011	Frankfurt, Germany	2	2	Military
Mar 11th 2012	Toulouse and Mountauban, France	7	5	Military and civilians
May 22nd 2013	Woolwich, Britain	1	0	Military
May 25th 2013	Paris, France	0	1	Police
May 24th 2014	Brussels, Belgium	4	0	Civilians
Dec 20th 2014	Joue-les-Tours, France	0	3	Police
Dec 22nd 2014	Dijon, France	0	11	Civilians
Jan 7th 2015	Paris, France	12	11	Civilians and police

Sources: Bertelsmann Stiftung; Pew Research; Europol; Ipsos; press reports; *The Economist*

*Defined as Islamist before 2010 †All Germany

Graficul 9

Spre ce țări se îndreaptă cererile de azil

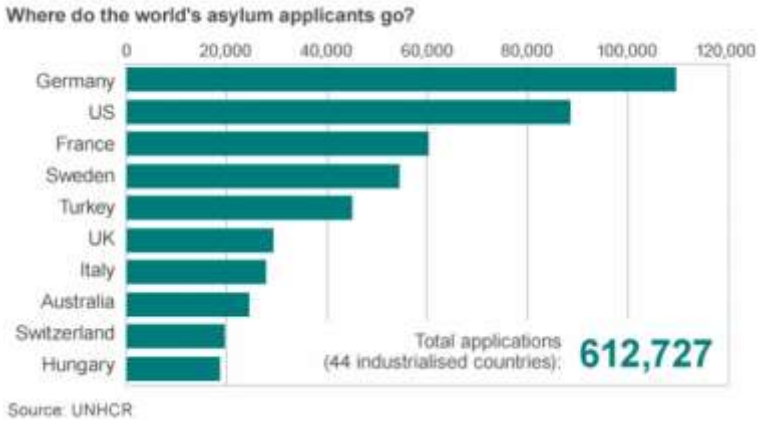

Graficul 10

Evoluția numărului de migranți din Nordul Africii ajunși în Europa.

(Pentru 2015 datele se referă la perioada până la 1 iulie)

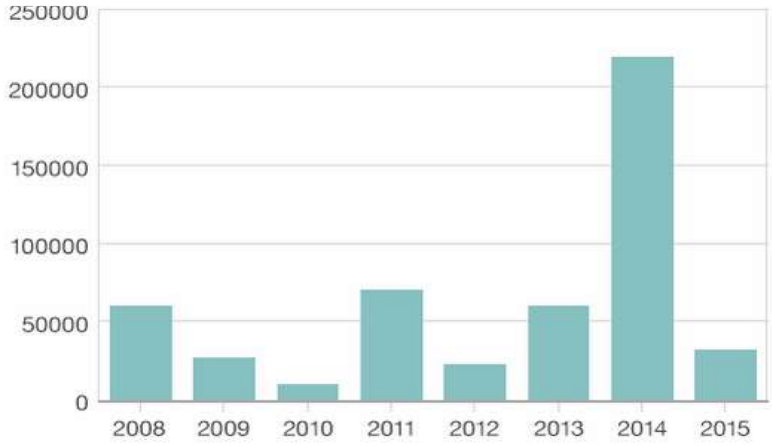

Sursa: UNHCR în http://www.bbc.com/news/world-europe-32337725

Graficul 11

Evoluția sosirii pe mare în Europa a azilanților
2010-2014

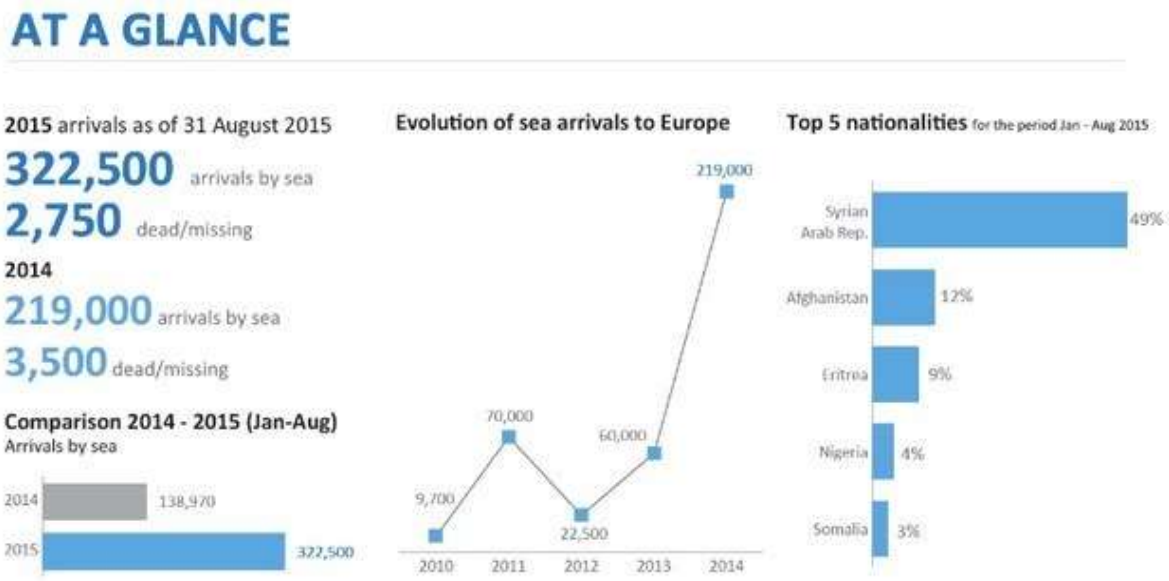

Sursa: http://www.buzzfeed.com/jamesball/un-says-europes-refugee-crisis-is-even-worse-than-we-thought, 2015

Graficul 12

Eliminarea imigranților veniți din America Latină în S.U.A.

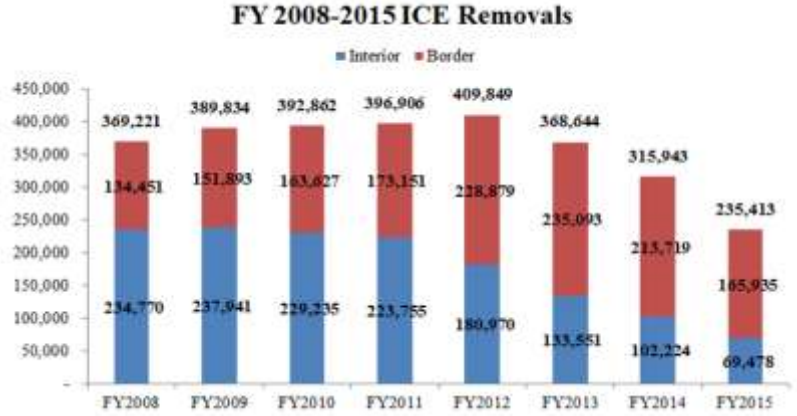

Notă: FY- Tot anul (Full Year – engleză);
Interior = persoane eliminate din țară;

Border = persoane eliminate la sau aproape de graniță
Sursa: U.S. Immigration and Customs Enforcement, Washington Post,

Notele Autorului

Scrisoare deschisă adresată Președintelui Barack Obama de către un grup de ziariști iranieni la 14 Decembrie 2015

Endless sorrow and despair in Syria, Mr. President. Endless

Death, destruction and displacement on unprecedented scale have become daily routine in Syria. The main culprits on the ground are the Iranian Revolutionary Guards and the militias they control – Hezbollah Lebanon and Iraqi and Afghani Shia militiamen – who have been carrying out all major military operations since mid-2013 on behalf of the Assad regime.

More recently, these militias have been supported by Russian war planes, which have mainly been bombing Syrian rebels backed by the US. Daesh – the so-called Islamic State – is rarely targeted. Today, regime-held areas in Syria are effectively occupied by Iran and its militias, which have been implementing a systematic scheme of sectarian cleansing in Damascus, Homs and other areas.

The lack of hope and serious support is driving many Sunni Muslims in Syria (and in Iraq) to join Daesh and Qaeda-linked groups because of Iran's sectarian policies in the region. Sunni Muslims believe that the US has sold out Syria (and Iraq) to Iran for the sake of the nuclear deal signed with Iran in July 2015. Even worse, many in the Middle East believe that the US has stopped caring about values like freedom and human rights.

News of Western business delegations visiting Iran to sign new deals is further fueling the propaganda machine of Daesh. Empty promises by the US to seriously support moderate rebels are eroding what is left of Western credibility. Not acting decisively in Syria is making the situation worse by the day.

Now Russia has stepped in, capitalizing on the West's failure to act. The result is more radicalization and extremism, more terror, more refugees and a disintegrating Middle East. This cannot be in the interest of the US and its allies.

Mr. President, there is no time to waste to stop the bloodshed and chaos in Syria. That is why we ask you to:

- Treat the war in Syria as an international armed conflict that involves a foreign occupation by Iran and Russia on the one hand, and a liberation struggle by the Syrian people against this occupation on the other.
- Support referring the situation in Syria to the International Criminal Court to investigate all war crimes and crimes against humanity committed in Syria.
- Pressure Russia with more economic sanctions and diplomatic isolation so that it disengages from Iran and becomes part of the solution in Syria.
- Fulfil your promises by arming and training enough moderate Syrian rebels, not only to fight Daesh and al-Qaeda-linked groups, but also Syrian and Iranian regime forces and militias.
- Impose no-fly zones to protect civilians and allow humanitarian access throughout Syria, in line with the international 'responsibility to protect' norm.
- Help Syrians set up a democratic state where the rule of law prevails, and where there is no place for al-Assad and his supporters.

Mr. President, only the US can prevent Syria and the Middle East from further disintegration and chaos. To visualize the Iranian occupation of Syria, the Naame Shaam campaign has produced a new Syrian bank note with the counterfeit of Iranian General Qassem Soleimani, the de facto ruler of Syria. See www.naameshaam.org. Naame Shaam means "Letter from Syria" in Persian.

We are a group of secular and progressive Iranian, Syrian and Lebanese activists and citizen-journalists who focus on uncovering the role of the Iranian regime in Syria. We are supported by the Netherlands-based Rule of Law Foundation, www.lawrules.org.

This is the second out of a series two ads.
The first one was published
in this paper on December 7, 2015

www.naameshaam.org

Sursa: Washington Post, 14 Decembrie 2015, pg. A9

Mulțumiri

Înainte de a încheia această lucrare țin să mulțumesc în mod deosebit celor ce m-au ajutat și au contribuit la finalizarea acestei lucrări:

Domnului Profesor universitar Dr.Constantin Hlihor, un remarcabil cadru didactic, autor al multor lucrări publicate în țară și străinătate, un pasionat observator și analist al evenimentelor social-politice și economice ce au loc pe plan mondial și în România.

Mulțumirile mele i se adresează pentru timpul care mi l-a acordat citind lucrarea, împărțindu-și timpul deosebit de prețios între activitatea academică, cea de cercetare și ca autor, împreună cu diversele observații și recomandări pe care mi le-a făcut și pentru suportul pe care mi l-a dat în vederea publicării.

Doamnei Conferențiar Dr. Brîndușa Tudose prin prezentarea punctului Domniei sale de vedere privind diversele aspecte ale problematicii incluse în lucrare, apreciend lucrarea și susținând publicarea ei.

Mulțumesc distinsei familii a Profesorului universitar Dr. Petre Mâlcomete și deasemeni distinsei Doamne Profesor Universitar Dr. Inginer Otilia Mâlcomete, care prin punctele de vedere pe care mi le-au sugerat, mi-au inspirat scrierea unor noi capitole pe care le-am înserat în lucrare.

Țin să mulțumesc Domnului Mircea Popescu (din SUA) un specialist cu mulți ani de experiență pe problemele teoretice și practice ale economiei sistemului socialist și al celui capitalist american, care citind și comentând textul lucrării mi-a oferit unele observații care m-au ajutat la redactarea finală a lucrării

Mulțumesc colegilor și prietenilor din Canada și Statele Unite care mi-au solicitat realizarea unei asemenea lucrări cu caracter de analiză documentară, utilă pentru cadrelor didactice, doctoranzilor, masteranzilor, studenților, profesorilor din școlile medii și elevilor din ultimile clase de liceu precum și tuturor celor interesați în controversata problematică a efectelor imensei invazi și

răspândirii populației musulmane din diverse țări, în Europa și în alte țări de pe glob.

Multe mulțumiri Domnului David Leyenson de la Harvard University pentru bunăvoința asigurării unui loc pentru această lucrare printre multiplele lucrări asemănătoare și în cadrul căreia a creat un spațiu destinat tututror lucrărilor mele.

La numai două zile după aflarea ştirii despre atacul Statelor Unite împotriva Siriei, am avut plăcerea să citesc o informație pe acest subiect scrisă de Doamna Eva Galambos, o eminentă ziaristă și analistă politică.

Citirea acestei informații mi-a evidenţiat două aspecte deosebit de interesante:

- pe de o parte: populația României este la curent cu toate evenimentele ce au loc pe plan mondial și că principala sursă de informații (obținută prin mijloacele moderne informaționale) este de un real folos în această perioada deosebit de tensionată existentă pe plan mondial,
- pe de altă parte: în România se găsesc intelectuali de valoare, care știu să privească evenimentele de pe plan mondial cu un deosebit discernământ şi cu o deosebită perspicacitate oferind cititorilor din România şi din alte ţări informații la zi care pot fi utile nu numai ca simple ştiri ci pot şi trebuie folosite ca importante instrumente de cunoaștere şi orientare pentru factorii de decizie la nivel național și local.

Ţin să-I mulţumesc Doamnei Galambos pentru trimiterea acestei informaţii şi să-I urez success pe mai departe în munca deosebit de importantă pre care o desfăşoară.

Mulțumesc colectivului de bibliotecari de la diverse biblioteci din SUA și în special celor de la Anne Arundel County Public Library, care mi-au asigurat documentele și bibliografia necesară scrierii acestei lucrări.

Într-un mod cu totul deosebit îi mulțumesc soției mele, Laura, care a fost pe toată lunga perioadă a scrierii acestei lucrări un deosebit de puternic suport și o reală inspirație fără de care nu aș fi reușit să finalizez scrierea acestei lucrări.

Cu o răbdare deosebită și înțelegându-mi dorința de a oferii celor din țară o bogată informație ce poate le este mai puțin la îndemână, oferită de către mass-media națională, mi-a sugerat noi idei și surse de informare de pe plan național și internațional și în acelaș timp mi-a creat condițiile optime pentru a-mi concentra eforturile pentru finalizarea lucrării. Îi rămân profund recunoscător pentru faptul că mi-a fost un permanent sfătuitor și un suport în momentele mai dificile provocate de stresul amânării publicării lucrării.

Fără permanentul ei îndemn și sprijin mai mult ca sigur că aș fi fost în situația de a abandona scrierea chiar după primul capitol și nu știu dacă aș fi reușit să finalizez această lucrare în timpul dorit.

Mic dicționar tematic

Allah – Adevăratul Dumnezeu în concepția islamică

ADN - prescurtarea de la acidul dezoxiribonucleic (în engleză: deoxyribonucleic acid, DNA); format din molecule organice dintre cele mai complexe. Substanța se găsește în fiecare celulă a ființelor vii și este esențială pentru identitatea oricărui organism.

Boko Haram – Grup fundamentalist jihadist ce acționează în Nigeria

Burka - veștmântul exterior care acoperă trupul femeilor musulmane și care le acoperă complet corpul din cap până la picioare, plus acoperitoarea capului.

Calif – Succesor al lui Mohamed ca fiind conducător temporal și spiritual; șef al Islamului. Un important conducător politic și religios musulman.

Califat – Oficiul sau dominionul unui calif. Rang jurisdicțional sau guvernamental al unui calif. Stat politic/religios condus de un calif.

Dar al-Islam – Țara Islamului; regiunile sau zonele care sunt sub controlul ISIS.

Dar al-Kuffar – Teritoriul sau zona necredincioșilor/Infidelilor; regiunile sau zonele care nu sunt sub controlul ISIS

Daesh sau Daash – Termen derogativ folosit pentru ISIS bazat pe acronimul arabic.

Dawa'/Dawah – O "Invitație Religioasă"; preocuparea de al aduce pe Allah în gândul tuturora.

Dawla – Cuvântul arab folosit pentru "stat"; adesea folosit ca nume pentru ISIS de către suporterii acestei grupări.

Eid al-Fitr – Ultima zi a sărbătorii de Ramadan, luna islamică destinată postului și reflectării religioase.

Fiii Irakului – Foștii insurgenți Sunni Arabi care luptă împotriva grupurilor jihadiste în Irak.

Forțele armate ale Federației Ruse - Organizația militară de stat a Federației Ruse, care conform poziției oficiale a Federației, este concepută pentru a răspunde la orice agresiune împotriva Federației Ruse, pentru apărarea armată a integrității și inviolabilității teritoriului său și pentru a efectua diferite sarcini în conformitate cu tratatele internaționale ale Federației Ruse.

Forțele armate ruse au fost create la 7 mai 1992, în acel moment existând aproximativ 2,8 milioane de militari, fiind una dintre cele mai mari forțe armate ale lumii. Numărul de oameni este stabilit prin Decretul Președintelui Federației Ruse de la 1 ianuarie 2008; decretul stabilește un personal total de 2.019.629 de oameni, din care 1.134.800 de soldați. Forțele armate ruse se disting prin cel mai mare stoc din lume de arme de distrugere în masă inclusiv nucleare și un sistem bine dezvoltat al de mijloacelor de transport.

- Bugetul militar în 2013: 90.7 miliarde dolari (SUA)
- Procentul din PNB = 4.4% (2013)

Hadiths – Interpretarea textului Koranului, scrisă de învățații islamiști

Hirja – Migrație sau emigrație

Koran: înseamnă "recitarea" sau "citirea" și se referă la Scriptura revelată de Dumnezeul Islamului. Se compune din 114 (capitole) revelate de Dumnezeu lui Mohamed.

Hamas: (în limba arabă: Harakat Muqama al-Islamiyya), adică: Mișcarea islamică de rezistență, care luptă pentru crearea unui Stat islamic în Palestina.

Haramayin – Orașele Mecca și Medina, locul celor două Sanctuare sfinte: Marea Moskee de la Kaaba (Mecca) și Mormântul Profetului Mahommed (de la Medina)

Hedayah - Centru internațional de expertiză și experiență în vederea contracarării extremismul violent.
Acest Centru a fost creat În decembrie 2012, având sediul în Abu Dhabi, UAE.
Hedayah fost creat ca răspuns la dorința tot mai mare a membrilor comunității internaționale cu privire la necesitatea de a preveni și combate persoanele cu tendințe spre radicalizare, Ffolosirea violenței, și sprijinirea terorismului, precum și pentru a devia intențiile și acțiunile celor deja angajați în această concepție.
Obiectivele immediate ale acestui centru sunt:

- de a devenii o instituție la nivel mondial folosind expertiza unor specialiști în combaterea extremismului violent în toate formele sale.
- de a reduce numărul de suporteri ai grupurilor teroriste prin utilizarea unor mijloace non-coercitive.
- de a servi ca o resursă pentru guvernele și societăţile civile.
- de a crea o rețea globală de experți și practicieni în domeniul combaterii extremismului violent (CVE).

Hedayah se concentrează pe trei domenii principale:

1. Dialog și Comunicațiil

Oferind o platformă dedicată pentru a facilita discuțiile și colaborarea între organizațiile naționale și locale, societatea civilă, cercetători și lideri ai comunităților implicate în combaterea extremismului violent.

***2. Programe de consolidare a capacității*or**

Creerea unor colaborări si instrumente practice pentru sprijinirea capacităților guvernamentale și non-guvernamentale, pentru a elabora și implementa politici eficiente, programe și proiecte de combatere a extremismului violent.

3. Cercetare și Analiză

Catalogarea cercetărilor din domeniul CVE existente, precum și efectuarea unor noi cercetări în vederea obținerii unei înțelegeri mai profunde a conducătorilor extremismului violent, și de combatere a acestora.

Hijab - „toate tipurile de voaluri plasate în fața unei ființe sau a unui obiect pentru a le ascunde vederii sau a le ”izola”. În mod particular el desemnează acel tip de voal pe care femeile musulmane îl poartă pe cap. Dacă vălul acoperă fața, atunci el poartă alte denumiri, cum ar fi: niqab, burka sau sitar. Hijjab este cunoscut și ca ”vălul Islamic”.

Hizbullah -"Partidul lui Dumnezeu". Grup șiit creat în Liban în jurul anilor 1982 cu scopul inițial de a pune capăt ocupației israeliene în Liban. Ulterior a devenit una din organizațiile teroriste ce acționează pe plan mondial.

Hud (Hudud –la plural) – Pedepsirea aplicată pentru cei ce săvârșesc necredința în religia islamică, adulterul, furtul, renunțarea publică la o anumită credință, homosexualitatea, neajutorarea bărbaților în acțiunile criminale la care sunt trimiși să le execute.

Iblis – Demoni sau miniaturi ale diavolilor

Imam(a) – Conducător politic islamic

Imarah – Conducător islamic

Imigrația netă – Diferența pozitivă între intrări și ieșiri în cadrul migrației. Se stabilește prin analiza: I>E.

International Security Assistance Force (ISAF) – Forțele de securitate ale NATO ce acționează în Afganistan. Rolul său este de a sprijinii Forțele Naționale de Securitate ale Afganului în vederea creșterii capacității de luptă.

ISIS - Grupare sunită insurgentă afiliată inițial la al-Qaida activă în Irak și Siria și creerea statului islamic nerecunoscut oficial de nici o altă țară din lume, cu capitala la Ar-Raqqah (recunoscut și sub denumirea de: Rakka, Raqqa). Din 2010, ISIS activează în diverse zone din Siria, Irak, Turcia şi Liban.

Este o grupare de tip mafiotic care jefuieşte bănci, face ravagii şi răpeşte copii și persoane adulte pentru care cere sume enorme pentru răscumpărări. Afacerile acestei organizații mafiote se întind de la industria petroliferă la comerţul cu antichităţi și droguri. După informații provenite din partea unor specialiști în diversele aspecte ale islamismului rezultă ideia după care ”... violențele comise de

ISIS în numele religiei, nu au nimic cu religia – totul se referă la bani. Ei sunt niște manechine manipulate din spate de către diverse personalități cu mulți bani. Ei vorbesc de Koran dar îl pervertesc și folosesc tot felul de omisiuni și interpretări false".
(Sursa: K:A-J: Paris Was not About Religion în: Times, 26 ianuarie 2015, pg.29).

Jammah – A aduna

Jihad – Noțiunea aceasta indicată în Koran se referă la obligația de luptă prin metode civilizate, folosindu-se de creion și hârtie, prin discursuri sau oricare alt mijloc care nu urmărește rănirea fizică a adversarului în luptă, în special cînd acesta este și el musulman.
Marea majoritate a populației musulmane din diferite țări, este formată din oameni pașnici și cei mai mulți dintre ei sunt împotriva manifestărilor violente în rezolvarea unor probleme personale sau a stabilirii anumitor forme de justiție.
Războiul vicios împotriva unor persoane civile nevinovate a fost introdus de către Abdullah Azzam (1941-1989),[207] pentru a-i determina pe luptătorii musulmani să lupte împotriva armatei sovietice în războiul din Afganistan.

Jund al-Khalifa – soldați ai Califatului; eufemism pentru ISIS

KGB - Comitetul Securității Statului Sovietic; o continuare a activității NKVD și succedat din 1995 de către FSB (Serviciul de Securitate Federal).

Kalifah – Califat sau auto-denumit "Statul Islamic".

Khanzir – "Porc"; termen folosit de către ISIS pentru inamicii Soldaților Musulmani; persoane care trebuie omorâte prin decapitare

Kuffr – Infideli, necredincioși (în limba arabă), cei ce trăiesc în ignoranța Islamului.

Madrasa sau Medresele - școli sau instituții de învățământ superior găzduite de o moschee, unde se predă teologia islamică, și alte materi. Ele există în toate țările

[207] Abdullah Azzam – fost conducător al organizației islamice sunite palestinianiene. Unul dintre fondatorii organizației teroriste al-Qaeda. A fost unul dintre conducătorii mujahediilor din Afganistan în lupta lor împotriva invaziei rusești. Unele dintre preocupările sale au fost și cele de strângere a fondurilor necesare organizațiilor teroriste și recrutarea de membrii. A fost profesorul și mentorul lui Osama bin Laden.

musulmane, dar și în unele nemusulmane europene datorită influenței exercitate de otomani.
Pentru a combate anumite secte eretice și pentru consolidarea puterii în fața acestora, selgiucizii[208] au acordat o foarte mare atenție propagării culturii musulmane sunnite. În marile orașe își aveau sediul un număr mare de medrese, unde veneau tineri din toată țara, dar și din alte țări musulmane pentru a-și face studiile. Aceste școli aveau atât camere pentru locuit, cât și săli de clasă foarte încăpătoare. Sub aspect arhitectural, toate medresele erau aproape identice.
În curtea în care se aflau chiliile de locuit așezate de jur-împrejur se ajungea printr-o poartă monumentală. Marea sală se găsea, fie în față, fie în partea laterală a curții. Lângă ea mai era încă o sală care slujea drept capelă.

Mercenari - Persoane angajate cu leafă într-o armată străină sau în grupuri militare teroriste. Organizațiile teoriste sunt formate în cea mai mare parte din mercenari.

Millah – Calea Dreptății

Migrația individuală – Migrația făcută individual, mai ales de către forța de muncă în căutarea unor noi locuri de muncă (naționale sau internaționale).

Mișcarea generală a populației – Schimbările survenite în numărul populației în decursul timpului, ca urmare a evenimentelor demografice. Unitatea de observare este evenimentul: nașterea, decesul, căsătoria, divorțul, schimbarea domiciliului permanent, iar sursa informațională principală este statistica stării civile.

Mișcarea migratorie (spațială)- Transformările survenite în numărul și structura populației ca urmare a schimbărilor domiciliului permanent (statutul rezidențial).

Mujahid (plural: Muhajireen or Muhajiroun) – Emigrant. Deseori este folosit cu referire la militanți străini care se alătură militanților jihadiști.

[208] Marele Imperiu Selgiuc - imperiu medieval islamic sunnit turco-persan care s-a impus în zonele Orientului Apropiat și Mijlociu, unde a purtat lupte cu bizantinii și cruciații. A supus pe rând Afganistanul, Iranul, Siria, Mesopotamia și Anatolia. Selgiucizii își impun supremația în cadrul lumii arabe și controlează Califatul de la Bagdad. Imperiul Selgiuc a fost fondat de Tughril Beg în 1037. Selgiucizii au unit statele din scena politică fărâmițată din lumea islamică estică, jucând un rol crucial în timpul primei și celei de-a doua cruciade. Într-un areal cultural și lingvistic cu mari influențe persane, selgiucizii au creat o tradiție turco-persană, exportând în același timp obiceiuri iraniene în Anatolia.

. al Muhajiroun – Organizație radicală islamică, organizată în Marea Britanie și condusă de către Anjem Choudary (n.1967)[209].

Muhammad (Mohamed) - Profetul considerat de către musulmani ca fiind mesagerul lui Dumnezeu, ai cărui predecesorii îi includ pe: Adam, Noe, Avraam, Moise, David, Isus și alții. Este întemeietorul religiei islamice.
Născut în 570 d.H, a murit la 632 d.H.

Mujahid/Mujahideen – persoană implicată în lupta sfântă (Jihad)

Munafiq, Munafiqum-(plural) Persoană care profesează credința în Islam dar este împotriva cauzei; un ipocrit sau un trădător

Musulman - "cel care se supune lui Dumnezeu." Termenul descrie orice persoană care acceptă crezul și învățăturile Islamului.

Muslim Brotherhood - Frația Musulmană: Organizație fondată în Egipt de către Hassan al-Banna (1906-1949)[210] în 1928, este cea mai mare și cea mai bine organizată mișcarea politică din Orientul Mijlociu. În prezent este cel mai mare bloc politic de opoziție în parlament egiptean și care a câștigat o victorie decisivă la ultimele alegeri.

Pegida (în limba germană: Patriotische Europäer gegen die Islamisierung des Abendlandes), în traducere: Patrioții Europeni împotriva Islamizării Vestului - organizație fondată în Dresda, ce pregătește demonstrații săptămânale împotriva procesului de „islamizare" a Germaniei și Europei. Demonstrațiile săptămânale au început pe 20 octombrie 2014 împotriva politicii greșite a Europei în general și a Germaniei, în special, de acordare a azilului și de acceptare a imigrație. La primele proteste au participat doar câteva sute de persoane (350-500), la mijlocul lunii decembrie, numărul lor a depășit 15.000, iar la protestele din 12 ianuarie (2015) s-au adunat peste 25.000 de demonstranți.

[209] islamist britanic, activist social și politic. Susținător al Statului Islamic în Iraq și Levant. Propagandist al concepției islamice în marea Britanie arătând superioritatea islamului comparativ cu cea a lumii libere. Susține ideia transferării autorității și puterii către musulmani în vederea implementării legii Sharia în Marea Britanie. (Sursa: Islam4UK, "About Us" Archived December 31, 2009, at the Wayback Machine, web.archive.org.

[210] Sheikh Hassan Ahmed Abdel Rahman Muhammed al-Banna, known as **Hassan al-Banna**, fost profesor de liceu, egiptian și imam. Creatorul organizației Muslim Brotherhood - una dintre cele mai influente organizații Islamice.

Politica Salafismului – Ramură a Salafismului care urmărește purificarea islamului prin implicarea în politică

Politica teroristă - Comportamentul criminal violent în primul rând proiectat pentru a genera frică în comunitate, sau într-un segment important al acesteia, în scopuri politice.

Puterea militară - Capacitatea de acţiune armată a unui stat, asigurată de potenţialul său militar (buget, personal, infrastructură, armament, logistică, industria de apărare şi instituţiile de cercetare-dezvoltare specifice etc.), în scopul asigurării propriei securităţi şi a aliaţilor şi îndeplinirii obiectivelor/intereselor politico-militare.
De exemplu, SUA nu au o definiţie pentru acest termen, ci se vorbeşte mai mult de capabilitate militară, ce reprezintă abilitatea de atinge un obiectiv specific pe timp de război (câştigarea unui război sau bătălii, distrugerea unor ţinte) şi include structura forţelor, modernizarea, nivelul de răspuns şi sustenabilitatea.

Quds - Ierusalim, casa celei de atreia religii sfinte Islam. Casa Pietrei Sfintei

Rafidah - Termen similar pentru Shia Muslim

Sahabah – Un prieten apropiat și un însoțitor al Profetului Mohammed.

Salafi/Salafist – Persoană ultra ortodoxă, care trăiește în modul modern în maniera secolului al șaptelea. Este extrem de ortodox în modul în care se roagă, cum se îmbracă, cum ține dieta și își păstrează stilul de viață

Sama'- Ascultă !

Sayarah Mufakha – bombă-capcană, bombă –car,Instrument exploziv

Shahid – Martir

Shariah – Codul moral și religios al Islamiului; se referă la îndrumarea dată de Dumnezeu pentru a fi folosită de către musulmani în reglementarea tuturor treburilor sociale și personale.Există multiple neînțelegeri referitoare la ideologia

musulmană și modul în care se înțelege și se aplică acest cod la viața modernă. ISIS și al-Qaeda au adoptat diferite interpretări foarte dure, dar se manifestă în mod diferit când este vorba de diferite detalii.

Shaytan – Satan

Selibi/Selibiyeen – îi reprezintă pe ”aceea care poartă crucea”; Cruciații, occidentalii, militarii și salariații guvernamentali

Shia Islam – Ramură a Islamului care îl recunoaște pe Ali, ginerele lui Mahomed și pe descendenții acestuia, drept conducătoral comunității musulmane

Shiții reprezintă al doilea ca importanță și ca număr dintre grupările religioase Islamice.

Diferența și conflictul dintre Sunnis și Shiiții este legată de opinia fiecărei secte referitoare la urmașul lui Muhammad, care a murit în anul 632 d.H.

Sunnis susțin că urmașul este profetul Abu Bakr iar Shiți susțin că urmașul este ginerele și vîrul profetului Muhammad, care este Ali bin Abu Talib.

Cele două grupări de credincioși sunt răspândite în diferite țări.

În Siria, sunt în majoritate Sunnis, dar regimul de conducere al țării sub președenția lui Bashar al-Assad este mult mai apropiat de Shiiții.

În Irak, majoritatea sunt Shiiți dar în partea de Nord a țării sunt în majoritate Sunnis.

În Iran majoritatea sunt Shiiți iar în Arabia Saudită, care este vecină de graniță, majoritatea sunt Sunnis.

În alte țări cum ar fi: Yemen, Bahrein, Afganistan, Pakistan și Liban majoritatea populației face parte din secta Shiiților.

După diverse informații statistice Sunnis reprezintă circa 85% din populația musulmană din lume.

Shawat – trădători; oricare militar musulman care nu apără ISIS

Shirk – Cei ce devin idolatori or politeiști; credincioși într-un Dumnezeu care nu este Allah, sau cred în mai mulți dumnezei

Spațiul Schengen - zonă de circulație liberă în Europa, conformă cu Acordul de la Schengen (semnat la 14 iunie 1985) . Vezi Graficul următor și datele statistice despre țările membre și ne membre ale acestui Acord.

Zona de circulație liberă în Europa, conformă cu Acordul de la Schengen

Țările UE care au semnat actul de aderare la spațiul Schengen

Austria	Belgia	Cehia	Danemarca
Estonia	Elveția	Finlanda	Franța
Germania	Grecia	Iskanda	Italia
Letonia	Lituania	Luxemburg	Malta
Norvegia	Olanda	Polonia	Portugalia
Slovacia	Slovenia	Spania	Suedia
Ungaria	Vatican (Orașul)		

Țări care nu sunt incluse în spațiul Schengen:

Albania	Belarusia	Bosnia
Croația	Herțegovina	Kosovo
Letonia	Macedonia	Moldova
Montenegru	Rusia(Europeană)	România
Turcia zona (Europeană)	Ucraina	Serbia

Statele membre ale acestui spațiu au eliminat sau vor elimina controalele pentru persoane la frontierele dintre ele, astfel încât este (sau va fi) posibilă trecerea frontierei între oricare două asemenea state fără prezentare de acte de identitate și fără opriri pentru control.

Primele state care l-au implementat au fost Belgia, Franța, Germania, Luxemburg, Portugalia, Spania și Țările de Jos, care și-au deschis între ele granițele la 26 martie 1995. Într-un moment istoric, la 21 decembrie 2007, nouă state, majoritatea din centrul și estul Europei, și-au deschis granițele, astfel încât pentru prima dată a fost posibilă călătoria liberă peste fosta Cortină de Fier.

Din Spațiul Schengen fac parte și Elveția, Liechtenstein, Norvegia și Islanda, care nu sunt membre ale UE.

În același timp, Marea Britanie și Irlanda, țări membre ale Uniunii Europene, au optat să nu implementeze acordul Schengen pe teritoriul lor.

Opoziția Olandei față de aderarea României și Bulgariei

În anul 2011 a intervenit modificarea treptată privind intrarea României și Bulgariei În zona Schengen. Pozițiile Germaniei, Austriei și Finlandei au fost favorabil. În iunie 2011 Parlamentul UE s-a pronunțat pentru intrarea României și Bulgariei în Spațiul Schengen, dar Consiliul Ministerial al UE nu a acceptat opinia acestuia (Parlamentului-n.n.), cu motivația unor nemulțumiri exprimate de guvernele Olandei și Finlandei față de unele lipsuri în domeniul măsurilor anticorupție și combaterii crimelor organizate ce ar exista în Bulgaria și România. Aceste nemulțumiri au fost, colateral, legate de Olanda și Finlanda de ivirea potențială a pericolului imigrației ilegale, din Turcia prin Bulgaria și România în țările UE. Astfel, Olanda, care mai devreme nu exprimase decât unele rețineri, și-a accentuat în toamna lui 2011 poziția opozantă în pofida încercărilor diplomatice ale Bucureștiului de a concilia problema. Există unele păreri la

București, din care rezultă că opoziția oficială a Olandei față de intrarea Bulgariei și României ar veni de la confruntări politice interne existente în această țară membră a UE, și nu prezintă realitatea politică din sud-estul Europei. Este evident că, dat fiind poziția geografică și mărimea teritorială a Olandei, această țară vest-europeană nu ar fi direct afectată de traficul de persoane din și spre Bulgaria și România, dacă politicienii olandezi (respectiv guvernul-n.n.) ar fi de acord cu intrarea celor două țări în Spațiul Schengen.
Alte puncte de vedere se referă la competiția pe care ar reprezenta-o România din punctul de vedere al folosirii portului maritim Constanța în competiție cu portul Rotterdam în privința transportului diferitelor produse ce intră în Europa.

Reacții ale României și Bulgariei la amânarea repetată a aprobării de acceptare în zona europeană Schengen :

România și Bulgaria sunt nemulțumite și intrigate de aceste poziții politice, afirmând că argumentele contra citate nu fac parte din criteriile de acceptare în zona europeană Schengen, aplicate și altor țări. O anchetă realizată de Euronews descrie aspirațiile României de a intra în spațiul Schengen și problemele pe care le are cu refugiații care încearcă să traverseze ilegal teritoriul său, în drumul lor spre Europa de Vest. Reportajul prezintă eforturile făcute de România pentru securizarea frontierelor Europei, afirmându-se în acelaș timp că în ipoteza acceptării în spațiul Schengen, România va atrage și mai mulţi imigranţi.

Ancheta prezintă o situație nouă cu care se confruntă România în ultimul timp: mici bărci pline cu refugiaţi din Siria traversează Marea Neagră, venind din Turcia și îndreptându-se către Europa de Vest. Adeseori, refugiații plătesc mii de euro celor care le promit ca îi vor ajuta să ajungă în Europa.
Pentru ei România este poarta de intrare în Europa, departe de războiul sau sărăcia din propriile lor ţări, mulţi riscându-și viaţa ca să ajungă în Europa occidentală.
Sursa: Preluat din: http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C8%9Biul_Schengen și Revista 22 (a Grupului pentru Dialog Social), 11 Aprilie, 2015, Ediție online

Sufismul- o abordare spirituală deosebită și stilul de viață adoptat de unii musulmani (cunoscuți sub numele de sufiți); o ramură distinctă a Islamului. sufismul afirmă ideea după care cunoașterea directă și intimă a lui Dumnezeu se poate realiza printr-o formă spirituală, disciplină, efort și austeritate.

Sunni - termen care desemnează pe acei musulmani care îi recunosc pe primi patru succesori ai Profetul Muhammad drept califi. Sunniții susțin că orice pios, poate fi ales drept Calif. Este cea mai largă ramură a Islamului. În majoritatea cazurilor se referă la ramura promcipală sau la Islamul ortodox.

Ta'ah – Ascultător (supus)

Taqwid – Regulile pentru recitarea pasajelor din Koran

Terorism - Actele comise de un guvern, sau de grupuri independente dar susținute de forțe ascunse și se referă la uciderea de oameni nevinovați în scopuri politice.
În noiembrie 2004, un Raport al Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite a descris terorismul ca*: orice act "intenționat pentru a provoca moartea sau vătămări corporale grave civililor sau non-combatanți, cu scopul de a intimida o populație sau un guvern sau o organizație internațională de a acționa sau din contra de a se abține de la a efectua orice act* ".

Terorismul oficial sau de stat - Acțiunile unor națiuni ale căror norme se bazează pe frică și oprimare care ajung similare cu terorismul sau cu astfel de proporții". Acesta poate fi menționat și definit ca și terorismul structural în sens larg ca acte teroriste desfășurate de anumite guverne în vederea atingerii anumitor obiective politice, de multe ori ca parte a politicii lor externe.

Terorismul pasiv - Un comportament, inert sau pasiv față de terorism; o inacțiune, non-reacție, de ne-participare, de ne-implicare în combaterea terorismului. Terorismul pasiv descrie un comportament al masei largi a publicului sau al unui guvern care permite răspândirea sau promovarea terorismului prin închiderea ochilor sau tolerarea terorism. Acest fapt predomină atunci când nu există nici un efort deliberat sau decizia de a contracara sau de a acționa împotriva actelor teroriste.

Terorism politic limitat - Terorismul politic caracterizat de o abordare revoluționară; se referă la "acte de terorism, care sunt angajate pentru motive ideologice sau politice, dar care nu sunt parte a unei campanii concertate pentru a prelua controlul statului.

Ummah – Nume colectiv care se atribuie populației musulmane

Walaya (în arabă) înseamnă "tutelă" - cuvânt prin care se împuternicește o autoritate (a unei persoane, a unei comunități, sau a unei țării) care se află sub conducerea și regulile impuse în numele unei anumite autorități. De exemplu, într-o familie, tatăl este *Wali al copiilor săi*. Cuvântul ”Wali” are o importanță deosebită în viața spirituală islamică și este utilizat cu diferite semnificații, care se referă la funcțiile sale diferite, care includ o învestitură cu "autoritatea lui Mohomed".

Yazidi - Grup religios, de etnie kurdă, a cărei credință este un sincretism[211] între islam și vechile religii persane, cu precădere, zoroastrismul. Ei trăiesc, cu precădere, în provincia Mosul, (Irak), în unele zone din Turcia, Siria, Armenia, Iran, precum și în unele zone din Caucaz. Ei cred în Dumnezeu, Creator al lumii. Numărul adepților acestei credințe nu este cunoscut cu exactitate, însă unele surse îl estimează ca fiind de aproximativ 800,000 , dintre care 700,000 locuiesc numai în nordul Irakului.

Surse:

Termenii islamici folosit în acest *Mini dicționar* sunt obținuți prin permisiunea folosirii din: “Teaching About Islam and Muslims in the Public School Classroom” (3rd edition), published by the Council on Islamic Education, now known as the Institute on Religion and Civic Values. În: www.cie.org/glossary.htm. Additional definitions provided by Robert Azzi.

[211] Sincretismul - o doctrină filosofică sau religioasă în care se îmbină elemente din sisteme felurite de gândire sau de credințe, uneori depărtate între ele. Într-o accepție mai îngustă, tendință manifestată mai ales în secolele al II-lea – al IV-lea d.Hr. de a se contopi într-o figură divină atribute și caracteristici aparținând mai multor divinități întrucâtva înrudite (Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Sincretism)

Bibliografie selectivă

ANDERSON, RICHARD – Postcommunism and the Theory of Democracy, Princeton University Press, New Jersey, 2001

ANGELL, NORMAN – The Great Illusion, Cosimo Classics Edit., New York, N.Y., 2007

APPLEBAUM, ANNE – Between East and West: Across the Borderlands of Europe, Pantheon Publisher, New York, 1994

BAMFORD, JAMES - A Pretext for War: 9/11, Iraq, and the Abuse of America's Intelligence Agencies, Anchor Books Edition, Division of Random House, Inc. New York, N.Y., 2004,

BAUMANN, MICHAEL – How It All Began, Arsenal Pulp Press, Vancouvert, Canada, Copyright 2000

BECK, GLENN – It is about Islam, Treshold Edition, Mercury Radio Arts, New York, London, Toronto, Sydney, 2015

BERCA, ALEX - Adevăr și Minciună, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2014

BERCA, ALEX – Siria – o lume a controverselor, Blogul revistei ”Semănătorul”, România, 10 octombrie 2013

BERGEN, L. PETER – The Ten-Year Search for Bin Laden from 9/11 to Abbottabad, Broadway Books/Crown Publishing Group, Penguin Random House, 2012

BLEICH, A., Gelkopf, M., & Solomon, Z. - Exposure to terrorism, stress-related mental health symptoms, and coping behaviors among a nationally representative… in: Journal of the American Medical Association, (2003)

BONNER, RAYMOND – Bali Suicide Bombers said to Have Belonged to Small Gang, The New York Times, October 7, 2005

BROWN, ARCHIE - Seven Years that Changed the World: Perestroika, Perspective, New York, Oxford University Press, 2007

BURKE, JASON – Al-Qaeda: The True Story of Radical Islam, I.B. Taurus,

London (GB), 2003
CYRUS, HODES and SEDRA, MARK – The Search for Security in Post –Taliban Afghanistan., Abington: Routledge for he International Institute for Strategic Studies, Washington, D.C., 2007
CHARTERS, DAVID (ed.) – The Deadly Sin of Terrorism: Its Effect on Democracy and Civil Liberties in Six Countries, Greenwood Press, Westwood, Connecticut, USA, 1994
CLARKE, A. RICHARD – Against All Enemies: Inside America's War on Terror, Free Press, New York, N.Y., 2004
CRENSHAW, MARTHA – The Causes of Terrorism. Journal Comparative Politics, Nr. 4, July, 1981(New York)
CRENSHAW, MARTHA - Terrorism, Legitimacy and Power: The Consequences of Political Violence, Wesleyan University Press, Middletown, Connecticut, USA, 1983
CRONIN, AUDREY KURTH and JAMES, M. LUDES (ED.) – Attacking Terrorism: Elements of a Grand Strategy, Georgetown University Press, Washington D.C., 2004
DANIEL, BENJAMIN and SIMON, STEVEN – The Age of Sacred Terror, Radical Islam's War Against America, Random House, New York, N.Y.,2003
DERSHOWITZ, ALAN – Why Terrorism Works, Yale University Press, New Haven, Connecticut, (USA), 2002
ENDERS, WALTER and SANDERS, TODD – The Political Economy of Terrorism, Cambridge University Press, New York, N.Y., UK, 2006
ESPOSITO, L. JOHN – The Future of Islam, Oxford University Press, Oxford, (GB), 2010
ESPOSITO, L. JOHN – Unholy War: Terror in the name of Islam, Oxford University Press, Oxford, (GB), 2002
FLYNN, T. MICHAEL – The field of Fight, St. Martin's Press, New York, N.Y., 2016
GALAMBOS, EVA – Cel mai mare pericol global – un președinte imprevizibil, în revista online, Baabel, România, aprilie, 2017
GAMBETTA, DIEGO – Making Sense of Suicide Missions, Oxford University Press, Oxford (GB), 2005
GATES, M. ROBERT – From the Shadows, Simon & Schuster Paperbacks,

New York, N.Y., 2007
GOLDMAN, P. DAVID – Obama's Tolerable Level of Terrorism, Middle East Forum-Promoting American Interests, MEF Research and Writing, December 7, 2015, În: http://atime.com/2015/12/the -tolerable--of terrorism/
GRAHAM, ALLISON – Nuclear Terrorism: The Ultimate Preventable Catastrophe, Times Book, New York, N.Y., 2004
GREENSTEIN, I. F RED - Personality and politics: problems of Evidence, Inference and Conceptualization, Princeton University, Press, Princeton, New Jersey, U.S.A.,1987,
GURR, TED ROBERT – Why Men Rebel, Princetob University Press, Princeton, New Jersey (USA), 1970
HALL, BENJAMIN – Inside ISIS, Kindle Edition, Center Street, 2015
HEYMANN, B. PHILIP – Terrorism, Freedom, and Security:Winning Without War, MIT Press, Cambridge, Massachusetts (USA), 2003
HILL, PETER – "Kamikaze 1943-1945, In Making Sense of Suicide Missions, Edit. Diego Gambetta, Oxford University Press, Oxford (UK), 2005
HIRSI, AYAAN ALI –Heretic: Why Islam Needs a Reformation Now, Harper Collins Publishers, New York, N.Y., 2015
HOFFMAN, BRUCE- Inside Terrorism, Columbia University Press, New York, N.Y., 1998
HUDSON, R. – The Sociology and Psychology of Terrorism: Who Becomes a Terrorist and Why?, Federal Research Division, Library of Congress Nr. 20540-4840, Washington, D.C., 1999
HUNTINGTON, P. SAMUEL – The Clash of Civilization: Remaking of World Order, Simon & Schuster Ed., New York, N.Y., 1996
JOLYON, HOWORTH – Security and Defence Policy in the European Union, Palgrave MacMillan, New York, N.Y. 2007
JUERGENSMEYER, MARK – Religion as a Cause of Terrorism, în: Democracy and Terrorism: The Root Causes of Terrorism, Routledge (part of the Taylor & Francis Group), New York, N.Y., 2006
KAMP, H. KARL –"Frozen Conflict", German Council on Foreign Relations, Summer 2008, în: http//www.ip-global.org/ /archiv/2008/summer 2008/frozen-conflict.html
KEPPEL, GILLES – Jihad: The Trail of Political Islam, Harvard University Press Cambridge, Massachusetts, (USA), 2002

KRUEGER, ALAN and JITKA, MALECKOVA – Does Poverty Cause Terrorism? The New Republic Magazine, New York, N.Y., June 24, 2004
LAWRENCE, JONATHAN and JUSTIN VAISSE – Integrating Islam: Political and Religious Challenges in Contemporarary France, Brookings, Institution Press, Washington, 2006
LAQUER, WALTER – Putinism, St. Martin's Press, New York, N.Y. 2015
LENNON, T.J., ALEXANDER - Democracy in U.S. Security Strategy: From Promotion to Support, Center for Strategic and International Studies, March 2009: 4. În: http://www.csis.org/media/csis/pubs/090319_lennon_democracy_web.pdf
LEWIS, BERNARD – The Crisis of Islam: Holy War and Unholy Terror, Random House Trade Paperbacks, New York, N.Y., 2003
LOUIS, R. GALINO – "Europe, the War on Terrorism, and the EU's International Role", Brown Journal of World Affairs, (wintere 2002)
MORELL, MICHAEL –The Great War of our Time. From Al Qaeda to ISIS, Hachette Book Group, New York, N.Y., 2015
NANCE, MALCOLM – Deafeating ISIS, Skyhorse Publishing, New York, 2016
NASR, VALI - The Shia Revival, Edit. Norton, New York, 2006,
REICH, WALTER – Origins of Terrorism, Psychologies, Ideologies, Theologies, State of Mind, The Woodrow Wilson Center Press, Washington, D.C., USA, 1998
RICHARDSON, M. LOUISE –What Terrorists want, Random House, New York, N.Y., 2006
ROTBERG, I. ROBERT - Transformativee Political Leadership: Making a Difference in the Developing World, The University of Chicago Press, USA, 2012
RUSSELL, A. CHARLES and MILLER, H. BROWMAN - , în Terrorism-An International Journal Nr. 1, 1977, reprinted in John D. Elliot and Leslie K. Gibson, ediția Contemporary Terrorism: Selected Readings , Gaithersburg, Maryland (USA):International Association of Chiefs of Police, 1978,

SAGEMAN, MARC - Understanding Terror Networks, University of Pennsylvania Press, Philadelphia (USA), 2004
SEKULOW, JAY – Rise of ISIS, Howard Books, New York, 2014
SIMILEANU, VASILE și COROBANA, ADRIAN – Evoluții geopolitice în spațiul islamic, Culegere de studii, Editura Top Form, 2012
SMELSER, J. NEIL – The Faces of Terrorism: Social and Psychological Dimensions, Princeton University Press, New Jersey, USA, 2007
SOUFAN, ALI – Anatomy of Terror, From the Death of Bin Laden to Rise of Islam State, Norton & Company, Inc. New York, N.Y. 2017
SPENCER, ROBERT – The Complete Infidel's Guide to Koran, Regner Publishing, Inc., Washington, D.C., 2009
STAKELBECK, ERICK –ISIS Exposed, Slavery and the Hellish Reality of Radical Islam, Regnery Publishing, First ebook edition, 2015
STERN, JESSICA and BERGER, M.J. – ISIS: The State of Terror HarperCollins Publisher, New York, NB.Y.,2015
WEISS, MICHAEL & HASSAN, HASSAN – ISIS, Inside the Army of Terror, Regan Arts, New York,N.Y. 2015
WHITE, R. JONATHAN – Terrorism: A Introduction (4th.edn), Thomson Wadsworth, Belmont, California, USA, 2002
WIEVIORKA, MICHEL – The Making Terrorism, Chicago University Press, Chicago, 1988
WILKINSON, PAUL – Terrorism Versus Democracy: The Liberal State Response, Frank Case, Londin (UK), 2001
YONAH, ALEXANDER and PLUCHINSKY, A. DENNIS – Europe's Red Terrorists: The Fighting Communists Organization, Frank Cass Edit.,London (GB), 1992
ZAKARIA, FAREED –and FAWAS, A. GERGES - A History ISIS, Princeton University Press, Princeton, New Jersey (SUA), 2006
ZOROYA, GREGG – Woman Descrive the Mentality of a Suicide Bombers, USA Today, April 22, 2002
XXX – The Qur'an – Compiled by: M.H. Shakir, Published by: Tahrike Tarsile Qur'an, Inc., 17-th U.S. Edition, Elmhurst, New York, 2011

XXX – The Senate Intelligence Committee Report REVIEW
of the TERRORIST ATTACKS ON U.S. FACILITIES
IN BENGHAZI, LIBYA, SEPTEMBER 11-12,2012
Wahington D.C., January 15, 2014 ; SENATE SELECT
COMMITTEE ON INTELLIGENCE, United States Senate,
113 th Congress
XXX – Colecția ziarului Washington Post pe anii 2012-2017
XXX – Colecția revistei Foregn Affairs pe anii 2015-2017
XXX – Colecția ziarului New York Times pe anii 2009-2017
XXX – Colecția revistei The Economist pe anul 2017

INDEX

Abdelhamid, Abaaoud 117-118
acte teroriste în Paris 117-118
caractertistici terrorist 117
îndoctrinare 118
vârsta medie 118

Abdullah II (bin) Al-Hussein 118
cooperare (în luptă)118
statul islamic 118
relații cu Fed.Rusă118

Acte criminale 130-190
folosirea copiilor 165
ISIS 165
locuri unde au fost 130
în Rusia (1999-2013) 190
propaganda 130
simpatizanții 130

Adnani (al) Abu Muhammas 100

Afganistan 29-232
Bin Laden Osama 29
acte criminale (taliban) 106
cheltuieli militare 226
imigrație 53
interese politico-economice 209-222
invazia rusească 207
suport financiar ONU 107
suport financiar al SUA 106
terenuri de instrucție teroriști 232

Algeria 44
migrația 44,53
Al-Qaeda 29-118
atacuri teroriste 29
Europa, SUA 29, 31
(în)Irak 31
decapitări în public 31
atragerea de luptători 31
vârsta medie simpatizanți 118

Alep 103-263
arme chimice 262
distrugere dovezi 262
spitale 263

Amnesty International 270
ideologia extremistă 270

Ansari (al)Abd (al)Hamid 138
ideologia terorismului 138

Arabia Saudită 33-270
drepturile omului 78
demisia luib Assad 33
migrația 44
programe contra radicalizării 270
rechemarea ambasadorilor 32
verificarea migranților 58
Wahhabism 144

Asociația privind genocidul 102
Congresul SUA 102
denunțarea genocidului 102

Assad (al) Badhar 68-
arme chimice 68
distrugerea dovezilor 261
genocide 178

împușcarea opozanților 68
convenția nefolosirii armelor chimice 261

Austria 56- 58
migranții 56
conflict cu poliția 56
limitarea solicitanților de azil 58

(al) Baghdadi Abu Bakr 36 -144
Califul Ibrahim36, 144

Bakraoui (el), Ibrahim117
acte criminale 117
atacul din Bruxelles 117
droguri 117
fratele(lui) Khalid 117
viața personal 117

Baumann, Michael 116-118
atragerea de specialiști 116, 117
atragerea simpatizanților 117
cauzele atacurilor teroriste 118

Bavaria 48
educația emigranților 48
fondurile publice 48

Belgia 35- 120
acțiuni criminale ISIS 35, 120
controlul la granite 61
greșelile poliției 120
lipsa de comunicare 120
municipalități independente 120
organizarea administrative 120
primirea migranților43
Berca, Alex
mesaj (către) migranți 139, 140

Bergdahl, Robert Bowdrie 55
dezertor SUA 55
politica Obama 55
schimb prizonieri 55

Berlin 46
emigrația turcă 46

Bevel, L. James 88
acțiuni nonviolente 88
filozofia lui Gandhi 88

Bhonsie, Raul 254
negocieri (cu) teroriștii 254

Bin Laden, Osama 29 -206
atacuri criminale 29
politica (lui) 206
omorârea (lui) 32

Bleich, A. Gelkoph 90
atacuri teroriste 90

Boehner, John 110

Bouhlele, Lahoulej Mohamed 121
atac cu un camion în Franța 121
criminal Tunisian 121

Boko Haram 134 -0203
Africa 203
crima în masa Nigeria 134, 196

Boutih, Malek 112
cauzele violenței teroriste 112

Brejnev, Leonid 207, 208
doctrina (lui) 208
războiul rece 207, 208

Bruxelles 50
atacuri teroriste 50
cartierul Molenbeek 50
scopul atacurilor teroriste
ISIS 50

Bulgaria 64, 65
deținerea migranților 65
garduri (din)sârmă ghimpată 64

Bush, W. George 116 -240
atac Irak 116
omorârea lui Saddam Husein 116
politica externă a SUA 116, 240
retragere trupelor americane 224
vidul creat pentru teoriști 116

Campbell,F.John 232
Afganistan 232
al-Qaeda (despre) 232
terenuri de instrucţie 232

Cehia 44
acceptarea migranţilor creştini 44

Centrul de Cercetări pe Politica Siriană 69

Centrul de Documentare al Violenţei
victimile regimului Assad 69

Centrul Federal pentru Educaţie Sănătoasă 48

Cerrar, Miro 60
trecerea azilanţilor prin Slovenia 60

Chávez César 88
acţiuni politice nonviolente 88
drepturile agricultorilor din California 88
filozofia lui Gandhi 88

Clinton, Hillary 263-266
cauzele extinderii ISIS 265
destabilizarea Orientului Mijlociu 264
donații nepermise 266
greșeli politice 263, 264
interese personale 266
politica externă a SUA 263
secrete de stat 266
strategie greșită 265

Clinton William (Bill) 102, 103

Coaliția Internațională 196
extremismul 196
necesitatea unei legislații specifice 196

Cohen, David 158, 159
finanțele ISIS 158
finațarea islamismului 158, 159
fonduri (blocare)159

Colville, Rupert 69
drepturile omului 69
crime ordonate de Assad 69

genocide 69

Combat Organization SR 86, 87
analiza combatanților ISIS 86-87

Comisariatul Națiunilor Unite
pentru Refugiați (UNHCR) 52-57
detenția migranților ilegali 52
Ki-moon, Ban (opinie) 57

Conflicte extremist 153-157
dotarea cu arme 156
propaganda islamică 157
răspândirea în lume 153

Crenshaw, Martha 81, 84, 86, 90

Crimeea 179
anexare 179
politica externă a Fed. Ruse 132, 179
situația economică 179

Croația 67
poziția (față de) emigranți 67

Curcio, Renato 117
adeziunea la terrorism 117
organizația Red Brigades 117

Danemarca 63
vînzarea cârnii de porc 63

Dubcek, Alexandru 87, 88
acțiuni non-violente 87
Primăvara la Praga 88

Durkheim, Émile 123, 124

Adolph Wagner (ideile lui)124
Henru Morselli (ideile lui) 124
sinuciderea teroriștilor 123, 124
sociologia modern 123

Düsseldorf 62
atac terrorist în centrul orașului 62

Dezvoltarea economică 94-133
educația tineretului 133
ISIS 133
Mercy Corporation 133
statul Islamic94, 133

Educație 122-166
tineret 146, 147
pregătirea militară 166
propaganda islamică 122, 143, 146,
147, 157, 166

Egipt 44
migrația 44

Einstein, Albert 21

Elveția 35, 63
arestarea suportorilor ISIS 35
opoziție (față de) construcția (de)
moscheie 63

Embargou arme 132
armataISIS 132
ONU 132
Orientul Mijlociu 132
politica externă a SUA 132

Emigrația ilegală 187-306

acte anti-sociale 187
documente personale (lipsa de) 187
infiltrare (migranților) în Europa 187
invazie 306

England, Gordon 252
eliberare deținuților 252
închisoarea Guantánamo Bay 252
număr (de) deținuți teroriști 252

Erdogan, Tayyip Recep 188-262
inaugurare moscheie Moscova189
construcția moscheii (la) București188
încheierea administrației Assad 262

Erfurt 62
construcția de moscheie 62
opoziția emigranți (față de) 62

Erjavec, Karl 61
bariere contra invaziei 61

Estonia 61
acțiuni anti-sociale 61

Etiopia 44
(și) migrația 44

Europa 40-63
acte teroriste 40
Brexit 40
controlul presei (Germania) 63
criza financiară 40
migrația 40

Extremism 24-130
atacuri criminale 85
crimă 126
fundamentalism (și) 130
violență 85
Extremism
conflicte entice 153
dotarea militară propaganda
răspândirea în lume

Federația Rusă 67-208
acceptarea temporară a imigranților 67
căderea comunismului 201, 208
combaterea ISIS 181
Gorbaciov, Mihail 208
ocuparea Crimeii 179
plata vizei temporare 67
politica externă 179
politica internă 179
Reagan, Ronald 201, 208
situația economică 179-181
sancțiuni (din partea) occidentului 179

Finlanda 199
combaterea terorismului 199
lupta contra azilanților criminali 199
Soldații lui Odin 199

Flynn, T. Michael 229-234
adevârul despre inamic 230
cunoașterea inamicului 229
negarea islamului radicalizat 233
lupta contra ISIS 231, 233, 234

Foley, james 98

Francis (Popă) 23, 184

Freud, Sigmund 22

Franța
folosirea gazului sarin în Siria 34

Frontul al-NUSRA 96
conflictual cu al-Qaeda 96

Fundamentalism 80

Furtună, Dorian 112, 113
aderarea la terrorism 112
istoria terorismului 112, 113

Gaddafi, Mohammed Abu Minyar 254
atac al SUA 254
breșă pentru terrorism 254
eliminarea (lui) Gaddafi 254

Gandhi, Mahatma 87
acțiouni politice nonviolente 87

Gates, M. Robert 174, 175
politica SUA 175
suportul kurzilor 174

Gbowee, Leymah 88
încetarea războaielor 88

Genocid 102, 253
Asociația privind genocidul 102
definiție 102, 253
Clinton, Bill 102, 103
libertatea religioasă 102
negarea genocidului 102, 253
Obama, Barack 102, 253

Germania 24-199
acte teroriste 199
condiții de muncă și viață 47
dezvoltarea economică 24, 39, 40
forța de muncă (în scădere) 40
Merkel, Angela 51, 58
politica internă 250
populația în scădere:
(demografie, îmbătrânire) 40
nevoia importului forței de muncă 40, 41
partidul AfD 62
șomaj 42

Ghani, Ashraf 106

Gherilă 73
anarhiștii 73
diferență terrorism (față de) 73

Glover, Jonathan 126, 127
comportamentul uman 127
crima premeditate 126, 127
infidelii 126

Goebbels, Joseph 125
propaganda fascistă 125
propaganda ISIS 125
sinuciderea 125

Gorbaciov, Mihail 179-208
căderea comunismului 208
Afganistan (retragerea trupelor) 208
situația economică 179-181

politica internă 179
perestroika 208
Reagan, Ronald 208

Gorka, Sebastiuan 243-247
negarea islamismului 243-247
Obama, Barack 54, 56, 85, 96, 102, 182, 233, 240
politica SUA 132

Grecia 64
construcția (de) garduri de sârmă ghimpată 64
migrația 64
punct de pătrindere în Europa 64

Greenstein, I. Fred 84
acțiuni non-violente 84
personalitatea simpatizanților 84

Grillo, Ulrich 41,42
criza refugiaților 41,42
distribuția forței migrante în Europa 42
importul forței de muncă ieftină 42
șomajul în Germania 42

Guantánamo Bay 252
eliberarea teroriștilor 252
închisoare SUA 252

Hadith 118
Mohammed 118

Haley, Nikki 22- 258
acțiuni independente ale SUA 258
coaliția internațională 258

ONU 22, 29, 30, 131, 132

Hamas 266
acțiuni teroriste 266

Hamburg 46
emigrația turcă 46

Hand, Judith 89
încetarea războaielor 89

Hassn, Hassan 132
armata ISIS 132
Koran 132
lichidarea armatei irakien 132
Orientul Mijlociu 132
politica externă a ISIS 132
politica externă a SUA 132

Hedayah (Centrul pentru combaterea extremismului violent) 114
relațiile dintre soldații ISIS 114

Hisbah 101
activități subversive 101

Hizbullah 258
organizție teroristă 258
suportul (lui)Assad

Hlihor, Coinstantin 17-19
analiza terorismului 17-19

Hoffman. Bruce 90-93
efgectele terorismului 90-93
economice 91
psihologice 90

sociale 92, 93
Hollande, François 194
atac terrorist 194
stare de urgență în Franța 194

Hughest, Karen 182
evitarea noțiunii de terrorism 182
legătura cu religia musulmană 182

Hrușciov, Nichita 233
combaterea capitalismului 233
discurs (la) ONU 233

Husein Saddam 29, 240
atacarea Irak 29
Bush W. George30, 240
răsturnarea guvernului Saddam 30, 240

Imigrația 22-250
convenția ONU 22
drepturile omului 22
în Europa 22
în SUA (și în) alte țări 22
ilegală23, 24
legală 24
(din) Orientul Mijlociu 24
(din) Africa de Nord 24
Merkel, Angela 46, 51, 58, 60, 61, 198, 250

Impactul imigrației musulmane în Europa 281-295
greșelile făcute în Franța și Belgia 295
acțiuni la nivel guvernamental 297

Infidelii 70-139
coaliția internațională139
extremism 85, 139
jihad 70, 72, 78
terrorism 70, 72, 81-84

Inozemtsev, Vladislov 179
(despre) Federația Rusă 17 9
situația economică 179
scăderea valorii rublei 179

Institutul de Studii al războaielor (ISW) 206-223
costul războaielor207, 223
ISIS 207
Jabhat al-Nusra 207

Invazia islamică 39, 40
cauze 39
(în) Europa 39
(în) alte țări 39

Închisoarea (de la) Abu Ghraib 30

Iordania 44
migrația populației 44

Irak 29
armata irakiană 132
Bagdad 30
bombardarea moscheii din Samara 31
Bush, W. George 30
Consiliul de Securitate 29
Constituția (nouă) 31
greșelile SUA 131
grupul lui Zarqawi 30
migrația 44
ONU 29

ISIS 32- 132
Abu Bahr al-Baghdadi 95
atacuri criminale 32,37
atragerea simpatizanților 125
(în) Raqqa (și) Alep 34
calificarea simpatizanților 125
capitala califatului ISIS 35, 95
controlul orașului Mosul 36
decapitări 36
dezvoltarea economică 132
folosirea tehnologiei modern 35
propaganda 109, 125
psihologia soldaților ISIS 86
recrutarea simpatizanților 86
sistemul legislative 107, 109
statul Islamic 94
statutul femeii musulmane 103
surse și resurse 97
viața socio-economică 108

Islamism 24 - 298
acte criminale 24
amenințarea islamică 298
islamizare 24, 248
jihad 24, 298
lupta (împotriva) civilizației24, 248

Islamizare 24

Israel
Daria- centrul global al acțiunilor jihad 34

Italia
interzicerea construcției de moscheie 63

Jabhat al-NUSRA 34 -206
bin Laden 206
cucerirea sondelor petrolifere 34
invazia în Europa 206
Siria 206

Jihad 85-144
combaterea (lui) 144
educația copiilor 104
extremism 85
koran 144
sex jihad 104
terrorism 70-72, 104
Winter, Timothy 144

Junker, Claude Jean 58 -186
acceptare și distribuirea azilanților în Europa 59, 186

Kalergi-VCoudenhove (von) Richard Nikolaus 49
proiectul Uniunii Europene 49

Kathic, Lynn Austin 156
bursa neagră pentru arme 156
dotarea militară (ISIS) 156

Kerry, John
condițiile de viață ale emigranților 238
politica externă a SUA (Siria) 253
poziția SUA față de Assad 253

Khan, Sadig 186
mesaj adresat emigranților 186

Khomeini, Ayatolah 234
convertirea la islam (a lui Brejnev) 234

Ki-moon, Ban57
ajutorul migranților 57

Koran 77-137
învățături 77, 137
lipsa de informații 122
propaganda 121, 122
Rabb, A. Intisar 137
Sharia 77

Kosovo 53
imigrația 53

Krauthammer, Charles 249
politica (lui) Obama 249

Kudrin, Alexei 179
situația economică a Federației Ruse 179

Kumar, Joynt Martha 55
transparența politicii (lui) Obama 55

Kurz, Sebastian 57
primirea migranților 57

Kuveit29
acțiuni militare (ale)SUA 29
Desert Shield 29

Laden (Bin), Osama 222, 223
interviu 222
destabilizarea SUA 223

Laquer, Walter 234
Putinismul 234
lupta (contra) terorismului 234

Lavrov, Serghei 178
situația din Siria 178

LePen, Marine 45
imigrația 45

Lewis, Bernard 39
pericolul terorismului mondial 39

Liban 44
migrația spre Europa și SUA 44

Libertarea religiilor 102
Asociația privind genocidul 102
genocidul 102

Libia 44, 54
atacurile SUA cu dronuri 54
migrația populației 44

Lister, Charles 97
combatanții ISIS 97

Londra (UK) 61
acțiunile teroriste 61
relația cu Germania 61

Lupta împotriva terorismului 201 - 228
costul războiului 207, 223
fondurile necesare 203
învingerea terorismului 228

Obama, Barack 203
ONU 201
planul de acțiune 201
rezoluția: A/RES/60/288 201
strategia de luptă 201
rolul organizațiilor internaționale 203
verificarea migranților 202

Luther King (Jr), Martin 87
acțiunile non-violente 87
drepturile civile (ale) minorității Afro-Americane 87
combaterea violenței politice 87

Macedonia 65
închiderea granițelor 65

MAG (Mines Advisory Group) 236
dezamorsarea bombelor și capcanelorplasate de ISIS 236
necesitatea alianței mondiale 236

Mahomed 74 - 144
(și) Alah 74,. 80
hadith118
Husayn 76
Koran 74
musulmani 74
reforme 144
religia islamică 74, 81, 122
Sunna 74

Mali 44
migrația populației 44

Marea Britanie 34 - 117
gazul sarin (folosirea în) Siria la decizia lui Assad 34

raportul poliției numărul de britanici plecați în Siria ca simpatizanți ISIS 117

Maroc 44
migrația populației 44

Mattis, James 258
relațiile SUA (cu) Federația Rusă 258

Meca 74 - 109
Alah 74, 80
distrugerea monumentului cubul negru 109
koran 74
Mahomed74, 80
musulmani 74
religia islamică 24, 39

Mercy, Corporation 133
studiu socio-economic (privind) ISIS 133
dezvoltarea educației tineretului 133

Mesaj către imigranți 140
Alex Berca 140

Migranții 39 - 237
abuzuri/acte anti-sociale 47
acomodare la condițiile din UE 46
calificare/reciclare 45
cheltuieli 45
condiții de primire 46

diferențe în culture 197
educație 48
ilegali în SUA și Europa 237
mesaj (către) 140
sancționarea actelor anti-sociale 47

Mit (despre ISIS) 122, 123
propaganda 122
realitate 122
sinucideri 123

Mohammed, Aggad 118, 119
interviu 118
ISIS 119

Maliki (al) Nouri 31 33
acțiunea militară din Basra 31
arestarea lui Tarik Hashimi 33

Maizière (de)Thgomas 50
securitatea cetățenilor germani 50

McGurk, Brett 232
număr de soldați ISIS 232
antrenamente în diverse țări 232

McHale, Judith182
evitarea limbajului de terrorism
și religia musulmană 182

Mansour, Muhammad Akhtar 106

Merkel, Angela 40 – 43, 46, 47, 49, 51, 60, 61, 198, 250
Europa fără granite 60
integrarea imigranților în UE 46
politica progresistă (a lui) 250
premiul Kalergi 49
schimbări în lume 198
viitorul imigranților 51, 58

Meyssan, Thierry 41

Möller, Stefan 62
respingerea ideii de construcții de moscheie 62

Morselli, Henry 123, 124
Durkheim, Émile
sociologia religiei 124
sinuciderile 123
statistici sociale 123

Multiculturalism 140, 142
avantaje 141, 142
definiție140
tensiuni entice 141
Victor Ion Popa (Tache, Ianke și Cadâr), piesă de teatru 142

München 48
emigranți 48

Musulmanii 74 - 78
categorii de musulmani 77
conflicte entice (între sunni şi shiţi) 75
credința islamică 74
diferențe între secte 76
jihad 78
migranți legali 78
migranți ilegali 78
pilonii credinței musulmane 74, 75

musulmanizarea lumii 77

Nales, Andreea 46
remunerarea migranților 46

Nigeria 44
migranții 44

Nivelul tolerabil al terorismului 248
ideologia (lui) Obama, Barack 248

Obama, Barack 33 -240
acțiunea militară cu dronuri 106
acțiunea împotriva Siriei 35
lupta împotriva folosirii armelor chimice în Siria 33
Curtea Supremă 239
fondurile (necesare) împotriva terorismului 203
ideologia politică 54, 240
libertatea informației 56
negarea extremismului Islamic 54, 85, 96, 102, 182, 233
ONU 237
revanșa talibanului 106
schimbul de prizonieri 55
transparența politică 240

Oman 44
migrația populației 44

Okamoto, Kozo 126
aeroportul (din) Tel-Aviv 126
atac criminal 126
Israel 126
terrorism 126

Omar, Manal 134, 135
conflicte entice 134
islam 134, 135
insula Sri Lanca 134
Myanmar 135
religia islamică 134, 135
violență 134, 135

ONU 22 - 201
Consiliul de Securitate 29
embargoul (de) arme 132
imigrația 22
Irak 29, 30, 131, 132
OHCHR 105
Orientul Mijlociu 132
politica externă a SUA
lupta împotriva terorismului 201
Reagan, Ronald 201

Opaschi, Victor 188
protocolul construcției moscheii în București 188
rolul moscheii 188

Orban, Victor43 - 56
discurs (15 februarie 2016) 56
popularitatea (lui) 52

Organizații teroriste 24 - 280
acțiuni criminale 29
cronologie 29-37
radicalizarea 24
scopuri 111
lista organizațiilor (din)273-280
sleeper cells 24

Orientul Mijlociu 132 -253

armata ISIS 132
genocidul (lui) Assad 253
Koran 132
lichidarea armatei irakiene 132
politica externă a SUA 132

Ostojic, Ranco 67
manifestări violente 67
numărul migranților în Croația 67

Pakistan 54 -231
atacurile SUA cu dronuri 54
lichidarea fondurilor de ajutor 231
migrația populației 44
terenuri pentru instrucția teroriștilor 231

Parker, Kathleen247
Obama, Barack 247
poziția (lui) Obama față de terrorism 247

Pastor, F. James 85
terrorism și extremism 85

Pentagon 204 - 242
conferința (lupta contra terorismului) 204, 205
închiderea închisorii Guantánamo Bay 242
sprijinul acordat irakului 206

Pew Cenrer 151
statistici 151
speranța de viață 151

Polonia 56, 63
formarea unui front anti-refugiați 56
opoziția contra invaziei musulmane 63

Popa, Ion victor 142
pieasa de teatru: Take, Ianke și Cadâr 142

Popescu, Mircea (SUA) 22, 57, 306
emigrație și invazie 306

Populațioa musulmană 192
evoluția (numărului) în Europa 192

Propagandă 122 - 169
fascistă 125
ISIS 122, 143, 169
mit (despre) 122, 143, 157
realitate (despre) 122, 157
sinucideri 123, 125
veniturile ISIS 169

Putin, Vladimir 129 - 234
acceptarea construcției moskeii la Moscova 189
anexarea Crimeii 129
azil politic pentru Assad și familia lui 178
interviu (cu) ziarul Bild 178
lupta împotriva terorismului 176, 177
politica față de terrorism 234
poziția față de Siria 176
sancțiuni ale occidentului 178
situația economică a Fed. Ruse 179

Qaradawi, Yusuf 144
necesitatea reformelor religioase 144

Rabb, A. Intisar 137
Koranul 137

Radicalizarea 118 - 133
cauza 118
religia islamică 133
sharia 118
statul Islamic 118

Rand Corporation 159
veniturile statului Islamic 159

Războiul Rece 207
Brejnev, Leontin 207
lumea occidental 207
Uniunea Sovietică 207
SUA 207

Reagan, Ronald 201 - 208
Afganistan 208
căderea comunismului 208
Gorbaciov, Mihaill 208
întâlnirea de la Tokio 201
lupta împotriva terorismului 201
retragerea trupelor din Afganistan 208

Realitatea despre statul Islamic 122 - 124
mitul (despre) 122
propaganda (despre)122
sinuciderea 123
statistici 124

Religia 24 - 152
comparații între religii 75
conflictele entice 131
divizarea lumii islamice 79
flexibilitatea reformelor religioase 138, 142, 145,
Meca 79
recrutarea simpatizanților 133
radicalizarea 133
religiile majore ale lumii 145
viitorul religiilor142, 152

Richardson, M.Louise 110 - 128
teroriștii 110,111,128

România 51 - 66
opinia publică 66
rata șomajului 52
situația forței de muncă 51

Rotberg, I. Robert 32 - 133
acte de violență 32, 35, 37
cause 133
dezvoltarea economică 133
ISIS 133
statul Islamic 133

Ruanda 102
acțiuni teroriste 102
Clinton, Bill 102

Savinkov, Boris 86
memorii 86
organizația Combat SR 86
terrorism 86

Scott, Atran 113
explicarea fenomenului terorismului 113

Serbia 65
acceptarea migranților legali 65

Secolul XXI 21,22
imigrația 22
invenții pacea lumii 21, 22
viața oamenilor 22

Securitatea națională 89
efecte economice 89
terorismul 89

Shabab 204
Africa 204
organizație teroristă 204

Sham (al) Dar Ahrar 257
aprecieri acțiuni SUA în Siria 257
interviu (cu)NBC 257

Sharia 77 - 118
Koran 77, 118
Mohamed118
pedepse 103
radicalizarea 118
statul Islamic 118

Shpancer, Noam 129

Sigmar, Gabriel 41

Simpatrizanții ISIS 118-130
acte teroriste 130
propaganda 122, 123, 130
radicalizarea 118, 130
statul Islamic 118

Sinuciderea 122 - 128
arma terorismului
cause 124
propaganda ISIS 122
sinuciderea 128

Siria 32 - 68
administrația Assad 32
armele chimice 68
genocidul 68
migrația populației 32
președintele Assad32
stare de urgență 32

Skiner, Patrik 121, 122
koran 122
simpatizanții ISIS 121
propaganda ISIS 121
religia islamică 122

Sleeper cells 24
acte teroriste 24
propagandaISIS 24, 122

Slovacia 60
acceptarea migranților creștini 60

Slovenia 60
coridorul trecerii spre țările UE 60

sociologie 123, 124
clasică și modern 123, 124

Soldații ISIS 128
pregătire militară 128
testare individuală (a) soldațiilor 128
psihologia individului 128

Somalia 54
atacurile SUA cu dronuri 54

Sowell, Kirk 95

Spahn, Jens 47
facilități pentru angajări de migranți 47

Spațiul Schengen 53 - 60
mișcarea liberă a oamenilor 53
lipsa documentelor oficiale 53
reacția conducătorilor 60

Statul Islamic 94 -
al-Qaeda 94, 96
Abu Bakr (al) Baghdadi 95
armata ISIS 95
atragerea de simpatizanți 100
califul din Baghdad 96
califul Ibrahim 95
capitala statului Islamic 95
conflictual cu Frntul al-NUSRA 96
controlul mass-mediei 100
crimele săvârșite 98, 99
etapele dezvoltării 94, 97
Irak 94, 96
ISIS 32, 35, 95
poziția SUA (față de) 173
poziția Fed. Rusă (față de) 173
radicalizarea 118
sharia 118
Siria 94, 96
structura organizatorică 97
surse și resurse 158, 160-164
veniturile 159

Statutul femeii musulmane 128 - 150
creșterea populației 149, 150
drepturi 148
educația femeilor 147
fertilitate 151
martire 128
ținuta vestimentară149
voluntare (în) acte teroriste 128

SUA 22, 23, 28, 30, 32, 33, 36, 225
acțiuni militare împotriva ISIS 28, 36
atacuri teroriste 30
evoluţia numărului de combatanţi (statistică) 225
încetarea acţiunilor militare din Irak 33
omorârea unor conducători ISIS 32
sprijinirea rebelilor sirieni 33

Sudan 44
migrația populației 44

Suedia 44
imigrație 44

Sullivan, Margaret 54, 55
atacurile armatei americane 54, 55

Surse și resurse ale ISIS 158, 160, 163, 165, 167, 171, 172
cheltuieli ale statului Islamic 158

dotarea militară 158
țările furnizoare de armament 171

Sutherland, Denis Peter 22, 23

Sysoyev, Yevgheny234
procentul simpatizanților ISIS
proveniți din U.R.S.S. 234

Taliban 105, 106
acte criminale 106
execuții publice 105
moartea (lui) Akhtar Mohammad Mansour 106

Terorism
(și) anarchism 73
atitudinea guvernelor (față de) 83
atragerea simpatizanților 86
cause, explicații și efecte 70-72, 81-84
cele trei R-uri 71
cellule latente
conflicte entice 83
costul războiului 222
definiție 81, 202
(și) extremism 85
folosirea tehnologiei modern 81
gherilă (și) 73
ideologia terorismului 138, 202
infidelii 126
învingerea (lui) 248
jihad 126
lupta(contra) 201
migranții 81
negocieri (cu) 130
nivelul tolerabil 248
psihologia individual 86
septembrie 11, 2001 atac SUA 70
studierea fenomenului 70
victim 81

Tillerson, Rex 132, 258
politica externă a SUA 132
greșeli politice 132
Orientul Mijlociu 132
relații cu Fed. Rusă 258

Trump, Donald 183 - 269
alianța internațională 183, 265
Arabia Saudită (vizită) 269
combaterea ISIS 183
construirea unui zid pe graniță cu Mexicul 237
cooperare cu Fed.Rusă 183, 258
eliminarea lui Assad 183, 258
lupta împotriva terorismului mondial 262, 265
oprirea temporară a imigrației musulmane 237
politica internă și externă a SUA 183, 250, 265
verificarea granițelor 237

Tunisia 44
migrația populației 44

Turcia 57
atacuri teroriste 57
discursul lui Orban, Victor 57

Tusk, Donald 61, 195
măsuri extraordinare 195
primirea de emigranți 61

Ținuta vestimentară a femeilor musulmane 310

UNESCO 138
cauza războaielor 138

Ungaria 52- 56
combaterea imigrației 52
construcția de garduri de sârmă ghimpată 52
destabilizarea social-economică și politică 52
dificultăți în cererea de azil 52
frontul anti-refugiați 56

UNHCR (vezi Comisariatul ONU pentru Refugiați) 57

Uniunea Europeană
alianța internațională
atacuri teroriste 130, 165, 190
embargoul de arme 34
Germania 24, 39, 40, 41
imigrația ilegală 24
islamizarea 24
Merkel, Angela 40, 41-43, 46, 47, 49, 51, 61
politica migrație 23, 51, 58
sisteme de informare 24

Violența politică 87
manifestări 87, 130

Zaia, Luca 63
interviu 63

Zakaria, Fareed35 - 137
acte teroriste 35, 61,117, 120
divergențe în religii 75, 81, 83, 131
koran 77, 121, 122, 137
radicalizarea 118, 133

Zalman, Amy 81

Zargawi (al) Amine, Sharvas 33 - 239
acțiunea militară a SUA 239
jurământul către al-Qaeda 31
lupta contra administrației Assad 33

Yemen
atacuri americane cu dronuri 54
migrația populației 54

Wagner, Adolph 123, 124
Durkheim, Émile 123, 124
sinuciderea teroriștilor 123
sociologia clasică/modern 123, 124
sociologia religiei124
statistici sociale 124

Wahhabism 144
Arabia Saudită 144
ideologia (despre) 144
violența politică (justificări) 144

Waszczykowski, Witold 63
îndoctrinarea liberal 63

Weiss, Michael 132